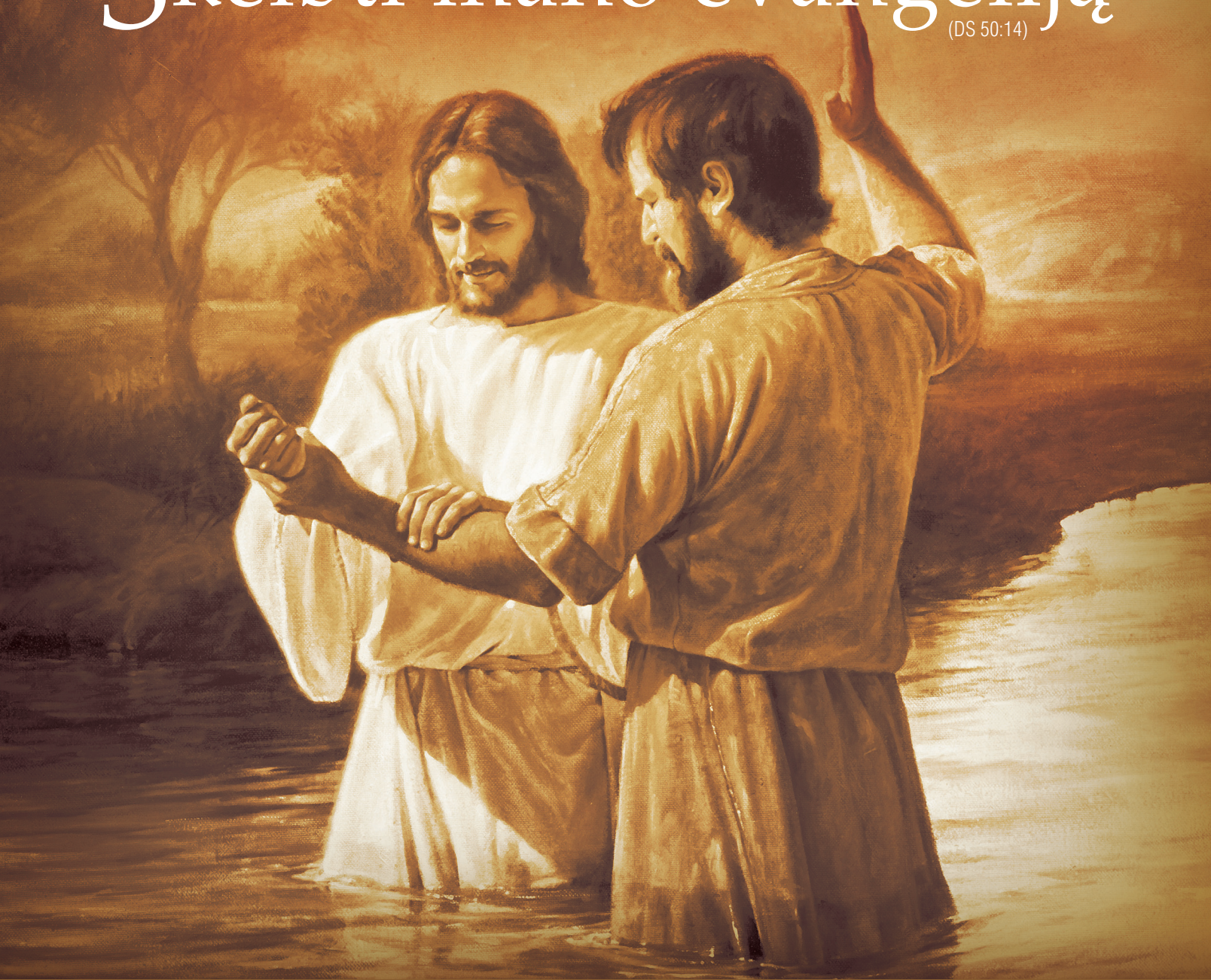

Misionieriškos tarnystės vadovėlis

Skelbti mano evangeliją

(DS 50:14)

„Atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą
mano vardu, idant būtumėte pašventinti Šventosios Dvasios priėmimu“

(3 Nefio 27:20).

Pavardė:

Misija ir tarnavimo laikas:

Rajonų sąrašas:

Porininkai:

Pakrikštųjų ir patvirtintųjų žmonių vardai ir adresai:

Skelbti mano evangeliją (DS 50:14)

Viršelyje: *Jonas Krikštytojas krikštija Jėzų* © 1988 Gregas K. Olsenas
Spausdinama Mill Pond Press ir Dr. Gerry Hooper sutikus. Nekopijuoti.

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.

Visos teisės saugomos.

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Tekstas anglų kalba patvirtintas 01/05.

Vertimas patvirtintas 04/12.

Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service vertimas.

Lithuanian

36617 156

Skelbti mano evangeliją

(DS 50:14)

Pirmosios Prezidentūros žinia	V
Įvadas. Kaip geriausia naudotis vadovėliu <i>Skelbti mano evangeliją</i> ?	VII
1 Kokia mano, kaip misionieriaus, paskirtis?	13
2 Kaip veiksmingai studijuoti ir ruoštis mokytis?	29
3 Ką man studijuoti ir ko mokytis?	41
• 1 pamoka. Jėzaus Kristaus Evangelijos sugražinimo žinia	44
• 2 pamoka. Išgelbėjimo planas	59
• 3 pamoka. Jėzaus Kristaus Evangelija	72
• 4 pamoka. Įsakymai	83
• 5 pamoka. Įstatymai ir apeigos	94
4 Kaip atpažinti ir suprasti Dvasią?	101
5 Koks Mormono Knygos vaidmuo?	115
6 Kaip išsiugdyti Kristaus savybes?	127
7 Kaip galėčiau geriau išmokti savo misijos kalbą?	139
8 Kaip išmintingai leisti laiką?	149
9 Kaip rasti žmones, kuriuos mokysiu?	167
10 Kaip galiu patobulinti savo mokymo įgūdžius?	187
11 Kaip padėti žmonėms priimti išpareigojimus ir jų laikytis?	207
12 Kaip ruošti žmones krikštui ir patvirtinimui?	215
13 Kaip dirbti su kuolo ir apylinkės vadovais?	225
Abėcėlinė rodyklė	237

Pirmosios Prezidentūros žinia

Brangus misionieriau,

sveikiname tave su šia puikia galimybe būti misionieriumi. Nėra darbo, kuris būtų įdomesnis už šį ar suteiktų daugiau pasitenkinimo.

Vadovėlis Skelbti mano evangeliją skirtas padėti tau tapti geriau pasiruošusiu, labiau dvasiškai subrendusiu misionieriumi ir geriau gebančiu įtikinti mokytoju. Raginame naudotis juo kasdien, studijuoti asmeniškai ar su porininku, taip pat apygardos susirinkimuose ir zonos konferencijose. Studijuok nurodytas Raštų vietas ir mokykis doktrinų bei principų.

Kviečiame tave iš naujo pajusti ryžtą padėti mūsų Dangiškajam Tėvui Jo šlovingame darbe. Kiekvienam misionieriui tenka svarbus vaidmuo padedant „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Viešpats apdovanos ir gausiai palaimins tave, kai nuolankiai ir su malda Jam tarnausi. Dirbdamas su Jo vaikais, sulauksi daugiau laimės, negu patyrei iki šiol.

Pirmoji Prezidentūra

Įvadas. Kaip geriausia naudotis vadovu *Skelbti mano evangeliją*?

Skelbti mano evangeliją

Naudokitės vadovu *Skelbti mano evangeliją*, kad patenkintumėte savo, kaip misionieriaus, poreikius. Visą studijoms skirtą laiką galite užtrukti vos prie kelių pastraipų – arba prie viso skyriaus. Galite studijuoti skyrius iš eilės arba pagal tokį planą, kuris geriau atitinka jūsų poreikius. Toks lankstumas leidžia jums studijuoti tai, ko jums reikia ir ką nurodo jūsų misijos prezidentas.

Visi *Skelbti mano evangeliją* skyriai padės jums pasiruošti siekti savo, kaip misionieriaus, tikslo. Tačiau pradėję studijuoti 3 skyrių galite pastebėti skirtumą. Dauguma skyrių skirta jums. 3 skyrius skirtas platesnei auditorijai. Mokykitės 3 skyriaus doktrinas, kad a) sustiprintumėte savo pačių Evangelijos žinias bei liudijimą, b) mokytumėte kitus ir paruoštumėte juos įsipareigoti ir sudaryti sandoras bei jų laikytis.

Kai kurių kitų skyrių doktrinos taip pat gali jums padėti mokyti besidominčiuosius ir naujus narius. Pavyzdžiui, 4 skyrius „Kaip atpažinti ir suprasti Dvasią?“ gali padėti jums mokyti kai kuriuos besidominčiuosius, kaip Šventosios Dvasios galia gauti liudijimą. 5 skyrius „Koks Mormono Knygos vaidmuo?“ gali jums padėti išsklaidyti besidominčiojo nuogaštavimus dėl Mormono Knygos skaitymo. 2 skyrius „Kaip veiksmingai studijuoti ir ruoštis mokyti?“ gali padėti naujiems atsivertusiesiems naudingiau studijuoti Mormono Knygą.

Skelbti mano evangeliją daugiausia dėmesio skiria misionieriško darbo pagrindams. Čia nėra atsakymų į visus klausimus ar situacijas, su kuriais galite susidurti. Jums geriausiai seksis, jeigu vadovausitės Dvasia, tyrinėsite Raštus, laikysitės įsakymų ir pritaikysite tai, ko išmokstate.

Studijuokite skyrius visą savo misiją. Pritaikykite tai, ko išmokstate. Įvertinkite savo darbą. Misionieriai, kurie stengiasi kasdien ruoštis ir reguliariai tobulėti, bus vedami Šventosios Dvasios ir matys palaiminimus savo gyvenime.

Misionierių pamokos

Galite laisvai pasirinkti, kaip vesti pamokas, kad geriausiai padėtumėte žmonėms nuodugnai pasiruošti krikštui ir patvirtinimui. Jūsų paskirtis yra ne tik išdėstyti medžiagą, bet ir padėti kitiems ateiti pas Kristų per tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovaną ir ištvėrimą iki galo. Retai kada pamoka turėtų tęstis ilgiau kaip 45 minutes. Gali būti, kad mokyti galėsite tik per trumpus apsilankymus. Tokiu atveju jums gali prireikti dažnesnių, trumpesnių vizitų, per kuriuos medžiagą turėsite išdėstyti mažesnėmis dalimis.

Pamokas galite vesti įvairiais būdais. Kokią pamoką vesti, kada jos mokyti ir kiek laiko jai skirti, geriausia nuspręsti pagal besidominčių poreikius bei Dvasios nurodymus. Nesimokykite mintinai visos pamokos.

Asmeninės studijos, studijos su porininku, apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

Per visą misiją veiksmingos studijos padės jums įgyvendinti savo, kaip misionieriaus, paskirtį ir sustiprins jūsų liudijimą apie Jėzaus Kristaus Evangeliją. Keturios svarbiausios galimybės studijuoti yra asmeninės studijos, studijos su porininku, apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos. Jūsų dienotvarkėje yra skirta laiko kasdienėms asmeninėms studijoms ir kasdienėms studijoms su porininku.

Misionieriaus dienotvarkė*

6:30	Keltis, melstis, mankštintis (30 minučių) ir pasiruošti dienai.
7:30	Pusryčiai.
8:00	Asmeninės studijos: Mormono Knyga, kiti Raštai, misionierių pamokos doktrinos ir kiti skyriai iš <i>Skelbti mano evangeliją</i> , <i>Misionieriaus vadovėlio</i> ir <i>Missionary Health Guide</i> .
9:00	Studijos su porininku: dalinimasis tuo, kas išmokta per asmenines studijas, pasiruošimas mokymui, pratybos, skyrių iš <i>Skelbti mano evangeliją</i> studijavimas ir dienos planų patvirtinimas.
10:00	Pradėkite skelbti Evangeliją. Kalbos besimokantys misionieriai, tos kalbos mokosi papildomai nuo 30 iki 60 minučių, planuoja kaip mokysis kalbos per likusią dienos dalį. Vieną valandą per dieną misionieriai gali skirti priešpiečiams arba papildomoms studijoms, vieną valandą pietums tokiu metu, kada tai geriausiai suderinama su Evangelijos skelbimu. Paprastai pietūs turi baigtis iki 18:00 valandos.
21:00	Grįžti į gyvenamąją vietą (nebent vyksta pamoka, tada reikia grįžti iki 21:30) ir suplanuoti kitos dienos užsiėmimus (30 minučių). Rašyti dienoraštį, ruoštis miegoti, melstis.
22:30	Eiti miegoti.

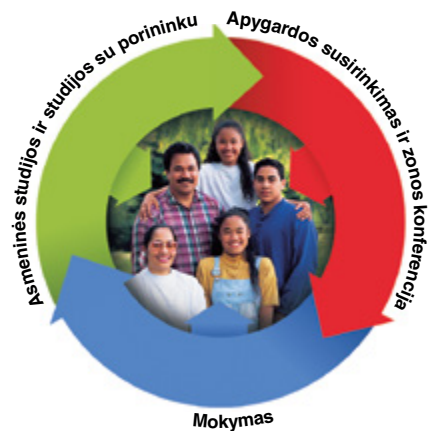
*Pasikonsultavęs su Septyniadešimčių prezidentūra arba Krašto prezidentūra, jūsų misijos prezidentas gali pakoreguoti šią dienotvarkę pagal vietos aplinkybes.

Tai, ko išmokstate studijuodami asmeniškai, padės studijuojant su porininku, apygardos susirinkimuose, zonos konferencijose, kai jūs galėsite „mokyti vienas kitą karalystės doktrinos“ (DS 88:77). Tai, ko išmokstate studijuodami savarankiškai ir apygardos konferencijose, padės jums mokyti su dvasine galia.

Asmeninės studijos

Asmeninių studijų tikslas yra sustiprinti jūsų žinias ir liudijimą apie sugrąžintą Evangeliją ir padėti jums pasiruošti patenkinti poreikius tų, kuriuos mokote. Studijuodami asmeniškai dėmesį sutelkite į Bažnyčios patvirtintus Raštus ir patvirtintus misionieriaus bibliotekos leidinius:

- *Jesus the Christ*
- *Mūsų paveldas*
- *Our Search for Happiness*
- *Ištikimi tikėjimui*

Asmenines studijas galite padaryti veiksmingesnes, jeigu:

- skaitysite Mormono Knygą ir kitus Raštus;
- studijuosite misionierių pamokų doktrinas;
- studijuosite kitus vadovėlio *Skelbti mano evangeliją* skyrius.

Studijos su porininku

Studijų su porininku tikslas yra: 1) sukurti vienybę su porininku, kad galėtumėte mokytis su Dvasia; 2) sutelkti dėmesį į mokomų žmonių pažangą. Studijas su porininku galite padaryti veiksmingesnes, jeigu:

- vienas su kitu dalinsitės asmeninio studijavimo įžvalgomis;
- pasiruošite konkretiems mokymo vizitams, apsilankymams pas narius, ieškojimui ir kitai veiklai; studijuosite medžiagą, kuri padeda jums mokytis, ieškoti ir dirbti veiksmingiau; kalbėsitės apie žmones, su kuriais dirbate; sudarysite planus, kad pritaikytumėte tai, ko išmokstate;
- visą dieną toliau aptarinėsite studijavimo su porininku principus, tikslus, įgūdžius ir planus.

Apygardos susirinkimai

Apygardos susirinkimų tikslas yra mokytis vienas kitą karalystės doktrinų (žr. DS 88:77).

- Apygardos susirinkimai vyksta kiekvieną savaitę ir trunka nuo 60 iki 90 minučių.
- Apygardos susirinkimus planuoja ir veda apygardos vadovas, kuris gali pakviesti kitus misionierius padėti mokytis.
- Apygardos susirinkimuose galima:
 - pasidalinti mintimis, kurios kilo studijuojant asmeniškai ir su porininku;
 - pasipraktikuoti vesti pamokas įvairiose situacijose;
 - aiškinti, demonstruoti ir praktiškai pritaikyti principus, aprašytus vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją*;
 - aptarti besidominčiųjų pažangą ir poreikius;
 - aptarti ir spręsti sunkumus apygardoje;
 - pasidalinti misionieriško darbo patirtimi ir liudijimais.
- Apygardos vadovai per šiuos susirinkimus gali gauti ataskaitas apie misionierių darbus apygardoje. Jie neturėtų nustatyti tikslų ar normų kitiems misionieriams.

Zonos konferencijos

Zonos konferencijos rengiamos vadovaujant misijos prezidentui.

Vadovėlio *Skelbti mano evangeliją* skyreliai

Kiekvienas vadovėlio *Skelbti mano evangeliją* skyrius turi keletą skyrelių. Šie skyreliai turėtų padėti jums naudingiau studijuoti, tačiau neverčia jūsų mokytis tam tikru būdu. Naudokitės šiais skyreliais lanksčiai, pagal savo poreikius.

Studijų žurnalas

Vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją* dažnai prašoma, kad naudotumėtės studijų žurnalu, nes tai padės jums suprasti, išsiaiškinti ir prisiminti tai, ko mokotės. Vyresnysis Ričardas G. Skotas mokė: „Atidžiai užrašytos žinios yra žinios, kuriomis galite pasinaudoti reikiamu metu. Subtili dvasinė informacija turėtų būti saugoma šventoje vietoje, kuri parodo Viešpačiui, kaip ją branginate. Tokia praktika padidina tikimybę, kad gausite daugiau šviesos“ („Acquiring Spiritual Knowledge“, *Ensign*, Nov. 1993, 86). Peržiūrėkite savo studijų žurnalą, kad prisimintumėte dvasinius patyrimus ir pamatytumėte savo augimą.

Jūsų studijų žurnalas gali būti įrištas žurnalas, bloknotas ar aplankas. Savo mintis ir išpūdžius užrašykite ir tvarkykite labiausiai jūsų mokymąsi atitinkančiu būdu. Susikurkite savo sistemą, kad ateityje lengvai rastumėte svarbiausią informaciją. Dažnai ją peržiūrėkite, skaitykite ir pritaikykite tai, ko išmokote. Naudokitės savo studijų žurnalu, užrašykite savo asmeninių studijų, studijų su porininku, apygardos susirinkimų, zonos konferencijų ir asmeninių pokalbių su misijos prezidentu pastabas ir išpūdžius.

Informacijos langeliai

Langeliai vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją* padės jums mokytis. Kai kurie langeliai apibendrina pagrindines mintis. Kiti padeda sutelkti dėmesį į studijavimą, Raštų mokymąsi, to, ko išmokote, pritaikymą, sugebėjimų ugdymą ir jūsų mokomų žmonių poreikių tenkinimą. Dažniausiai šie langeliai yra pradinis taškas. Su malda vadovaukitės šiuose langeliuose duotais patarimais, kurdami naujus studijavimo metodus ir ieškodami papildomų Raštų eilučių.

Apsvarstykite

- Ką reiškia “rask tuos”
- Kaip sustiprinsiu tili
- Kodėl į paiešką turė’
- Koks žiniasklaidos r

„**Apsvarstykite**“. Dauguma skyrių prasideda klausimais langelyje „Apsvarstykite“. Šie klausimai susiję su pagrindinėmis skyriaus idėjomis ir nubrėžia jūsų studijavimo gaires. Naudokitės šiais klausimais organizuodami, aiškindamiesi, apmąstydami ir pritaikydami tai, ko išmokstate.

Atminkite

- Statykite Bažnyčią, ,
- Ieškokami siekite C
- Žmonės jūsų krašte
- Bažnvčios nariai – t

„**Atminkite**“. Dauguma skyrių baigiasi langeliu „Atminkite“ – svarbiausių to skyriaus idėjų santrauka. Baigę studijuoti skyrių, peržiūrėkite tuos teiginius ir įsitikinkite, kad suprantate šias pagrindines idėjas. Įvertinkite, kaip gerai jūs pritaikote šias idėjas, ir suplanuokite pritaikyti tai, ko išmokote.

Šventųjų raštų studijos

Ką šios šventųjų raštų

3 Nefio 12:48
3 Nefio 27:21, 27

Koks rvsvs taro dirmu

„**Raštų studijos**“. Šiuose langeliuose yra nuorodos, kurios gali padėti ugdyti supratimą ir liudijimą. Remkitės šiomis nuorodomis ieškodami papildomų Raštų eilučių. Užduokite sau papildomus susijusius klausimus, kurie padės jums gauti įžvalgų ir pritaikyti tai, ko išmokote.

Veikla: Asmeninės ar

Patyrinėkite gyvybės n.
medį 1 Nefio 8 ir 11. Š
11:21–22).

- Ko troško Lehis, su

„**Pratimas**“. Daugumoje skyrių, siekiant sustiprinti jūsų mokymąsi ir gebėjimą pritaikyti, pateikiamos asmeninių studijų ir studijų su porininku pratybos. Kartokite šias pratybas visą savo misiją. Kiekvieną kartą, kai tai darysite, kils naujų minčių, nes jūsų poreikiai – kaip ir poreikiai tų, kuriuos mokote, – nuolat keičiasi.

Sekite Dvasią

“Dvasia yra svarbiausia misijos lauke galite nušalinti nepaisant visų jūsų taktikų prezidentams, 1986 b”

Raudoni langeliai. Šiuose langeliuose yra svarbi informacija ir patarimai dėl daugelio mokymo ir Evangelijos skelbimo situacijų.

Užrašai

Istorijos

Vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją* visos istorijos yra tikros, nors dauguma vardų pakeisti. Kiekviena istorija iliustruoja keletą principų, susijusių su misionierišku darbu. Skaitydami šias istorijas, ieškokite iliustruojamų principų.

Studijavimo ir pritaikymo idėjos

Kiekvieno skyriaus pabaigoje rasite papildomų idėjų, kaip studijuoti asmeniškai ar su porininku, kaip vesti apygardos susirinkimus ir zonos konferencijas. Šis turtingas mokymosi idėjų šaltinis pateikia pavyzdžių, kaip veiksmingai išmokyti medžiagą. Būkite kūrybingi ir siekite įkvėpimo, kad kiekvieną kartą studijuodami arba dėstydami vieną iš šių dalių sukurtumėte savo metodus. Pritaikykite šiuos metodus keletą kartų per savo misiją.

Studijų ir pritaikymo idėjos**Asmeninės studijos**

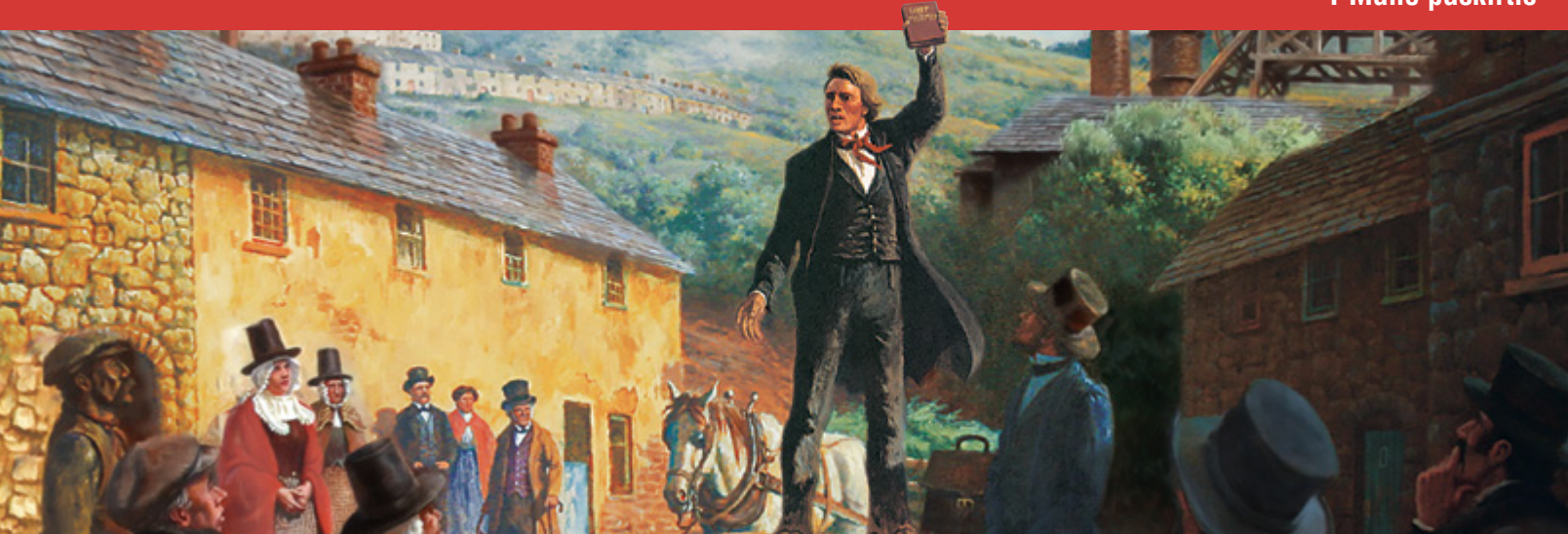
- Perskaitykite šį misionierės laišką savo tėvams: “Autobus moterį. Mes grįžome iš apygardos susirinkimo, ir tai buvo tada aš atsisėdau ir pradėjau žiūrėti savo laiškus. Žinoma, mažojo Evano nuotraukomis. Pastebėjau, kad mano kairė nukrypo į nuotrauką, tad pakėliau akis, kad mūsų žvilgsnis truputį nusišypsavo ir nusigręžė į langą. Tada ji užmerkė akis. Aš meldžiausi: “Dangiškasis Tėve, aš noriu su ja pakalbėti. Po minutės ji atsimerkė ir atsisėdo tiesiai, ir aš greitai pakalbėjau su ja. Aš parodyčiau kūdikėlio Evano nuotrauką ir pradėjau kalbėti su ja. Aš paklausiau jos apie jos vaikų ir ji su ašaromis...”

Misionieriai, tarnaujantys skyriuose ir apygardose

Daug misionierių tarnauja skyriuose ir apygardose. Nors šis vadovėlis skirtas *apylinkėms ir kuolams*, tie patys principai ir metodai tinka *skyriams* bei *apygardoms*. Misijos prezidentas informuos, ką reikia pakoreguoti dirbant su skyrių ir apygardų vadovais.

Kaip knyga gali naudotis apylinkės misionieriai ir vadovai

Vadovėlis *Skelbti mano evangeliją* skirtas nuolatiniais Bažnyčios misionieriams. Tačiau čia dėstomi principai ir doktrinos tinka ir apylinkės misionieriams bei vadovams, siekiantiems statyti Viešpaties karalystę. Dažnas šio vadovėlio studijavimas įgalins jus vykdyti savo, kaip narių misionierių, pareigas ir skatins vienybę su nuolatiniais misionieriais.

Denas Džounsas, vienas geriausių misionierių šiame Evangelijos laikotarpyje, skelbia Evangeliją Velse.

Kokia mano, kaip misionieriaus, paskirtis?

Užrašai

Jūsų paskirtis

Jūsų paskirtis yra kviesti kitus ateiti pas Kristų, padėti jiems priimti sugrąžintą Evangeliją per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovaną ir ištvėrimą iki galo.

Apsvarstykite

- Kokia mano, kaip misionieriaus, paskirtis?
- Kas yra Evangelija?
- Kodėl mes skelbiame Evangeliją?
- Kodėl aš turiu mokyti su galia ir įgaliojimu?
- Kokia yra Sugrąžinimo žinia? Kodėl tai svarbu?
- Kokios mano pareigos padedant kitiems atsiversti?
- Kaip žinoti, ar mano, kaip misionieriaus, darbas sėkmingas?

Jūsų užduotis – mokyti sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos

Jūs supa žmonės. Jūs prasilenkiate su jais gatvėje, lankotės jų namuose ir keliaujate su jais. Jie visi yra Dievo vaikai, jūsų broliai ir seserys. Dievas myli juos, kaip ir jus. Daugelis šių žmonių ieško gyvenimo prasmės. Jie susirūpinę dėl savo šeimų. Jiems reikia bendrumo jausmo, kuris kyla iš žinojimo, kad jie yra Dievo vaikai, Jo amžinosios šeimos nariai. Jie nori jaustis saugūs pasaulyje, kuriame vertybės nuolat keičiasi. Jie nori „ramybės šiame pasaulyje ir amžinojo gyvenimo ateinančiame pasaulyje“ (žr. DS 59:23), tačiau „nepažįsta tiesos tik todėl, kad nežino, kur ją rasti“ (žr. DS 123:12).

Jėzaus Kristaus Evangelija, sugrąžinta per pranašą Džozefą Smitą, palaimins jų šeimas, patenkins jų dvasinius poreikius ir padės jiems įgyvendinti didžiausius troškimus. Nors jie gali nežinoti kodėl, bet jiems reikia atgaivos nuo kaltės jausmo, kuris kyla dėl klaidų ir

Užrašai

nuodėmių. Jiems reikia patirti išpirkimo džiaugsmą per savo nuodėmių atleidimo gavimą ir džiaugsmą Šventosios Dvasios dovana.

Kaip įgaliotas Jėzaus Kristaus atstovas, jūs galite su galia ir įgaliojimu mokyti žmones, kad „išpirkimas ateina šventajame Mesijuje ir per jį“ ir kad niekas negali „gyventi Dievo akivaizdoje kitaip, kaip tik per nuopelnus ir gailingumą, ir malonę Šventojo Mesijo“ (2 Nefio 2:6, 8). Jei žmonės priima sugrąžintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją ir krikšto bei patvirtinimo apeigas per kunigystės įgaliojimą turintį asmenį, jie gali būti tikri, kad „nėra atmesti amžinai“ (Mormono Knyga, antraštinis puslapis).

Augant jūsų supratimui apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, augs ir jūsų troškimas dalintis Evangelija. Jūs, kaip ir Lehis, jausite, „kaip svarbu tai paskelbti žemės gyventojams“ (2 Nefio 2:8).

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė: „Dievas mums įsakė nešti šią Evangeliją visam pasauliui. Tai reikalas, dėl kurio šiandien turime susivienyti. Tik Evangelija išgelbės pasaulį nuo susinaikinimo nelaimės. Tik Evangelija suvienys visų rasių ir tautybių žmones taikai. Tik Evangelija atneš džiaugsmą, laimę ir žmonijos šeimos išgelbėjimą“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 167).

Jūs esate pašaukti atstovauti Jėzų Kristų ir padėti žmonėms apsisvalyti nuo nuodėmių. Tai darote kviesdami juos ateiti pas Jėzų Kristų ir atsiversti į Jo sugrąžintąją Evangeliją. Kad ateitų pas Gelbėtoją, jie turi tikėti Juo ir atgailauti – pakeisti savo gyvenimą taip, kad jis atitiktų Jo mokymus. Jūs galite padėti žmonėms ugdyti tokį tikėjimą Dvasia mokydami juos sugrąžintosios Evangelijos ir kviesdami įsipareigoti gyventi pagal jos mokymus. Šio įsipareigojimo laikymasis paruoš juos krikšto ir patvirtinimo sandoroms bei brangiajai Šventosios Dvasios dovanai. Jie turi nusivilkti „prigimtinį žmogų“ ir tapti šventaisiais „per Viešpaties Kristaus Apmokėjimą“ (Mozijo 3:19).

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Studijuodami 1 Nefio 8 ir 11 skyriuose užrašytą regėjimą apie gyvybės medį, patyrinėkite gyvybės medžio poveikslą šiame puslapyje. Šiame regėjime gyvybės medis simbolizuoja Dievo meilę (žr. 1 Nefio 11:21–22).

- Ko troško Lehis, suvalgęs vaisių? (Žr. 1 Nefio 8:10–18.)
- Ką šiame regėjime turėjo padaryti žmonės, kad galėtų paragauti to vaisiaus? Ką mes turime padaryti, kad gautume visus Apmokėjimo palaiminimus? Kaip įsipareigojimai ir sandoros padeda mums gauti šiuos palaiminimus?
- Kokios jūsų, kaip misionieriaus, pareigos padedant kitiems rasti ir ragauti Evangelijos vaisius?

Evangelija laimina šeimas

Žinia apie Jėzaus Kristaus Evangelijos sugražinimą laimina šeimas. Tik dėl sugražinimo mes suprantame, kokia pagal Dievą yra šeimų paskirtis: „Dievo laimės planas įgalina, kad šeimos tarpusavio santykiai anapus kapo ribos tęstųsi amžinai. Šventose šventyklose vykdomos šventos apeigos ir sudaromos sandoros suteikia žmonėms galimybę grįžti Dievo aki-vaizdon ir šeimoms būti amžinai suvienytoms“ („Šeima. Pareiškimas pasauliui“, 3 pastraipa).

Šeimos ryšiai šioje žemėje gali būti didžiausio džiaugsmo šaltinis. Šėtonas puola šeimą visais frontais, ir dėl jo pastangų sugriūva per daug šeimų. Sugražintoji Jėzaus Kristaus Evangelijos žinia įgalina šeimas susivienyti dabar ir amžinybėje. Gyvendamos pagal sugražintosios Evangelijos principus, šeimos šiame gyvenime gali patirti ramybę, džiaugsmą ir tapatumo bei bendrumo jausmus. Evangelijos šviesa padeda šeimoms spręsti nesutarimus, nesantaiką ir sunkumus. Nesutarimų draskomos šeimos gali būti išgydytos per atgailą, atleidimą ir tikėjimą Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galia. „Laimė šeimyniniame gyvenime geriausiai pasiekama, kai ji pagrįsta Viešpaties Jėzaus Kristaus mokymu. Sėkmingos santuokos ir šeimos sukuriamos ir palaikomos, remiantis tikėjimo, maldos, atgailos, atleidumo, pagarbos, meilės, užuojautos, darbo ir pilnaverčio poilsio principais“ (Šeima. Pareiškimas pasauliui).

Stenkitės rasti ir mokyti šeimas – tėvą, motiną ir vaikus – kurie gyvendami pagal Evangeliją gali vienas kitą paremti ir kurie galiausiai gali būti užantspauduoti kaip šeimos vienetas per sugražintą kunigystės įgaliojimą.

Mokymas su Dvasia

Kadangi Jėzaus Kristaus Evangelija yra „Dievo galia išgelbėti kiekvienam tikinčiajam“ (Romiečiams 1:16), Evangelijos sugražinimo žinios turi būti mokoma su dieviška galia – Šventosios Dvasios, kuri yra trečiasis Dievybės narys, galia. Ji dažnai vadinama Dvasia, o vienas iš Jos vaidmenų yra mokyti ir liudyti apie tiesą. Kai mokysite su šia galia, Šventoji Dvasia:

- mokys jus naujų tiesų ir primins jums doktrinas, kurių mokėtės (žr. Jono 14:26);
- reikiamą akimirką duos žodžius, ką kalbėti (žr. DS 84:85);
- neš jūsų žinią į jūsų mokomų žmonių širdis (žr. 2 Nefio 33:1);
- liudys apie jūsų žinios teisingumą ir patvirtins jūsų žodžius (žr. DS 100:5–8);
- padės jums išvelgti jūsų mokomų žmonių poreikius (žr. Almos 12:7).

Mokant Evangelijos tiesų Dvasia būtina, nes ji ugdo kitų tikėjimą. Stengdamiesi ugdyti tikėjimą pasikliauti Dvasia, jūs turėtumėte:

- melstis Dvasios (žr. DS 42:14);
- gryninti savo širdį (žr. DS 112:28);
- laikytis įsakymų (žr. DS 20:77, 79);
- uoliai krautis į širdį Dievo žodį (žr. DS 11:21; 84:85);
- mokyti taip, kad kiti suprastų jūsų žinią ir būtų iš tiesų pamokyti (žr. DS 50:13–22);
- dirbti su tikėjimu (žr. Moronio 10:7).

„Didžiausias darbas, kurį jums kada nors teks padaryti, yra tarp jūsų namų sienų.“

PREZIDENTAS HAROLDAS B. LY
THE TEACHINGS OF HAROLD B. LEE, SEL.
CLYDE J. WILLIAMS (1996), 280

Jūs buvote paskirti šiam šventam pašaukimui su pažadu, kad jums bus duota Dvasia, jeigu atitiksite Viešpaties nustatytus reikalavimus. Vienas nuoširdžiausių jūsų troškimų turėtų būti mėgavimasis Dvasios dovanomis.

Jūsų pašaukimo galia ir įgaliojimas

Misionieriai turėtų eiti „su išventinimo, kuriuo buvo išventinti, galia, skelbdami didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną, būtent nesibaigiančią Evangeliją“ (žr. DS 79:1). Jūs turite įgaliojimą skelbti Evangeliją. Jeigu turite kunigystę, jūs turite įgaliojimą suteikti jos apeigas. Jeigu su malda ir vertai naudosite šį įgaliojimą, jūs gausite dvasinės galios, kuri yra jūsų pašaukimo realumo įrodymas. Nebijokite ir nesivaržykite vykdydami šią užduotį. Kaip ir Mozijo sūnūs, jūs turite mokytis su Dievo galia ir įgaliojimu (žr. Almos 17:2–3).

Kai buvote paskirti kunigystės įgaliojimu, jūs gavote teisę ir privilegiją atstovauti Viešpatį. Jūs gavote tarnystės liudijimą, kuris įrodo šį įgaliojimą pasauliui. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas pasakė: „Paskyrimą galima suprasti paraidžiui; tai atskyrimas nuo nuodėmės, nuo to, kas kūniška; atskyrimas nuo visko, kas grubu, žema, ydinga, pigu ar vulguru; *atskyrimas* nuo pasaulio į aukštesnį minties ir veiklos planą. Šis palaiminimas priklauso nuo ištikimo darbo“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 478).

Kartu su įgaliojimu jūs gaunate atsakomybę gyventi vertai savo pašaukimo. Kaip Viešpaties atstovas, jūs turite būti „pavyzdys tikintiesiems“ (1 Timotiejui 4:12). Stenkitės gyventi pagal Dievo įsakymus ir laikykitės sandorų, kurias sudarėte šventykloje; pažinkite Raštus; būkite mandagūs, punktualūs ir patikimi; laikykitės misionieriškų elgesio, aprangos ir išvaizdos standartų; mylėkite žmones, su kuriais tarnaujate ir dirbate. Gerbkite Kristaus vardą savo veiksmais.

Be įgaliojimo, savo darbe turite naudotis galia. Jūsų gautas įgaliojimas gali suteikti galios. Iš tikrųjų, dvasinė galia yra įrodymas, kad jūsų įgaliojimas tikras. Dvasinė galia yra dovana, kuri įgalina jus dirbti dar veiksmingiau.

Jums dirbant ir mokant, galia ir įgaliojimas turi būti akivaizdūs. Galia gali pasireikšti daugelyje situacijų, pavyzdžiui:

- kai reikiamu momentu Dvasia jums patars, ką pagal Viešpaties norą turėtumėte sakyti (žr. DS 84:85);
- kai gaunate Dvasios nurodymus, kur eiti ir ką daryti (žr. DS 28:15; 31:11; 75:26–27);
- kai jūsų liudijimą patvirtina Dvasios liudijimas (žr. 2 Nefio 33:1; DS 100:5–8);
- dalyvaujant išgelbėjimo apeigose (žr. DS 84:19–20);
- suteikiant kunigystės palaiminimus, jeigu esate vyresnysis (žr. Jokūbo laiško 5:14–15);
- meldžiantis su žmonėmis, su kuriais dirbate, ir už juos (žr. Almos 6:6; 8:18–22; 10:7–11; 31:26–35; DS 75:19).
- išreiškiant meilę Viešpačiui, savo šeimai, kolegoms misionieriams ir žmonėms, kuriems tarnaujate.

Raštų studijos

Kaip gaunama galia?

Almos 17:2–3

DS 53:3

1 Korintiečiams 2:4

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Pažvelkite į paveikslą, kuris vaizduoja kaip Kristus įšventina apaštalus, ir tada perskaitykite Jono 15:1–16.

Kodėl Kristus vadinamas vynmedžiu? Kaip jūs tampate šio vynmedžio šaka? Kuo jūsų paskyrimas panašus į šį ryšį?

Dar kartą perskaitykite savo tarnystės liudijimą. Užrašykite savo jausmus ir mintis apie tai, ką skaitote. Kartokite tai kiekvieną kartą studijuodami šį skyrių. Stebėkite, kaip jūsų jausmai keičiasi laikui bėgant.

Studijuokite Doktrinos ir Sendorų 109:13–15, 21–30, 38–39, 55–57, kuriose yra ištraukos iš įkvepiančios pranašo Džozefo Smito Kirtlando šventyklos pašventinimo maldos. Kokių palaiminimų Džozefas Smitas prašė tikintiesiems?

Jėzaus Kristaus Evangelija

Jėzaus Kristaus Evangelija apibrėžia ir jūsų žinią, ir paskirtį; tai yra, ji nusako misionieriško darbo „kaip“ ir „kodėl“. Gelbėtojas į savo Evangeliją įtraukė keletą gyvybiškai svarbių doktrinų. Jis atėjo į pasaulį vykdyti savo Tėvo valios, o Jo Tėvas pasiuntė Jį į pasaulį, kad būtų iškeltas ant kryžiaus. Dėl Jo Apmokėjimo ir Išpirkimo visi žmonės bus iškelti ir stovės prieš Kristų, kad būtų teisiami už savo darbus, ar gerus, ar blogus. Tie, kurie tikės Kristų, atgailaus už savo nuodėmes ir bus pakrikštyti Kristaus vardu, gali būti pašventinti Šventąja Dvasia. Jei išters iki galo, paskutiniąją dieną jie stovės prieš Kristų be dėmės ir įžengs į Viešpaties ramybę. Kristus laikys juos nekaltais prieš Tėvą. Jis bus jų Tarpininkas ir Užtarėjas. Tie, kurie neliks ištikimi iki galo, bus „įmetami į ugnį [...] dėl Tėvo teisingumo“ (žr. 3 Nefio 27:13–22; palyg. 2 Nefio 31:10–21; 3 Nefio 11:31–41; DS 76:40–42, 50–53).

Užrašai

Evangelijos paskirtis yra apvalyti žmones nuo nuodėmių, kad jie galėtų sulaukti Gelbėtojo malonės Teismo dieną. Todėl šios knygos ir, dar svarbiau, jūsų kasdieninio darbo pagrindinis uždavinys yra pakviesti kitus ateiti pas Kristų, padėti jiems priimti sugrąžintąją Evangeliją per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios gavimą ir ištvėrimą iki galo.

Asmenys ir šeimos pradeda sekti Kristumi, kai patiki Juo ir atgailauja už savo nuodėmes. Jie nuodėmių atleidimą gauna per krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną, priimdami ją iš tų, kurie turi Dievo įgaliojimą atlikti šias apeigas. Tada jie turi ištvėrti iki galo, arba, kitais žodžiais,

visą gyvenimą tikėti Jėzų Kristų, atgailauti ir atnaujinti sudarytas sandoras. Tai nėra tik vienkartiniai žingsniai; kai šių principų laikomasi visą gyvenimą, jie tampa vis didesni pasitenkinimą teikiančiu gyvenimo būdu. Iš tiesų, tai vienintelis gyvenimo būdas, kuris atneš sąžinės ramybę ir padės Dangiškojo Tėvo vaikams grįžti gyventi Jo akivaizdoje.

Paklusnumas Jėzui Kristui yra viso gyvenimo išipareigojimas. Tikėdami, atgailaudami, krikštydamiesi ir išipareigodami tarnauti Kristui, o vėliau priimdami Šventąją Dvasią, mes galime patirti dvasinį išgydymą, nuodėmių atleidimą ir visišką atsivertimą į Gelbėtoją ir Jo Evangeliją.

Padėkite žmonėms įgyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailauti, mokydami ir liudydami, kad Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė ir kunigystės įgaliojimas buvo sugrąžinti, ir kviesdami juos gyventi pagal Jo mokymus.

„Skelbkite pirmuosius Evangelijos principus dar ir dar kartą: jūs pamatysite, kad diena po dienos jums bus atskleistos naujos idėjos ir papildoma šviesa. Jūs augsite dėl jų ir aiškiai jas suprasite. Tada galėsite jas geriau išaiškinti tiems, kuriuos mokote.“

HAIRUMAS SMITAS
HISTORY OF THE CHURCH, 6:323

Raštų studijos

Kas yra Kristaus Evangelija, arba doktrina?

2 Nefio 31:10–21

3 Nefio 11:31–41

3 Nefio 27:13–22

Sugrąžinimo žinia – tikėjimo pagrindas

Nesvarbu, kur tarnaujate ir ką mokote, jūsų mokymo centre turi būti Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas. „Viešpats jus laimins, kai skleisite sugrąžinimo žinią pasauliui, kuriam gyvybiškai reikia Jėzaus Kristaus Evangelijos“ („Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002). Studijuodami misionierių pamokų doktrinas, jūs pamatysite, kad mes turime vieną žinią: per šių laikų pranašą Dievas sugrąžino žinojimą apie išgelbėjimo planą, kurio centre yra Kristaus Apmokėjimas ir kuris įvykdomas gyvenant pagal pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas.

Pasirūpinkite, kad visi jūsų mokomi žmonės aiškiai suprastų šiuos dalykus:

- Dievas tiesiogine prasme yra mūsų Tėvas Danguje. Jis myli mus. Visi žmonės žemėje yra Dievo vaikai ir Dievo šeimos nariai. Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, mūsų Gelbėtojas ir Išpirkėjas.
- Mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas bibliniais laikais padėdavo Savo vaikams atskleidamas Savo Evangeliją pranašams. Gaila, tačiau daug žmonių atmetė Evangeliją; net kai kurie iš tų, kurie ją priėmė, pakeitė Evangelijos doktrinas bei apeigas ir įpuolė į netikėjimą ir atsimetimą.
- Mūsų Dangiškasis Tėvas atsiuntė į žemę Savo Mylimą Sūnų Jėzų Kristų. Šis darė stebuklus ir mokė Savo Evangelijos. Jis įvykdė Apmokėjimą ir buvo prikeltas.
- Nuo Pirmojo Regėjimo Dievas dar kartą išreiškė meilę Savo vaikams. Jis sugrąžino Jėzaus Kristaus Evangeliją ir kunigystės įgaliojimą bei atkūrė Jo Bažnyčią žemėje per pranašą Džozefą Smitą. Mormono Knyga yra įtikinantis šio sugrąžinimo įrodymas.

Kai padėsite besidomintiesiems išsiaiškinti šį atsimetimo ir sugrąžinimo modelį, jie bus pasiruošę suprasti, kodėl šis sugrąžinimas pastarosiomis dienomis buvo toks reikalingas. Jie supras poreikį priimti sugrąžintą Evangeliją ir išgelbėjimo apeigas per sugrąžintos kunigystės įgaliojimą ir sekti amžinojo gyvenimo keliu. Padėkite žmonėms suprasti, kad Bažnyčia nėra tik dar viena religija ar amerikietiška bažnyčia. Iš tikrųjų ji yra sugrąžinta „Evangelijos pilnatvė“ (DS 1:23), tos pačios Evangelijos, kuri buvo atskleista ir mokoma nuo pradžių.

Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas, yra įtikinamas įrodymas, kad Džozefas Smitas buvo pranašas ir kad Jėzaus Kristaus Evangelija yra sugrąžinta. Ji yra mūsų religijos sąvaros akmuo, galingiausias šios žinios mokymo šaltinis. Kai kurias svarbias tiesas, su-

grąžintas per Džozefą Smitą, apima žinojimas, kad Dievas yra mūsų Tėvas, o mes esame Jo dvasiniai vaikai, kad mes gyvenome su Juo prieš gimimą, kad šeimos gali gyventi kartu amžinai Dievo akivaizdoje per Kristaus Apmokėjimą pakludamos Evangelijos įstatymams bei apeigoms.

Mormono Knyga yra Dievo meilės Savo vaikams įrodymas. Ji parodo, kad Dievas kalba Savo vaikams. Mokydami ir liudydami, pakvieskite žmones skaityti Mormono Knygą ir melstis dėl jos žinios. Kiekvienas jūsų mokomas žmogus turi nuspręsti, ar priimti Mormono Knygą kaip Dievo apreiškimą.

Pasitikėkite ypatingu pažadu Moronio 10:3–5. Darykite viską, ką galite, kad įtikintumėte žmones skaityti šią knygą, suprasti ją ir nuoširdžiai klausti Dievo, ar ji tikra. Šventosios Dvasios liudijimas taps jų tikėjimo, kad Jėzus Kristus sugrąžino savo Bažnyčią, kertiniu akmeniu. Padėkite tiems, kuriuos mokote, gauti šį dvasinį patvirtinimą.

Raštų studijos**Kaip turėtumėte naudoti Mormono Knygą savo misionieriškame darbe?**

1 Nefio 13:39

Moronio 10:3–5

DS 42:12–14

2 Nefio 29:8–10

DS 20:5–16

Pratimas. Asmeninės studijos

Įsivaizduokite, kad jums reikia parašyti straipsnį apie sugrąžinimo žinių vietiniame laikraštyje. Savo studijų žurnale parašykite straipsnio pavadinimą, kuris apibūdina pagrindinę žinią. Tada užrašykite savo mintis ir jausmus, susijusius su šia žinia, taip pat ir tai, kaip pasikeitė jūsų gyvenimo būdas ir požiūris į jus supantį pasaulį, kai geriau ją suvokėte.

Pagalba kitiems priimti įsipareigojimus – vartai į tikėjimą ir atgailą

Padėkite žmonėms pasiruošti krikštui ir patvirtinimui, mokydami juos tikrosios doktrinos ir kviesdami juos atgailauti bei pakeisti savo gyvenimą per tikėjimą Jėzumi Kristumi, ugdančių įsipareigojimų priėmimą ir laikymąsi. Šie įsipareigojimai paruošia žmones sudaryti šventas sandoras ir jų laikytis.

Vyresnysis Džefris R. Holandas mokė: „Pirmiausia, ką padarysite, kai besidomintysis pasakys, jog neskaitė ir nesimeldė dėl Mormono Knygos, tai pasijusite sukrėsti! [...] Dažniausiai esame pernelyg paviršutiniški šiuo klausimu. Tai amžinasis gyvenimas. Tai Dievo vaikų išgelbėjimas. Amžinybė balansuoja. [...] Tai svarbiausias kelias, kuriuo kada nors eis šis besidomintysis. Galbūt jis to nežino, bet jūs jau žinote! [...] Todėl valdykite šią situaciją. Mokykite su galia ir įgaliojimu ir tada, jeigu pirmieji žingsniai į įsakymų ir sandorų laikymąsi bus nesėkmingi, išgyvenkite sukrėtimą“ („Making and Keeping Covenants,“ missionary satellite broadcast, Apr. 1997).

Mokydami žmones suprasti Evangelijos pilnatvės sugrąžinimą, jūs skelbiate atgailą (žr. DS 15:6). Atgaila – tai širdies pasikeitimas ir troškimas atsisakyti nuodėmės bei tarnauti Dievui. Tai ir nuolankus pasidavimas Dvasiai bei Dievo valiai. Tai reikalauja, kad žmonės tvirčiau pasiryžtų gyventi pagal Dievo valią. Atgaila reikalauja nuoširdaus ir ilgalaikio minčių, troškimų, įpročių ir poelgių pasikeitimo. Tai teigiama patirtis, kuri atneša džiaugsmą ir ramybę. Aiškiai ir su meile padėkite žmonėms suprasti, kaip jie turi atgailauti. Kviesdami žmones įsipareigoti, jūs galite veiksmingai išsakyti ir įspėjimą, ir viltį.

Raštų studijos**Ko šios eilutės moko apie atgailos skelbimą?**

Almos 29:1–4

Almos 62:45

DS 15:6; 16:6

Almos 42:31

DS 14:8

Krikštas ir patvirtinimas

Jūsų mokomų žmonių krikštas ir patvirtinimas yra jūsų pagrindinė paskirtis. Krikštas skirtas nuodėmėms atleisti, o Šventosios Dvasios dovana suteikia palaiminimų gausą tiems, kurie gyvena jos vertai. Per šias apeigas žmonės įeina pro vartus ir toliau keliauja amžinojo gyvenimo keliu. Vyresnysis Dalinas H. Ouksas pasakė: „Mes skelbiame ir mokome ne tam, kad atvestume žmones į Bažnyčią ar padidintume narių skaičių. Mes skelbiame ir mokome ne tam, kad įtikintume žmones gyventi geresnius gyvenimus. [...] Mes kviečiame visus ateiti pas Kristų per atgailą, krikštą ir patvirtinimą, kad atvertume celestialinės karalystės duris Dievo sūnums ir dukterims. To negali niekas kitas“ („The Purpose of Missionary Work,“ missionary satellite broadcast, Apr. 1995).

Mokydami sugrąžintosios Evangelijos, padėkite žmonėms suprasti šventą krikšto ir patvirtinimo esmę. Padėkite jiems suvokti, kad Šventosios Dvasios dovanos priėmimas yra didelis palaiminimas šiame gyvenime ir raktas į jų išgelbėjimą. Šventoji Dvasia „išmokys [juos] viso“ (Jono 14:26). Prezidentas Boidas K. Pakeris mokė: „Kai mokote besidominčiuosius ir ruošiate juos krikštui vandeniui, turite galvoti ir apie Šventosios Dvasios dovaną – krikštą ugnimi. Galvokite apie tai kaip apie vientisą visumą. Pirmiausia būna krikštas vandeniui, o paskui krikštas ugnimi“ („The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know—and Every Member As Well,“ seminar for new mission presidents, June 2003). Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Krikštas vandeniui tėra tik pusė krikšto ir nieko vertas be antrosios pusės – krikšto Šventąja Dvasia (*History of the Church*, 5:499).

Padėkite jūsų mokomiems žmonėms suprasti, jog tam, kad galėtų būti pakrikštyti ir patvirtinti, jie turi patenkinti sąlygas, išvardintas Doktrinos ir Sandorų 20:37.

DS 20:37 Reikalavimai tiems, kurie nori būti pakrikštyti

- Nuolankumas prieš Dievą.
- Troškimas krikštytis.
- Sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia.
- Atgaila už visas savo nuodėmes.
- Troškimas priimti Jėzaus Kristaus vardą.
- Pasiryžimas tarnauti Kristui iki galo.
- Parodymas darbais, kad jie gavo Kristaus Dvasią savo nuodėmėms atleisti.

Kai verti atsivertusieji pakrikštijami, jie patvirtinami Bažnyčios nariais ir jiems suteikiama Šventosios Dvasios dovana. Šis patvirtinimas įvyksta vadovaujant vyskupui arba skyriaus prezidentui sakramento susirinkime netrukus po krikšto. Nors šias apeigas šiek tiek skiria laikas, patvirtinimas papildo ir užbaigia krikštą.

Raštų studijos**Kodėl Šventosios Dvasios dovana yra viena didžiausių dovanų, kurias galime gauti?**

3 Nefio 19:1–13

Jono 14:26

Raštų rodyklė,

DS 45:56–57

Galatams 5:22–25

„Šventoji Dvasia“

Jono 3:5

Kodėl atsivertusieji turėtų trokšti Šventosios Dvasios dovanos?

2 Nefio 31:12–17

Apaštalų darbų 8:14–17

Apaštalų darbų 19:1–6

2 Nefio 32:1–5

Pratimas. Studijos su porininku

Patyrinėkite šias ištraukas ir sudarykite krikšto reikalavimų ir sandorų sąrašą. Su porininku aptarkite, kaip mokyti šių reikalavimų kitus.

2 Nefio 31:13

Almos 7:14–16

Moronio 6:1–4

Mozijo 18:8–10

3 Nefio 11:21–41

DS 20:37

Bažnyčios stiprinimas

Kai žmonės pakrikštyti ir patvirtinti Bažnyčios nariais, tęskite darbą su apylinkės vadovais ir nariais, kad padėtumėte šiems naujiems atsivertusiesiems prisitaikyti prie naujo gyvenimo ir toliau dvasiškai augti. Bažnyčia stiprinama, kai pakrikštyti ir patvirtinti žmonės turi liudijimus, laikosi savo sandorų, aktyviai ruošiasi vyksti į šventyklą ir padeda stiprinti apylinkę ar skyrių.

Atsivertusieji, kurie turi draugų narių, pašaukimą ir yra maitinami Dievo žodžiu, auga liudijimu ir tikėjimu. Misionieriai, apylinkės vadovai ir Bažnyčios nariai neturėtų nusigręžti nuo savo pareigos puoselėti ir stiprinti naujuosius narius.

Sėkmingai dirbantis misionierius

Jūsų kaip misionieriaus sėkmę pirmiausia nusako jūsų pasiryžimas ieškoti, mokyti, krikštyti ir patvirtinti žmones bei padėti jiems tapti ištikimais Bažnyčios nariais, besimėgaujanciais Šventosios Dvasios bendryste.

Venkite lyginti save su kitais misionieriais bei vertinti savo ir matomus jų rezultatus. Prisiminkite, kad žmonės turi laisvą valią pasirinkti: priimti jūsų žinią, ar ne. Jūsų pareiga yra mokyti aiškiai ir galingai, kad jie pasirinktų teisingai. Kai kurie gali nepriimti jūsų žinios netgi gavę dvasinę liudijimą, kad ji yra teisinga. Jūs nuliūsite, nes mylite juos ir trokštate jų išgelbėjimo. Tačiau neturite nusivilti; nusivylimas silpnina tikėjimą. Jeigu tikėsitės mažiau, jūsų veiksmingumas sumažės, troškimas susilpnės ir jums bus sunkiau sekti Dvasia.

Galite žinoti, kad esate sėkmingai dirbantis misionierius, jeigu:

- jaučiate, kad Dvasia liudija žmonėms per jus;
- mylite žmones ir trokštate jų išgelbėjimo;
- tiksliai paklūstate;
- gyvenate taip, kad galite gauti ir vadovautis Dvasia, kuri parodys jums, kur eiti, ką daryti ir ką sakyti;
- ugdote Kristaus savybes;

- veiksmingai dirbate kiekvieną dieną, darote viską, ką galite, kad atvestumėte sielas pas Kristų, ir uoliai stengiatės mokytis ir tobulėti;
- padedate kurti Bažnyčią (apylinkę), kur tik esate paskirtas;
- išpėjate žmones apie nuodėmės pasekmes. Kviečiate juos priimti įsipareigojimus ir laikytis jų;
- mokote kitus misionierius ir tarnaujate jiems;
- kiekviena proga darote gera ir tarnaujate žmonėms, nesvarbu, ar jie priima jūsų žinią.

Net padarę viską, ką galite, vis tiek galite nusivilti, tačiau nenusivilsite savimi. Kai Dvasia veikia per jus, tai galite jaustis tikri, kad Viešpats jumis patenkintas.

Raštų studijos

Ką Viešpaties tarnai mano apie šį darbą? Kaip Viešpaties tarnai daro įtaką tiems, kuriems tarnauja?

Mozijo 28:3

3 Nefio 28:4–10

DS 68:2–6

Almos 8:14–15

Etero 12:13–15

Helamano 10:3–5

DS 15:4–6; 16:4–6

Pratimas. Asmeninės studijos

- Perskaitykite Helamano 10:1–5 ir 3 Nefio 7:17–18. Ką Viešpats manė apie šiuos misionierius ir jų tarnavimą?
- Pagalvokite apie Abinadžio ir Amono misionierišką darbą (žr. Mozijo 11–18; Almos 17–20, 23–24). Kodėl abu misionieriai dirbo sėkmingai, nors pradiniai jų darbo rezultatai buvo skirtingi?
- Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.

Atminkite

- Jūsų paskirtis yra kviesti kitus ateiti pas Kristų, padėti jiems priimti sugrąžintąją Evangeliją per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo išpirkimu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovanos priėmimą ir ištvėrimą iki galo.
- Sugrąžintoji Jėzaus Kristaus Evangelija yra vienintelis būdas, kuriuo galime rasti amžinąją laimę.
- Jūsų pašaukimas suteikia jums įgaliojimą; sandorų laikymasis suteikia jums galios.
- Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė buvo sugrąžinta per pranašą Džozefą Smitą. Mormono Knyga yra įrodymas, kad Džozefas Smitas buvo pranašas.
- Jūs padedate žmonėms gyventi pagal Evangeliją, kviesdami juos priimti įsipareigojimus ir jų laikytis.
- Vesdami sielas pas Viešpatį parodate savo meilę Jam ir dėkingumą už Jo Apmokėjimą.
- Jums sekasi, kai esate paklusnūs, gyvenate teisiai ir darote viską, ką galite, kad padėtumėte kitiems gyventi pagal Evangeliją.

Misionieriškas darbas

Pateikiame šio Evangelijos laikotarpio Bažnyčios prezidentų teiginius.

Prezidentas Džozefas Smitas (1830–1844)

„Po visko, kas pasakyta, didžiausia ir svarbiausia pareiga yra skelbti Evangeliją“ (Teachings of the Prophet Joseph Smith, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 113).

„Tegu šventieji prisimena, kad dideli dalykai priklauso nuo asmeninių pastangų ir kad jie yra pašaukti būti mūsų ir Šventosios Dvasios bendradarbiais, dirbant ši didįjį paskutinių dienų darbą“ (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 178–179).

Prezidentas Brigamas Jangas (1847–1877)

„Nėra Bažnyčioje tokio vyro ar moters, kuris nebūtų misijoje. Ši misija tęsis visą jų gyvenimą, ir ji yra daryti gera, skatinti teismą, mokyti tiesos principų ir padėti sau ir supantiems žmonėms gyventi pagal šiuos principus, kad galėtų gauti amžinąjį gyvenimą“ (Discourses of Brigham Young, sel. John A. Widtsoe [1954], 322).

Prezidentas Džonas Teiloras (1880–1887)

„Mūsų pareiga yra skelbti Evangeliją visiems žmonėms. [...] To iš mūsų tikisi Dievas“ (The Gospel Kingdom, sel. G. Homer Durham [1943], 234–235).

Prezidentas Vilfordas Vudrafas (1889–1898)

Mes atėjome į šią žemę misijon; [...] kad turėtume galios eiti ir įspėti žemės tautas. [...] Būdami Izraelio vyresnieji, tik nedaugelis iš mūsų iki galo suprantame savo padėtį, savo pašaukimą, savo ryšį su Dievu, savo pareigą, arba darbą, kurio iš mūsų reikalauja Viešpats“ (The Discourses of Wilford Woodruff, sel. G. Homer Durham [1946], 124).

Prezidentas Lorencas Snou (1898–1901)

„Nėra tokio mirtingo žmogaus, kuris būtų suinteresuotas Evangeliją skelbiančio vyresniojo sėkme labiau nei Viešpats, kuris jį pasiuntė pamokslauti pas žmones, Viešpaties vaikus“ (The Teachings of Lorenzo Snow, comp. Clyde J. Williams [1984], 70).

Prezidentas Džozefas F. Smitas (1901–1918)

„Mes turime misiją pasaulyje: kiekvienas vyras, kiekviena moteris, kiekvienas iki supratimo, arba atsakomybės, amžiaus išaugęs vaikas turėtų [...] būti tinkamas skelbti tiesą, liudyti apie tiesą“ (Gospel Doctrine, 13th ed. [1968], 251–252).

Prezidentas Heberis Dž. Grantas (1918–1945)

„Mes, kaip žmonės, turime atlikti vieną svarbiausią reikalą – kviesti pasaulį atgailauti už nuodėmes, ateiti pas Dievą. Ir tai mūsų visų svarbiausia pareiga – eiti ir skelbti Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangeliją, gyvenimo ir išgelbėjimo plano sugrąžinimą žemėn. [...] Mes iš tikrųjų turime brangųjį perlą. Mes turime tai, kas yra vertingiau už visą pasaulio turimą turtą ir visą mokslinę informaciją. Mes turime gyvenimo ir išgelbėjimo planą. [...] Geriausias būdas pasaulyje parodyti meilę savo artimui yra eiti ir skelbti Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangeliją, apie kurios dieviškumą žinome iš Jo“ (iš Conference Report, Apr. 1927, 175–176).

Prezidentas Džordžas Albertas Smitas (1945–1951)

„Tai jūsų misija, mano broliai ir seserys Bažnyčioje, tai jūsų pareiga. Šias šlovingas tiesas jūs gavote laisvai, ir Dangiškasis Tėvas tikisi, kad laisvai jomis pasidalinsite su kitais Jo sūnumis ir dukterimis“ (Sharing the Gospel with Others, sel. Preston Nibley [1948], 213).

„Mes būsime išaukštinti celestialinėje karalystėje tik su sąlyga, kad su kitais mūsų Tėvo vaikais pasidalinsime Jėzaus Kristaus Evangelijos palaiminimais ir laikysimės įsakymų, kurie praturtins mūsų gyvenimą čia ir vėliau“ (Sharing the Gospel with Others, 190).

Prezidentas Deividas O. Makėjus (1951–1970)

„Kiekvienas narys [...] misionierius!“ (Iš Conference Report, Apr. 1959, 122).

„Tikroji krikščionybė yra darbais reiškiamą meilę. Nėra geresnio būdo parodyti meilę Dievui, nei parodyti nesavanaudišką meilę savo artimui. Tai yra misionieriško darbo dvasia“ (*Gospel Ideals* [1954], 129).

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas (1970–1972)

„Mes girdėjome, kad visi esame misionieriai. Kiekvienas narys [...] yra arba turi būti misionierius; [...] kaip Bažnyčios nariai, prisiekdami skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją, mes tampame misionieriais. Tai yra dalis kiekvieno Bažnyčios nario pareigų“ (Take Heed to Yourself [1971], 27–28).

Prezidentas Haroldas B. Ly (1972–1973)

„Misionieriškas darbas tėra tik namų mokymas tų, kurie dabar nėra Bažnyčios nariai, o namų mokymas tėra tik misionieriškas darbas tarp Bažnyčios narių“ (Improvement Era, Dec. 1964, 1078).

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas (1973–1985)

„Pagal Viešpaties tvarkaraštį dabar atėjo akimirka, kai Evangelija nešama toliau, negu ji buvo nunešta iki šiol. [...] Visi žmonės šiame pasaulyje sąmoningai ar nesąmoningai šaukia: „Ateikite [...] ir padėkite mums.“ Jis gali būti jūsų kaimynas. Ji gali būti jūsų draugė. Jis gali būti giminaitis. Ją galbūt sutikote tik vakar. Bet mes turime tai, ko jiems reikia. Tad pasisemkime drąsos iš savo mokslų ir melskimės kaip Petras: „O dabar, Viešpatie, [...] suteik saviems tarnams drąsos atvirai skelbti tavo žodį“ (Apaštalų darbų 4:29) (Teachings of Spencer W. Kimball [1982], 546).

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1985–1994)

„Turime dalintis Evangelija su kitais. Tai mūsų pareiga – kiekvienas narys yra misionierius. Tai yra Dievo pranašų pašaukimas. [...]“

Narių misionieriškas darbas yra vienas iš didžiųjų raktų į mūsų narių asmeninį tobulėjimą. Esu įsitikinęs, kad narių misionieriškas darbas pakels dvasingumą visose apylinkėse“ (*Teachings of Ezra Taft Benson*, 208–209).

Prezidentas Hovardas V. Hanteris (1994–1995)

„Be abejo, nešti Evangeliją visoms tautoms, liežuviams ir žmonėms yra didžiausia pareiga, kurią turime mirtingajame gyvenime. [...] Gavome privilegiją gimti šiomis paskutinėmis dienomis, o ne ankstesniais laikais, kad padėtume nešti Evangeliją visai žemei“ („Walls of the Mind,“ *Ensign*, Sept. 1990, 10).

„Kaip Apmokėjimas siejasi su misionierišku darbu? Kai patiriame Apmokėjimo palaiminimus savo gyvenime, mes netveriamė noru pasirūpinti kitų gerove. [...] Svarbus asmens atsišvietimo rodiklis yra troškimas dalintis Evangelija su kitais“ („The Atonement and Missionary Work,“ seminar for new mission presidents, June 1994).

Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1995–2008)

„Mes esame čia, kad padėtume savo Tėvui Jo darbe ir Jo šlovėje „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Jūsų pareiga jūsų atsakomybės sferoje yra tiek pat rimta, kaip mano pareiga mano sferoje“ (Conference Report, Apr. 1995, 94 arba *Ensign*, May 1995, 71).

„Tegul kiekvieno nario širdyje būna puoselėjamas žinojimas apie savąjį potencialą vesti kitus į tiesos pažinimą. Tegul jis dirba šiuo klausimu. Tegul jis nuoširdžiai dėl to meldžiasi“ („Find the Lambs, Feed the Sheep,“ *Ensign*, May 1999, 106).

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Paruoškite dviejų minučių kalbą apie vieną iš klausimų, aptariamų šio skyriaus pradžioje. Būkite pasiruošę pasakyti šią kalbą savo porininkui arba kitiems misionieriams apygardos susirinkime.
- Paprašykite naujų atsivertusiųjų papasakoti savo atsivertimo istorijas. Kas padėjo jiems įgyti „tikėjimą atgailai“ (Almos 34:17)? Kodėl jie nusprendė krikštytis ir būti patvirtinti? Kaip jie jautėsi tapę naujais Bažnyčios nariais? Kaip misionieriai galėjo pasitarnauti jiems geriau?
- Pamąstykite, ką reiškia pakelti įspėjimo balsą (žr. Jokūbo knygos 3:12; DS 1:4; 38:41; 63:57–58; 88:81; 112:5; Ezechelio 3:17–21; 33:1–12). Savais žodžiais parašykite, ką tai reiškia ir kaip jūs galite tai padaryti.
- Perskaitykite Mormono 8 ir Moronio 1 bei 10 skyrius. Skaitydami klauskite savęs: „Ko Moronis tikėjosi iš mūsų laikų? Ką, anot jo, mes turėtume daryti su Mormono Knyga? Ką pasakčiau Moroniui, jeigu turėčiau galimybę?“ Savo mintis užrašykite studijų žurnale.
- Apmąstykite savo gyvenimo įvykius, sustiprinusius jūsų liudijimą apie Džozefą Smitą ir Sugražinimą. Tada parašykite atsakymą į klausimą: kas padėjo jums sužinoti, kad Dangišskasis Tėvas ir Jėzus Kristus pasirodė Džozefui Smitui?

Studijos su porininku

- Pasidalinkite vienas su kitu savo atsakymais į klausimus, pateiktus šio skyriaus pradžioje skyrelyje „Apsvarstykite“.
- Papasakokite vienas kitam, ko vylėtės ir troškote iš misijos, kai gavote savo misijos pašaukimą. Kiek jūsų patirtis atitinka jūsų lūkesčius? Kaip galite labiau pateisinti tuos lūkesčius?
- Raštų rodyklėje perskaitykite skyrelį „Tarnauti“ ir jį aptarkite.
- Pasirinkite vieną iš šių didžiųjų misionierių ir perskaitykite išvardintas eilutes. Skaitydami aptarkite, kaip šis misionierius 1) suprato savo pašaukimą ir jam pasiryžo, 2) parodė savo požiūrį į darbą ir troškimą dirbti, 3) padėjo kitiems priimti Evangeliją.

Alma (Mozijo 18)
Aaronas (Almos 22;
23:1–6)

Nefis ir Lehis
(Helamano 5)
Petras (Apaštalų
darbų 2)

Paulius (Apaštalų
darbų 16)

- Giesmyne pasirinkite dvi giesmes tema „Evangelijos sugražinimas“. Perskaitykite arba pagiedokite tas giesmes. Aptarkite žodžių prasmę.
- Raštų rodyklėje kartu perskaitykite skyrelius „Tikėjimas“, „Atgailauti, atgaila“, „Krikštas, krikštyti“ ir „Šventoji Dvasia.“ Perskaitykite ir aptarkite visas prie kiekvieno termino nurodytas eilutes.
- Raštų rodyklėje perskaitykite termino Evangelijos laikotarpis skyrelį. Taip pat perskaitykite ir aptarkite Doktrinos ir Sandorų 136:37.

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Pakvieskite du ar tris naujus atsivertusiuosius papasakoti savo atsivertimo istorijas. Ką jie manė apie misionierius? apie misionierių mokymus? apie įsipareigojimų laikymąsi? Kas labiausiai lėmė jų atsivertimą?
- Pakvieskite kunigijos vadovą pakalbėti su misionieriais apie Bažnyčios kūrimo galimybes ir sunkumus jūsų rajone.
- Perskaitykite Almos 18 ir aptarkite šiuos klausimus: kaip pasakojimo pradžioje jautėsi Lamonis? Kaip pasikeitė jo jausmai? Ką turi jausti žmogus, kad gautų Evangelijos palaiminimus? Perskaitykite Almos 34:15–16 ir palyginkite tai su Lamonio istorija. Kaip Kristus Apmokėjimas įgalina mus gauti malonę?
- Aptarkite, ką reišia būti sėkmingai dirbančiu misionieriumi. Paprašykite misionierių pateikti konkrečių sėkmės pavyzdžių.
- Padalinkite misionierius į tris grupes. Viena tegul perskaito Apaštalų darbų 2:36–38 (Petras), kita grupė – Apaštalų darbų 16:25–33 (Paulius), o trečia – Mozijo 18:8–11 (Alma). Paprašykite kiekvienos grupės atsakyti į klausimą: „Ką darė šis misionierius, kad padėtų kitiems augti tikėjime Kristumi, atgailauti ir gauti krikštą bei patvirtinimą?“ Aptarkite, ko misionieriai išmoko iš šių istorijų, kas gali padėti jiems naudoti tikėjimą ir kvieisti žmones atgailauti, krikštytis ir priimti Šventosios Dvasios dovaną.
- Likus keletui dienų iki susirinkimo, keliems misionieriams paveskite apmąstyti klausimus, parinktus iš skyriaus pradžioje esančio skyrelio „Apsvarstykite“. Paprašykite kiekvieno misionieriaus paruošti dviejų arba trijų minučių kalbą jam ar jai skirta tema. Leiskite tiems misionieriams kalbas pasakyti apygardos susirinkime ar zonos konferencijoje. Po kalbų aptarkite, ko jie išmoko ir kaip jie tai gali pritaikyti savo misionieriškame darbe.
- Padalinkite misionierius į keturias grupes. Paprašykite kiekvienos grupės surašyti kuo daugiau tiesų, sandorų ir apeigų, kurios buvo sugrąžintos ir apreikštos per pranašą Džozefą Smitą. Tegul kiekviena grupė pasidalina savo darbo rezultatais. Pakvieskite misionierius pakalbėti, kaip per sugrąžinimą apreikštos tiesos lemia jų gyvenimą.

Misijos prezidentė,

- Interviu metu periodiškai prašykite misionierių pasidalinti su jumis:
 - savo liudijimu apie Jėzų Kristų;
 - savo liudijimu apie sugrąžintą Evangeliją ir Džozefo Smito misiją;
 - savo liudijimu apie Mormono Knygą;
 - savo mintimis apie savo, kaip misionieriaus, paskirtį.
- Pakvieskite misionierius savo studijų žurnale užrašyti, kokia, jų manymu, yra jų misijos paskirtis. Per interviu paprašykite jų pasidalinti tuo, ką parašė.
- Išsiųskite sveikinimo laišką naujiems nariams.

Kaip veiksmingai studijuoti ir ruoštis mokyti?

Užrašai

Apsvarstykite

- Kodėl svarbu studijuoti Evangeliją?
- Kaip mano studijos paveiks tuos, kuriuos mokau?
- Kodėl turiu nuolat dėtis į širdį Jėzaus Kristaus Evangelijos doktrinas?
- Kaip galiu veiksmingai mokytis sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos doktrinų ir ruoštis mokyti kitus?
- Kaip galiu pagerinti savo asmenines studijas ir studijas su porininku?

Viešpats pasakė: „Siek ne skelbti mano žodį, bet pirma siek gauti mano žodį, ir tada tavo liežuvis bus atrištas; tada, jei nori, turėsi mano Dvasią ir mano žodį, taip, Dievo galią įtikinti žmones“ (DS 11:21). Kad veiksmingai mokytumėte, jūs turite įgyti dvasinių žinių. Kad galėtumėte augti Evangelijoje ir išlikti kelyje į amžinąjį gyvenimą, jūs turite išsiugdyti Evangelijos studijavimo įprotį (žr. DS 131:6). Įprotis studijuoti, kurį įgysite būdamas misionieriumi, palaimins jus asmeniškai ir padės jūsų mokomiems žmonėms augti tikėjime Gelbėtoju.

Veiksmingas kasdieninis studijavimas visada turi prasidėti malda. Studijavimas yra tikėjimo veiksmas, reikalaujantis asmeninės valios laisvės. Daug misionierių negali suprasti, kaip veiksmingai studijuoti. Daugelis labai pasitiki kitais arba struktūrinėmis programomis, kurios pasako, ką ir kaip studijuoti. Nors mokytis iš gero mokytojo yra svarbu, dar svarbiau pačiam įgyti prasmingos mokymosi patirties. Geri studijavimo rezultatai priklauso nuo stipraus troškimo mokytis, studijavimo su „tikru ketinimu“ (Moronio 10:4), teismo alkio ir troškulio (Mato 5:6) ir pastangų rasti atsakymus į besidominčiųjų klausimus ir nuogaštavimus.

Pratimas. Asmeninės studijos

Pažiūrėkite į Džozefo Smito paveikslą ankstesniame puslapyje. Perskaitykite Džozefas Smitas–Istorija 1:11–13. Savo studijų žurnale parašykite atsakymus į šiuos klausimus.

- Kaip Jokūbo laiško 1:5 eilutės skaitymas ir apmąstymas padėjo Džozefui Smitui gauti apreiškimą?
- Kokią įtaką jo studijos turėjo ateities kartoms?
- Kaip jo sprendimas studijuoti ir ieškoti veikia jūsų gyvenimą?
- Kaip jūsų Evangelijos studijos veikia jūsų gyvenimą?

Raštų studijos**Kaip mes, pasak Viešpaties, turėtume studijuoti Evangeliją?**

2 Nefio 4:15–16

DS 58:26–28

2 Nefio 32:3

DS 88:118

Mokymasis su Šventąja Dvasia

Jūsų Evangelijos studijos yra veiksmingiausios, kai jus moko Šventoji Dvasia. Visada pradėkite Evangelijos studijas nuo maldos, meldami Šventosios Dvasios pagalbą. Ji suteiks žinių ir įsitikinimą, kuris palaimins jūsų gyvenimą ir leis jums laiminti kitų žmonių gyvenimus. Išsaug jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi. Išsaug jūsų troškimas atgailauti ir tobulėti.

Tokios studijos paruošia jus tarnavimui, suteikia paguodos, išsprendžia problemas ir duoda stiprybės ištverti iki galo. Sėkmingas Evangelijos studijavimas reikalauja troškimo ir veiksmo. „Nes tas, kas stropiai ieško, ras; ir Dievo slėpiniai bus atskleisti jam Šventosios Dvasios galia, taip pat šiais laikais, kaip ir senovės laikais“ (1 Nefio 10:19). Jei kaip Enosas alksite žodžių apie amžinąjį gyvenimą pažinimo ir jei leisite šiems žodžiams giliai įsismelkti į širdį (žr. Enoso 1:3), Šventoji Dvasia atvers jūsų protą ir širdį didesnei šviesai ir supratimui.

Evangelijos mokymasis yra ir apreiškimo gavimo procesas (žr. Jokūbo knygos 4:8). Oliveriui Kauderiui Viešpats pasakė: „Štai, tu nesupratai; tu galvojai, kad aš ją tau duosiu, tau nesirūpinant niekuo kitu, kaip tik manęs prašyti. Bet štai, aš sakau tau, jog tu turi ištirti tai savo protu; tada turi manęs paklausti, ar tai teisinga; ir jeigu tai teisinga, aš padarysiu, kad tavo širdis tavyje degs; todėl tu pajusi, kad tai teisinga“ (DS 9:7–8). Studijuodami atkreipkite dėmesį į idėjas, kurios ateina į jūsų protą, ir jausmus, kurie ateina į jūsų širdį, ypač dėl tų žmonių, kuriuos mokote.

Raštų studijos**Koks Šventosios Dvasios vaidmuo padedant mums mokytis Evangelijos?**

2 Nefio 32:5

DS 11:12–14

Jono 16:13

Almos 5:45–46

DS 39:5–6

1 Korintiečiams 2:9–14

Moronio 10:5

Jono 14:26

Gyvenkite tuo, ko išmokstate

Jausdami Evangelijos supratimo džiaugsmą, jūs norėsite praktiškai pritaikyti tai, ko išmokote. Stenkitės gyventi harmonijoje su savo supratimu. Taip darydami, jūs sustiprinsite savo tikėjimą, žinias ir liudijimą. Elgdamiesi taip, kaip esate mokomi, įgysite daugiau ilgalaikio supratimo (žr. Jono 7:17).

Kai per mokymąsi ir tikėjimą dėsitės į širdį Raštų ir pastarųjų dienų pranašų žodžius, augs jūsų troškimas dalintis Evangelija. Jums pažadėta, kad Dvasia padės jums žinoti, ką sakyti mokant. Viešpats pasakė: „Ir nesirūpinkite iš anksto, ką sakysite; bet nuolat kraukitės savo protuose gyvenimo žodžius, ir reikiamą valandą jums bus duota ta dalis, kuri bus skirta kiekvienam žmogui“ (DS 84:85).

„Tikroji doktrina, kai ją suprantame, pakeičia požiūrį ir elgesį. Evangelijos doktrinių studijavimas pagerins elgesį greičiau nei elgesio studijavimas.“

PREZIDENTAS BOIDAS K. PAKERIS

“LITTLE CHILDREN,” *ENSIGN*, NOV. 1986, 17

Raštų studijos

Ko Raštai moko apie Evangelijos mokymąsi?

1 Nefio 10:17–19	DS 50:19–22
DS 11:21–22	DS 88:118

Studijos ir pasiruošimas dėstyti pamokas

Pamokose (3 skyriuje) yra krikšto pokalbio klausimai, įsipareigojimai ir doktrinos, kurių turite mokyti. Pamokose taip pat rasite naudingų mokymo idėjų. Tačiau pamokos nenusako visko, ką sakyti arba kaip sakyti. Jūs turite atsakomybę nuodugniai suprasti pamokas ir mokyti su Dvasia savais žodžiais. Mokykite taip, kad kiti sustiprintų savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, trokštų atgailauti ir įžengti į sandoras su Dievu.

Gerai mokytojai nuolat gerina savo žinias ir sugebėjimus. Nors jums nereikės dėstyti visko, ką žinote apie doktriną, didesnis žinojimas sustiprins jūsų liudijimą ir jūsų sugebėjimą mokyti su dvasine galia. Jūs vesite pamokas taip, kaip numatyta, jeigu:

- ruošdamiesi pamokoms ir mokydami sieksite Dvasios ir ja seksite;
- stengsitės nuosekliai studijuoti, dėtis į širdį ir pritaikyti doktrinas savo gyvenime;
- kartu su savo porininku sudarysite konkrečius planus kiekvienam mokomam asmeniui;
- mokydami sutelksite dėmesį į centines idėjas ir doktrinas;
- pritaikysite pamokų tvarką, trukmę ir tempą prie mokomų žmonių poreikių;
- dažnai mokysite iš Raštų aiškiai ir su įsitikinimu;
- dažnai liudysite;
- padėsite kitiems priimti įsipareigojimus, kurie veda į krikštą ir patvirtinimą, ir jų laikytis.

Tai darydami, galėsite padėti kitiems įgyti liudijimą apie sugrąžintą Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Užrašai

Pradėję misiją, turėsite išmokti parengti savo žinią ir įgyti reikiamų mokymo sugebėjimų. Įgiję patirties, jūs norėsite dar labiau pagilinti savo žinias ir tobulinti mokymo įgūdžius. Ruošdamiesi mokymo vizitui, jūs sudarysite pamokos planą, kuris leis jums mokyti su Dvasia ir padėti kitiems priimti išsipareigojimus bei jų laikytis. Toliau pateikiami patarimai, kuriuos galite taikyti per visą savo misiją. Tačiau nemanysite, kad visose situacijose turite taikyti visus nurodymus. Geriau taikykite šiuos nurodymus pagal savo poreikius ir pagal Dvasios vadovavimą. Jeigu mokotės naujos kalbos, pirmiausia šiuos nurodymus taikykite savo gimtąja kalba, o po to savo misijos kalba.

- **Susitelkite į išsipareigojimus ir krikšto pokalbio klausimus.** Mokykite taip, kad žmonės priimtų išsipareigojimus ir pasiruoštų krikštui bei patvirtinimui. Perpraskite krikšto pokalbio klausimus ir kiekvienos pamokos išsipareigojimus. Sužinokite, ką žmonės turi žinoti, pajusti ir padaryti dėl jūsų mokymo. Kartu su porininku praktikuokite aiškinti šiuos principus savais žodžiais aiškiai ir su galia.
- **Mokykitės doktrinos ir ją pritaikykite.** Doktrina yra pamokos pamatas. Su malda studijuokite Raštus, pamoką, brošiūras, „Mokymo idėjas“ ir misionieriaus biblioteką, kad tvirtai suprastumėte doktriną. Ieškokite medžiagos, kuri paremtų pamokos doktriną. Įsiminkite doktrininių principų seką. Pritaikykite tai, ko išmokstate. Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale. Tuo, ką sužinojote, pasidalinkite su kitais misionieriais.
- **Susisteminkite ir apibendrinkite tai, ko mokysite.** Ruošdamiesi mokyti doktrinos aiškiai ir su dvasine galia pamokos plane susisteminkite ir apibendrinkite tai, ko mokysite. Sutelkite dėmesį į pamokoje aiškinamą doktriną, krikšto pokalbio klausimus ir išsipareigojimus. Praturtinkite pamokos planą Raštais, klausimais ir pavyzdžiais. Planą turite keisti priklausomai nuo mokymo trukmės. Jūs neturite kurti visiškai naujo pamokos plano kiekvienam besidominčiam, tačiau turite nuolat tobulinti pamokos planus pagal jūsų mokomų žmonių poreikius. Kai pirmą kartą kuriate pamokos planą, stenkitės, kad jis būtų paprastas ir trumpas. Įgydami patirties tobulinkite pamokos planus.
- **Sutelkite dėmesį į poreikius.** Nors Evangelijos doktrinos taikomos visiems, savo mokymo metodus turite pritaikyti pagal jūsų mokomų žmonių poreikius. Studijuodami doktriną ir kurdami pamokos planus, išsiaiškinkite sritis, kuriose galite patikslinti savo metodus pagal potencialius poreikius. Peržiūrėkite ir tobulinkite šiuos tikslinimus ruošdamiesi konkrečioms pamokoms. Numatykite, kokius kvietimus išsakysite. Sutelkite dėmesį į pagrindinį tikslą – padėti mokomiems žmonėms priimti sugrąžintą Jėzaus Kristaus Evangeliją per krikštą ir patvirtinimą.

- **Pasiruoškite atsakyti į klausimus.** Būdami misionieriai išgirsite daug klausimų. Užrašykite šiuos klausimus savo studijų žurnale. Atsakymų ieškokite Raštuose ir kituose šaltiniuose. Melskitės supratimo. Užrašykite atsakymus savo studijų žurnale. Tuo, ką atrandate, pasidalinkite su kitais misionieriais. Dažnus klausimus ir atsakymus į juos užsirašykite studijų žurnale.
- **Mokykite.** Mokymas yra galinga proga pagerinti savo žinias ir sugebėjimus. Mokydamiesi doktrinos ir sistemindami pamokos planus, mokykite savo porininką ir kitus misionierius. Išbandykite naujus paaiškinimus, idėjas, pasakojimus, klausimus ir būdus, kaip pakviesti kitus įsipareigoti. Teiraukitės idėjų ir pasiūlymų.
- **Įvertinkite savo mokymą.** Po kiekvienos mokymo situacijos įvertinkite, kaip jums sekėsi. Ar jūs susikoncentravote į doktriną? Ar pakvietėte besidominčiuosius atgailauti, priimti įsipareigojimus ir jų laikytis? Ar dirbote, kad paruoštumėte juos krikštui ir patvirtinimui? Ar naudojote veiksmingus klausimus? Ar pasidalijote savo liudijimu? Ar prašėte rekomenduoti kitus? Tobulindamiesi gerinkite savo pamokos planus.

Mokydamiesi vesti pamokas, ir toliau stenkitės gerai suprasti doktriną. Aktyviai dirbkite, kad galėtumėte mokyti su didesne galia. Kai studijuosite su malda ir tikėjimu, jūsų žinios ir liudijimas augs. Tačiau nesistenkite mokyti visko, ką žinote. Mokykite žinios aiškiai, paprastai, pagal individualius poreikius, sekdami Dvasia mokyti „[tą dalį], kuri bus skirta kiekvienam žmogui“ (DS 84:85).

Apibrėžkite žodžius

Mes turime galingą žinią su unikaliu žodynėliu. Kaip gydytojas laukiamajame ir operacinėje kalba skirtingai, jūs irgi turite išmokti kalbėti taip, kad tie, kuriems mūsų žinia yra nežinoma, galėtų suprasti, ko jūs mokote.

Kad pasiruoštumėte padėti kitiems suprasti nežinomus žodžius, studijuokite kiekvienos pamokos dalyje „Mokymo idėjos“ pateiktus raktinius apibrėžimus ir terminus. Susipažinkite su pateiktais apibrėžimais. Naudokitės knygele *Ištikimi tikėjimui* bei Raštų rodykle, kad rastumėte kitų žodžių apibrėžimus. Šiuos apibrėžimus užrašykite savo studijų žurnale. Aptarkite apibrėžimus su savo porininku ir kitais, kad pamatytumėte, ar juos suprantate. Jeigu tie apibrėžimai neaiškūs kitiems, pakoreguokite juos remdamiesi savo studijuota medžiaga.

Mokydami stenkitės suprasti, ar jūsų mokomam asmeniui žodis arba principas yra naujas. Skirkite laiko paaiškinti nežinomus žodžius ar principus. Prisiminkite, jog mokyti reikia taip, kad jūs ir jūsų mokomi žmonės suprastumėte vieni kitus ir džiūgautumėte drauge (žr. DS 50:22).

Pratimas. Asmeninės studijos

Peržiūrėkite pamoką „Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimo žinia“ 3 skyriuje. Perskaitykite raktinių apibrėžimų sąrašą „Mokymo idėjų“ dalyje. Suraskite kitus tris pamokos žodžius, kuriuos norėtumėte apibrėžti. Sekdami aukščiau išvardintais patarimais, sukurkite apibrėžimą kiekvienam iš jų.

Studijų idėjos ir pasiūlymai

Visos šio skyriaus idėjos ir pasiūlymai gali padaryti jūsų studijas turiningesnes ir dvasiškai pakylėjančias. Planuodami savo studijas, apmąstykite šias idėjas:

- visada pradėkite su malda;
- planuokite studijuoti taip, kad ugdytumėte savo tikėjimą Gelbėtoju ir našiai išnaudotumėte savo laiką;
- planuokite studijuoti taip, kad tai tiktų žmonėms, jų poreikiams, padėtų paruošti juos krikštui, patvirtinimui ir ištvėrimui iki galo; studijavimo planus pasižymėkite savo dienos tvarkaraštyje.
- studijas planuokite klausdami savęs: ko aš šiandien mokysiu? Kaip suplanuoti studijas, kad galėčiau geriausiai padėti tiems, kuriuos mokau? Kurias idėjas ir pasiūlymus iš šios dalies studijuosiu?

Planuodami savo studijas išbandykite toliau pateikiamas idėjas ir patarimus arba papildomas idėjas, kurias išgirdote iš kitų.

Pritaikykite ir gyvenkite pagal tai, ko išmokstate

- Tai, ko mokotės, pritaikykite sau (žr. 1 Nefio 19:23).
- Užsibrėžkite tikslus gyventi pagal tai, ko mokotės.
- Raštų eilutėje esantį vardą pakeiskite savo vardu, kad ji taptų asmeniška.
- Paklauskite savęs: „Kaip turėčiau pasikeisti po to, kai tai sužinojau?“ Užsibrėžkite atitinkamus tikslus.

Pratimas. Asmeninės studijos

Pasirinkite vieną iš šių ištraukų. Skaitydami ir apmąstydami pasirinktą ištrauką, nustatykite du ar tris būdus, kaip tai galite pritaikyti savo gyvenime.

- 2 Nefio 31
- Almos 32:26–43
- Moronio 7:32–48

Ivertinkite, kaip gerai įgyvendinote jūsų mokomus principus savo gyvenime. Pasirinkite vieną sritį, kurioje galite save tobulinti ir suplanuokite, kaip tai padarysite.

Tyrinėkite, apmąstykite ir prisiminkite

- Būkite guvūs. Prieš studijas pasimankštinkite, nusiprauskite ir pasimelskite.
- Studijuokite prie rašomojo stalo ar stalo, kur galite rašyti (ne gulėdami ar sėdėdami lovoje), sisteminkite studijų medžiagą ir likite guvūs.
- Melskitės ir prašykite supratimo.
- Studijuokite temomis.
- Klauskite savęs: „Ką nori pasakyti autorius? Kokia pagrindinė žinia? Kaip tai taikoma man?“
- Įsivaizduokite tai, ko mokotės. Pavyzdžiui, įsivaizduokite, kaip jautėsi Amonas stovėdamas prieš lamanitų karalių.

- Studijuokite gyvųjų pranašų žodžius (patvirtintoje misionieriaus bibliotekoje ir Bažnyčios žurnaluose).
- Savo studijų žurnale užsirašykite iškilusius klausimus, ieškodami atsakymo naudokitės Raštais, pastarųjų dienų pranašų žodžiais ir kitais studijų šaltiniais.
- Vienoje Raštų eilutėje gali būti kelios idėjos. Pabraukite ir pažymėkite žodžius ar frazes, kad atskirtumėte idėjas, esančias vienoje eilutėje.
- Tuo, ką sužinojote, pasidalinkite su kitais misionieriais. Daug galite išmokti aiškindami doktriną arba principą kitam asmeniui.
- Žymėkite Raštus ir juose rašykitės pastabas. Parašėse parašykite Raštų nuorodas, kurios paaiškina jūsų studijuojamas ištraukas.
- Įsiminkite tas Raštų ištraukas, kurios paaiškina ir pagrindžia jūsų mokomus principus.

Naudokitės studijų šaltiniais

- Naudokitės pagalbinėmis studijavimo priemonėmis, esančiomis PDŠ Raštų leidimuose (Temų rodykle, Biblijos žodynu, Džozefo Smito vertimu, Triknygės abėcėline rodykle, skyrių antraštėmis, išnašomis ir žemėlapiams).
- Naudokitės misionierių pamokomis, patvirtinta misionieriaus biblioteka, Bažnyčios žurnalais ir šiuo vadovėliu.
- Peržiūrėkite Raštų skyrių antraštes. Tokia peržiūra padės jums suprasti, ko ieškoti skyriuje.
- Studijų žurnale konspektuokite ir sisteminkite, ko mokotės. Dažnai skaitykite užsirašytas mintis. Savo žurnalą sisteminkite taip, kad galėtumėte lengvai prisiminti, ko išmokote.
- Šį vadovėlį naudokite kaip darbo knygą. Užrašams skirtose vietose užsirašykite įspūdžius ir mintis.
- Studijuokite šiame vadovėlyje išvardintas Raštų eilutes. Šiame vadovėlyje arba savo studijų žurnale užrašykite kitas surastas Raštų eilutes.

Matykite bendrą vaizdą

- Apžvelkite tai, ką studijuojate, tiek greitai skaitydami knygą, skyrių ar eilutę, tiek peržiūrėdami antraštes. Stenkitės suprasti kontekstą ir situaciją.
- Pabandykite užrašyti pagrindinę ištraukos idėją vienu sakiniu ar trumpa pastraipa.
- Naudodamiesi Biblijos ar Bažnyčios istorijos žemėlapiams mokykitės geografijos, sužinokite atstumus, klimatą ir vietas.
- Peržiūrėkite įvykių ir kultūros raidą. Perskaitykite istorinę informaciją Raštų rodyklėje ir skyrių bei skyrelių antraštėse.

Pratimas. Asmeninės studijos

Perskaitykite šių knygų skyrių santraukas ir parašykite planelį, kuriame apibūdinkite kiekvienos knygos aprašomą vietą ir laiką, pagrindinius įvykius bei doktrinas.

1 Nefio

Mozės

Apaštų darbų

Tyrinėkite detales

- Ieškokite raktinių žodžių ir stenkitės suprasti, ką jie reiškia. Apibrėžimų ieškokite naudodamiesi išnašomis, Raštų rodykle ar kitu žodyne. Tyrinėkite aplinkinius žodžius ir frazes, ieškodami užuominų, ką reiškia raktiniai žodžiai.
- Ieškokite jungiamųjų žodžių, pavyzdžiui, *todėl, ir vėl, taigi, dėl to* ir kitų. Tada žiūrėkite, kaip eilutės susijusios viena su kita.
- Naudodamiesi Raštų rodykle, pažiūrėkite, kaip tas pats žodis vartojamas kitame kontekste ir kaip tą patį žodį vartoja kiti pranašai.
- Ieškokite nežinomų žodžių ar frazių ir stenkitės juos suprasti.

Raštų žymėjimas

Raštų žymėjimas gali padėti jums giliau apmąstyti Evangelijos ištrauką ar doktriną. Raštus galite žymėti įvairiais būdais. Raskite sau tinkamiausią metodą. Toliau pateikti patarimai, kaip žymėti Raštus.

- Naudokite pieštukus arba spalvotus žymeklius. Venkite naudoti rašiklius, kurių rašalas išsigeria į popierių.
- Paryškinkite, pabraukite, apibraukite, susklauskite eilutės dalį, visą eilutę ar kelias eilutes.
- Venkite pernelyg dažno žymėjimo. Nebus jokios naudos, jeigu nesuprasite savo žymėjimų, nes būsite per daug pribraukę, nuspalvinę ar prirašę pastabų.
- Pabraukite tik keletą raktinių žodžių, kad išskirtumėte eilutę, pastraipą ar skyrių.
- Apibraukite ar pabraukite raktinius žodžius, tada tiesiomis linijomis sujunkite artimai susijusius žodžius.
- Kai sakinyje susijusios kelios idėjos, sunumeruokite idėjas paraštėje arba tekste.
- Išnašomis naudokitės kaip Raštų žymėjimo ir aiškinimo šaltiniu.
- Svarbiausias eilutes, kurias, jūsų manymu, būtina išiminti, paraštėje pažymėkite simboliu (pavyzdžiui, varnele).

Raštų žymėjimas turėtų padėti jums susikaupti pritaikant tai, ko mokotės, ir mokant kitus. Sukurkite tokį metodą, kuris padėtų jums vykdyti savo, kaip misionieriaus, paskirtį.

Pratimas. Asmeninės studijos

Kokių pasiūlymų dar neišbandėte? Iš „Studijų idėjos ir pasiūlymai“ pasirinkite vieną pasiūlymą, kurį išbandysite kitą kartą studijuodamas asmeniškai ar su porininku.

Atminkite

- Troškimas mokytis yra svarbus tiek jūsų išgelbėjimui, tiek jūsų, kaip misionieriaus, sėkmei.
- Evangelijos mokotės studijuodami, tikėdami ir Šventosios Dvasios galia.
- Mokymasis yra džiaugsmas, suteikiantis daug palaiminimų.
- Kasdieninės asmeninės studijos ir studijos su porininku stiprina jūsų tikėjimą ir sugebėjimą mokyti su Dvasia.
- Naudokitės įvairiais studijavimo metodais, kurie padaro studijas prasmingas ir malonias.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Įvertinkite save (1=niekada, 3=kartais, 5=beveik visada).
 - Studijuodamas mąstau apie žmones, kuriuos mokau.
 - Visą dieną mąstau apie tai, ką studijavau ryte.
 - Kai studijuojau, man kyla idėjos, apie kurias niekada anksčiau nepagalvodavau.
 - Dvasinius įspūdžius ir idėjas užsirašau tinkamoje vietoje.
 - Studijuodamas užmiegu.
 - Laukiu asmeninių studijų.
 - Laukiu studijų su porininku.

Peržiūrėkite savo atsakymus. Ką jūs darote gerai? Ar norėtumėte, kad kai kurie jūsų atsakymai būtų kitokie? Užsibrėžkite vieną ar du tikslus, kurie pagerins jūsų studijų kokybę.

- Peržiūrėkite klausimus, esančius šio skyriaus pradžioje skyrelyje „Apsvarstykite“. Kokią įtaką šie klausimai daro jūsų studijoms?
- Peržiūrėkite „Studijų idėjos ir pasiūlymai“. Iš kiekvieno skyriaus pasirinkite po vieną pasiūlymą, kuriuo dar nesinaudojote, ir pritaikykite šias idėjas studijuodami asmeniškai.
- Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 138:1–11. Skaitydami šias eilutes atsakykite į šiuos klausimus:
 - Ką turėjo daryti Prezidentas Smitas, kad atsivertų jo protas?
 - Kaip jis aiškino doktriną, apie kurią galvojo?
- Raštų rodyklėje perskaitykite terminų pažinimas, žinojimas apibrėžimą ir jame pateiktas nuorodas. Savo studijų žurnale parašykite atsakymą į klausimą: „Kokios žinios gali man padėti veiksmingiau tarnauti misionieriumi?“
- Iš 3 skyriaus pasirinkite doktriną, kurią norėtumėte geriau suprasti. Savo studijų žurnale užsirašykite klausimus, į kuriuos norėtumėte atsakyti. Atidžiai studijuokite tą doktriną keletą dienų ir melskitės, kad daugiau sužinotumėte. Užsirašykite tai, ką sužinote.
- Perskaitykite 1 Nefio 10:17; 11:1–6. Skaitydami šias eilutes, atsakykite į klausimą: „Kodėl Nefis sugebėjo išmokti tai, ką žinojo jo tėvas?“

Studijos su porininku

- Kartu perskaitykite šias ištraukas. Atsakykite į klausimą: „Kodėl turėtume ieškoti dieviškos šviesos?“

DS 11:11–14

Jono 8:12

Psalmių 119:105

DS 84:43–47

- Kartu perskaitykite keletą toliau išvardintų ištraukų ir aptarkite palaiminimus, kuriuos gauname studijuodami Dievo žodį. Kurios ištraukos geriausiai padėtų tiems, kuriuos mokote?

1 Nefio 10:19

Almos 37:44–46

Raštų rodyklė,

2 Nefio 32:3

Almos 49:30

„Raštai“, paantraštė:

Mozijo 1:6–7

DS 90:24

„Raštų vertingumas“,

Almos 17:2–3

DS 130:19

156–157

Almos 32:42–43

Užrašai

Užrašai

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Pasirinkite vieną misionierių pamokų temą, kurią atidžiai išstudijavote. Atlikite šias užduotis:
 - Pasidalinkite dviem ar trim pagrindinėmis mintimis, kurias išmokote studijuodami ir kurios padėjo vedant šią pamoką.
 - Papasakokite apie savo studijų metodus, padėjusius jums suvokti šias idėjas (kaip skaitėte, kokiais šaltiniais naudojotės, į kokius klausimus ieškojote atsakymų ir pan.).
 - Parodykite, kaip užrašėte ir susisteminate savo studijų rezultatus.

Jeigu turite laiko, paprašykite tai padaryti kelis kitus misionierius.

- Tai galima daryti individualiai arba mažomis grupėmis. Tegul misionieriai pasirenka vieną iš šių klausimų (arba galite sukurti savo klausimus). Tegul jie užsirašo klausimą.
 - Kodėl šeimos tokios svarbios Dievo plane?
 - Kodėl žmonės patiria išbandymų ir kančių?
 - Koks Dvasios vaidmuo atsivertime?

Paaiškinkite, kad per penkias septynias minutes jie turi:

- Surasti mažiausiai dvi Raštų eilutes, kurios atsako į klausimą.
- Parašyti paprastą paaiškinimą, kaip pasirinktos eilutės atsako į šį klausimą.
- Papasakoti, ką darys, kad atsimintų atsakymą.
- Papasakoti, ką darys, kad išnagrinėtų klausimą nuodugniau.

Pakvieskite keletą misionierių (arba kiekvieną grupę) pasakyti savo atsakymus. Aptarkite jų atsakymus.

- Paprašykite misionierių parašyti vieną ar du klausimus, susijusius su Evangelijos principais ir doktrinomis iš kurios nors vienos 3 skyriaus pamokos, į kuriuos jie norėtų rasti atsakymus. Pakvieskite misionierius pasidalinti savo klausimais su grupe. Aptarkite kiekvieną klausimą:
 - Kaip atsakymas į šį klausimą palaimins misionieriaus gyvenimą?
 - Kaip tai palaimins besidominčiųjų gyvenimą?
 - Kaip misionierius galėtų rasti atsakymą?
- Paprašykite keletą misionierių pasidalinti, kokių Evangelijos principų juos mokė jų porininkai. Paprašykite jų paaiškinti principą ir tai, kaip porininkas jo mokė.
- Suburkite misionierius į poras arba mažas grupeles. Paprašykite, kad kiekviena grupė perskaitytų vieną Mormono Knygos skyrių. Tegul kiekviena grupė pasirenka vieną idėją iš kiekvieno skyriaus skyrelio „Studijų idėjos ir pasiūlymai“. Pakvieskite grupes pritaikyti visus pasiūlymus, kai jos kartu skaitys savo skyrių. Skaitymui ir aptarimui skirkite nuo 15 iki 20 minučių. Tegul kiekviena grupė paaiškina patarimus, kuriais naudojosi, kaip tie patarimai padėjo ir ko jie išmoko.
- Paprašykite, kad visi misionieriai prisimintų Raštų įvykį ar pasakojimą, kuris jam ar jai turi prasmę (pvz., Leho regėjimas apie gyvybės medį, karaliaus Benjamino pamokslas, Kalno pamokslas, Kristaus pasirodymas nefitams). Pakvieskite misionierius papasakoti ar nupiešti, kaip jie įsivaizduoja pasirinktus pasakojimus. Pakvieskite du ar tris misionierius pasidalinti savo įsivaizdavimais. Paprašykite kitų papasakoti savo istorijas ir susieti jas su vienos iš pamokų doktrinomis. Perskaitykite Moronio 10:3 ir aptarkite, kodėl verta nuodugniai apmąstyti dvasines žinias.

Misijos prezidente,

- Pakvieskite misionierius į asmeninius pokalbius atsinešti savo studijų žurnalus. Paprašykite juos pasidalinti su jumis vienu įrašu.
- Per asmeninius pokalbius užduokite kai kuriuos iš šių klausimų:
 - Ką atradote studijuodami Raštus paskutiniu metu?
 - Kokio Evangelijos principo jus neseniai mokė jūsų porininkas?
 - Kuris šio vadovėlio skyrius jums labiausiai padėjo per pastarąsias dvi savaites?
 - Ką darote studijuodami asmeniškai, kas padėtų jums kuo daugiau išmokti?
- Kvieskite misionierius zonos konferencijose dalintis prasminga patirtimi, susijusia su asmeninėmis studijomis arba studijomis su porininku.
- Zonos konferencijose leiskite misionieriams dalintis asmeninių studijų idėjomis.
- Pasidalinkite su misionieriais įžvalgomis, kurias patyrėte studijuodamas asmeniškai. Perskaitykite įrašus iš savo studijų žurnalo bei savo liudijimą apie Evangelijos studijavimo svarbą.
- Jeigu galite, kartu su misionieriais dalyvaukite jų studijose su porininku.
- Asmeninių pokalbių metu pakvieskite misionierius parodyti vieną iš savo misionierių pamokos planų. Paklauskite, ką jiems reiškia šios doktrinos.

Užrašai

Ką man studijuoti ir ko mokyti?

Šio skyriaus pamokose išdėstytos esminės doktrinos, principai ir įsakymai, kuriuos turite išstudijuoti, įtikėti, pamilti, įgyvendinti ir kurių turite mokyti. Jų mokyti jums nurodė gyvieji pranašai ir apaštalai. Medžiaga išdėstyta taip, kad galėtumėte padėti kitiems aiškiai suprasti Kristaus doktrinas.

Šio skyriaus pamokos:

- Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimo žinia
- Išgelbėjimo planas
- Jėzaus Kristaus Evangelija
- Įsakymai
- Įstatymai ir apeigos

Pirmąsias keturias pamokas praveskite prieš krikštą. Užtikrinkite, kad jūsų mokomi žmonės krikštui ir patvirtinimui rengtųsi prisimdami ir laikydamiesi visų per šias pamokas sužintotų įsipareigojimų.

Pamokoms prieš krikštą vadovauja nuolatiniai misionieriai, padedami apylinkės misionierių ir kitų narių. Po krikšto naujieji nariai vėl mokomi pirmųjų keturių pamokų, o taip pat ir „Įstatymų ir apeigų“. Apylinkės vadovai nusprendžia, kas vadovauja pravedant šias pamokas: apylinkės ar nuolatiniai misionieriai, ir kiek laiko į tai bus įtraukti nuolatiniai misionieriai. Raginkite kiekvieną naują narį laikytis visų, per šias pamokas sužintotų įsipareigojimų.

Šiomis pamokomis taip pat turėtumėte vadovautis asmeninių ir studijų su porininku metu, apygardos susirinkimuose bei per kitus apmokymus. Jei studijuosite Raštus ir įsidėmėsite šių pamokų doktrinas, Dvasia reikiamu momentu duos jums, ką turėtumėte sakyti ir daryti, kad padėtumėte kitiems gauti liudijimą apie šių mokymų teisingumą.

Jūsų, kaip misionieriaus, didi atsakomybė yra mokyti iš širdies ir per Dvasią. Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Kvorumas pareiškė: „Mūsų paskirtis – mokyti sugrąžintosios

Užrašai

Evangelijos žinios taip, kad leistume Dvasiai vesti tiek misionierius, tiek ir mokomus asmenis. Būtina išmokyti šių [pamokų] teiginius, tačiau jų nederėtų mintinai atkartoti. Misionierius neturėtų varžytis mokyti savais žodžiais, pagal tai, kaip jį skatina Dvasia. Užtuot išbėręs viską mintinai, jis turėtų kalbėti iš širdies ir savais žodžiais. Jis gali nukrypti nuo pamokų eiliškumo ir pateikti tai, kam jaučia įkvėpimą, priklausomai nuo besidominčiojo interesų ir poreikių. Kalbėdamas pagal savo įsitikinimus ir savais žodžiais, jis turi liudyti apie savo mokymų teisingumą“ („Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002). Kai jūs ir jūsų porininkas studijuos šias pamokas ir ruošis mokytis, gerai įsidėmėkite šiuos nurodymus. Įsitikinkite, kad išmokote visų šiose pamokose esančių doktrinų.

Jei Dvasia nenurodys kitaip, turite išdėstyti visą kiekvienos iš pirmųjų trijų pamokų turinį ta tvarka, kaip jos surašytos. Kai tinka, taip pat galima įtraukti keletą įsakymų, arba galima juos išdėstyti kaip atskiras pamokas.

Kiekvienoje pamokoje surašyti krikšto pokalbio klausimai, įsipareigojimai bei doktrinos, kurių turėsite mokytis. Nuodugniai išmokite doktrinas. Nuolat siekite padėti savo mokomiems žmonėms prisiimti įsipareigojimus ir jų laikytis. Naudokite krikšto pokalbio klausimus, kad savo mokomus žmones paruoštumėte krikštui ir patvirtinimui. Pamokose taip pat pateikiamos mokymo idėjos. Naudokitės šiais pasiūlymais, kad sustiprintumėte savo pasiruošimą bei mokymą.

Įsiminimo vaidmuo

Įsiminkite Raštų ištraukas, kurias naudosite mokydami. Įsiminkite kiekvienos misionierių pamokos doktrininį punktų seką. Kitos kalbos besimokantys misionieriai, studijuodami kalbą, didžiausią dėmesį turi skirti pasiruošimui vesti misionierių pamokas. Jie turi įsiminti pamokoje vartojamus žodžius, frazes, posakius bei trumpus doktrinos teiginius, tačiau tik tuomet, kai jie tampa asmeniškai prasmingi. Nesimokykite mintinai ištisų pamokų.

Mokykite aiškiai

Pirmųjų trijų pamokų pabaigoje pateikiamas sąrašas žodžių, kurie gali būti nežinomi jūsų mokomiems žmonėms. Išmokite paprastai paaiškinti tuos žodžius. Mokydami darykite viską, kad jūsų žinia būtų lengvai suprantama.

Raštų studijos

Ko turite mokytis?

Mozijo 18:18–20

DS 43:15–16

DS 52:9

Kodėl reikia studijuoti pamokų doktrinas?

Almos 17:2–3

DS 84:85

Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimo žinia

Užrašai

Jūsų paskirtis

Mokydami ruoškite savo besidominčiuosius, kad jie atitiktų krikšto reikalavimus, išaiškintus Doktrinos ir Sandorų 20:37 bei krikšto pokalbio klausimuose. To geriausiai pasieksite, kviesdami savo besidominčiuosius prisiimti toliau išvardintus įsipareigojimus ir jų laikytis.

Krikšto pokalbio klausimai

- Ar tikite, kad Dievas yra mūsų Amžinasis Tėvas?
- Ar tikite, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas?
- Ar tikite, kad per pranašą Džozefą Smitą buvo atkurta Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir sugrąžinta Jo Evangelija?
- Ar tikite, kad [dabartinis Bažnyčios prezidentas] yra Dievo pranašas? Ką jums tai reiškia?

Įsipareigojimai

- Ar skaitysite ir melsitės, kad sužinotumėte, ar Mormono Knyga yra Dievo žodis?
- Ar melsitės, kad sužinotumėte, ar Džozefas Smitas buvo pranašas?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- Kiti 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Dievas yra mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas

Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas. Mes esame Jo vaikai. Jis turi šlovingą ir tobulą kūną iš mėsos ir kaulų. Jis myli mus. Jis verkia su mumis, kai kenčiame, ir džiaugiasi, kai elgiamės teisiai. Jis nori bendrauti su mumis, o mes galime bendrauti su Juo per nuoširdžią maldą.

Jis suteikė mums gyvenimą žemėje, kad galėtume mokytis ir augti. Savo meilę Jam galime parodyti savo pasirinkimais ir paklusnumu Jo įsakymams.

Dangiškasis Tėvas mums, Savo vaikams, parūpino būdą, kaip sėkmingai nugyventi šį gyvenimą ir grįžti gyventi Jo akivaizdoje. Kad taip būtų, turime būti tyri, švarūs ir paklusnūs. Nepaklusnumas atitolina mus nuo Jo. Mūsų Tėvo plano šerdis yra Jėzaus

Kristaus Apmokėjimas. Apmokėjimas apėmė Jo kančias Getsemanės sode bei kančias ir mirtį ant kryžiaus. Per Apmokėjimą mes galime išsivaduoti nuo savo nuodėmių naštos ir ugdyti tikėjimą bei stiprybę išbandymams atremti.

Tikėjimas į Dievą

Išsiaiškinkite, ką kiekvienas jūsų mokomas žmogus supranta apie krikščionių tikėjimą į Dievą. Daug žmonių nūdienos pasaulyje neturi supratimo apie Dievą, arba Dievybę suvokia visai kitaip. Du Mormono Knygos misionieriai Amonas ir Aaronas mokė žmones, neturinčius krikščioniškų įsitikinimų. Jie mokė paprastų tiesų ir kvietė savo besidominčiuosius melstis. Lamonis ir jo tėvas atsivertė. Perskaitykite Almos 18:24–40 ir 22:4–23 ir atsakykite į toliau pateiktus klausimus:

- Ko šie misionieriai mokė apie Dievo esmę?
- Kaip galite sekti jų pavyzdžiu?

Raštų studijos

Kokia yra Dievo Tėvo ir Jėzaus Kristaus esmė?

1 Nefio 17:36	3 Nefio 27:13–22	Jono 3:16–17
2 Nefio 9:6	DS 38:1–3	Apaštalų darbų 17:27–29
Mozijo 4:9	DS 130:22	Romiečiams 8:16
3 Nefio 12:48	Mozės 1:39	Hebrajams 12:9
3 Nefio 14:9–11	Mato 5:48	1 Jono 4:7–9

Evangelija laimina šeimas

Sugrąžintoji Evangelija laimina ir padeda vyrams ir žmonoms, tėvams ir vaikams, besistengiantiems kurti stipresnius ryšius bei savo šeimos dvasinę jėgą. Šie palaiminimai prieinami dabar ir amžinybėje. Jėzaus Kristaus Evangelija gelbėja kasdieniauose rūpesčiuose ir sunkumuose.

Kadangi šeimos yra paskirtos Dievo, jos yra svarbiausias visuomenės vienetas dabar ir amžinybėje. Dievas įsteigė šeimas, kad Savo vaikams suteiktų laimę, leistų jiems mokytis teisingų principų meilės atmosferoje ir paruoštų juos amžinajam gyvenimui. Namai yra geriausia vieta mokytis, mokytis ir taikyti Jėzaus Kristaus Evangelijos principus. Namai, pastatyti ant Evangelijos principų pagrindo, bus saugi priebėga. Jie bus vieta, kurioje bus Viešpaties Dvasia, laiminanti šeimos narius ramybe, džiaugsmu ir laime. Per visų (ir mūsų) laikų pranašus Dievas apreiškė Savo laimės planą asmenims ir šeimoms.

Dangiškasis Tėvas apreiškia Savo Evangeliją kiekviename Evangelijos laikotarpyje

Vienas svarbus būdas, kaip Dievas parodo Savo meilę mums, yra tas, kad Jis pašaukia Savo pranašus, kuriems suteikta kunigystė – galia ir įgaliojimas veikti Dievo vardu Jo vaikų išgelbėjimui. Pranašai Jėzaus Kristaus Evangeliją sužino per apreiškimą. Jie savo ruožtu moko Evangelijos kitus ir liudija apie Jėzų Kristų – Gelbėtoją ir Išpirkėją. Pranašų mokymai surašyti šventose knygose, vadinamose Raštais.

Mūsų Tėvo planas, kaip rasti sėkmę šiame gyvenime ir grįžti gyventi su Juo, vadinamas Jėzaus Kristaus Evangelija, o to plano šerdis yra Jėzaus Apmokėjimas. Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą galime gauti amžinąjį gyvenimą, jei tikėsime Jėzų Kristų, atgailausime, priimsime krikštą panardinimu nuodėmėms atleisti, priimsime Šventosios Dvasios dovaną ir ištersime iki galo. „Tai yra kelias; ir nėra jokio kito kelio nė vardo, duoto po dangumi, kuriuo žmogus galėtų būti išgelbėtas Dievo karalystėje. Ir dabar štai, tai yra Kristaus

Užrašai

doktrina“ (2 Nefio 31:21). Visi žmonės yra apdovanoti laisva valia, kuri reiškia laisvę priimti arba atmesti Evangeliją, kurios moko pranašai ir apaštalai. Tie, kurie pasirenka paklusti, yra laiminami, o tie, kurie ignoruoja, atmeta ar iškraipo Evangeliją, negauna Dievo pažadėtųjų palaiminimų.

Kai žmonės pasirenka nepaisyti, nepaklusti ar iškreipti bet kurį Evangelijos principą ar apeigas, kai jie atmeta Viešpaties pranašus arba tikėjime neištveria iki galo, jie nutolsta nuo Dievo ir pradeda gyventi dvasinėje tamsoje. Galiausiai tai atveda prie būsenos, vadinamos atsimetimu. Kai atsimetimas plačiai paplinta, Dievas atsiima savo kunigystės įgaliojimą mokyti ir teikti Evangelijos apeigas.

Biblinėje istorijoje aprašyta daug atvejų, kai Dievas kalbėjo pranašams, ir daug atsimetimo atvejų. Kiekvieno atsimetimo pabaigoje Dievas parodydavo meilę Savo vaikams pašaukdamas kitą pranašą ir suteikdamas jam kunigystės įgaliojimus sugrąžinti Jėzaus Kristaus Evangeliją bei mokyti jos iš naujo. Iš esmės pranašas tarnauja prievaizdu, kad prižiūrėtų Dievo namiškius čia, žemėje. Tokie laikotarpiai, kai vadovuoja atsakingi pranašai, vadinami Evangelijos laikotarpiais.

Dievas apreiškė Jėzaus Kristaus Evangeliją Adomui ir suteikė jam kunigystės įgaliojimą. Adomas buvo pirmasis pranašas žemėje. Per apreiškimą Adomas sužinojo apie deramą žmonijos ryšį su Dievu Tėvu, Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi bei Šventąja Dvasia; apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir Prisikėlimą; apie pirmuosius Evangelijos principus bei apeigas. Adomas ir Ieva mokė savo vaikus šių tiesų ir skatino juos ugdyti tikėjimą bei visuomet gyventi pagal Evangeliją. Po Adomo sekė kiti pranašai, tačiau bėgant laikui Adomo palikuonys pasirinko būti neteisūs, todėl atmetė Evangeliją ir įpuolė į atsimetimą.

Taip prasidėjo pranašų Evangelijos laikotarpiai, kurie sudaro didžiąją dalį rašytinės Senojo Testamento istorijos. Dangiškas Tėvas apreiškė Savo Evangeliją tiesiogiai bendraudamas su pranašais, tokiais kaip Nojus, Abraomas ir Mozė. Dievas kiekvieną pranašą pašaukė pradėti naują Evangelijos laikotarpį. Kiekvienam iš šių pranašų Dievas suteikė kunigystės įgaliojimą ir apreiškė amžinąsias tiesas. Deja, kiekviename Evangelijos laikotarpyje žmonės galiausiai pasinaudodavo savo laisva valia tam, kad pasirinktų nepriimti Evangelijos ir atsimesti.

Užrašai

Pranašai

Išsiaiškinkite, ką kiekvienas jūsų mokomas asmuo supranta apie pranašus. Daugumoje kultūrų esama žmonių, manančių, jog šventi ar įkvėpti žmonės gauna tam tikrą vadovavimą ir nurodymus iš Dievybės. Tačiau, kaip nurodoma sugrąžintoje Evangelijoje, ne visi įkvėpti asmenys yra Dievo pranašai. Suprantamai paaiškinkite, kad Dievas kuria savo karalystę žemėje pašaukdamas pranašą pradėti naują Evangelijos laikotarpį. Tam pranašui Jis suteikia kunigystės įgaliojimą. Tuomet pranašas padeda žmonėms suprasti jų ryšį su Dievybe, taip pat tai, kaip per Jėzaus Kristaus Evangeliją įgyti amžinąjį gyvenimą.

Jums gali kilti klausimas, kodėl Evangelijos laikotarpiai yra svarbūs žmonėms, neturintiems krikščioniškų įsitikinimų ar principų. Tačiau pamatysite, kad trumpai papasakodami Evangelijos laikotarpių istoriją, galite padėti žmonėms suprasti, jog Dievas myli Savo vaikus ir jog Jis yra toks pat vakar, šiandien ir per amžius.

Raštų studijos

Pranašai

Jokūbo knygos 4:4, 6
Mozijo 8:13–18

Apaštalų darbų 10:34–43

Amoso 3:7

Evangelijos laikotarpiai

DS 136:36–38
Mozės 5:4–12, 55–59

Mozės 8:19–30

Raštų rodyklė, „Evangelijos laikotarpis“

Žemiškoji Gelbėtojo tarnystė

Keletą šimtų metų prieš Jėzaus Kristaus gimimą žmonės ir vėl buvo atsimetę. Tačiau pradėję savo žemiškąją tarnystę, Gelbėtojas vėl įkūrė Savo Bažnyčią žemėje.

Dangiškasis Tėvas pasiuntė Savo Sūnų į žemę apmokėti visos žmonijos nuodėmes ir įveikti mirtį: „Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo Viengimį Sūnų, [...] kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas“ (Jono 3:16–17). Mūsų Dangiškasis Tėvas pasiuntė Savo Sūnų Jėzų Kristų per kančią paimti ant Savęs visų, kas begyventų šioje žemėje, nuodėmes ir įveikti fizinę mirtį. Gelbėtojas atliko begalinę išpirkimo auką, tad jei tikėsime Jį, atgailausime, pasikrikštysime, priimsime Šventąją Dvasią ir ištersime iki galo, galėsime gauti savo nuodėmių atleidimą ir įeiti bei žengti keliu, vedančiu į amžinąjį gyvenimą Dievo akivaizdoje (žr. 2 Nefio 31:13–21).

Žemiškosios tarnystės metu Gelbėtojas mokė Savo Evangelijos bei padarė daugybę stebuklų. Jis pašaukė dvylika vyrų tapti Jo apaštalais ir uždėdamas rankas jiems ant galvos suteikė kunigystės įgaliojimus. Jis įkūrė Savo Bažnyčią, išpildė pranašystę, buvo atstumtas ir nukryžiuotas.

O svarbiausia tai, kad Jis įvykdė Apmokėjimą. Dievo Sūnus Viešpats Jėzus Kristus įvykdė viską, kam Jį buvo siuntęs Jo Dangiškasis Tėvas.

Prieš mirdamas ir prisikeldamas, Gelbėtojas įgaliojo Savo apaštalus mokyti Jo Evangelijos, atlikti išgelbėjimo apeigas ir įkurti pasaulyje Jo Bažnyčią.

Raštų studijos

Tikėjimo Teiginių 1:5
Mato 10:1–10Luko 6:13
Jono 15:16

Hebrajams 5:4

Užrašai

Didysis atsimetimas

Po Jėzaus Kristaus mirties nelabi žmonės persekiojo apaštalus bei bažnyčios narius ir daug jų išžudė. Apaštalams mirus, kunigystės raktai ir kunigystės įgaliojimas buvo paimti iš žemės. Iki tol apaštalai išsaugojo Evangelijos doktrinas tyras, palaikė tvarką bei Bažnyčios narių vertumo lygį. Nelikus apaštalų, ilgainiui doktrinos buvo iškraipytos ir savavališkai pakeista Bažnyčios organizacija bei kunigystės apeigos, pvz., krikštas bei Šventosios Dvasios dovanos suteikimas.

Kai neliko apreiškimo ir kunigystės įgaliojimo, žmonės, aiškindami Raštus bei Jėzaus Kristaus Evangelijos principus ir apeigas, ėmė kliautis žmogiškąja išmintimi. Neteisingos idėjos buvo dėstomos lyg tiesa. Didžioji dalis žinių apie tikrąjį Dievo Tėvo, Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus bei Šventosios Dvasios būdą bei esmę buvo prarasta. Tikėjimo Jėzumi Kristumi, atgailos, krikšto bei Šventosios Dvasios dovanos doktrinos buvo iškraipytos ar užmirštos. Kristaus apaštalams suteiktos kunigystės galios žemėje neliko. Per šį atsimetimą prisisteigė daugybė bažnyčių.

Po šimtmečius trukusios dvasinės tamsybės, tiesos ieškantys vyrai ir moterys ėmė protestuoti prieš tuometinę religinę praktiką. Jie suvokė, jog dauguma doktrinų bei Evangelijos apeigų buvo pakeistos ar prarastos. Jie ieškojo ryškesnės dvasinės šviesos, daug kas kalbėjo apie būtinybę sugrąžinti tiesą. Tačiau jie nesiskelbė Dievo pašauktais pranašais. Jie tik stengėsi reformuoti, jų manymu, pakeistus ar iškraipytus mokymus ir praktikas. Dėl jų pastangų buvo įkurta daug protestantiškų bažnyčių. Šios reformacijos rezultatas buvo padidėjęs religinės laisvės akcentavimas, atvėręs kelią galutiniam sugrąžinimui.

Gelbėtojo apaštalai išpranašavo šį visuotinį atsimetimą. Taip pat jie išpranašavo, kad Jėzaus Kristaus Evangelija ir Jo Bažnyčia bus dar kartą atkurta žemėje.

Raštų studijos

1 Nefio 13

2 Nefio 26:20–21

2 Nefio 28

4 Nefio 1:27

DS 86:1–3

Mato 24:9–11

Morkaus 12:1–9

Apaštalų darbų 3:19–21

Apaštalų darbų 20:28–30

Galatams 1:6–9

2 Tesalonikiečiams 2:1–12

(DžSV eilutės 2, 3, 7–9)

1 Timotiejui 4:1–3

2 Timotiejui 4:3–4

2 Petro 2:1–2

Amoso 8:11–12

Raštų rodyklė,

„Atsimetimas“

Ištikimi tikėjimui,

„Atsimetimas“, p. 21–22

Our Search for Happiness,
p. 23–32*Jesus the Christ, 40 skyrius,*

„The Long Night of

Apostasy”

Didysis atsimetimas

Besidomintieji turi suprasti, kad po Jėzaus Kristaus ir Jo apaštalų mirties prasidėjo visuotinis atsimetimas. Jei nebūtų buvę atsimetimo, nebūtų reikėję sugrąžinimo. Kaip deimantas labiau spindi, padėtas ant juodo aksomo, taip ir sugrąžinimas ryškiai išsiskiria tamsiame didžiojo atsimetimo fone. Vadovaudamiesi Dvasia, mokykite besidominčiuosius apie didįjį atsimetimą tiek detalai, kiek tai atitiks jų poreikius ir kiek leis aplinkybės. Jūsų paskirtis – padėti jiems suprasti Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimo būtinumą.

Pagrindiniai punktai:

- Jėzaus Kristaus Bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato (žr. Efeziečiams 2:19–20; 4:11–14). Šie vadovai turi dieviškąjį kunigystės įgaliojimą. Per apreiškimą jie vadovauja Bažnyčios reikalams. Jie palaiko doktrinos grynumą, įgalioja teikti apeigas, pašaukia kitus ir suteikia jiems kunigystės įgaliojimą.
- Žmonės atstūmė ir nužudė Jėzų Kristų bei apaštalus (žr. Mato 24:9; 1 Nefio 11:32–34; 2 Nefio 27:5). Mirus apaštalams, Bažnyčioje nebeliko pirmininkaujančios kunigystės įgaliojimo. Atitinkamai nebeliko įgaliojimo nei suteikti Šventąją Dvasią, nei atlikti kitas išgelbėjimo apeigas. Apreiškimai liovėsi, o doktrina buvo iškraipyta.
- Dar iki apaštalų mirties kilo daug nesutarimų dėl doktrinos. Romos imperija, iš pradžių persekiojusi krikščionis, vėliau priėmė krikščionybę. Svarbius religinius klausimus svarstydavo tarybos. Paprastas Gelbėtojo mokytas doktrinas bei apeigas ginčydavo ir keisdavo, kad šios atitiktų pasaulietiškas filosofijas (žr. Izaijo 24:5). Jie fiziškai keitė Raštus, šalindami iš jų aiškias ir vertingas doktrinas (1 Nefio 13:26–40). Jie kurdavo tikėjimo teiginius, paremtus neteisinga ar pakeista doktrina (žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:19). Vedini išdidumo, kai kurie siekė įtakingos padėties (žr. 3 Jono 1:9–10). Žmonės priimdavo jų neteisingas mintis ir garbindavo netikrus mokytojus, kurie vietoj dieviškųjų tiesų mokė malonių doktrinų (žr. 2 Timotiejui 4:3–4).
- Praeityje daugybė žmonių nuoširdžiai tikėjo netikrais tikėjimo teiginiais ir doktrinomis. Jie garbino pagal savo turimą šviesą ir sulaukdavo atsakymų į savo maldas. Tačiau jie nežinojo tiesos, nes nežinojo, kur ją rasti (žr. DS 123:12).
- Todėl ir prireikė sugrąžinimo, o ne reformacijos. Po apaštalo Petro kunigystės įgaliojimo linija nebuvo tęsiama. Reformuoti reiškia pakeisti tai, kas jau yra; sugrąžinti reiškia kažką atkurti ar atstatyti taip, kaip kadaise buvo. Tad kunigystės įgaliojimo sugrąžinimas per dieviškuosius pasiuntinius buvo vienintelis įmanomas būdas įveikti didįjį atsimetimą.

Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas per Džozefą Smitą

Esant tinkamoms aplinkybėms, Dangiškasis Tėvas dar kartą su meile ištiesė ranką Savo vaikams. Jis pašaukė jaunuolį, vardu Džozefas Smitas, Savo pranašu. Per jį žemėje buvo atkurta Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė.

Džozefas Smitas gyveno Jungtinėse Valstijose, ko gero, vienintelėje šalyje, tuo metu besidžiaugiančioje religine laisve. Tai buvo didelio religinio sujudimo Jungtinių Amerikos Valstijų rytuose laikai. Jo šeimos nariai buvo labai religingi ir nuolat ieškojo tiesos. Daug dvasininkų skelbėsi išpažįstą tikrąją Evangeliją. Džozefas troško „sužinoti, kuri iš visų sektų teisinga“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:18). Biblija mokė: „Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas“ (Efeziečiams 4:5). Džozefas lankėsi įvairiose bažnyčiose, tačiau vis dvejėjo, prie kurios bažnyčios jam prisijungti. Vėliau jis rašė:

„Toks didelis buvo sąmyšis ir kova tarp skirtingų denominacijų, kad tokiam jaunam [...] asmeniui, kaip aš, buvo neįmanoma priėti kokią nors tvirtą išvadą apie tai, kuris teisus, o kuris klysta. [...] Šio žodžių karo ir nuomonių sąmyšio sukuryje aš dažnai savęs klausdavau: Ką daryti? Kuri iš visų šių grupių teisinga; o gal visos jos neteisingos? Jei kuri nors iš jų teisinga, tai kuri, ir kaip man ją atpažinti?“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:8, 10.)

Užrašai

Ieškodamas tiesos tarp įvairių tikėjimų, patarimo Džozefas ėmė ieškoti Biblijoje. Jis perskaitė: „Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta“ (Jokūbo laiško 1:5). Ši eilutė paskatino Džozefą paklausti Dievą, ką jam daryti. 1820 metų pavasarį jis nuėjo į gretimą giraitę ir atsiklaupė melstis. Jis taip aprašė tą įvykį:

„Tiesiai virš savo galvos išvydau šviesos stulpą, skaitesnę už saulę, kuris tolygiai leidosi, kol nusileido ant manęs. [...] Kai šviesa buvo ant manęs, pamačiau dvi Asmenybes, kurių skaitumo ir šlovingumo neįmanoma apsaityti, stovinčias ore virš manęs. Viena iš jų kreipėsi į mane vardu ir tarė, rodydama į kitą: *Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk.*“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:16–17).

Tame regėjime Džozefui Smitui pasirodė Dievas Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus. Gelbėtojas liepė Džozefui nesidėti prie jokios Bažnyčios, nes jos „visos neteisingos“, „ir visi jų tikėjimo išpažinimai yra bjaurastis“. Jis tarė: „Jie artinasi prie manęs savo lūpomis, bet jų širdys toli nuo manęs; jie žmonių įsakymus dėsto kaip doktrinas, laikydamiesi dievotumo pavidalo, bet atmeta dievotumo galią“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:19). Nors daug gerų žmonių tikėjo Kristų bei stengėsi suvokti Jo Evangeliją ir jos mokyti, jie neturėjo tiesos pilnatvės, arba kunigystės įgaliojimo krikštyti bei atlikti kitas gelbstinčias apeigas. Kadangi kiekvienai žmonių kartai daro poveikį ankstesnioji, jie paveldėjo atsimitimo būseną, įskaitant doktrinų bei apeigų, tokių kaip krikštas, pakeitimus. Kaip Dievas pašaukė Adomą, Noją, Abraomą, Možę ir kitus pranašus, taip pašaukė ir Džozefą Smitą būti pranašu, per kurį žemėje buvo atkurta Evangelijos pilnatvė.

Po Tėvo ir Sūnaus pasirodymo pas Džozefą Smitą ir jo bičiulį Oliverį Kauderį buvo pasiūsti ir kiti dangiškieji pasiuntiniai, arba angelai. Pasirodė Jonas Krikštytojas ir suteikė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Aarono kunigystę, kuri apima įgaliojimą atlikti krikšto apeigas. Pasirodė Petras, Jokūbas ir Jonas (trys Kristaus apaštalai) ir suteikė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Melchizedeko kunigystę, sugrąžindami tuos pačius įgaliojimus, kurie senovėje buvo suteikti Kristaus apaštalams. Su šiuo kunigystės įgaliojimu Džozefui Smitui buvo pavesta žemėje atkurti Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Per jį Jėzus Kristus pašaukė dvylika apaštalų.

Laikus, kuriais gyvename mes, Biblijos pranašai vadino paskutinėmis dienomis, pastarosiomis dienomis arba laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpiu. Tai laiko periodas prieš pat antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą. Tai paskutinysis Evangelijos laikotarpis. Štai kodėl Bažnyčia vadinasi Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

Šiandien Bažnyčiai vadovauja gyvasis pranašas. Tas pranašas, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas, yra įgaliotas Džozefo Smito pasekėjas. Jis ir dabartiniai apaštalai savo įgaliojimus gavo iš Jėzaus Kristaus per Džozefą Smitą ir nepertraukiamą išventinimų grandinę.

Išmokite mintinai Džozefas Smitas–Istorija 1:16–17

Išmokite mintinai Džozefo Smito aprašymą, kaip jis išvydo Tėvą ir Sūnų (Džozefas Smitas–Istorija 1:16–17), ir visada būkite pasiruošę jo paties žodžiais nusakyti Pirmąjį regėjimą. Tai darydami neskubėkite. Nuoširdžiai paliudykite žinią, jog tai tiesa. Nesivaržykite papasakoti, kaip jūs sužinojote, jog tai tiesa. Paprašykite tai padaryti ir savo porininką.

Liudykite

Svarbi misionieriaus pareigos dalis yra liudyti apie dabartinį Bažnyčios pranašą ir prezidentą.

Raštų studijos

2 Nefio 3
DS 112:30
Efeziečiams 1:10

Efeziečiams 4:5
Jokūbo laiško 1:5

Brošiūra *Pranašo Džozefo Smito liudijimas*

Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas

Žinodamas, jog po šimtmečius trukusios tamsos liks dvejonų, netikėjimo bei neteisingos informacijos, mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas pateikė mums senovinę šventraščių knygą, lygintiną su Biblija, kurioje yra amžinosios Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė. Ši šventraščių knyga pateikia įtikinamą liudijimą, jog Džozefas Smitas yra tikras Dievo pranašas. Šis metraštis yra Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas.

Dangiškasis pasiuntinys, vardu Moronis, nuvedė Džozefą Smitą prie kalvos, kurioje ištisus šimtmečius gulėjo paslėptos auksinės plokštelės. Šiose auksinėse plokštelėse buvo pranašų raštai, kuriuose aprašyti Dievo darbai tarp senovės Amerikos gyventojų. Džozefas Smitas Dievo galia išvertė šių plokštelių turinį. Mormono Knygos pranašai žinojo apie Gelbėtojo misiją ir

mokė Jo Evangelijos. Po Prisikėlimo Kristus pasirodė šiems žmonėms. Jis mokė juos Savo Evangelijos ir įkūrė Savo Bažnyčią. Mormono Knyga įrodo, jog „Dievas įkvepia žmones ir juos pašaukia savo šventan darban šiame amžiuje ir kartoje taip pat kaip ir senovės kartose“ (žr. DS 20:11). Kad sužinotų, jog Mormono Knyga yra tiesa, žmogus turi ją skaityti, apmąstyti ir dėl jos melstis. Nuoširdus tiesos ieškotojas netrukus pajus, kad Mormono Knyga yra Dievo žodis.

Mormono Knygos skaitymas, apmąstymas ir meldimasis dėl jos yra būtina ilgalaikio atsivertimo sąlyga. Tie, kurie pirmą kartą imasi skaityti Mormono Knygą, žengia svarbius žingsnius, kad sužinotų, jog Džozefas Smitas yra Dievo pranašas ir žemėje buvo atkurta tikroji Bažnyčia.

Naudokitės Mormono Knyga sugražinimo tiesai patvirtinti

Toliau pateikiamas pavyzdys, ką galėtumėte pasakyti, pristatydami Mormono Knygą:

„Dievas myli Savo vaikus, tad parūpino jiems įtikinamą būdą patvirtinti, jog tai, ką sakėme, yra tiesa. Tai Mormono Knyga. Ar galėtumėte perskaityti paskutines dvi šios knygos įvado pastraipas?“

Kruopščiai išaiškinkite abiejose pastraipose esančius teiginius ir paprašykite besidomintįjį įsipareigoti skaityti Mormono Knygos ištraukas ir taikyti tose dviejose pastraipose aprašytus principus.

Supažindinant asmenį su Mormono Knyga, naudinga parodyti jam ar jai knygos egzempliorių, trumpai apžvelgti turinį ir pacituoti vieną ar dvi ištraukas, kurios jums asmeniškai atrodo prasmingos arba kurios galėtų būti prasmingos jam ar jai.

Rašų studijos

Mormono Knygos antraštinis puslapis	Mormono Knygos įvadas, 1–7 pastraipos DS 1:17–23	DS 20:5–12 Džozefas Smitas–Istorija 1:27–64
-------------------------------------	---	---

Melskitės, kad per Šventąją Dvasią sužinotumėte tiesą

Ši žinia apie sugražinimą yra tiesa, arba ne. Kad ji yra tiesa, galime sužinoti per Šventąją Dvasią, kaip pažadėta Moronio 10:3–5.

Perskaitęs ir apmąstęs Mormono Knygos žinią, kiekvienas, trokštantis sužinoti tiesą, turi per maldą Jėzaus Kristaus vardu klausyti mūsų Dangiškojo Tėvo, ar ji tikra. Kad taip padarytume, kreipiamės į savo Dangiškąjį Tėvą. Padėkojame Jam už savo palaiminimus ir klausiamo, kad sužinotume, ar Mormono Knygos žinia yra tiesa. Be maldos niekas negali sužinoti dvasinių tiesų.

Atsakydama į mūsų maldas, Šventoji Dvasia mokys mus tiesos per mūsų jausmus ir mintis. Jausmai, kylantys iš Šventosios Dvasios, yra galingi, tačiau taip pat dažnai švelnūs ir tylūs. Pradėję jausti, kad tai, ko mokėmės, yra tiesa, panorėsime sužinoti apie sugražinimą viską, ką tik galime.

Žinojimas, kad Mormono Knyga yra tikra, veda mus prie žinojimo, kad Džozefas Smitas buvo pašauktas pranašu ir kad per jį buvo atkurta Jėzaus Kristaus Evangelija.

Malda

- Kreipkitės į mūsų Dangiškąjį Tėvą („Mūsų Dangiškasis Tėve, ...“).
- Išreikškite savo širdies jausmus (dėkingumą, klausimus, prašymus patvirtinti, kad Mormono Knyga yra tikra ir taip toliau).
- Baikite („Jėzaus Kristaus vardu, amen“).

Malda

Nors malda praktikuojama daugelyje religijų bei kultūrų, ji retai kada laikoma abipusiu bendravimu tarp Dievo ir žmogaus. Padėkite savo mokomiems žmonėms suprasti, kad jie per maldą gali išsakyti savo širdies jausmus. Tai pademonstruoti galite melsdamiesi pamokos pradžioje ar pabaigoje. Melskitės paprastais žodžiais, kuriuos melsdamiesi galėtumėte sakyti ir jie. Padėkite jiems suprasti, kad mūsų Dangiškasis Tėvas atsakys į jų maldas, paprastai per jų širdyse kylančius jausmus bei galvon atplaukiančias mintis. Jei jie bus nuoširdūs ir tikrai norės sužinoti, ar Dievas yra, Jis jiems atsakys. Pakvieskite šeimos galvą pamokos pabaigoje sukalbėti maldą atsiklaupus ant kelių.

Užrašai

Užrašai

Raštų studijos

Almos 5:45–46
DS 8:2–3

Jono 14:26

Mormono Knygos įvadas,
8–9 pastraipos

Kvietimas priimti krikštą

Per šią ar bet kurią kitą pamoką nesivaržykite pakviesti žmones priimti krikštą ir patvirtinimą. Kad paruoštumėte žmones kvietimui priimti krikštą ir patvirtinimą, mokykite krikšto doktrinos ir dažnai liudykite, kaip svarbu, kad visi žmonės būtų pakrikštyti įgalioto asmens, gautų nuodėmių atleidimą bei nuostabią Šventosios Dvasios dovaną. Galite sakyti: „Kai Viešpats atsakys į jūsų maldas ir pajusite, jog ši žinia yra tiesa, ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu priimdami krikštą?“ Kvietimas priimti krikštą ir patvirtinimą turi būti konkretus ir tiesus: „Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu priimdami krikštą iš asmens, turinčio Dievo kunigystės įgaliojimą? Mes rengsime krikšto apeigas (data). Ar pasiruošite priimti krikštą tą dieną?“

Mokymo idėjos

Šiame skyriuje pateikiama idėjų, kurias galite panaudoti ruošdami ir veddami šią pamoką. Spręsdami, kaip pasinaudoti šiomis idėjomis, pamaldžiai sekite Dvasia. Pasirinktas idėjas įtraukite į savo pamokos planą. Turėkite omenyje, kad jos – ne reikalavimai, o tik rekomendacijos, turinčios padėti patenkinti jūsų mokomųjų žmonių poreikius.

Trumpos pamokos planas (3–5 minutės)

Po Jėzaus Kristaus Evangelijos praradimo praėjus šimtmečiams, mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas per gyvąjį pranašą vėl atkūrė ją žemėje. To liudijimas yra Mormono Knyga. Galite paimti ją į rankas. Galite ją skaityti, apmąstyti, kaip knygoje pateikiama žinia gali pagerinti jūsų gyvenimą, ir melstis, kad sužinotumėte, jog toji žinia yra Dievo žodis.

- Dievas yra mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas
- Evangelija laimina šeimas
- Dangiškasis Tėvas apreiškia Savo Evangeliją kiekviename Evangelijos laikotarpyje
- Žemiškoji Gelbėtojo tarnystė ir Apmokėjimas
- Didysis atsimetimas
- Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas per Džozefą Smitą
- Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas
- Melskitės, kad per Šventąją Dvasią sužinotumėte tiesą

Įsipareigojimai:

- Ar skaitysite ir melsitės, kad sužinotumėte, ar Mormono Knyga yra Dievo žodis?
- Ar melsitės, kad sužinotumėte, ar Džozefas Smitas buvo pranašas?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Vidutinio ilgumo pamokos planas (10–15 minučių)

Mūsų žinia yra nuostabi ir paprasta. Dievas yra mūsų Tėvas. Mes esame Jo vaikai. Esame Jo šeimos dalis. Jis myli mus. Nuo pasaulio pradžios, Jis mus mylėjo ir mumis rūpinosi. Daug kartų Jis su meile kreipdavosi į mus, kad atskleistų Jėzaus Kristaus Evangeliją ir Jo vaikai žinotų, kaip grįžti pas Jį. Jis apreiškė tai pranašams, tokiems kaip Adomas, Nojus, Abraomas ir Mozė. Tačiau žmonės tą Evangeliją vis atmesdavo. Prieš du tūkstančius metų pats Jėzus Kristus mokė savosios Evangelijos, įkūrė savo Bažnyčią ir įvykdė Apmokėjimą. Sunku patikėti, tačiau žmonės atstūmė ir Jėzų. Kai žmonės negerbia ar iškraipo tikrąsias doktrinas ir apeigas, Dievas atsiima Savo įgaliojimą vadovauti Bažnyčiai.

Kviečiame jus ir visus žmones priimti daugiau tiesų šalia tų, kurias jau branginate. Apmąstykite mūsų įrodymą, kad Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus dar kartą ištiesė mylinčias rankas Dievo vaikams ir pranašui apreiškė Evangelijos pilnatvę. To pranašo vardas Džozefas Smitas. Šios šlovingosios tiesos įrodymą rasite knygoje – Mormono Knygoje – kurią galite skaityti, apmąstyti ir dėl kurios galite melstis.

Užrašai

Užrašai

Jei melsitės nuoširdžiai, su tikru ketinimu ir tikėdami Kristų, Dievas Šventosios Dvasios galia pasakys jums, jog tai tiesa.

Įsipareigojimai:

- Ar skaitysite ir melsitės, kad sužinotumėte, ar Mormono Knyga yra Dievo žodis?
- Ar melsitės, kad sužinotumėte, ar Džozefas Smitas buvo pranašas?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Išsamios pamokos planas (30–45 minutės)

- Dievas yra mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas
 - Mes esame Dievo vaikai (žr. Apaštalų darbų 17:29).
 - Dievas mus myli ir padės mums pasirinkti teisingai.
 - Per Jėzų Kristų galime vėl gyventi su Dievu (žr. Jono 3:16–17).
- Evangelija laimina šeimas
 - Jėzaus Kristaus Evangelija padeda šeimoms stiprinti ryšius.
 - Šeimos paskirtos Dievo; jos yra svarbiausias visuomeninis vienas šiame gyvenime ir amžinybėje (žr. DS 49:15–16).
 - Šeima yra geriausia vieta mokytis, mokyti bei taikyti Evangelijos principus (žr. DS 68:25; Pradžios 18:19; Pakartoto Įstatymo 6:7).
 - Šeima gali būti saugumo, ramybės bei džiaugsmo vieta.
- Dangiškasis Tėvas apreiškia Savo Evangeliją kiekviename Evangelijos laikotarpyje
 - Dievas pašaukia pranašus mokyti Jo Evangelijos (žr. Amoso 3:7).
 - Atsimetimas reiškia pranašų bei Evangelijos atstūmimą.
 - Evangelijos laikotarpiai yra laikotarpiai, kai pranašai mokė Evangelijos. Ankstesnieji Evangelijos laikotarpiai baigėsi atsimetimu (žr. DS 136:36–38).
 - Adomas, Nojus, Abraomas, Mozė ir kiti senovės pranašai – visi mokė Evangelijos (žr. Mozės 5:4–12).
- Žemiškoji Gelbėtojo tarnystė ir Apmokėjimas
 - Dievo Sūnus atkūrė Evangeliją ir mokė jos. Jis padarė daug stebuklų (žr. Raštų rodyklė, „Stebuklas“, p. 172).
 - Jis pašaukė apaštalus ir suteikė jiems kunigystės įgaliojimą skelbti Evangeliją bei atlikti gelbstinčias apeigas, pvz., krikštą (žr. Jono 15:16).
 - Kristus įkūrė Savo Bažnyčią.
 - Kristų nukryžiuavo, o Jo apaštalus atstūmė ir išžudė (žr. Mato 27:35; Morkaus 15:25).
 - Kristus atliko Apmokėjimą (žr. Raštų rodyklė, „Apmokėti, apmokėjimas“, p. 11–12)

Užrašai

- Didysis atsimetimas
 - Be pranašo apreiškimų žmonės įpuola į dvasinę tamsą (žr. Amoso 8:11–12).
 - Pranašai ir apaštalai išpranašavo didįjį atsimetimą (žr. 2 Tesaloničiams 2:1–3).
- Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas per Džozefą Smitą
 - Džozefas ieškojo tiesos (Džozefas Smitas–Istorija 1:8, 10).
 - Džozefui Smitui pasirodė Dievas ir Jėzus Kristus (žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:16–17).
 - Kaip ir ankstesniųjų Evangelijos laikotarpių pranašai, Džozefas Smitas buvo pašauktas šio paskutinio Evangelijos laikotarpio pranašu.
 - Per Džozefą Smitą Dievas atkūrė Evangelijos pilnatvę (žr. DS 35:17; 135:3).
 - Kiti dangiškieji pasiuntiniai atkūrė kunigystę ir buvo atkurta Kristaus Bažnyčia (žr. DS 13; 27:12).
 - Šiandien Bažnyčiai vadovauja gyvasis pranašas.
- Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas
 - Mormono Knyga yra įtikinamas liudijimas, jog Džozefas Smitas buvo pranašas.
 - Džozefas Dievo galia išvertė plokšteles (žr. Mormono Knygos įvadą, 5 pastraipą).
 - Mormono Knyga įrodo, jog Dievas įkvepia pranašus mūsų dienomis, kaip tai darė visais Evangelijos laikotarpiais (žr. DS 20:5–12).
 - Mormono Knygoje yra Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė (žr. DS 20:8–9).
- Melskitės, kad per Šventąją Dvasią sužinotumėte tiesą
 - Galite sužinoti, kad Mormono Knyga yra tikra (žr. Moronio 10:3–5; Mormono Knygos įvadą, 1, 8–9 pastraipas).
 - Šventoji Dvasia mokys jus per jūsų mintis ir jausmus (žr. DS 8:2–3).

Įsipareigojimai:

- Ar skaitysite ir melsitės, kad sužinotumėte, ar Mormono Knyga yra Dievo žodis?
- Ar melsitės, kad sužinotumėte, ar Džozefas Smitas buvo pranašas?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galite paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Užrašai

Klausimai po mokymo

- Kokių klausimų jums kilo dėl to, ko mokėme?
- Jei šiandien žemėje būtų pranašas, ko jo paklaustumėte?
- Ar jaučiate, kad Dievas girdi jūsų maldas? Kodėl?
- Ar norėtumėte sužinoti, ar Mormono Knyga yra tikra? Kodėl?

Pagrindinės sąvokos

- **Laisva valia:** žmonėms Dievo suteiktas sugebėjimas ir privilegija rinktis bei veikti savo nuožiūra.
- **Atsimetimas:** pavienių asmenų, Bažnyčios ar ištisų tautų nusigręžimas nuo tiesos. Jam būdingas maištas prieš įgaliojimą ir pranašų atstūmimas. Pagrindiniai atsimetimo požymiai yra Dievo įstatymų pažeidinėjimas, Evangelijos apeigų keitimas ir sandorų laužymas (žr. Izaijo 24:5).
- **Evangelijos laikotarpis:** laikotarpis, per kurį Viešpats žemėje turi bent vieną įgaliotą tarną, turintį šventosios kunigystės raktus. Ne tik Jėzus Kristus, bet ir tokie pranašai kaip Adomas, Henochas, Nojus, Abraomas, Mozė ir Džozefas Smitas – kiekvienas pradėdavo naują Evangelijos laikotarpį. Kai Viešpats organizuoja Evangelijos laikotarpį, Evangelija apreiškiama iš naujo, kad to Evangelijos laikotarpio žmonių žinios apie išgelbėjimo planą nepriklaustytų nuo praėjusių Evangelijos laikotarpių. Džozefo Smito pradėtas Evangelijos laikotarpis žinomas kaip „laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpis“.
- **Kunigystė:** įgaliojimas ir galia, kuriuos Dievas suteikia žmogui veikti Jėzaus Kristaus vardu visame, kas susiję su žmonijos išgelbėjimu.
- **Pranašas:** žmogus, pašauktas Dievo ir kalbantis Jo vardu. Kaip Dievo pasiuntinys, pranašas iš Dievo gauna kunigystės įgaliojimą, įsakymus, pranašystes bei apreiškimus. Jo pareiga skelbti žmonijai Dievo valią ir tikrąjį charakterį bei atskleisti Jo darbų su jais prasmę. Pranašas smerkia nuodėmę ir nusako jos pasekmes. Jis yra teismo šauklys. Kartais žmonijos labui pranašas gali būti įkvepiamas išpranašauti ateitį. Tačiau jo pirminė pareiga yra liudyti apie Kristų.
- **Išpirkėjas:** Jėzus Kristus yra didysis žmonijos išpirkėjas, nes Jis per Savo Apmokėjimą sumokėjo žmonijos nuodėmių kainą ir padarė įmanomą visų žmonių prikėlimą. Išpirkti reiškia išvaduoti, nupirkti ar atpirkti, pavyzdžiui, per apmokėjimą išlaisvinti žmogų iš vergijos. Išpirkimas reiškia Jėzaus Kristaus apmokėjimą ir išlaisvinimą nuo nuodėmės. Jėzaus Apmokėjimas išperka visą žmoniją nuo fizinės mirties. Per Jo Apmokėjimą, kuris apima Jo kančias Getsemanėje ir ant kryžiaus, ir Jo Prisikėlimą Jį tikintieji bei atgailaujantieji išperkami nuo dvasinės mirties.
- **Reformatorius:** reformuoti reiškia kažką keisti, norint kažką pagerinti. *Reformatoriais* vadinami tie vyrai ir moterys (pvz., Martynas Liuteris, Žanas Kalvinas, Viljamas Tindeilas ir Džonas Viklifas), kurie protestavo prieš tuometinės bažnyčios praktiką, jausdami, kad ją reikia reformuoti.
- **Sugrąžinimas:** sugrąžinti reiškia grąžinti į ankstesnę būseną arba atkurti. Sugrąžinimas pagal pastarųjų dienų šventuosius reiškia, jog tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia, prarasta per atsimetimą, buvo atkurta tokia, kokia ji buvo iš pradžių, kai ją įkūrė Jėzus Kristus. Kitaip nei reformaciją, sugrąžinimą atliko dieviškas įgaliotinis per apreiškimą.

- **Apreiškimas:** Dievo bendravimas su Savo vaikais žemėje. Apreiškimas gali ateiti per Kristaus šviesą ir Šventąją Dvasią įkvėpimo, regėjimų ir sapnų pavidalu arba per angelų apsilankymus. Apreiškimas teikia tokį vadovavimą, kuris gali nuvesti tikinčiuosius į amžinąjį išgelbėjimą celestialinėje karalystėje. Savo darbą Viešpats apreiškia Savo pranašams ir patvirtina tikintiesiems, kad pranašų gauti apreiškimai yra tikri (žr. Amoso 3:7). Per apreiškimą Viešpats teikia individualų vadovavimą kiekvienam to siekiančiam asmeniui, kuris tiki, atgailauja ir paklūsta Jėzaus Kristaus Evangelijai.

Kiti terminai, kuriuos gali tekti paaiškinti jūsų mokomiems žmonėms

- Apaštalas
- Biblija
- Išverti iki galo
- Šventosios Dvasios dovana
- Evangelija
- Paklusnumas ir nepaklusnumas įsakymams
- Išgelbėjimo apeigos
- Malda
- Grįžti gyventi Jo akivaizdoje
- Gelbėtojas
- Raštai
- Nuodėmė
- Prievaizdavimas

Reformatoriai ir pasaulio religiniai vadovai

Toliau pateikiama antraeilė informacija, naudotina tik esant reikalui.

Džonas Viklifas: gimė keturioliktame amžiuje Anglijoje. Teologijos daktaras Oksfordo universitete. Mokė, kad katalikų bažnyčia neturi kunigystės raktų, kad šventoji eucharistija (t. y. sakramentas) nėra tikrasis Kristus kūnas ir kad bažnyčia neturi naudotis politine valdžia žmonių atžvilgiu. Išvertė Bibliją į anglų kalbą. Mirė 1384 m. gruodžio 31 d.

Martynas Liuteris: gimė 1483 m. lapkričio 10 d. Vokietijoje. Studijavo Erfurto ir Vitenbergo universitetuose. Kritikuodamas daugelį tuometinių Romos katalikų bažnyčios mokymų, tarp jų ir nuodėmių atleidimo už pinigus praktiką, prie katedros durų prikėlė 95 tezes. Mirė 1546 m. vasario 18 d.

Viljamas Tindeilas: gimė 1494 m. Velse. Studijavo Oksforde ir Kembridže. Į anglų kalbą išvertė Naująjį Testamentą. Raštus padarė prieinamus paprastiems žmonėms, kad demaskuotų religinių vadovų skleidžiamas melagingas doktrinas ir korupciją. 1536 m. spalio 6 d. jam įvykdyta mirties bausmė.

Žanas Kalvinas: gimė 1509 m. liepos 10 d. Prancūzijoje. Paryžiuje mokėsi kunigu. Pagrindinis katalikų bažnyčios reformacijos judėjimo vadas. Didžiąją gyvenimo dalį praleido Šveicarijoje. Mokė, kad žmogus savo prigimtimi yra puolęs ir kad tik Dievo malonė gali jį išgelbėti. Parašė daug Biblijos komentarų. Mirė 1564 m. gegužės 27 d.

Daugiau informacijos apie reformatorius rasite šiuose misionieriaus bibliotekos šaltiniuose: James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 692–703; M. Russell Ballard, *Our Search for Happiness*, 26–32.

Užrašai

Užrašai

Kaip krikščionių pasaulį palaimino reformatorių drąsa ir įžvalga, taip daugelį kitų tautų ir kultūrų palaimino tie, kuriems buvo suteikta tiek, kiek „[Dievas] mato esant tinkama joms turėti“ (Almos 29:8). Kitų religinių vadovų mokymai daugeliui žmonių padėjo tapti civilizutesniems ir doresniems.

Buda (Gotama): gimė 563 m. pr. Kr. Hindu karališkoje šeimoje Nepale. Jį jaudino aplink matomos kančios. Pabėgęs iš prabangių tėvo rūmų, jis atsižadėjo pasaulio ir gyveno skurde. Ieškodamas nušvitimo, jis atrado tai, ką pavadino „išsilaisvinimo keliu“. Skelbėsi pasiekęs nirvaną – būseną, kai nebeegzistuoja rūpesčiai, skausmas ar išorinė realybė. Tapo pasekėjų vienuolių mokytoju.

Konfucijus: gimė 551 m. pr. Kr. Dar būdamas vaikas liko našlaitis. Pirmasis profesionalus mokytojas Kinijoje. Didžiausias Kinijos moralinis ir socialinis mąstytojas. Mažai kalbėjo apie dvasias ar dieviškas galias. Tikėjo, kad dangus patikėjo jam šventą misiją – kovoti už gėrį ir tiesą.

Mahometas: gimė 570 m. Mekoje. Dar būdamas vaikas liko našlaitis. Gyveno skurdžiai. Užsitarnavo patikimo taikdario reputaciją. Vedė su-laukęs 25 metų. 610 metais meldėsi ir meditavo ant Hiros kalno. Sakė, kad jam pasirodė angelas Gabrielius ir atnešė Alacho (Dievo) žinią. Nuo 620 m. iki 632 m. skelbėsi per Gabrielių bendraudavęs su Dievu. Tie bendravimai, kuriuos persakė savo mokiniams, vėliau buvo surašyti į Koraną, islamo religijos šventąją knygą.

Išgelbėjimo planas

Užrašai

Jūsų paskirtis

Mokydami ruoškite besidominčiuosius tam, kad jie atitiktų krikšto reikalavimus, išdėstytus Doktrinos ir Sandorų 20:37 bei krikšto pokalbio klausimuose. To geriausiai pasieksite kviesdami besidominčiuosius prisiiinti toliau išvardintus įsipareigojimus ir jų laikytis.

Krikšto pokalbio klausimai

- Ar tikite, kad Dievas yra mūsų Amžinasis Tėvas?
- Ar tikite, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas?
- Ar esate pasiryžę švęsti Šabo dieną, taip pat kas savaitę priimti sakramentą ir tarnauti kitiems nariams?

Įsipareigojimai

- Ar melsitės, kad sužinotumėte, jog tai, ko mokėme, yra tiesa?
- Ar atgailausite dėl savo nuodėmių?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar seksite Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasikrikštysite (data)?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Padėkite kitiems sužinoti apie Jėzų Kristų

Misionieriai turi liudyti apie Jėzų Kristų ir kviesti visus ateiti pas Jį, kad būtų išgelbėti. Tuos, kurie mažai žino arba nieko nežino apie Gelbėtoją, svarbu mokyti konkrečiai apie Jį. Mormono Knyga – dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas – skirta padėti visiems žmonėms sužinoti, kad „Jėzus yra Kristus, [...] apreiškiantis save visoms tautoms“ (Mormono Knygos antraštinis puslapis). Vienas iš veiksmingiausių būdų mokyti ir liudyti apie Gelbėtoją yra drauge skaityti Mormono Knygą. Gali padėti ir ištraukos iš kitų patvirtintų Raštų.

Apsvarstykite toliau pateiktus pasiūlymus. Tai gali būti kaip šios ar kitos pamokos dalis arba kaip atskira pamoka. Jei tinka, pakartokite šią veiklą kelis kartus prieš ir po krikšto bei patvirtinimo.

Antraštinis puslapis ir įvadas

Išaiškinkite knygos paskirtį.

1 Nefio 10–11

Lehis ir Nefis liudija apie Gelbėtoją.

1 Nefio 19

Nefis mini pranašystes apie Gelbėtojo tarnystę ir Apmokėjimą.

2 Nefio 2

Lehis liudija apie Gelbėtoją kaip Išpirkėją.

Užrašai

2 Nefio 9	Jokūbas liudija apie išpirkimą.
2 Nefio 31–33	Nefis moko Kristaus doktrinos.
Enoso knyga	Enosas patiria Apmokėjimo galią.
Mozijo 2–5	Karalius Benjaminas moko apie Kristų.
Mozijo 12–16	Liudydamas apie Kristų, Abinadis atiduoda gyvybę.
Almos 5, 7	Alma liudija apie Gelbėtoją.
Almos 17–22	Lamanitai priima liudijimą apie Jėzų Kristų.
Almos 34	Amulekas liudija apie Apmokėjimą.
Almos 36	Alma patiria Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią.
Almos 40–42	Alma liudija apie prisikėlimą ir Apmokėjimą.
Helamano 5	Nefis ir Lehis yra įrankiai Dievo rankose ir liudija apie Gelbėtoją.
3 Nefio 9–10	Gelbėtojas kviečia žmones ateiti pas Jį.
3 Nefio 11–18	Gelbėtojas moko nefitus apie Tėvą ir Jo doktriną.
3 Nefio 27	Gelbėtojas moko Savo Evangelijos.
Etero 3	Jaredo brolis išvysta Gelbėtoją.
Etero 12	Eteras ir Moronis liudija apie Gelbėtoją ir Jo Apmokėjimo galią.
Moronio 7–8	Mormonas moko apie tyrą Kristaus meilę ir Jo Apmokėjimą.
Moronio 10	Moronis kviečia visus ateiti pas Kristų ir tobulėti Jame.
„Gyvasis Kristus“	Pranašai ir apaštalai liudija apie Gelbėtoją.

Ikižemiškasis gyvenimas: Dievo mums pasiūlytas tikslas ir planas

Daugeliui kyla klausimas: „Iš kur mes atsiradome? Dėl ko mes čia? Kur einame?“ Išgelbėjimo planas atsako į šiuos klausimus.

Dievas yra mūsų dvasių Tėvas. Mes tiesiogine to žodžio prasme esame Jo vaikai, ir Jis mus myli. Prieš gimdami žemėje, mes gyvenome kaip dvasiniai mūsų Tėvo Danguje vaikai. Tačiau mes nebuvo tokie, kaip mūsų Dangiškasis Tėvas, ir niekada nebūtume galėję tokie tapti ir džiaugtis visais Jo turimais palaiminimais, nepatyrę mirtingojo gyvenimo fiziniame kūne.

Galutinis Dievo tikslas – Jo darbas ir šlovė – yra suteikti mums galimybę džiaugtis visais Jo palaiminimais. Kad pasiektų Savo tikslą, Jis parengė tobulą planą. Prieš atvykdami į žemę, mes supratome ir priėmėme Jo planą. Raštuose Dievo planas vadinamas gailestinguoju planu, laimės planu, išpirkimo planu ir išgelbėjimo planu.

Jėzus Kristus yra Dievo plano šerdis. Per Savo Apmokėjimą Jėzus Kristus įvykdė Savo Tėvo tikslą ir kiekvienam iš mūsų suteikė galimybę džiaugtis nemirtingumu ir amžinuoju gyvenimu. Šėtonas, arba velnias, yra Dievo plano priešas.

Laisva valia, arba galimybė rinktis, yra viena iš didžiausių Dievo dovanų Savo vaikams. Mūsų amžinasis tobulėjimas priklauso nuo to, kaip ja naudojames. Turime pasirinkti kuo sekti: Jėzumi Kristumi ar Šėtonu.

Kol gyvename žemėje, esame fiziškai atskirti nuo Dievo, tačiau Jis nori, kad kiekvienas Jo vaikas atrastų ramybę šiame gyvenime bei džiaugsmo pilnatvę Jo akivaizdoje po šio gyvenimo. Jis nori, kad taptume tokie kaip Jis.

Raštų studijos

Dievo vaikai

DS 93:29

Apaštalų darbų 17:29

Hebrajams 12:9

Dievo paskirtis

Mozės 1:39

Jono 17:3

Ikimirtingasis gyvenimas

DS 138:53–56

Abraomo 3:22–26

Raštų rodyklė,

Mozės 3:5

Jeremijo 1:5

„Ikimirtingasis gyvenimas“

Sukūrimas

Vadovaujamas Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė žemę – vietą mums gyventi ir kaupti patirtį. Kad tobulėtume ir taptume tokie kaip Dievas, kiekvienas iš mūsų turėjo gauti kūną ir būti išmėgintas išbandymų metu žemėje. Būdami žemėje, mes nesame Dievo fizinėje akivaizdoje. Mes nepamename savo ikižemiškojo gyvenimo. Turime gyventi tikėdami, bet ne matydami.

Raštų studijos

1 Nefio 17:36

Mozės 2:1

DžSV, Jono 1:1–3

Almos 30:44

Mozės 6:63

2 Korintiečiams 5:6–7

DS 88:41–47

Abraomo 3:24–25

Laisva valia ir Adomo bei Ievos Nuopuolis

Adomas ir Ieva buvo pirmieji Dievo vaikai, atėję į žemę. Dievas sukūrė Adomą ir Ievą bei apgyvendino juos Edeno sode. Adomas ir Ieva buvo sukurti pagal Dievo atvaizdą: su kūnais iš mėsos ir kaulų. Būdami tame sode, Adomas ir Ieva tebebuvo Dievo akivaizdoje ir būtų galėję gyventi amžinai. Jie buvo nekalti, o Dievas rūpinosi jų reikmėmis.

Edeno sode Dievas suteikė Adomui ir Ievai laisvą valią. Jis įsakė jiems nevalgyti uždrausto vaisiaus, kitaip tariant, vaisiaus nuo gėrio ir blogio pažinimo medžio. Jie galėjo paklusti šiam įsakymui ir gyventi sode, tačiau, nepatirdami mirtingojo gyvenimo priešpriešos, nebūtų galėję tobulėti. Jie nebūtų galėję patirti džiaugsmo, nes nebūtų galėję patirti sielvarto ir skausmo.

Šėtonas gundė Adomą ir Ievą valgyti uždraustojo vaisiaus, ir jie pasirinko tai padaryti. Tai buvo Dievo plano dalis. Dėl šio pasirinkimo jie buvo išvyti iš sodo ir iš fizinės Dievo akivaizdos. Šis įvykis vadinamas Nuopuoliu. Atskyrimas nuo Dievo akivaizdos yra dvasinė mirtis. Adomas ir Ieva tapo mirtingi – pajungti fizinei mirčiai, arba kūno ir dvasios išsiskyrimui. Dabar jie galėjo patirti ligas ir įvairiausias kančias. Jie turėjo moralinę valios laisvę, arba sugebėjimą rinktis tarp gėrio ir blogio. Tai leido jiems mokytis ir tobulėti. Tai taip pat leido jiems rinktis neteisingai ir nusidėti. Be to, dabar jie galėjo susilaukti vaikų – taip likusieji Dievo dvasiniai vaikai galėjo ateiti į žemę, gauti fizinius kūnus ir būti išbandyti. Tik taip Dievo vaikai galėjo tobulėti ir tapti tokie kaip Jis.

Užrašai

Užrašai

Mokymas apie Nuopuolį

Pirmą kartą mokydami šios doktrinos, nemokykite visko, ką apie ją žinote. Labai paprastai paaiškinkite, kad Dievas pasirinko du Savo vaikus, Adomą ir Ievą, tapti pirmaisiais tėvais žemėje. Nusizengę jie turėjo patirti ir nuodėmę, tiek ir mirtį. Patys savaime jie negalėjo grįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu. Viešpats kalbėjo Adomui ir mokė jį išgelbėjimo ir išpirkimo per Viešpatį Jėzų Kristų plano. Sekdami tuo planu, Adomas ir jo šeima galėjo patirti džiaugsmą šiame gyvenime ir grįžti gyventi su Dievu (žr. Almos 18:36; 22:12–14).

Raštų studijos**Sode**

2 Nefio 2	Mozės 3:15–17	Pradžios 1:26–31
Mozės 2:26–31	Mozės 5:11	Pradžios 2:15–17

Nuopuolis

2 Nefio 2:25	Mozės 4	Pradžios 3
Almos 12:22–34	Mozės 5:10–12	

Mūsų gyvenimas žemėje

Gyvenimas žemėje yra galimybė ir palaiminimas. Mūsų paskirtis šiame gyvenime – patirti džiaugsmą ir ruošti grįžti Dievo akivaizdon. Mirtingajame gyvenime gyvename tokioje būsenoje, kurioje esame pajungti ir fizinei, ir dvasinei mirčiai. Dievas turi tobulą, pašlovintą, nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Kad taptume panašūs į Dievą ir grįžtume Jo akivaizdon, mes irgi turime turėti tobulą nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų. Tačiau dėl Adomo ir Ievos Nuopuolio visi žemėje gyvenantys žmonės turi netobulą, mirtingą kūną ir galiausiai mirs. Jei nebūtų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, mirtis nutrauktų bet kokias mūsų ateities egzistencijos su Dangiškuoju Tėvu viltis.

Nuodėmė, kartu su fizine mirtimi, yra pagrindinė kliūtis, trukdanti mums tapti tokiems, kaip mūsų Tėvas Danguje, ir grįžti Jo akivaizdon. Savo mirtingajame būvyje mes dažnai pasiduodame pagundoms, laužome Dievo įsakymus ir nusidedame. Per savo žemiškąjį gyvenimą kiekvienas klystame. Nors kartais atrodo kitaip, tačiau nuodėmė visada veda į nelaimingumą. Nuodėmė verčia jausti kaltę ir gėdą. Dėl savo nuodėmių mes negalime grįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu, nebent bus atleista ir būsime apvalyti.

Mirtingajame gyvenime patiriame tai, kas atneša mums laimę. Taip pat patiriame ir tai, kas atneša skausmą ir sielvartą, dalį jų sukelia nuodėmingi kitų veiksmai. Šitokia patirtis teikia mums galimybių mokytis ir augti, skirti gėrį nuo blogio bei rinktis. Dievas skatina mus daryti gera; Šėtonas gundo nusidėti. Kaip ir fizinės mirties, nuodėmių pasekmių patys įveikti negalime. Be Jėzaus Kristaus Apmokėjimo esame bejėgiai.

Raštų studijos

Išmėginimų, arba išbandymų, laikotarpis

2 Nefio 2:21	Almos 12:21–24	Abraomo 3:25–26
2 Nefio 9:27	Almos 34:31–35	
Mozijo 3:19	Almos 42:2–10	

Pasirinkimas

2 Nefio 2:26–29	<i>Jaunimo stiprybės vardan,</i>
Jozuės 24:15	„Laisva valia ir atsakomybė“

Blogis ir gėris

Moronio 7:12–19

Nuodėmė

Romiečiams 3:23	1 Jono 1:8–10	1 Jono 3:4
-----------------	---------------	------------

Nešvarusis negali būti su Dievu

1 Nefio 10:20–21	3 Nefio 27:19	Mozės 6:57
Almos 41:10–11		

Užrašai

Apmokėjimas

Prieš pasaulio sukūrimą mūsų Dangiškasis Tėvas pasirinko Jėzų Kristų būti mūsų Gelbėtoju ir Išpirkėju. Apmokančioji Jėzaus Kristaus auka įgalino mus įveikti Nuopuolio pasekmes. Visi pranašai nuo pasaulio pradžios liudijo, kad Jėzus Kristus yra mūsų Išpirkėjas.

Visi patirsime fizinę mirtį, tačiau Jėzus Kristus įveikė fizinės mirties kliūtį už mus. Jam mirus ant kryžiaus, Jo dvasia atsiskyrė nuo kūno. Trečiąją dieną Jo dvasia ir kūnas susivienijo amžiams, kad daugiau niekada neatsiskirtų. Jis pasirodė daugybei žmonių, ir jie pamatė, kad Jo kūnas yra nemirtingas, iš mėsos ir kaulų. Kūno ir dvasios susijungimas vadinamas prisikėlimu, ir tai yra kiekvienam iš mūsų pažadėta dovana. Dėl Jėzaus

Kristaus Prisikėlimo būsime prikelti ir mes visi, nepriklausomai nuo to, ar šiame gyvenime darėme gera ar bloga. Turėsime tobulą, nemirtingą kūną iš mėsos ir kaulų, kuriam daugiau nebegrės ligos, skausmas ar mirtis. Prisikėlimas įgalina mus grįžti Dievo akivaizdon, kad būtume teisiame, tačiau neužtikrina, kad galėsime gyventi Jo akivaizdoje. Kad gautume šį palaiminimą, turime būti apvalyti nuo nuodėmės.

Dievas pasiuntė Savo mylimąjį Sūnų Jėzų Kristų įveikti šią nuodėmės kliūtį, kaip ir fizinės mirties kliūtį. Nesame atsakingi už Adomo ir Ievos Nuopuolį, tačiau esame atsakingi už savo pačių nuodėmes. Dievas negali žvelgti į nuodėmę net su menkiausiu nuolaidžiaivimu, tad nuodėmė neleidžia mums gyventi Jo akivaizdoje. Tik per Gelbėtojo malonę ir gailingumą galime būti apvalyti nuo nuodėmės, kad vėl galėtume gyventi su Dievu. Tai įmanoma tikint Jėzų Kristų, atgailaujant, pasikrikštijus, gavus Šventosios Dvasios dovaną ir išsveriant iki galo.

Kad įvykdytų išgelbėjimo planą, Kristus sumokėjo bausmę už mūsų nuodėmes. Jis vienintelis galėjo tai padaryti. Jis buvo pašauktas ir paruoštas ikimirtingajame gyvenime.

Užrašai

Jis buvo tikraja to žodžio prasme Dievo Sūnus kūne. Jis buvo be nuodėmės ir visiškai pakluso Savo Tėvui. Nors buvo gundomas, Jis niekada nepasidavė pagundai. Kai Tėvas paprašė Savo mylimo Sūnaus sumokėti už pasaulio nuodėmes, Jėzus buvo tam pasiruošęs ir pasiryžęs. Apmokėjimas apėmė Jo kančias Getsemanės sode, Jo kančias bei mirtį ant kryžiaus ir baigėsi Jo Prisikėlimu. Nors Jis neapsakomai kentėjo – taip baisiai, kad kraujavo iš kiekvienos poros ir klausė, ar nebūtų galima nuimti nuo Jo tos naštos, – Jis pakluso Tėvo valiai, taip išreikšdamas begalinę meilę Savo Tėvui ir mums. Šis Jėzaus Kristaus triumfas prieš dvasinę mirtį per Jo kančias ir prieš fizinę mirtį per Jo Prisikėlimą vadinamas Apmokėjimu.

Kristus prižadėjo atleisti mūsų nuodėmes su sąlyga, kad priimame Jį, tikėdami Jį, atgailaudami, priimdami krikštą panardinant bei rankų uždėjimą Šventosios Dvasios dovanai gauti ir stengdamiesi ištikimai laikytis Jo įsakymų iki savo gyvenimo pabaigos. Nuolat atgailaudami galime sulaukti atleidimo ir būti apvalyti nuo savo nuodėmių Šventosios Dvasios galia. Esame išlaisvinami nuo kaltės ir gėdos naštos ir per Jėzų Kristų tampame verti grįžti Dievo akivaizdon.

Jei pasikliauname Jėzaus Kristaus Apmokėjimu, Jis padės mums išverti mūsų išbandymus, ligas ir skausmą. Mes galime būti kupini džiaugsmo, ramybės ir paguodos. Viskas, kas gyvenime yra neteisinga, gali būti ištaisyta per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.

Tačiau, sumokėdamas bausmę už mūsų nuodėmes, Jėzus nepanaikino mūsų asmeninės atsakomybės. Turime parodyti, kad Jį priimame ir laikomės Jo įsakymų. Tik per Apmokėjimo dovaną galime grįžti gyventi su Dievu.

Raštų studijos

Prisikėlimas

2 Nefio 9:6–7	DS 88:27–32	1 Korintiečiams 15:41–42
Almos 11:42–45	Luko 24:1–10, 36–39	Raštų rodyklė, „Dvasinė mirtis“, „Fizinė mirtis“, „Prisikėlimas“
Almos 40:23	1 Korintiečiams 15:20–23	
Helamano 14:15–19	DžSV, 1 Korintiečiams 15:40	

Apmokėjimas

2 Nefio 2:6–8	DS 19:15–19	1 Jono 1:7
Almos 7:11–13	DS 45:3–5	Raštų rodyklė, „Apmokėti, apmokėjimas“
Almos 34:8–10	Jono 3:16–17	

Evangelija – tai kelias

2 Nefio 9:1–24	Almos 11:40	3 Nefio 27
2 Nefio 31	3 Nefio 11:31–41	Moronio 7:27–28

Dvasių pasaulis

Nors Kristus ir įveikė fizinę mirtį, visi žmonės turi mirti, nes mirtis yra proceso, kurio metu mes performuojami iš mirtingosios į nemirtingąją būseną, dalis. Mirus mūsų dvasios keliauja į dvasių pasaulį. Mirtis nepakeičia nei mūsų asmenybės, nei mūsų gėrio ar blogio troškimų. Kas pasirinko paklusti Dievui šiame gyvenime, gyvena būdami laimės, ramybės, atilsio nuo rūpesčių ir bėdų būsenos. Kas pasirinko nepaklusti šiame gyvenime ir neatgailavo, gyvena būdami nelaimingumo būsenos. Dvasių pasaulyje Evangelija skelbiama tiems, kurie jai nepakluso ar neturėjo galimybės jos išgirsti gyvendami žemėje. Dvasių pasaulyje liekame iki prikėlimo.

Raštų studijos

Evangelija skelbiama mirusiesiems

DS 138

1 Petro 3:19–20

1 Petro 4:6

Mirtis ir dvasių pasaulis

Almos 34:34

Almos 40:11–14

Mokytojo 12:7

Prisikėlimas, Teismas ir Nemirtingumas

Kai per prikėlimą mūsų kūnai ir dvasios vėl susijungs, mes stosime Dievo akivaizdon, kad būtume teisiami. Mes tobulai prisiminsime savo teisumą ir savo kaltę. Jei būsime atgailavę, susilauksime gailestingumo. Mums visiems bus atlyginta pagal mūsų darbus ir troškimus.

Per prikėlimą visi žmonės taps nemirtingi – jie gyvens amžinai. Nemirtingumas yra dovana visiems žmonėms, nesvarbu, ar jie teisūs, ar nelabi. Tačiau amžinasis gyvenimas nėra tolygus nemirtingumui. Amžinasis gyvenimas yra Dievo dovana, suteikiama tik tiems, kas paklūsta Jo Evangelijai. Tai aukščiausia būseną, kurią galime pasiekti. Ji tenka tiems, kas išlaisvinti nuo nuodėmės ir kančių per Kristaus Apmokėjimą. Tai išaukštinimas, kuris reiškia amžiną gyvenimą su Dievu amžinose šeimose. Tai reiškia galimybę pažinti Dievą ir Jėzų Kristų ir patirti tą gyvenimą, kuriuo džiaugiasi Jie.

Prisikėlimas ir reinkarnacija

Kai kurie žmonės gali painioti prisikėlimo doktriną su reinkarnacijos koncepcija. Reinkarnacijos koncepcija reiškia atgimimą pasaulyje kita forma ir yra neteisinga doktrina. Prisikėlimo doktrina reiškia nemirtingo kūno iš mėsos ir kaulų, kaip amžinojo atlygio, gavimą. Tai teisinga doktrina. Užtikrinkite, kad jūsų mokomi žmonės aiškiai suprastų prisikėlimo doktriną.

Šlovės karalystės

Per savo mirtingąjį gyvenimą mes renkamės tarp gėrio ir blogio. Dievas atlygina mums pagal mūsų darbus ir troškimus. Kadangi Dievas kiekvienam atlygina pagal jo darbus, nuveiktus kūne, esama skirtingų šlovės karalysčių, į kurias galime būti paskirti po Teismo. Tie, kurie atgailavo dėl savo nuodėmių ir priėmė Evangelijos apeigas bei laikėsi su jomis susijusių sandorų, bus apvalyti per Kristaus Apmokėjimą. Jie bus išaukštinti aukščiausioje karalystėje, kitaip vadinamoje celestialine karalyste. Jie gyvens Dievo akivaizdoje, taps tokie kaip Jis ir gaus džiaugsmo pilnatvę. Jie amžinai gyvens drauge su ver-tais savo šeimos nariais. Raštuose ši karalystė lyginama su saulės šlove, arba skaistumu.

Žmonės, nepriėmę Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvės, tačiau nugyvenę garbingą gyvenimą, ras vietą terestrialinėje karalystėje. Ši karalystė lyginama su mėnulio šlove.

Tie, kurie šiame gyvenime toliau darė nuodėmes, gaus savo atlygį žemiausioje karalystėje, vadinamoje telestialine karalyste. Ši karalystė lyginama su žvaigždžių šlove.

Užrašai

Užrašai

Raštų studijos

Prisikėlimas ir atstatymas

2 Nefio 9:14–15	Jokūbo knygos 6:8–9	Almos 42:13–15, 22–23
-----------------	---------------------	-----------------------

Teismas

2 Nefio 28:23	Almos 5:15–21	DS 132:12; 137:9
Mozijo 3:23–25	Almos 12:12–14	Jono 5:22

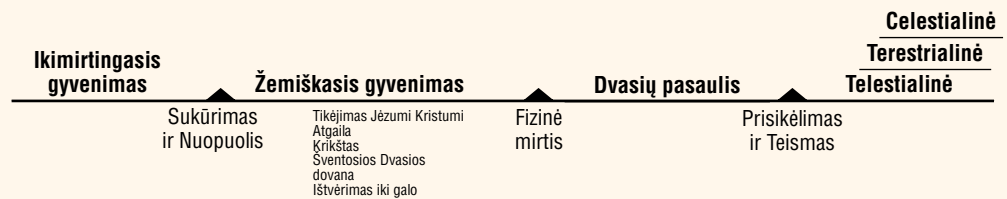
Šlovės karalystės

3 Nefio 28:10	DS 137	DŽSV, 1 Korintiečiams 15:40
DS 76: įvadas	Mato 5:48	1 Korintiečiams 15:41–42
DS 76		

Amžinasis gyvenimas

2 Nefio 31:17–21	DS 45:8	Jono 17:3
DS 14:7	DS 93:19	
DS 29:43–44	Jono 3:16	

Išgelbėjimo planas

Jėzaus Kristaus Apmokėjimas išgelbėjimą padarė įmanomą.

Kvietimas priimti krikštą

Kvietimas priimti krikštą ir patvirtinimą turi būti konkretus ir tiesus: „Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu priimdami krikštą iš asmens, turinčio Dievo kunigystės įgaliojimą? Mes rengsime krikšto apeigas (data). Ar pasiruošite priimti krikštą tą dieną?“

Mokymo idėjos

Šiame skyriuje pateikiamos idėjos, kurias galite naudoti ruošdami ir vesdami šią pamoką. Spręsdami, kaip pasinaudoti šiomis idėjomis, pamaldžiai sekite Dvasia. Pasirinktas idėjas įtraukite į savo pamokos planą. Turėkite galvoje, kad jos – ne reikalavimai, o tik rekomendacijos, turinčios padėti patenkinti jūsų mokomų žmonių poreikius.

Trumpos pamokos planas (3–5 minutės)

Išgelbėjimo planas moko mus, iš kur atėjome, dėl ko esame čia, žemėje, ir kur nueisime po šio gyvenimo. Jis lyg žemėlapyje pavaizduoja mūsų amžinąją kelionę per ikimirtingąją būseną, mirtingąjį gyvenimą ir prikėlimą į mūsų gyvenimą amžinybėje. Šis planas taip pat paaiškina, ką daro mūsų mylintis Tėvas Danguje, kad padėtų mums sėkmingai nukeliauti šią kelionę, grįžti Jo akivaizdon ir tapti tokiems, kaip Jis. Plano esmę sudaro Jėzaus Kristaus misija ir Apmokėjimas, įveikiant Nuopuolio pasekmes ir padarant amžinąjį gyvenimą prieinamą mums. Kviečiame jus apmąstyti ir melstis dėl šios žinios.

- Ikižemiškasis gyvenimas: Dievo mums numatyta paskirtis ir planas
- Sukūrimas
- Laisva valia ir Adomo bei levos Nuopuolis
- Mūsų gyvenimas žemėje
- Apmokėjimas
- Dvasių pasaulis
- Prisiikėlimas, Teismas ir Nemirtingumas
- Šlovės karalystės

Įsipareigojimai

- Ar melstės, kad sužinotumėte, jog tai, ko mokėme, yra tiesa?
- Ar atgailausite dėl savo nuodėmių?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar seksite Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasikrikštysite (data)?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Vidutinio ilgumo pamokos planas (10–15 minučių)

Mūsų žinia padeda suprasti gyvenimo paskirtį ir kas mes esame. Ji suteikia viltį ir padeda atrasti ramybę, džiaugsmą ir laimę. Ji pasako, iš kur atėjome, dėl ko esame žemėje ir kur nueisime po šio gyvenimo. Dievas yra mūsų Tėvas ir Jis mus myli. Mes esame Jo vaikai. Esame Jo šeimos dalis ir gyvenome su Juo prieš gimdami šioje žemėje. Jis turi laimės planą, kuris įgalina mus po šio gyvenimo grįžti Jo akivaizdon. Mūsų tobulėjimas priklauso nuo to, kaip naudojames Dievo mums suteikta laisva valia, arba gebėjimu pasirinkti. Adomo Nuopuolis, kaip šio plano dalis, padėjo mums ateiti į žemę, gauti fizinį kūną, įgyti patirties ir patiems turėti šeimas. Tačiau Nuopuolis sąlygojo ir fizinę mirtį, kuri yra dvasios atskyrimas nuo kūno, bei dvasinę mirtį, kuri yra atskyrimas nuo Dievo.

Užrašai

Užrašai

Jėzus Kristus yra Dievo plano šerdis. Kristaus apmokančioji auka įveikė tiek fizinės, tiek ir dvasinės mirties pasekmes. Mes visi būsime prikelti ir gyvensime amžinai su fiziniais kūnais, kurie daugiau nepatirs skausmo ir ligų. Kristus taip pat suteikė galimybę įveikti dvasinę mirtį. Jei gyvensime pagal Jo Evangeliją, Jis maloningai atleis mūsų nuodėmes. Jis išgydys mus, o kaltę bei gėdą šiame gyvenime pakeis ramybe ir laime.

Pagal maloningą Dievo planą, mes visi patirsime fizinę mirtį. Mūsų dvasios atsiskirs nuo kūnų ir kurį laiką gyvens dvasių pasaulyje. Tada mes būsime prikelti su nemirtingu kūnu, ir tai bus amžina mūsų kūno ir dvasios sąjunga. Būsime teisiami pagal savo darbus ir troškimus. Tie, kurie gyveno pagal Evangeliją, gaus didžiausią savo Dangiškojo Tėvo dovaną – amžinojo gyvenimo Jo akivaizdoje dovaną.

Mūsų Dangiškasis Tėvas dar kartą ištiesė mylinčią ranką Savo vaikams, apreikšdamas Savo laimės planą. Apie šį nuostatų planą sužinome iš Mormono Knygos, kurią jūs galite skaityti, apmąstyti ir dėl kurios galite melstis. Kviečiame jus atvykti į bažnyčią ir garbinti drauge su mumis.

Įsipareigojimai:

- Ar melsitės, kad sužinotumėte, jog tai, ko mokėme, yra tiesa?
- Ar atgailausite dėl savo nuodėmių?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar seksite Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasikrikštysite (data)?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Išsamios pamokos planas (30–45 minutės)

- Ikižemiškasis gyvenimas: Dievo mums numatyta paskirtis ir planas
 - Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas, o mes esame Jo vaikai (žr. Apaštalų darbų 17:16–34; Hebrajams 12:9).
 - Dievas turi laimės planą mums. Jėzus Kristus yra to plano šerdis.
 - Dievo laimės planas įgalina grįžti Jo akivaizdon (žr. Mozės 1:39).
 - Mūsų amžinas tobulėjimas priklauso nuo to, kaip naudojames savo laisva valia (žr. 2 Nefio 2:27–29).
- Sukūrimas
 - Tėvo vadovaujamas, Jėzus Kristus sukūrė žemę (žr. Hebrajams 1:1–3).
- Laisva valia ir Adomo bei levos Nuopuolis
 - Adomas ir leva buvo sutverti pagal Dievo atvaizdą (žr. Pradžios 1:26–27).
 - Edeno sode jie buvo nekalti ir gyveno Dievo akivaizdoje.
 - Kadangi valgė uždraustąjį vaisių, jie buvo išvaryti iš sodo (žr. Mozės 4:19–31). Šis įvykis vadinamas Nuopuoliu.
 - Jie tapo mirtingi, galėjo susilaukti vaikų, tačiau taip pat buvo pajungti nuodėmei ir mirčiai (žr. 2 Nefio 2:22–25; Mozės 5:11).

Užrašai

- Mūsų gyvenimas žemėje
 - Mūsų gyvenimo paskirtis atrasti ilgalaikę ramybę, džiaugsmą ir laimę bei pasiruošti sugrįžti gyventi su Dievu šeimomis.
 - Mes atėjome į žemę, kad būtume išbandyti (žr. Abraomo 3:24–25).
 - Gavome kūną iš mėsos ir kaulų, tačiau esame pajungti fizinei mirčiai.
 - Dievas duoda įsakymus. Jei paklustame, esame laiminami. Jei nepaklustame – nusidedame ir susilaukiame to pasekmių.
 - Už visas nuodėmes kažkas turi sumokėti – arba mes patys, arba Kristus (žr. DS 19:15–20).
 - Mes renkamės ir visi nusidedame (žr. Romiečiams 3:23).
 - Mūsų patyrimai teikia mums ir laimės, ir skausmo.
 - Be Kristaus negalime įveikti nei fizinės, nei dvasinės mirties.
- Apmokėjimas
 - Kadangi Jėzus Kristus įveikė fizinę mirtį, visi būsime prikelti (žr. Almos 11:41–43).
 - Per Kristaus Apmokėjimą galime būti apvalyti nuo nuodėmės, kad galėtume grįžti gyventi Dievo akivaizdoje (žr. 2 Nefio 9:8–9).
 - Kristus atleis mūsų nuodėmes, jei tikėsime Jį, atgailausime, pasikrikštysime ir priimsime Šventosios Dvasios dovaną bei ištersime iki galo.
- Dvasių pasaulis
 - Visi žmonės turi mirti.
 - Po mirties mūsų dvasios keliauja į dvasių pasaulį.
 - Priklausomai nuo to, kaip gyvenome šiame gyvenime, ten gyvename būdami arba nelaimingumo, arba ramybės ir atilsio būsenos.
- Prikėlimas, Teismas ir Nemirtingumas
 - Per prikėlimą mūsų dvasios ir kūnai susijungs (žr. Almos 11:42–45; 40:23).
 - Grįšime Dievo akivaizdon, kad būtume teisiami pagal savo darbus ir troškimus.
 - Jei būsime atgailavę, susilauksime gailėstingumo.
 - Amžinasis gyvenimas yra Dievo dovana, suteikiama tiems, kurie visiškai paklūsta Jėzaus Kristaus Evangelijai (žr. DS 14:7).
- Šlovės karalystės (žr. DS 76; 137; 1 Korintiečiams 15:40–42).
 - Mums atlyginama pagal mūsų darbus ir troškimus (žr. DS 137:9).
 - Tie, kurie priima Evangeliją ir pagal ją narsiai gyvena visą gyvenimą, gaus celestialinę karalystę (žr. DS 76:50–70).
 - Garbingi žmonės, kurie „apakinti žmonių gudrumo“ ir nėra šaunūs Jėzaus Kristaus liudytojai, gaus terestrialinę karalystę (žr. DS 76:75, 79).
 - Tie, kurie nusideda ir neatgailauja, gaus telestialinę šlovę po to, kai atkentės ir sumokės už savo nuodėmes.

Užrašai

Įsipareigojimai

- Ar melsitės, kad sužinotumėte, jog tai, ko mokėme, yra tiesa?
- Ar atgailausite dėl savo nuodėmių?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar seksite Gelbėtojo pavyzdžiu ir pasikrikštysite (data)?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Klausimai po mokymo

- Kokių klausimų jums kilo dėl to, ko mokėme?
- Ką supratote apie Dievo planą jums ir jūsų šeimai?
- Ką iš to, ko jus mokėme, supratote apie Jėzaus Kristaus vaidmenį? Ką jums tai reiškia?

Pagrindinės sąvokos

Toliau pateikiami dažnai nesuprantami terminai. Žiūrėkite, kad gerai išaiškintumėte juos ir išsiaiškintumėte, ar juos supranta jūsų mokomi žmonės.

- **Apmokėjimas:** Raštuose vartojama prasme, apmokėti reiškia atkentėti bausmę už nuodėmę, taip pašalinant nuodėmės pasekmes nuo atgailaujančių nusidėjėlių ir leidžiant jiems susitaikyti su Dievu. Jėzus Kristus kentėjo Getsemanėje ir ant kryžiaus. Jis buvo vienintelis, kuris galėjo atlikti tobulą Apmokėjimą už visą žmoniją. Jis kentėjo bausmę už mūsų nuodėmes Getsemanėje ir mirė ant kryžiaus. Jis paėmė Sau mūsų visų skausmus, ligas, pagundas, vargus ir silpnybes (žr. Almos 7:11–12).
- **Išaukštinimas:** amžinasis gyvenimas Dievo akivaizdoje; tapimas tokiais, kaip mūsų Tėvas Danguje, ir gyvenimas Jo akivaizdoje. Tai didžiausia iš visų Dievo dovanų. Išaukštinimas ateina per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą bei paklusnumą visiems Evangelijos įstatymams ir apeigoms.
- **Nuopuolis (Adomo ir levos):** kai Adomas su leva valgė uždraustąjį vaisių, jie tapo mirtingi – tai yra pajungti nuodėmei ir mirčiai. Adomas tapo „pirmuoju kūnu“ žemėje (Mozės 3:7). Pastarųjų dienų apreiškimas išaiškino, jog Nuopuolis yra palaiminimas, ir kad Adomą ir levą reikia gerbti kaip pirmuosius tėvus žemėje.
- **Teismas:** Dievas per Jėzų Kristų teis kiekvieną iš mūsų asmeniškai, kad nustatytų, kokią amžinąją šlovę turime gauti. Teismas remsis mūsų paklusnumu Dievo įsakymams, taip pat ir tuo, kaip priėmėme apmokančiąją Jėzaus Kristaus auką. Savo amžinąjį atlygį gausime pagal tai, ar mūsų darbai ir troškimai buvo geri ar blogi.
- **Nemirtingumas:** nesibaigiančio gyvenimo būseną po prikėlimo, kai negresia fizinė mirtis.
- **Mirtingumas, mirtingasis gyvenimas:** laikas nuo gimimo iki fizinės mirties.
- **Fizinė mirtis:** mūsų dvasios, kuri amžina ir negali mirti, atskyrimas nuo mūsų fizinio kūno.
- **Ikimirtingasis gyvenimas (ikimirtingumas, ikižemiškasis gyvenimas):** prieš gimdami šioje žemėje mes gyvenome Jo akivaizdoje kaip dvasiniai savo Tėvo Danguje vaikai. Ikimirtingajame gyvenime neturėjome fizinių kūnų.

Užrašai

- **Išpirkimas:** išlaisvinti, nupirkti ar atpirkti, pavyzdžiui, išvaduoti žmogų iš vergijos per apmokėjimą. Išpirkimas reiškia Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir išlaisvinimą nuo nuodėmės. Jėzaus Apmokėjimas išperka visą žmoniją nuo fizinės mirties. Per Jo Apmokėjimą tie, kurie Jį tiki ir atgailauja, išperkami ir nuo dvasinės mirties.
- **Prikėlimas:** dvasinio kūno ir fizinio kūno iš mėsos ir kaulų sujungimas po mirties. Prikelti dvasia ir kūnas niekada daugiau neatsiskirs, ir žmogus bus nemirtingas. Kiekvienas žemėje gimęs žmogus bus prikeltas, nes Jėzus Kristus įveikė mirtį.
- **Išgelbėjimas:** išlaisvinimas nuo fizinės ir dvasinės mirties. Dėl Dievo malonės visi žmonės bus išgelbėti nuo fizinės mirties per Jėzaus Kristaus mirtį ir Priskėlimą. Taip pat dėl Dievo malonės kiekvienas žmogus gali būti išgelbėtas ir nuo dvasinės mirties, jei tikės Jėzų Kristų. Šis tikėjimas parodomas, kai gyvenama paklūstant Evangelijos įstatymams bei apeigoms ir tarnaujant Kristui.
- **Dvasinė mirtis:** atskyrimas nuo Dievo ir Jo įtakos; mirtis teisumo dalykų atžvilgiu. Dvasinė mirtis atėjo į pasaulį per Adomo Nuopuolį (žr. Almos 42:6–7). Pikta galvojančys, kalbantys ir darantys mirtingieji yra mirę dar gyvendami žemėje (žr. 2 Nefio 9:39). Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir per paklusnumą Evangelijos principams bei apeigoms, vyrai ir moterys gali būti apvalyti nuo nuodėmės ir įveikti dvasinę mirtį.

Kiti terminai, kuriuos gali tekti paaiškinti jūsų mokomiems žmonėms

• Krikštas panardinant	• Uždraustas vaisius	• Bandomasis laikotarpis
• Celestialinis	• Atleisti [nuodėmės]	• Atgailauti
• Apvalytas [nuo nuodėmės]	• Edeno sodas	• Nuodėmė
• Sukūrimas	• Šlovės karalystės	• Dvasių pasaulis
• Amžinasis tobulėjimas	• Priešprieša	• Telestialinis
• Amžinasis gyvenimas	• Fizinė mirtis	• Terrestrialinis
• Tikėjimas	• Išgelbėjimo planas	• Gero ir pikto pažinimo medis

Užrašai

Jėzaus Kristaus Evangelija

Jūsų paskirtis

Mokydami ruoškite besidominčiuosius, kad jie atitiktų krikšto reikalavimus, išdėstytus Doktrinos ir Sandorų 20:37 bei krikšto pokalbio klausimuose. To geriausiai pasieksite, kviesdami savo besidominčiuosius priimti toliau išvardintus įsipareigojimus ir jų laikytis.

Krikšto pokalbio klausimai

- Ar tikite, kad Dievas yra mūsų Amžinasis Tėvas?
- Ar tikite, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas?
- Ar tikite, kad Bažnyčia ir Jėzaus Kristaus Evangelija buvo atkurtos per pranašą Džozefą Smitą?

Įsipareigojimai

- Ar ir toliau ugdysite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mokydamiesi Jo Evangelijos?
- Ar atgailausite ir melsite nuodėmių atleidimo?
- Ar pasikrikštysite ir tapsite Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu (data)? Ar norite būti patvirtintas ir priimti Šventosios Dvasios dovaną?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Per Kristų galime būti apvalyti nuo nuodėmės

Dievas pasiuntė į pasaulį Savo mylimą Sūnų Jėzų Kristų, kad visi Dievo vaikai turėtų galimybę po mirties grįžti gyventi Jo akivaizdoje. Tik per Gelbėtojo malonę ir gailėstingumą galime būti apvalyti nuo nuodėmės, kad galėtume gyventi savo Dangiškojo Tėvo akivaizdoje. Apvalymas nuo nuodėmių reiškia dvasinį išgydymą (žr. 3 Nefio 9:13; 18:32).

Per Kristaus Apmokėjimą ir Prisikėlimą visi žmonės bus sugrąžinti Viešpaties akivaizdon, kad būtų teisiami pagal savo darbus ir troškimus (žr. 2 Nefio 9:10–16; Helamano 14:15–18; 3 Nefio 27:14–22; DS 137:9). Būsime teisiami pagal teisingumo ir gailėstingumo įstatymus.

Teisingumas yra nekintantis įstatymas, numatantis pasekmes už veiksmus – palaiminimus už paklusnumą Dievo įsakymams ir bausmes už nepaklusnumą. Mes visi darome

nuodėmės. Nuodėmės mus sutepa, o niekas nešvarus negali gyventi Dievo akivaizdoje (žr. 1 Nefio 10:21; 3 Nefio 27:19; Mozės 6:57).

Gelbėtojas patenkino teisingumo reikalavimus už tuos, kurie atgailauja dėl savo nuodėmių ir stengiasi laikytis visų Jo įsakymų, stodamas mūsų vieton ir atkentėdamas bausmę už mūsų nuodėmes. Tai vadinama Apmokėjimu. Dėl šio nesavanaudiško poelgio Kristus gali melsti Tėvą dėl mūsų. Dangiškas Tėvas gali pritaikyti gailestingumą, nebausti mūsų ir priimti mus Savo akivaizdon. Mūsų Dangiškas Tėvas parodo gailestingumą atleisdamas mūsų nuodėmes ir padėdamas mums grįžti gyventi Jo akivaizdoje.

Tačiau Jėzus nepanaikino mūsų asmeninės atsakomybės. Jis atleidžia mūsų nuodėmes, jei Jį priimame, atgailaujame ir paklūstame Jo įsakymams. Per Apmokėjimą ir gyvendami pagal Evangeliją tampame verti visam laikui patekti mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdon. Turime parodyti, kad priimame Kristų ir tikime Jį laikydamiesi Jo įsakymų bei paklūdami pirmiesiems Evangelijos principams ir apeigoms.

Nuodėmė

„Nuodėmės“ sąvoka skirtingose kultūrose suprantama skirtingai. Kai kuriose kultūrose ji glaudžiai siejama su nusikaltimo sąvoka. Kitur manoma, kad nuodėmė padaroma tik tada, kai kas nors įkliūva darydamas kažką bloga ir taip užtraukia gėdą šeimai ar bendruomenei. Paaiškinkite, kad nuodėmė yra nepaklusnumas Dievo įsakymams, o jos pasekmė – atskyrimas nuo Dievo. Dievas žino, ką kiekvienas iš mūsų daro ir galvoja, ir kai nusidedame Jis yra nepatenkintas. Neaptarinėkite savo ankstesnių prasižengimų. Paprašykite ir besidominčiųjų neaptarinėti savo prasižengimų.

Raštų studijos

Dievas pasiuntė savo Sūnų

Almos 11:40

Jono 3:16–17

Kristus yra mūsų Užtarėjas

DS 45:3–5

Išgelbėjimas per Kristų

2 Nefio 2:6–8

Almos 34:8–9,

Gailestingumas ir Teisingumas

Mozijo 15:9

2 Nefio 9:21–24

14–16

Almos 42:22–25

Tikėjimas Jėzumi Kristumi

Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi yra pirmasis Evangelijos principas. Tikėjimas Kristumi apima tvirtą tikėjimą, kad Jis yra Dievo Viengimis Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas bei Išpirkėjas. Mes pripažįstame, kad galime grįžti gyventi su savo Dangiškuoju Tėvu tik pasikliaudami Jo Sūnaus malone ir gailestingumu. Kai tikime Kristų, mes priimame ir taikome Jo Apmokėjimą bei mokymus. Pasitikime Juo ir tuo, ką Jis sako. Žinome, jog Jis turi galią ištesėti Savo pažadus. Dangiškas Tėvas laimina tuos, kas tiki Jo Sūnų ir paklūsta Jam.

Tikėjimas Kristumi veda prie veiksmo. Jis veda prie nuoširdžios ir ilgalaikės atgailos. Dėl tikėjimo iš visų jėgų stengiamės sužinoti kiek galima daugiau ir tapti kiek galima panašesni į savo Gelbėtoją. Norime sužinoti Jo įsakymus ir jiems paklusti. Nors vis dar darysime klaidų, mes rodysime savo meilę Jam stengdamiesi laikytis Jo įsakymų ir vengti nuodėmės.

Užrašai

Užrašai

Mes tikime Kristų ir tikime, kad Jis nori, jog laikytumės visų Jo įsakymų. Norime parodyti savo tikėjimą paklusdami Jam. Tikėdami meldžiame stiprybės išbandymams atlaikyti. Taipogi tikėjimą stipriname laikydamiesi tam tikrų principų, pavyzdžiui, Išminties Žodžio ar dešimtinės, prieš tai pakankamai tvirtai įtikėję Jėzų Kristų, kad paklustume Jo įsakymams. Apie tam tikro įsakymo tikrumą sužinome jo laikydamiesi (žr. Jono 7:17). Taip pat mūsų tikėjimas stiprėja klausant Dievo žodžio (žr. Romiečiams 10:17) ir skaitant Dievo žodį (žr. Helamano 15:7–8).

Kai paklūstame Dievui, Jis mus laimina. Jis suteikia mums galios pasitikti gyvenimo iššūkius. Jis padeda mums pakeisti savo širdies troškimus. Per mūsų tikėjimą Jėzumi Kristumi Jis gali mus išgydyti tiek fiziškai, tiek ir dvasiškai.

Raštų studijos

Tikėjimas, Galia ir Išgelbėjimas

1 Nefio 7:12 Moronio 7:33–34
2 Nefio 9:23 Moronio 10:7
2 Nefio 25:23

Tikėjimo doktrina

Almos 32 Raštų rodyklė,
Efeziečiams 2:8 „Tikėjimas“

Tikėjimo pavyzdžiai

Etero 12 Hebrajams 11

Darbai ir paklusnumas

1 Nefio 3:7 Jokūbo laiško
DS 130:20–21 2:17–26

Tikėjimas atgailai

Almos 34

Atgaila

Atgaila yra antrasis Evangelijos principas. Mūsų tikėjimas Kristumi ir meilė Jam skatina mus atgailauti, arba keisti savo mintis, įsitikinimus bei poelgius, jei šie nesiderina su Jo valia. Atgaila apima naujo požiūrio į Dievą, save ir pasaulį formavimą. Atgailaudami jaučiame dievobaimingą sielvartą; tada liaujamės darę tai, kas bloga, ir toliau darome tai, kas gera. Per atgailą savo gyvenimą suderinti su Dievo valia yra pagrindinė mūsų gyvenimo paskirtis. Galime grįžti gyventi su Dievu Tėvu tik per Kristaus malonę, o Jo malonę gausime tik su atgailos sąlyga.

Atgailaudami pripažįstame savo nuodėmes ir jaučiame sąžinės graužatį, arba dievobaimingą sielvartą. Savo nuodėmes išpažįstame Dievui. Labai rimtas nuodėmes taip pat išpažįstame Dievo įgaliotiems Bažnyčios vadovams, kurie gali padėti mums atgailauti. Meldžiame Dievo mums atleisti. Darome viską, ką galime, kad ištaisytume problemas, kurias galėjo sukelti mūsų veiksmai; tai vadinama atlyginimu. Atgailaujant keičiasi mūsų požiūris į save ir į pasaulį. Keisdami pripažįstame, kad esame Dievo vaikai ir turime nustoti kartoti tas pačias klaidas. Jei nuoširdžiai atgailaujame, mes nusigręžiame nuo savo nuodėmių ir jų nedarome. Atsispiriame bet kokiam norui nusidėti. Mūsų troškimas sekti Dievu stiprėja ir gilėja.

Nuoširdžios atgailos rezultatai yra keleriopi. Jaučiame Dievo atleidimą ir dievišką ramybę savo gyvenime. Mūsų kaltės jausmas ir sielvartas dingsta. Daug stipriau jaučiame Dvasios įtaką. Kai paliksime šį gyvenimą, būsim geriau pasiruošę gyventi su savo Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi.

Net ir priėmę Kristų bei atgailavę dėl savo nuodėmių, galime vėl suklypti ir nusidėti. Turime nuolat stengtis ištaisyti tokius prasižengimus. Be to, turime nuolat tobulėti – ugdyti savyje Kristaus savybes, augti pažinimu ir veiksmingiau tarnauti. Kuo daugiau sužinosime, ko iš mūsų tikisi Gelbėtojas, tuo labiau norėsime parodyti savo meilę Jam

paklusdami. Taip kasdien atgailaudami pamatysime, kad mūsų gyvenimas keičiasi ir tobulėja. Mūsų širdys ir elgesys taps tokie, kaip Kristaus. Kasdien atgailaudami, pajusime didį džiaugsmą.

Raštų studijos

Mes visi nusidedame

Romiečiams 3:23

1 Jono 1:7–8

Išpirkimas ir atleidimas

Helamano 5:10–11

Atgaila

Almos 34:8–17

DS 58:42–43

DS 61:2

2 Korintiečiams

7:9–10

Raštų rodyklė,
„Atgailauti, atgaila“

Gailestingumas pretenduoja į atgailaujantįjį

Almos 12:32–35

Almos 42:13, 21–24

DS 18:10–13

Krikštas, pirmoji mūsų sandora

Tikėjimas Jėzumi Kristumi ir atgaila paruošia mus krikšto ir patvirtinimo apeigoms. Apeigos yra šventa ceremonija, arba ritualas, parodantis, jog sudarėme sandorą su Dievu.

Dievas visada reikalavo, kad Jo vaikai sudarytų sandoras. Sandora yra įpareigojantis ir iškilmingas susitarimas tarp Dievo ir žmogaus. Dievas pažada mus laiminti, o mes pasižadame Jam paklusti. Dievas nustato Evangelijos sandoros sąlygas, kurias mes priimame arba atmetame. Sandorų laikymasis teikia palaiminimus šiame gyvenime ir išaukštinimą būsimajame.

Sandoros mus griežtai įpareigoja gerbti savo įsipareigojimus Dievui. Norėdami laikytis savo sandorų, turime atsisakyti veiklų ar pomėgių, trukdančių mums gerbti tas sandoras. Pavyzdžiui, atsisakome apsipirkinėti ir pramogauti sekmadieniais, kad galėtume švęsti Šabo dieną. Turime troškėti vertai priimti Dievo mums siūlomas sandoras ir stengtis jų laikytis. Mūsų sandoros primena, kad kiekvieną savo gyvenimo dieną turime atgailauti. Laikydami sandorų ir tarnaudami kitiems, gausime ir išlaikysime savo nuodėmių atleidimą.

Sandoros paprastai sudaromos per šventas apeigas, tokias kaip krikštas. Tas apeigas suteikia asmenys, turintys kunigystės įgaliojimą. Pavyzdžiui, per krikšto apeigas pasižadame priimti Kristaus vardą, visuomet Jį atminti ir laikytis Jo įsakymų. Jei laikomės savosios sandoros dalies, Dievas pažada mums nuolatinę Šventosios Dvasios bendrystę, mūsų nuodėmių atleidimą ir galimybę atgimti.

Per šventąsias apeigas, pavyzdžiui, krikštą ir patvirtinimą, sužinome apie Dievo galią ir patiriame ją (žr. DS 84:20). Jėzus mokė, kad turime būti pakrikštyti panardinimu, kad būtų atleistos mūsų nuodėmės. Krikštas yra būtinos išgelbėjimo apeigos. Nė vienas nepakrikštytas žmogus negali įžengti į Dievo karalystę. Kristus parodė mums pavyzdį pats pasikrikštydamas.

Krikštas panardinimu yra Gelbėtojo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo simbolis. Panašiai jis vaizduoja mūsų senojo, nuodėmingo gyvenimo pabaigą ir naujojo, Kristaus

Užrašai

Užrašai

mokinių gyvenimo pradžią. Gelbėtojas mokė, jog krikštas yra atgimimas. Pasikrikštiję pradėdame gimimo iš naujo procesą ir tampame dvasiniais Kristaus sūnumis ir dukterimis (žr. Mozijo 5:7–8; Romiečiams 8:14–17).

Turime priimti krikštą, kad taptume sugrąžintosios Bažnyčios, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios, nariais ir galiausiai įžengtume į dangaus karalystę. Šios apeigos yra Dievo įstatymas ir turi būti atliekamos Jo įgaliojimu. Vyskupas ar misijos prezidentas turi duoti leidimą kunigystę turinčiam asmeniui atlikti krikštą ar patvirtinimą.

Mažų vaikų krikštyti nereikia, nes jie išperkami per Jėzaus Kristaus malonę (žr. Moronio 8:4–24). Jų nereikia krikštyti tol, kol nesulaukia atsakingumo amžiaus, tai yra aštuoneerių metų (žr. DS 68:27).

Prieš krikštą išreiškiame norą sudaryti sandorą laikytis visų įsakymų iki savo gyvenimo pabaigos. Po krikšto savo tikėjimą rodome laikydamiesi savo sandoros. Taip pat savo krikšto metu sudarytą sandorą reguliariai atnaujiname priimdami sakramentą. Sakramento priėmimas kas savaitę yra įsakymas. Tai padeda mums išlikti vertiems, kad su mumis visada būtų Dvasia. Tai kas savaitinis priminimas apie mūsų sandorą. Jėzus Kristus Savo apaštalamis šias apeigas pristatė prieš pat Savo Apmokėjimą. Jis atkūrė jas per pranašą Džozefą Smitą. Gelbėtojas įsakė kunigystę turintiems asmenims teikti sakramentą Jo kūno ir kraujo, atiduotų dėl mūsų, atminimui. Vertai priimdami sakramentą pasižadame visada prisiminti Jo auką, atnaujiname savo pažadus ir iš naujo gauname pažadą, kad Dvasia visada bus su mumis.

Prieš krikštą

„[Išitikinkite, ar [besidomintieji] išsiugdė tikėjimą Kristumi, atgailavo dėl prasižengimų ir pakankamai pakeitė savo gyvenimą, kad atitiktų reikalavimus, kaip įsakyta Doktrinos ir Sandorų 20:37 eilutėje. Besidomintieji turi gyventi pagal moralinio vertumo principus, Išminties Žodį ir pasiryžti mokėti dešimtinę. Jeigu misionieriai jaučia, kad reikalingas papildomas pasiruošimas, jie turėtų atidėti krikštą tol, kol besidomintysis atitiks standartus.

Prieš krikštą kiekvienas besidomintysis turi išklausti visas misionierių pamokas, susipažinti su vyskupu ar skyriaus prezidentu ir sudalyvauti keliuose sakramento susirinkimuose“ („Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002).

Raštų studijos**Kristaus pavyzdys**

2 Nefio 31:4–18 Mato 3:13–17

Krikšto sandora

Mozijo 5:8–10 DS 20:37
Mozijo 18:8–10

Krikšto reikalavimai

2 Nefio 9:23 Moronio 6:1–4
Mozijo 18:8–10 DS 20:37
Almos 7:14–15 Apaštalų darbų
3 Nefio 11:23–27 2:37–39

Viešpats įsteigia sakramentą

3 Nefio 18:1–18
Luko 22:15–20

Pažadėti krikšto palaiminimai

Mozijo 4:11–12, 26 Jono 3:5
Moronio 8:25–26 Romiečiams 6:4

Sakramento maldos

Moronio 4 ir 5 DS 20:75–79

Sakramento priėmimas

DS 27:2 1 Korintiečiams
11:23–29

Įgaliojimo būtinybė

DS 22
Hebrajams 5:4

Šventosios Dvasios dovana

Jėzus mokė, kad turime būti pakrikštyti vandeniu ir Dvasia. Po krikšto vandeniu turi sekti krikštas Dvasia, kitaip jis bus neišbaigtas. Tik priėmęs krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną galime gauti savo nuodėmių atleidimą ir visiškai dvasiškai atgimti. Tuomet pradame naują dvasinį gyvenimą kaip Kristaus mokiniai.

Kai asmuo pakrikštijamas vandeniu, vienas ar daugiau įgaliotų kunigystę turinčių asmenų uždeda rankas ant to asmens galvos ir patvirtina jį Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu. Tuomet jie suteikia Šventosios Dvasios dovaną.

Tie, kurie priima Šventosios Dvasios dovaną ir išlieka verti, gali visą gyvenimą džiaugtis Jos bendryste. Šventoji Dvasia mums turi šventinantį, apvalantį poveikį. Šventoji Dvasia liudija apie Kristų ir padeda mums atpažinti tiesą. Ji teikia mums dvasinės stiprybės ir padeda elgtis teisiai. Ji guodžia mus išbandymų ar sielvartų metu. Ji išpėja mus apie dvasinį ar fizinį pavojų. Šventoji Dvasia teikia galią, kuria mokome ir mokomės. Šventosios Dvasios dovana yra viena iš brangiausių mūsų Dangiškojo Tėvo dovanų. Šventosios Dvasios galia galime pajusti Dievo meilę ir Jo vadovavimą mums. Ši dovana yra amžinojo džiaugsmo pavyzdys ir amžinojo gyvenimo pažadas.

Prieš daugelį šimtmečių dėl atsimitimo prarastas šioms apeigoms atlikti reikalingas kunigystės įgaliojimas buvo atkurtas per pranašą Džozefą Smitą. Šventosios Dvasios dovaną žmogus gali gauti tik per narystę Bažnyčioje. Šis įgaliojimas išskiria Bažnyčią iš visų kitų pasaulio religijų. Kaip pareiškė pats Viešpats, ji yra vienintelė tikra ir gyva bažnyčia ant viso žemės veido (žr. DS 1:30).

Šventosios Dvasios vadovavimas

Savo mokomiems žmonėms paaiškinkite, jog Šėtonas priešinasi Dievui ir gundo žmones nusidėti. Kad išsaugotų tuos gerus jausmus, juntamus susitikimų su misionieriais metu, jie turėtų skaityti Mormono Knygą, melstis, lankytis Bažnyčioje ir paklusti įsakymams. Paaiškinkite, jog vienas iš krikšto ir patvirtinimo teikiamų privalumų yra nuolatinis Šventosios Dvasios vadovavimas.

Raštų studijos

Šventosios Dvasios esmė

DS 130:22–23	Galatams 5:22–23	Raštų rodyklė, „Šventoji Dvasia“
Jono 3:1–8		

Šventosios Dvasios palaiminimai ir įtaka

2 Nefio 32:1–5	Mozės 6:61	Raštų rodyklė, „Šventoji Dvasia“
2 Nefio 33:1–2	Jono 14:26	

Šventosios Dvasios dovanos svarba

2 Nefio 31:11–12, 18, 21	3 Nefio 27:19–20	Apaštalų darbų 19:1–6
3 Nefio 18:36–37	DS 19:31	
3 Nefio 19:13	DS 33:15	

Užrašai

Ištvėrimas iki galo

Per savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą ir krikšto bei patvirtinimo apeigas sykį įžengę į ankštą ir siaurą kelią, turime dėti visas pastangas, kad šiame kelyje išliktume. Tai darome nuolat naudodami tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailaudami, priimdami įsipareigojimus ir sekdami Dvasia.

Kai mums yra atleidžiamos mūsų nuodėmės, turime kasdien stengtis nenusidėti, kad visuomet galėtume su savimi turėti Šventąją Dvasią. Krikšto sandora pasižadame savo Tėvui Danguje visą likusį gyvenimą paklusti Jo įsakymams. Suklupe turime atgailauti, kad išlaikytume tos sandoros palaiminimus. Pasižadame daryti gerus darbus, tarnauti kitiems ir sekti Gelbėtojo pavyzdžiu. Raštuose šis viso gyvenimo įsipareigojimas dažnai vadinamas „ištvėrimu iki galo“.

Eidami Evangelijos keliu, artėsime prie Dievo, įveiksime pagundą ir nuodėmę bei gausiau džiaugsimės Šventosios Dvasios dovana. Jei visą savo gyvenimą kantriai, ištikimai ir nuosekliai žengsime šiuo keliu, tai tapsime tinkami amžinajam gyvenimui.

Tikėjimas Kristumi, atgaila, sandorų sudarymas, atnaujinimas ir laikymasis bei apvalymas Šventąja Dvasia – visa tai tampa mūsų gyvenimo būdu. Šie principai formuoja ir valdo mūsų kasdienio gyvenimo veiksmus. Eidami šiuo keliu sulaukiame ramybės ir džiaugsmo, mumyse palaiptai vystosi Kristaus savybės. Galiausiai, jei eisime šiuo keliu ir veršimės „pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus“, ir ištvėrsime iki galo, mums pažadėta: „Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą“ (2 Nefio 31:20).

Raštų studijos

Ištvėrimas iki galo

2 Nefio 9:24

3 Nefio 27:16–17

Mato 10:22

2 Nefio 31:14–20

Palaiminimai ištvėrusiesiems

1 Nefio 13:37

3 Nefio 15:9

DS 14:7

Kvietimas priimti krikštą

Kvietimas priimti krikštą ir patvirtinimą turi būti konkretus ir tiesus: „Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu priimdami krikštą iš asmens, turinčio Dievo kunigystės įgaliojimą? Mes rengsime krikšto apeigas (data). Ar pasiruošite priimti krikštą tą dieną?“

Mokymo idėjos

Šiame skyriuje pateikiamos idėjos, kurias galite panaudoti ruošdami ir vesdami šią pamoką. Spręsdami, kaip pasinaudoti šiomis idėjomis, pamaldžiai sekite Dvasia. Pasirinktas idėjas įtraukite į savo pamokos planą. Turėkite galvoje, kad jos – ne reikalavimai, o tik rekomendacijos, turinčios padėti patenkinti jūsų mokomų žmonių poreikius.

Trumpos pamokos planas (3–5 minutės)

Jėzaus Kristaus Evangelija yra vienintelis kelias į amžinąjį gyvenimą. Pirmieji Jo Evangelijos principai ir apeigos yra tikėjimas Jėzumi Kristumi, atgaila, krikštas panardinimu nuodėmėms atleisti bei Šventosios Dvasios dovana. Po to turime ištvirti iki galo. Taikydami šiuos principus visą savo gyvenimą, sekame Gelbėtojo pavyzdžiu, mokomės gyventi pagal Jo įsakymus ir ugdome savyje Kristaus savybes. Mums gali būti atleistos mūsų nuodėmės, ir mes galėsime sugrįžti gyventi mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

- Per Kristų galime būti apvalyti nuo nuodėmės
- Tikėjimas Jėzumi Kristumi
- Atgaila
- Krikštas, pirmoji mūsų sandora
- Šventosios Dvasios dovana
- Ištvėrimas iki galo

Įsipareigojimai

- Ar ir toliau ugdysite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mokydamiesi Jo Evangelijos?
- Ar atgailausite ir melsite nuodėmių atleidimo?
- Ar pasikrikštysite ir tapsite Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu (data)? Ar norite būti patvirtintas ir priimti Šventosios Dvasios dovana?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Vidutinio ilgumo pamokos planas (10–15 minučių)

Mūsų žinia – tikėjimo ir vilties žinia. Mes mylime ir garbiname Jėzų Kristų. Jis yra Dievo sukurtas mūsų laimės plano šerdis. Atperkančioji Kristaus auka įgalina mus sulaukti amžinojo gyvenimo Dievo akivaizdoje. Jei gyvensime pagal Jo Evangeliją, Jis maloningai atleis mūsų nuodėmes. Jis išgydys mus ir kaltę bei gėdą šiame gyvenime pakeis ramybe ir laime.

Jėzaus Kristaus Evangelija yra paprasta. Ji prasideda nuo tikėjimo Jėzumi Kristumi. Mes tikime Jį, pasitikime ir pasikliaujame Juo. Toks tikėjimas skatina mus atgailauti – liautis daryti tai, kas neteisinga, ir toliau daryti tai, kas teisinga. Mūsų tikėjimas Juo skatina mus rodyti savo meilę ir laikytis Jo įsakymų, įskaitant krikštą. Po krikšto Jis žada suteikti mums Šventosios Dvasios dovana. Šventoji Dvasia mus vėsa, guos ir padės sužinoti tiesą. Širdimi ir protu galime suprasti, kada Šventoji Dvasia yra su mumis. Jausime ramybę, meilę ir džiaugsmą. Norėsime tarnauti kitiems. Per visą gyvenimą stengsimės patikti Viešpačiui.

Užrašai

Užrašai

Jėzus Kristus atkūrė Savo Evangeliją per pastarųjų dienų pranašą. Apie Evangeliją sužinome iš Mormono Knygos, kurią jūs galite skaityti, apmąstyti ir dėl kurios galite melstis. Šventosios Dvasios galia Viešpats pasakys jums, jog ji tikra. Sužinoję, jog ji tikra, norėsite atgailauti ir pasikrikštyti, kad gautumėte savo nuodėmių atleidimą ir Šventosios Dvasios dovaną.

Įsipareigojimai

- Ar ir toliau ugdysite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mokydamiesi Jo Evangelijos?
- Ar atgailausite ir melsite nuodėmių atleidimo?
- Ar pasikrikštysite ir tapsite Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu (data)? Ar norite būti patvirtintas ir priimti Šventosios Dvasios dovaną?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Išsamios pamokos planas (30–45 minutės)

- Per Kristų galime būti apvalyti nuo nuodėmės
 - Dievas pasiuntė į pasaulį Savo mylimą Sūnų Jėzų Kristų (žr. Jono 3:16–17).
 - Tik per Kristaus malonę ir gailingumą galime būti apvalyti nuo nuodėmės (žr. 2 Nefio 2:6–8).
 - Mūsų atsakomybė yra priimti Kristų, atgailauti ir paklusti.
- Tikėjimas Jėzumi Kristumi
 - Turime tikėti, jog Kristus yra pasaulio Gelbėtojas.
 - Jis nori, kad priimtume ir sektume Jo mokymais.
 - Pakludami sulaukiame palaiminimų (žr. DS 130:20–21).
- Atgaila
 - Tikėjimas Kristumi veda prie atgailos (žr. Almos 34).
 - Jaučiame dievobaimingą sielvartą (žr. 2 Korintiečiams 7:9–10).
 - Liaujamės darę tai, kas neteisinga, ir toliau darome tai, kas teisinga.
 - Išpažįstame savo nuodėmes, o rimtas nuodėmes išpažįstame Bažnyčios vadovams, kurie gali padėti mums atgailauti (žr. DS 58:43).
 - Sulaukiame atleidimo; kaltės ir sielvarto jausmą pakeičia ramybė (žr. Almos 36:17–21).
- Krikštas, pirmoji mūsų sandora
 - Apeigos yra šventas ritualas, per kurį sudarome sandoras su Dievu.
 - Sandora yra iškilmingas susitarimas tarp Dievo ir Jo vaikų.
 - Sandorų vykdymas teikia palaiminimus.
 - Mes krikštijami panardinimu nuodėmėms atleisti (žr. Tikėjimo Teiginių 1:4).

Užrašai

- Pasikrikštiję pradėdame naują įsipareigojimo Kristui gyvenimą (žr. Romiečiams 6:3–8).
- Krikštiję turi asmuo, turintis kunigystės įgaliojimą.
- Savo sandorą atnaujiname kas savaitę priimdami sakramentą (DS 20:77, 79).
- Šventosios Dvasios dovana
 - Krikštą parandiniu seka krikštas Dvasia; jie abu yra neatskiriami.
 - Šventosios Dvasios dovaną uždėdami rankas suteikia kunigystę turintys asmenys.
 - Šventoji Dvasia mus moko, apvalo, guodžia, liudija tiesą, įspėja ir vadovauja (žr. 2 Nefio 32:1–5; Mozijo 5:1–6; Moronio 10:5; DS 36:2).
- Ištvėrimas iki galo
 - Pakrikštiję ir patvirtinti turime toliau eiti tuo keliu.
 - Visomis išgalėmis stengiamės nenusidėti, kad galėtume džiaugtis Šventosios Dvasios dovana.
 - Ištikimai eidami Evangelijos keliu – tikėdami, atgailaudami, sudarydami ir laikydamiesi sandorų bei priimdami Šventąją Dvasią – mes galime tapti tinkamais amžinajam gyvenimui (žr. 2 Nefio 31:14–20).
 - Visą savo gyvenimą turime nuolat atgailauti (žr. DS 19:15–20).

Įsipareigojimai

- Ar ir toliau ugdysite savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mokydamiesi Jo Evangelijos?
- Ar atgailausite ir melsite nuodėmių atleidimo?
- Ar pasikrikštysite ir tapsite Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu (data)? Ar norite būti patvirtintas ir priimti Šventosios Dvasios dovaną?
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje?
- Ar galime paskirti kito mūsų apsilankymo laiką?
- 4 pamokos įsakymai, kuriuos nusprendėte įtraukti.

Užrašai

Klausimai po mokymo

- Kokių klausimų jums kilo dėl to, ko mokėme?
- Ką reiškia atgailauti?
- Kodėl Šventosios Dvasios dovana yra esminė Evangelijos dalis?
- Kodėl jums svarbu priimti krikštą ir gauti Šventosios Dvasios dovana?
- Ar mūsų Bažnyčios susirinkimuose buvo kas nors, ko nesupratote?
- Kuo jums patiko mūsų Bažnyčios susirinkimai?

Pagrindinės sąvokos

- **Patvirtinimas:** asmenų, turinčių Melchizedeko kunigystę, rankų uždėjimas tam, kad patvirtintų žmogų Bažnyčios nariu ir suteiktų Šventosios Dvasios dovana.
- **Sandora:** susitarimas tarp Dievo ir Jo vaikų. Susitarime mes nesame lygiavertės sutarties šalys. Dievas pateikia sandoros sąlygas, o mes sutinkame daryti tai, ko Jis mus prašo. Tuomet Dievas pažada mums tam tikrus palaiminimus už paklusnumą. Apeigas priimame per sandorą. Sudarydami tokias sandoras, įsipareigojame jas gerbti. Pavyzdžiui, Bažnyčios nariai per krikštą sudaro sandorą su Viešpačiu, o priimdami sakramentą tą sandorą atnaujina. Kitas sandoras sudarome šventykloje. Viešpaties žmonės yra sandoros žmonės. Kai laikomės savo sandorų su Viešpačiu, esame gausiai laiminami.
- **Ištverimas iki galo:** visą gyvenimą išlikti ištikimiams Dievo įsakymams, nepaisant pagundos, priešpriešos ir sunkumų.
- **Amžinasis gyvenimas:** amžinai gyventi šeimomis Dievo akivaizdoje (žr. DS 132:19–20). Amžinasis gyvenimas yra didžiausia Dievo dovana žmogui.
- **Evangelija:** Dievo išgelbėjimo planas, kuris tapo įmanomas per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. Evangelija apima amžinąsias tiesas, arba įstatymus, sandoras bei apeigas, reikalingas tam, kad žmonija galėtų grįžti Dievo akivaizdon.
- **Malonė:** Jėzaus Kristaus galia, leidžianti mums sulaukti palaiminimų šiame gyvenime ir amžinojo gyvenimo bei išaukštinimo po to, kai panaudojome tikėjimą, atgailavome ir visomis išgalėmis stengėmės laikytis įsakymų. Tokia dieviška pagalba, arba stiprybė, suteikiama per Jėzaus Kristaus malonę ir meilę. Mums visiems reikia dieviškos malonės dėl Adomo Nuopuolio ir savo pačių silpnybių.
- **Gailestingumas:** atjautos, švelnumo ir atlaidumo dvasia. Gailestingumas yra viena iš Dievo savybių. Jėzus Kristus siūlo mums gailestingumą per Savo atperkančią auką su atgailos sąlyga.
- **Sugrąžinimas:** sugrąžinimas, atkūrimas, atstatymas to, kas buvo atimta ar prarasta.

Kiti terminai, kuriuos gali tekti paaiškinti jūsų mokomiems žmonėms

• Apvalytas nuo nuodėmės	• Atleidimas	• Ankštas ir siauras kelias
• Išpažintis	• Malda	• Pagunda
	• Sakramentas	

Įsakymai

Žmonių paruošimas krikštui ir patvirtinimui

Užrašai

Kaip vesti šią pamoką

Yra daug būdų, kaip mokyti šioje pamokoje pateiktų įsakymų. Pavyzdžiui, kai kurių įsakymų galite mokyti pirmose trijose pamokose, arba galite išdėstyti keletą įsakymų kaip vieną atskirą pamoką. Kaip elgtis, turite nuspręsti pagal besidominčiųjų poreikius bei Šventosios Dvasios vadovavimą.

Pasiruoškite mokyti

Jūsų paskirtis, mokant įsakymų, yra padėti žmonėms per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailą gyventi pagal Evangeliją, ruošiantis krikštui bei patvirtinimui. Kai žmonės laikysis įsakymų, augs jų liudijimas apie Evangeliją, jie pasirodys esą „sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios“ ir pradės atgailauti už visas savo nuodėmes (žr. Moronio 6:1–4; DS 20:37).

Ši pamoka sudaryta kitaip nei trys pirmosios. Pirmose trijose pamokose aiškinami doktrininiai Jėzaus Kristaus Evangelijos pagrindai. Šioje pamokoje aiškinami konkretūs įsakymai, kuriuos Dievas davė norėdamas padėti mums taikyti Evangelijos principus savo gyvenime.

Yra daug būdų, kaip vesti šią pamoką. Kaip elgtis, turite nuspręsti pagal besidominčiųjų poreikius bei Šventosios Dvasios vadovavimą. Nuolat mąstykite ir melskitės, kaip padėti besidomintiems gyventi pagal Evangeliją. Galimos tokios idėjos:

- Vieno ar daugiau įsakymų mokymas pirmose trijose pamokose. Tai darydami, prisiminkite principą iš Almos 12:32: „*Po to*, kai atskleidė jiems išpirkimo planą, Dievas davė jiems įsakymus“ (kursyvas pridėtas). Kai kurių įsakymų, pavyzdžiui, maldos bei Raštų studijavimo, galbūt geriau mokyti pirmose trijose pamokose. Kitų įsakymų galbūt geriausia mokyti po to, kai išdėstėte pirmose trijose pamokose pateiktus doktrininius Evangelijos pagrindus.
- Dviejų ar trijų įsakymų mokymas atskiroje pamokoje.
- Vieno įsakymo mokymas atskiroje pamokoje.

- Įsakymų mokymas Evangelijos kontekste. Prieš mokydami vieno ar daugiau įsakymų, trumpai apžvelkite pamoką apie Jėzaus Kristaus Evangeliją. Tai darydami padėsite besidomintiesiems pamatyti išsamesnį vaizdą, kaip įsakymai dera su tikėjimu į Gelbėtoją bei atgailavimu, ruošiantis krikštui ir patvirtinimui. Jų gyvenimas bus palaimintas, jei Jėzaus Kristaus Evangeliją jie matys kaip gyvenimo būdą.

Kai kuriuos besidominčiuosius galite išmokyti per keletą apsilankymų; pas kitus gali tekti apsilankyti daugiau kartų. Galite laisvai pasirinkti, kaip vesti pamokas, kad geriausiai padėtumėte žmonėms pasiruošti krikštui ir patvirtinimui. Jūsų paskirtis yra ne tik išdėstyti medžiagą, bet ir padėti kitiems ateiti pas Kristų per tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovanos priėmimą ir ištvėrimą iki galo.

Pamoka neturėtų tęstis ilgiau kaip 45 minutes. Gali būti, kad turėsite laiko tik trumpiems apsilankymams. Tokiu atveju jums reikės dažnesnių, trumpesnių vizitų, kad medžiagą išdėstytumėte mažomis dalimis.

Yra daug būdų, kaip vesti šią pamoką. Kokio įsakymo mokyti, kada mokyti ir kiek laiko tam skirti, geriausia nuspręsti pagal besidominčiųjų poreikius bei Dvasios vadovavimą.

Mokykitės apie įsakymus ir įsipareigojimus

Studijuodami šią pamoką, laikykitės tokio modelio:

- Išstudijuokite dalį, kurioje apibūdinamas įsakymas, ir parašykite trumpą trijų – penkių pagrindinių punktų pamokos planą.
- Išdėstykite porininkui dviejų – trijų minučių savo pamokos variantą. Pasipraktikuokite, kaip kviesite įsipareigoti ir kaip išsklaidysite nuogastavimus.
- Aptarkite, kaip užtikrinsite kiekvieno besidominčiųjų priimto įsipareigojimo vykdymą.

Paklusnumas

Dievas duoda įsakymus mūsų labui. Tai mylinčio Tėvo Danguje nurodymai, padėsiantys mums laimingai gyventi. Jis taip pat duoda mums valios laisvę, arba galimybę rinktis tarp gėrio ir blogio. Kai paklūstame Dievui, sekame Dvasios įtaka ir pasirenkame paklusti Jo valiai. Paklusnumas įstatymams suteikia ramybę šiame gyvenime ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame. Paklusnumas parodo mūsų meilę Dievui. Nepaklusnumas suteikia skausmo.

Dangiškasis Tėvas žino mūsų silpnybes ir yra mums kantrus. Jis laimina mus, kai stengiamės paklusti Jo įsakymams. Jis tikisi mūsų paklusnumo, kad galėtų mus laiminti.

Raštų studijos

Valios laisvė

2 Nefio 2:26–29
Almos 12:31

DS 58:26–29
DS 82:8–10

Raštų rodyklė, „Valios laisvė“

Paklusnumas

DS 130:20–21

Jono 14:15, 21

Mokytojo 12:13

Įsipareigojimas

- Ar paklusite Dievo įstatymams?

Dažnai melskitės

Dievas mums įsako melstis Jam. Galite melstis bet kada, bet kuriomis aplinkybėmis. Viešpats mokė klauptis ir melstis ryte bei vakare po vieną ir šeimomis. Mūsų Dangiškasis Tėvas girdi ir atsako į mūsų maldas. Kasdien melsdamiesi mes gauname dievišką vadovavimą bei palaiminimus. Visada turėtume melstis nuoširdžiai. Taip pat turime melstis su „tikru ketinimu“, o tai reiškia, kad esame pasiryžę elgtis pagal gautą atsakymą.

Mes su tikėjimu meldžiamės mūsų Dangiškajam Tėvui Jėzaus Kristaus vardu (žr. Mozės 5:8). Kadangi Jis yra mūsų Tėvas, o mes Jo vaikai, Jis atsakys į mūsų maldas. Pradedame melstis kreipdamiesi į savo Dangiškąjį Tėvą. Maldas baigiame sakydami: „Jėzaus Kristaus vardu, amen.“

Maldoje su mylinčiu Dangiškuoju Tėvu kalbamės atvirai ir nuoširdžiai. Mes išreiškiame dėkingumą už palaiminimus. Mes galime išreikšti savo meilę Jam. Taip pat meldžiame pagalbos, apsaugos ir vadovavimo pagal mūsų poreikius.

Kai meldžiamės tikėdami, nuoširdžiai, su tikru ketinimu, mes matome Dievo įtaką savo gyvenime. Jis ves mus mūsų kasdieniuose gyvenimuose ir padės priimti gerus sprendimus. Jis palaimins mus paguodos ir ramybės jausmais. Jis įspės mus apie pavojus ir sustiprins, kad atsisirtume pagundoms. Jis atleis mūsų nuodėmes. Jausimės arčiau Jo. Turime išmokti atpažinti Jo įtaką savo gyvenime. Turime išmokti klausytis tylaus, ramaus Dvasios balso.

Galime atpažinti, kada Šventoji Dvasia moko mus tiesos. Mūsų protai bus pripildyti įkvepiančių ir pakylėjančių minčių. Mes būsim apšviesti, arba gausime naujų žinių. Mūsų širdyse bus ramybės, džiaugsmo ir meilės jausmai. Norėsime daryti gera ir padėti kitiems. Šiuos jausmus sunku apibūdinti, tačiau galima atpažinti, kai juos patiriame.

Raštų studijos

2 Nefio 32:8–9	DS 6:22–23	DS 19:28
Enoso 1:1–12	DS 8:2–3	1 Karalių 19:11–12
Almos 34:17–28	DS 9:7–9	Raštų rodyklė, „Malda“
Moronio 10:3–5		

Įsipareigojimas

- Ar klaupsitės ir melsitės kasdien asmeniškai ir kartu su šeima?

Studijuokite Raštus

Raštai yra Dievo reikalų su Savo vaikais užrašai, kuriuos parašė pranašai, veikiami Šventosios Dvasios. Tikėjimą parodome studijuodami, tikėdami ir paklusdami apreikštajam Dievo žodžiui. Kad suprastume tiesą, stropiai studijuojame Raštus. Mes sotinamės jais, nes jie atveria duris į apreiškimą ir parodo mums, ką turime daryti ir kuo turime tapti. Tyrinėjame Raštus, kad sužinotume apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją. Tikėjimas Jėzumi Kristum yra Dievo dovana ir gaunamas per Jo žodžio ir Evangelijos studijavimą bei gyvenimą pagal ją. Bažnyčios patvirtinti Raštai yra Biblija, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros bei Brangūs Perlas. Šias šventas knygas turime studijuoti kasdien.

Užrašai

Užrašai

Raštų studijos

1 Nefio 19:22–23	2 Nefio 31:19–20	Jono 20:31
2 Nefio 9:50–51	2 Nefio 32:3–5	2 Timotiejui 3:14–17
2 Nefio 25:26	Almos 32:28–30	2 Petro 1:20–21
2 Nefio 29:1–13	Jono 5:39	

Įsipareigojimas

- Ar kasdien skaitysite Raštus asmeniškai ir kaip šeima?

Švęskite Šabo dieną

Tai, kaip elgiamės Šabo dieną, atspindi mūsų įsipareigojimą gerbti ir garbinti Dievą. Švęsdami Šabo dieną parodome Dievui norą laikytis savo sandorų. Kiekvieną Šabo dieną einame į Viešpaties namus Jį garbinti. Ten priimame sakramentą Jėzui Kristui ir Jo Apmokėjimui atminti. Atnaujiname savo sandoras ir parodome, jog esame pasiryžę atgailauti dėl savo nuodėmių ir klaidų.

Tą dieną mėgaujamės poilsiu nuo savo darbų. Dalyvaudami Bažnyčios pamaldose ir drauge garbindami, mes stipriname vienas kitą. Mūsų bendravimas su draugais ir šeima atgaivina mus. Studijuojant Raštus ir daugiau sužinant apie atkurtą Evangeliją, stiprėja mūsų tikėjimas.

Kai bendruomenė ar tauta ima nepaisyti Šabo dienos reikalavimų, jos religinis gyvenimas ima irti ir visos gyvenimo sritys yra veikiamos neigiamai. Su Šabo dienos šventimu susiję palaiminimai yra prarandami. Šabo dieną turime susilaikyti nuo apsipirkinėjimų bei dalyvavimo kitose komercinėse ir sporto veiklose, kuriomis nūnai visuotinai laužomas Šabo dienos šventumas.

Pastarųjų dienų šventieji turi atskirti šią šventą dieną nuo pasaulio veiklų, pasinerdami į garbinimo, dėkojimo, tarnystės dvasią ir Šabo dienai tinkamą šeimos veiklą. Jei Bažnyčios nariai stengsis savo Šabo dienos veiklą suderinti su Viešpaties ketinimais ir Dvasia, jų gyvenimai bus kupini džiaugsmo ir ramybės.

Raštų studijos

3 Nefio 18:1–25	Išėjimo 20:8–11	Izaijo 58:13–14
DS 59:9–15	Išėjimo 31:12–17	

Bažnyčioje sėdėkite su besidominčiais ar nariais

Dalyvaudami sakramento susirinkimuose ar kuolo konferencijose, misionieriai porininkai turi sėdėti su besidominčiais, neseniai atsivertusiais ar nariais. Jie neturi sėdėti su kitais misionieriais.

Įsipareigojimai

- Ar švęsite Šabo dieną?
- Ar pasiruošite vertai priimti sakramentą?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Ką manote apie Šabo dieną, įskaitant kassavaitinį sakramento priėmimą ir tarnavimą kitiems? Ar esate pasiryžę paklusti šiam įstatymui [prieš krikštą]?

Krikštas ir patvirtinimas

Krikštas ir patvirtinimas yra būdas mums parodyti savo troškimą sekti Dievo keliu. Priimdami krikštą ir patvirtinimą sudarome sandorą su Dievu, kad priimsime Jėzaus Kristaus vardą ir visuomet Jį atminsime bei laikysimės Jo įsakymų. Taip pat pasižadame visada būti Dievo liudytojai ir padėti vargstantiems (žr. Mozijoj 18:8–9). Savo ruožtu Dievas pažada mums nuolatinę Šventosios Dvasios bendrystę, mūsų nuodėmių atleidimą bei užgimimą iš naujo.

Įsipareigojimai

- Ar norite pasikrikštyti ir būti patvirtintas?
- Ar pakviesite savo draugus ir šeimą dalyvauti savo krikšto apeigose?

Jei įmanoma, pakvieskite besidominčiuosius į krikšto apeigas ir į sakramento susirinkimą, kurio metu bus patvirtintas kuris nors žmogus.

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Visi krikšto pokalbio klausimai.

Kvietimas priimti krikštą

Kvietimas priimti krikštą ir patvirtinimą turi būti konkretus ir tiesus: „Ar seksite Jėzaus Kristaus pavyzdžiu priimdami krikštą iš asmens, turinčio Dievo kunigystės įgaliojimą? Mes rengsime krikšto apeigas (data). Ar pasiruošite priimti krikštą tą dieną?“

Sekite pranašu

Tiesa yra žinojimas, kaip yra, buvo ir bus iš tikrųjų. Laikui bėgant ir keičiantis situacijai, ji nesikeičia. Tiesa yra ta pati kiekviename amžiuje ir kultūroje. Dievas yra visos tiesos šaltinis. Galime tikėti Jį, nes žinome, jog Jis mus mokys tik tiesos. Dievas nori, kad visi Jo vaikai pažintų tiesą. Todėl Jis apreiškia išgelbėjimui reikalingą tiesą per pranašus ir apaštalus. Mums asmeniškai tiesą Jis apreiškia per Raštus ir asmeninį apreiškimą.

Pranašą pašaukia ir išrenka Dievas; tai teisingas, giliai tikintis vyras. Viešpats jam apreiškia tiesą per Šventąją Dvasią. Jis įsako Savo pranašui mokyti tiesos visus žmones. Tie, kurie tiki per Jo pranašą apreikštais Dievo žodžiais yra laiminami.

Kristaus Bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų, kurie per apreiškimą vadovauja Bažnyčiai, pamato. Viešpats pašaukė Džozefą Smitą būti pirmuoju šio paskutinio Evangelijos laikotarpio pranašu ir vadovu. Jo pasekėjai, šiais laikais vadovaujantys Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai, taip pat yra pranašai ir apaštalai. Dabartinis Bažnyčios prezidentas yra gyvasis pranašas. Turime tikėti Dievo išrinktuju pranašu, įsitikinti jo dievišku pašaukimu ir sekti jo mokymais.

Dažnai turime galimybę viešai palaikyti Bažnyčios vadovus. *Palaikyti* reiškia remti. Turime pasiruošti taip, kad, kalbant pranašams ar apaštalams, Šventoji Dvasia galėtų patvirtinti jų mokomas tiesas ir galėtume apsispręsti vadovautis jų duodamais patarimais.

Tie, kurie klauso ir seka gyvųjų pranašų bei apaštalų patarimais, nenuklys. Gyvųjų pranašų mokymai kintančių vertybių pasaulyje suteikia amžinosios tiesos inkarą ir padeda mums išvengti nelaimingumo ir sielvarto. Todėl šio pasaulio sąmyšis bei nesantaika mūsų nepergalės ir galėsime džiaugtis užtikrinimu, jog esame harmonijoje su Dievo valia.

Užrašai

Raštų studijos

Mozijo 15:11–12	DS 21:1–7	Efeziečiams 2:19–20
Almos 13:1–16	DS 136:37–38	Efeziečiams 4:11–14
3 Nefio 12:1–2	Jono 15:16	Hebrajams 5:4
DS 1:37–38	Apaštalų darbų 10:34–44	Amoso 3:7

Įsipareigojimai

- Ar susipažinsite su vyskupu?
- Ar palaikysite Bažnyčios vadovus ir seksite jų patarimais?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Ar tikite, kad [dabartinis Bažnyčios prezidentas] yra Dievo pranašas? Ką jums tai reiškia?

Laikykitės Dešimties Dievo įsakymų

Dangiškasis Tėvas duoda mums įsakymus, idant žinotume, ką daryti ir ko vengti, kad gautume palaiminimus, kuriuos Jis nori suteikti mums (džiaugsmą, sąžinės ramybę, ilgalaikę laimę). Dievas apreiškė Mozei Dešimt įsakymų, kad vestų Jo žmones:

- „Neturėsi kitų dievų, tik tai mane“ (Išėjimo 20:3). Kiti „dievai“ gali būti turtai, galia ar aukšta padėtis.
- „Nedirbsi sau drožinio“ (Išėjimo 20:4).
- „Nenaudosi piktam Viešpaties, savo Dievo, vardo“ (Išėjimo 20:7).
- „Atmink ir švęsk šabo dieną“ (Išėjimo 20:8).
- „Gerbk savo tėvą ir motiną“ (Išėjimo 20:12).
- „Nežudysi“ (Išėjimo 20:13).
- „Nesvetimausi“ (Išėjimo 20:14).
- „Nevogsi“ (Išėjimo 20:15).
- „Neliudysi melagingai prieš savo artimą“ (Išėjimo 20:16).
- „Negeisi“ (Išėjimo 20:17).

Šie Dešimt Dievo įsakymų galioja ir šiandien. Jie moko mus garbinti Dievą ir rodyti Jam pagarbą. Dar jie moko mus, kaip elgtis vienas su kitu.

Neturėsi kitų dievų

Daugelio kultūrų žmonės laiko ar garbina objektus, kurie primena jiems Dievą ar protėvius. Kartais tie objektai, pavyzdžiui statulėlės, religiniai simboliai ar mažos šventyklėlės, gali būti jų garbinimo dėmesio centru. Padėkite jiems suprasti, jog Viešpats įsakė mums negarbinti statulų. Paraginkite juos pašalinti iš namų bet kokį objektą, kurį jie garbina ar kuriam meldžiasi. Padėkite jiems sutelkti savo tikėjimą ir garbinimą į Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų. Mokykite juos, jog sugrąžintoji Jėzaus Kristaus Evangelija koncentruojasi į gyvąjį Kristų.

Sugrąžintoje Evangelijoje Viešpats mokė mus, kaip Jį atminti. Atmename Jį per malda, sakramentą bei garbinimą šventykloje. Kaip elgtis konkrečiais atvejais, patars jūsų misijos prezidentas.

Raštų studijosMozijo 13
DS 59:5–6Mato 22:36–40
Išėjimo 20:1–17

Pakartoto Įstatymo 5:6–21

Įsipareigojimas

- Ar laikysitės Dešimties Dievo įsakymų?

Užrašai

Gyvenkite pagal skaistybės įstatymą

Dievas gėrisi skaistyste ir nekenčia seksualinės nuodėmės. Skaistybė reiškia griežtą susilaikymą nuo lytinių santykių iki vedybų ir visišką ištikimybę bei atsidavimą sutuoktiniui po vedybų. Tie, kurie gyvena pagal skaistybės įstatymą, džiaugiasi iš savikontrolės išplaukiančia stiprybe. Jie džiaugiasi pasitikėjimu ir tikrumu savo šeimos santykiuose. Savo gyvenime jie gali labiau džiaugtis Šventosios Dvasios įtaka. Tie, kurie pažeidžia šį įstatymą, patiria ilgalaikį gėdos ir kaltės jausmą, slegiantį jų gyvenimą.

Skaistybė reikalauja ištikimybės mintimis ir veiksmais. Turime palaikyti švarias savo mintis bei kukliai rengtis, kalbėti ir elgtis. Turime vengti bet kokios formos pornografijos. Turime manyti, jog Dievo suteiktoji gyvybės kūrimo galia ir mūsų kūnai yra šventi. Kandidatai krikštytis turi gyventi pagal skaistybės įstatymą, draudžiantį bet kokius lytinius santykius už teisėtos santuokos tarp vyro ir moters ribų. Jie neturi prisidėti prie abortų ar homoseksualių santykių. Tie, kurie padarė seksualinę nuodėmę, gali atgailauti ir jiems bus atleista.

Drauge gyvenančios poros

Vyrai ir moterys, gyvenantys drauge nesusituokę, negali krikštytis, kol nesusituoks ar nepradės gyventi atskirai. Krikštytis negali ir tie, kurie vienu metu yra vedę daugiau kaip vieną asmenį. Klauskite misijos prezidento, kuris patars jums kiekvienu atskiru atveju.

Raštų studijos

Jokūbo 2:28

3 Nefio 12:27–30

Mato 5:27–28

Mozijo 13:22

DS 42:22–24

Romiečiams 1:26–32

Almos 39:3–5

DS 63:16

Efeziečiams 5:3–5

Įsipareigojimas

- Ar gyvensite pagal skaistybės įstatymą?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Ką manote apie skaistybės įstatymą, draudžiantį bet kokius lytinius santykius už teisėtos santuokos tarp vyro ir moters ribų? Ar esate pasiryžę paklusti šiam įstatymui [prieš savo krikštą]?
- Ar esate kada nors prisidėję prie aborto? Prie homoseksualių santykių? [Pastaba. Asmuo, teigiamai atsakęs į bet kurį iš šių klausimų, prieš krikštą turi apie tai pasikalbėti su misijos prezidentu.]

Pakluskite Išminties Žodžiui

Viešpats apreiškė pranašui Džozefui Smitui sveikatos įstatymą, vadinamą Išminties Žodžiu. Šis įstatymas mus moko, kokius maisto produktus ir medžiagas turėtume ar neturėtume vartoti, kad palaikytume savo kūno sveikatą ir išliktume laisvi nuo blogio įtakų. Viešpats pažada sveikatos, stiprybės, apsaugos nuo blogio bei didesnio imlumo dvasinėms tiesoms palaiminimus.

Atminkite, kad mūsų kūnai yra šventi. Turime juos gerbti. Išminties Žodis moko, kad turime maitintis sveikai. Jis labai konkrečiai moko, jog turime vengti kenksmingų medžiagų, iš jų alkoholio, tabako, arbatos ir kavos. Taip pat turime vengti visų narkotikų. Kad būtų pakrikštyti ir patvirtinti, jūsų mokomi žmonės turi atsisakyti šių medžiagų. Išminties Žodžiui paklūstantys žmonės yra jautresni dvasinėms tiesoms.

Jūsų misijos prezidentas pasakys, ar jūsų kultūroje esama kokių kitų konkrečių Išminties Žodžio reglamentuojamų medžiagų.

Priklausomybių įveikimas

Tiems, kurie stengiasi atsikratyti rūkymo, alkoholio ar kitų žalingų įpročių, geriausiai galite padėti laikydamiesi toliau pateiktų principų. Pateikiami pasiūlymai skirti konkrečiai Išminties Žodžiui, tačiau juos galima pritaikyti ir kitokio pobūdžio priklausomybėms įveikti.

1. Padėkite tiems žmonėms nusistatyti tikslus, kada ir kaip jie gyvens pagal Išminties Žodį.
2. Melskitės už juos savo asmeninėse maldose ir tuomet, kai būnate su jais.
3. Būkite palankūs ir palaikykite juos, net jei jiems nepavyks.
4. Toliau mokykite juos Evangelijos. Mokykite juos naudotis malda ir tikėjimu kaip stiprybės šaltiniais.
5. Padėkite jiems reguliariai lankytis Bažnyčioje ir susidraugauti su žmonėmis, gyvenančiais pagal Išminties Žodį ir įveikusiais tą pačią priklausomybę.
6. Pasitaikius progai, pasiūlykite suteikti jiems kunigystės palaiminimą.
7. Skatinkite juos pašalinti kenksmingas medžiagas iš savo namų.

Daugiau nurodymų, kaip padėti žmonėms įveikti priklausomybę, rasite 10 skyriuje.

Raštų studijos

DS 89

1 Korintiečiams 3:16–17

1 Korintiečiams 6:19–20

Įsipareigojimas

- Ar gyvensite pagal Išminties Žodį?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Kaip suprantate, kas yra Išminties Žodis? Ar esate pasiryžę paklusti šiam įstatymui [prieš savo krikštą]?

Laikytės dešimtinės įstatymo

Vienas iš didžiųjų narystės Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje palaiminimų yra privilegija prisidėti prie Dievo karalystės augimo mokant dešimtinę. Dešimtinė yra senovinis dieviškas įstatymas. Pavyzdžiui, Senojo Testamento pranašas Abraomas mokėjo dešimtinę nuo viso savo turto (žr. Almos 13:15).

Tiems, kurie moka dešimtinę, Viešpats žada atverti „dangaus langus“ ir pilte apipilti „visokeriopa palaima“ (Malachijo 3:10). Šios palaimos gali būti laikinos ar dvasinės, tačiau jas patirs tie, kurie paklus šiam dieviškam įstatymui.

Dešimtinė reiškia dešimtadalį, ir Viešpats įsakė atiduoti dešimtadalį nuo savo prieaugio, tai yra pajamų, kad galėtume būti palaiminti. Dešimtinės įstatymas suteikia mums galimybę padėti statyti Jo karalystę. Mūsų dešimtinės Viešpačiui yra šventos, ir mokėdami dešimtinę Jį pagerbiame. Dievas žada gausiai laiminti tuos, kurie nuoširdžiai moka dešimtinę. Tie, kurie nemoka dešimtinės, apiplėšia Dievą (žr. Malachijo 3:8). Jie pasilieka sau tai, kas teisėtai priklauso Jam. Turime pirmiausia siekti Dievo karalystės, o dešimtinė yra svarbus būdas tai padaryti. Dešimtinės mokėjimas yra mūsų tikėjimo išraiška. Tai išorinis ženklas, jog tikime Dievą ir tikime Jo darbu.

Dešimtinės lėšos naudojamos Bažnyčios nuolatinei veiklai remti, tokiai kaip šventyklų ir susirinkimų namų statyba bei išlaikymas, Evangelijos skelbimas visame pasaulyje, šventyklos ir šeimos istorijos darbas bei daug kitokių veiklų visame pasaulyje. Vietiniams Bažnyčios vadovams atlyginimas iš dešimtinės nemokamas – jie tarnauja negaudami jokio užmokesčio.

Vietiniai Bažnyčios vadovai surinktą dešimtinę kiekvieną savaitę siunčia tiesiai į Vyriausiąją Bažnyčios valdybą. Taryba, susidedanti iš Pirmosios Prezidentūros, Dvylikos Apaštalų Kvorumo ir Pirmininkaujanties Vyskupijos, sprendžia, kaip konkrečiai panaudoti gautas šventas dešimtinės lėšas.

Raštų studijos

Dešimtinė

DS 119

Hebrajams 7:1–2

Kunigų 27:30–33

DS 120

Pradžios 14:18–20

Malachijo 3:7–12

Tikėjimas

3 Nefio 13:33

Etero 12:6

Įsipareigojimas

- Ar priėmę krikštą gyvensite pagal dešimtinės įstatymą?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Kaip suprantate dešimtinės įstatymą? Ar esate pasiryžę paklusti šiam įstatymui?

Laikykitės pasninko įstatymo

Didžiųjų palaiminimų sulauks tie, kurie paklus Dievo įsakymui pasninkauti. Pasninkas reiškia kurį laiką nieko negerti ir nevalgyti. Paprastai kiekvieno mėnesio pirmasis sekmadienis yra ypatinga pasninko diena, skirta susilaikyti nuo dviejų valgymų iš eilės, melstis ir liudyti. Pasninkas ir malda eina drauge. Su tikėjimu pasninkaudami ir melsdamiesi, esame jautresni atsakymams į savo maldas ir Viešpaties palaiminimams. Jis žada mus nuolat vesti. Turėtume pasninkauti ir melstis dėl konkretaus tikslo. Pasninkas yra asmeniškas ir dvasinis, tad neturime atkreipti kitų dėmesio į tai, jog pasninkaujame.

Tyras tikėjimas apima rūpinimąsi vargšais. Turime padėti jiems patenkinti jų fizinius ir dvasinius poreikius. Pasninkaudami pinigų paaukojame Bažnyčiai, kad ši pasirūpintų vargšais ir beturčiais. Tie pinigai vadinami pasninko atnašomis. Mažiausiai atnašaujame tiek pinigų, kiek sutaupome, pasninkaudami du valgymus. Tačiau aukos nereikėtų apriboti tik dviejų valgymų kaina. Mus skatina būti dosnius pagal išgales. Rūpindamiesi vargšais padedame sau vykdyti savo krikšto sandorą ir išlaikyti nuodėmių atleidimą.

Raštų studijos

Pasninkas

Omnio 1:26	Almos 17:2–3	DS 59:12–16
Almos 5:45–46	Moronio 6:5	Mato 6:1–4, 16–18
Almos 6:6	DS 88:76	Izaijo 58:6–11

Rūpinimasis vargšais

Mozijo 4:16–27	Almos 4:12–13	Jokūbo laiško 1:27
Mozijo 18:8–10	Mato 25:34–46	Izaijo 58:3–12

Įsipareigojimai

- Ar kitą pasninko sekmadienį pasninkausite ir melsitės dėl kokio nors konkretaus poreikio?
- Ar dosniai aukosite pasninko atnašas [po savo krikšto]?

Kaip aukoti dešimtinę ir atnašas

Dešimtinė ir atnašos mokamos savanoriškai ir privačiai. Nariai gali mokėti dešimtinę ir atnašas bet kada, tačiau geriausia dešimtinę mokėti nuo pajamų, kai jas gauname, o pasninko atnašas – pasninko dieną. Nariai įneša paaukojimus užpildydami paaukojimų lapelį, gaunamą iš vyskupijos. Narys pasilieka gelsvą egzempliorių, o baltą egzempliorių ir paaukojimą užklijuoja gautame voke. Vokas paduodamas vyskupijos nariui. Šie paaukojimai laikomi šventais ir priklauso Viešpačiui. Vyskupijos narys ar raštininkas rūpestingai veda konfidencialią visų paaukojimų apskaitą.

Kiekvienų metų pabaigoje nariai susitinka su vyskupu, kad aptartų dešimtinę ir pareikštų, kad ją mokėjo ištikimai. Tame privačiame susitikime nariai gauna metinę visų savo paaukojimų ataskaitą. Visa finansinė informacija laikoma griežtai konfidencialia.

Mokykite, kaip aukoti dešimtinę ir atnašas

Parodykite atnašų formą ir paaiškinkite, kaip ja naudotis. Kai atsivertusieji pasikrikštys, gali tekti padėti jiems užpildyti šią formą.

Pakluskite įstatymui ir gerbkite jį

Pastarųjų dienų šventieji tiki, kad reikia paklusti šalies, kurioje jie gyvena, įstatymams. Bažnyčios nariams patariama būti geriems piliečiams, dalyvauti pilietiniame valdyme ir politiniuose procesuose bei tarnauti bendruomenei. Tačiau tai jie daro kaip sąmoningi piliečiai, o ne kaip Bažnyčios atstovai.

Raštų studijos

DS 58:21
DS 98:5

DS 130:20–21
DS 134

Tikėjimo Teiginių 1:12

Įsipareigojimas

- Ar paklusite šalies, kurioje gyvenate, įstatymams?

Tinkami krikšto pokalbio klausimai

- Ar esate padaręs (-iusi) rimtą nusikaltimą? Jei taip, ar dabar jums paskirtas bandomasis laikotarpis ar lygtinis paleidimas? [Pastaba. Asmuo, teigiamai atsakęs į bet kurį iš šių klausimų, prieš krikštą privalo apie tai pasikalbėti su misijos prezidentu.]

Pratimas

Prie kiekvieno šios pamokos įsakymo surašykite Raštų pažadus, Viešpaties duotus tiems, kurie laikosi atitinkamo įsakymo. Savo studijų žurnale surašykite pažadus, kurie buvo išpildyti jūsų gyvenime.

Užrašai

Įstatymai ir apeigos

Po krikšto ir patvirtinimo

Pasiruoškite mokyti

Po atsivertusiųjų krikšto ir patvirtinimo apylinkės vadovai nusprendžia, kas vadovaus mokymui – apylinkės ar nuolatiniai misionieriai, ir kiek ilgai tam reikės nuolatinų misionierių. Šią pamoką naujiems nariams reikia pravesti netrukus po jų krikšto ir patvirtinimo. Galite pradėti juos mokyti apie šiuos įstatymus ir apeigas tarp jų krikšto ir patvirtinimo ar netgi iki krikšto. Kandidatai krikštytis prieš krikštą turi bent susipažinti su šiais įstatymais ir apeigomis.

Ši pamoka labai panaši į 4 pamoką. Kaip ją vesti, turite nuspręsti pagal neseniai atsivertusiųjų poreikius ir Dvasios vadovavimą. Nuolat mąstykite ir melskitės, kaip padėti neseniai atsivertusiesiems gyventi pagal Evangeliją. Galimos tokios idėjos:

- Kiekvienas šios pamokos įstatymas ir apeigos naujam nariui dėstomi apžvelgiant „Sugražinimo žinios“, „Išgelbėjimo plano“ ir „Jėzaus Kristaus Evangelijos“ pamokas. Pavyzdžiui, apžvelgdami Sugražinimo žinią, galite mokyti apie kunigystę ir misionierišką darbą; apžvelgdami išgelbėjimo planą, galite mokyti apie amžinąją santuoką, šventyklas ir šeimos istorijos darbą, taip pat apie mokymą ir mokymąsi Bažnyčioje. Apžvelgdami Jėzaus Kristaus Evangeliją, galite mokyti apie ankštą ir siaurą kelią bei tarnavimą Bažnyčioje.
- Dviejų ar trijų įstatymų ir apeigų mokymas atskiroje pamokoje.
- Vieno įstatymo ar apeigos mokymas atskiroje pamokoje.

Dirbkite su nariais, padėkite naujiems nariams priimti tuos įstatymus ir apeigas ir pradėti gyventi pagal juos. Padėkite naujiems nariams suvokti, kad laikydamiesi Dievo įstatymų jie išsaugos savo nuodėmių atleidimą ir išliks kelyje, vedančiame į amžinąjį gyvenimą. Jie patirs daugiau ramybės ir džiaugsmo. Žinodami, kad priklauso tikrajai Jėzaus Kristaus Bažnyčiai, jie ras atsakymus į gyvenimo klausimus ir saugumo jausmą. Tikint Jėzų Kristų ir tvirtai viliantis gauti amžinąjį gyvenimą su mūsų Tėvu Danguje, įstatymai ir apeigos tarnauja kaip nuorodos į džiaugsmingą gyvenimą.

Mokykitės apie įstatymus, apeigas ir įsipareigojimus

Studijuojant „Įstatymus ir apeigas“ naudinga laikytis toliau pateiktos tvarkos.

- Išstudijuokite dalį, kurioje apibūdinama doktrina, ir parašykite trumpą trijų – penkių pagrindinių punktų pamokos planą.
- Išdėstykite porininkui savo dviejų – trijų minučių pamokos variantą. Pasipraktikuokite, kaip kviesite įsipareigoti ir kaip išsklaidysite nuogąstavimus.
- Aptarkite, kaip būtų galima veiksmingai užtikrinti kiekvieno, neseniai atsivertusiųjų priimto, įsipareigojimo vykdymą.

Kunigystė ir pagalbinės organizacijos

Kunigystė yra galia ir įgaliojimas, suteikiamas vyrams veikti Dievo vardu dėl Jo vaikų išgelbėjimo. Per kunigystę gauname išgelbėjimo apeigas, taip pat gydymo, paguodos ir patarimo palaiminimus.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai vadovauja Jėzus Kristus per apaštalus ir pranašus. Tai teisūs vyrai, pašaukti Dievo ir gavę kunigystę. Senovėje Kristus iššventino Savo apaštalus ir suteikė jiems kunigystę. Kai žmonės atmetė Evangeliją ir nužudė Kristų bei apaštalus, tas įgaliojimas buvo prarastas.

Kunigystės įgaliojimas buvo atkurtas 1829 metais, kai Jonas Krikštytojas pasirodė pranašui Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui. Jis uždėjo rankas jiems ant galvų ir suteikė Aarono kunigystę (žr. DS 13). Kiek vėliau Petras, Jokūbas ir Jonas iš pirmųjų dvylikos apaštalų uždėjo rankas ant Džozefo Smito ir Oliverio Kauderio ir suteikė jiems Melchizedeko kunigystę, kurią patys gavo iš Jėzaus Kristaus (žr. DS 27:12–13).

Vyras kunigystės įgaliojimą gali gauti tik per deramą iššventinimą, kai jam rankas ant galvos uždėda asmuo, turintis tą įgaliojimą. Vyriui, gavusiam kunigystę, suteikiama nuostabi proga. Jis sudaro sandorą vykdyti šventas pareigas, tarnauti kitiems ir padėti statyti Bažnyčią. Jis turi degti troškimu tarnauti Dievui ir turi būti iššventintas į šią galią (žr. DS 4:3; 63:57). Kunigystę turintys asmenys turi atlikti šventas apeigas, tokias kaip krikštas ir patvirtinimas. Kai kunigystės įgaliojimas naudojamas vertai, pasireiškia Dievo galia. Kunigystės galią galima naudoti tik teisiai, su meile ir kantrybe.

Visa kunigystė kyla iš Dievo. Bažnyčioje yra dvi kunigystės: Aarono kunigystė ir Melchizedeko kunigystė. Aarono kunigystės galia atliekamos tokios apeigos, kaip krikštas ir sakramentas. Netrukus po krikšto ir patvirtinimo verti dvylikos metų ir vyresni vyrai gauna Aarono kunigystę.

Verti suaugę vyrai galiausiai gaus Melchizedeko, arba aukštesniąją, kunigystę. Bažnyčios nariai per šios kunigystės galią gauna daug dvasinių ir laikinųjų palaiminimų. Verti Melchizedeko kunigystę turintys asmenys gali suteikti Šventosios Dvasios dovaną, pagal pavedimą iššventinti kitus į kunigystę, šventintu aliejumi patepti ligonius ir suteikti sveikatos bei paguodos palaiminimus. Verti vyrai ir tėvai, turintys Melchizedeko kunigystę, gali teikti savo žmonoms, vaikams ir kitiems šeimos nariams ypatingus palaiminimus. Namų mokytojai lankosi Bažnyčios narių namuose ir rūpinasi tais asmenimis bei šeimomis. Vyskupai ir kuolų prezidentai yra teisėjai Bažnyčioje. Jie turi įgaliojimą padėti nusidėjusiems šventiesiems atgailauti ir džiaugtis visais narystės Bažnyčioje palaiminimais. Jie kalbasi su žmonėmis, kad užtikrintų šių vertumą įžengti į šventyklą.

Pagalbinės organizacijos, vadovaujamos kunigijos, padeda stiprinti narius. Jos yra dideli misionieriško darbo ištekliai, nes padeda surasti ir mokyti besidominčius ir bičiuliškai globoja naujai atsivertusiuosius. Nuo 18 metų amžiaus moterys tampa

Užrašai

Paramos bendrijos narėmis, kurios tarnaudamos padeda šeimoms, pavieniams asmenims ir bendruomenei. Merginos nuo 12 iki 18 metų amžiaus yra Merginų organizacijos narės. To paties amžiaus vaikinai priklauso Vaikinų organizacijai. Visi vaikai nuo 3 iki 11 metų yra Pradinukų organizacijos nariai. Visi nariai nuo 12 metų užrašomi į Sekmadieninės mokyklos pamokas.

Raštų studijos

Mozijo 18:17	DS 84:19–20	Luko 9:1–6
Almos 13:1–19	DS 107	Jono 15:16
DS 20:38–65	DS 121:34–46	Jokūbo laiško 5:14–15

Įsipareigojimai

- Ar pasiruošite priimti Aarono kunigystę (tinkamiems ir vertiems vyriškos lyties asmenims nuo 12 metų)?
- Ar pasiruošite priimti Melchizedeko kunigystę (tinkamiems ir vertiems suaugusiems vyrams)?
- Ar aktyviai dalyvausite atitinkamoje pagalbinėje organizacijoje?

Misionieriškas darbas

Nariai, kurie dalijasi Evangelija, patiria džiaugsmą ir gauna daugiau Viešpaties Dvasios. Besidalydami Evangelija suprantame, kokia ji mums brangi ir prasminga, pajuntame didesnę meilę Dievui ir kitiems. Viešpats įsakė Savo pasekėjams skelbti Evangeliją visam pasauliui ir suteikti galimybę kiekvienam asmeniui ją priimti ar atmesti. Pasikrikštydami žmonės sudaro sandorą visada būti Dievo liudytojai. Jiems įsakyta pasidalinti Evangelija su tais, kurie jos dar negavo. Ištikimai gyvendami pagal Evangeliją jie tampa pavyzdžiu, parodydami savo šeimų nariams ir draugams didžius palaiminimus, gaunamus gyvenant pagal Evangeliją. Jie taip pat turi naudotis progomis atsakyti į klausimus, dalytis spausdinta ar vaizdo ir garso medžiaga ir kviesti kitus daugiau sužinoti apie sugražintosios Evangelijos žinią. Nariai turėtų melstis už tuos, kurie nėra Bažnyčios nariai. Jie turėtų melsti misionieriškų progų – tarnauti tiems, kurie nėra mūsų tikėjimo, ir dalytis tuo, kuo tiki. Viešpats žada padėti nariams žinoti, ką besidalinant Evangelija jiems reikia sakyti ir daryti.

Raštų studijos

Jokūbo knygos 5:70–75	DS 19:29	DS 84:74–76, 88
Mozijo 28:3	DS 33:8–11	DS 88:81
DS 18:10–16	DS 38:40–42	DS 100:5–8

Įsipareigojimai

- Ar pasiruošite pakviesti draugus ir giminaičius, nepriklausančius Bažnyčiai, susitikti su misionieriais mokytis Evangelijos?
- Ar melsitės už misionierius ir dėl progų pasidalinti Evangelija?
- Ar pasiruošite tarnauti misijoje?

Amžinoji santuoka

Šeima yra pagrindinis Bažnyčios vienetas. Šeimoje žmonės patiria daugelį didžiausių gyvenimo džiaugsmų ir sielvartų. Santuoka tarp vyro ir moters yra paskirta Dievo ir yra Dievo amžinojo plano savo vaikų išgelbėjimui šerdis. Priemonės, kuriomis kuriamas mirtingasis gyvenimas, skyrė Dievas ir saugo santuoka. Dievo laimės planas įgalina, kad šeimos tarpusavio santykiai anapus kapo ribos tęstųsi amžinai. Tačiau santuoka gali tapti amžina tik tada, kai įgalioti kunigystę turintys asmenys šventose šventyklose atlieka užantspaudavimo apeigas ir kai drauge užantspauduoti vyras ir žmona laikosi sudarytų sandorų. Vyras ir žmona turi mylėti vienas kitą. Laikydami išakymų ir gyvendami pagal Evangelijos principus, jie turi gerbti savo santuokinius įžadus visiška ištikimybėje (žr. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, *Ensign*, Nov. 1995, 102; taip pat žr. DS 42:22).

Šeimyninio gyvenimo laimės greičiausiai pasieksime remdamiesi Jėzaus Kristaus mokymais ir tada, kai tėvams jų šeima bus aukščiau visko. „Pagal dievišką planą, tėvai turi pirmininkauti savo šeimoms su meile ir teisumu, būti atsakingi už aprūpinimą viskuo, kas būtina pragyvenimui, ir savo šeimų apsaugą. Motinos visų pirma atsako už savo vaikų ugdymą. Vykdamas šias šventas pareigas, tėvai ir motinos yra įpareigoti padėti vieni kitiems kaip lygūs partneriai“ (*Ensign*, Nov. 1995, 102). Drauge tėvai turi mokyti savo vaikus Jėzaus Kristaus Evangelijos ir padėti gyventi pagal ją.

Šėtonas sutelktai puola šeimas. Prieš daug metų vadovai paskyrė pirmadienio vakarą kaip metų šeimos vakarams. Tėvai turi išnaudoti šį laiką mokyti savo vaikus Evangelijos, stiprinti savo santykius su jais ir drauge linksintis. Kiti būdai šeimai stiprinti apima kasdienę šeimos maldą ir Raštų studijavimą, garbinimą Bažnyčioje su visa šeima bei tarnavimą kitiems. Dangus yra idealių namų tėšinys. Per kunigystės apeigas ir teisų gyvenimą galime amžinai gyventi šeimomis Dievo akivaizdoje.

Raštų studijos

Santuoka

DS 42:22	DS 132:7	„Šeima. Pareiškimas pasauliui“
DS 49:15	Pradžios 2:24	
DS 131:1–4	Efeziečiams 5:25	

Šeima

Mozijo 4:14–15	DS 130:2	„Šeima. Pareiškimas pasauliui“
3 Nefio 18:21	1 Timotiejui 5:8	

Vaikų mokymas

Almos 56:47	Mozės 6:55–62	Efeziečiams 6:4
Almos 57:21	DS 68:25–30	Patarlių 22:6

Įsipareigojimai

- Ar kas savaitę rengsite šeimos vakarus, kasdien melsitės su šeima bei studijuosite Raštus ir rengsite kitas šeimos veiklas?
- Ar pasiruošite įžengti į šventyklą 1) gauti savo šventyklos apdovanojimą? 2) susituokti šiam gyvenimui ir amžinybei? 3) jei susituokę, būti užantspauduoti amžinybei kaip vyras ir žmona? ir 4) kad jūsų vaikai būtų užantspauduoti su jumis?
- Ar per Šabo dieną garbinsite kartu su visa šeima?
- Ar tarnausite kitiems?

Užrašai

Šventyklos ir šeimos istorija

Dievas įsakė Savo žmonėms statyti šventyklas. Šventykloje sudarome šventas sandoras ir esame apdovanojami, arba gauname galios ir pažinimo dovaną iš aukštybių. Ši galia padeda mūsų kasdieniame gyvenime ir įgalina mus statyti Dievo karalystę. Šventykloje taip pat galime tuoktis šiam gyvenimui ir amžinybei, kas įgalina šeimas amžinai būti drauge Dievo akivaizdoje. Verti suaugusieji gali pretenduoti gauti iš savo vyskupo rekomendaciją savo šventyklos apdovanojimui mažiausiai po metų narystės Bažnyčioje. Gavusios šventyklos apdovanojimą, susituokusios poros gali būti užantspauduotos, arba sutuoktos amžinybei.

Gelbėtojas myli visus žmones ir trokšta jų išgelbėjimo. Tačiau milijonai žmonių mirė, taip ir neturėję progos išgirsti sugražintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos žinios ar priimti išgelbėjimo apeigų. Per savo meilingą malonę ir gailestingumą Viešpats padaro išgelbėjimą įmanomu kiekvienam, kas neturėjo progos išgirsti, suprasti ir paklusti Evangelijai savo mirtingojo gyvenimo metu. Šiems mirusiesiems žmonėms Evangelija skelbiama dvasių pasaulyje. Bažnyčios nariai žemėje atlieka išgelbėjimo apeigas už savo mirusius protėvius bei kitus žmones. Mirusieji, gyvenantys dvasių pasaulyje, turi galimybę priimti arba atmesti Evangeliją ir jų labai atliekamas apeigas.

Dėl to Bažnyčios nariai ieško informacijos apie savo protėvius. Jie pildo genealogijos medžius ir šeimos aprašus bei pateikia savo mirusiųjų giminaičių, už kuriuos reikia atlikti išgelbėjimo apeigas šventose šventyklose, vardus. Tai yra šeimos istorijos darbas. Verti 12 metų ir vyresni nariai, taip pat ir nauji nariai, gali gauti savo vyskupo rekomendaciją atlikti krikšto apeigas už mirusiuosius.

Šeimos istorija

Pakvieskite naujus narius susitikti su nariu ar nuvykti į vietinį šeimos istorijos centrą (jei toks yra), kad susipažintų su šeimos istorijos darbu ir jiems prieinamais ištekliais. Parūpinkite jiems šeimos istorijos medžiagos egzempliorių.

Raštų studijos

DS 43:16	DS 131	1 Petro 3:18–21
DS 95:8–9	DS 132	Psalmių 65:4
DS 124:22–42	DS 138	Brošiūra <i>Welcome to the Family History Center</i>
DS 128	1 Korintiečiams 15:29	

Įsipareigojimai

- Ar pasiruošite priimti šventyklos apeigas? (Netrukus po krikšto ir patvirtinimo verti 12 metų amžiaus ir vyresni nariai gali gauti rekomendaciją vykti į šventyklą ir dalyvauti krikštuose už mirusiuosius).
- Ar dalyvausite šeimos istorijos darbe ir pateiksite protėvių vardus, kad už juos būtų atliktos šventyklos apeigos mirusiesiems?

Tarnavimas

Vienas iš didžiųjų narystės Bažnyčioje palaiminimų yra galimybė tarnauti. Kai su meile tarnaujame vieni kitiems, tarnaujame Dievui. Per krikštą sudarome sandorą taip tarnauti (žr. Mozijo 18:8–10). Turime sužinoti kitų fizinius ir dvasinius poreikius. Tuomet skiriame savo laiko, gabumų bei išteklių, kad padėtume patenkinti tuos poreikius. Sekame Gelbėtojo, kuris atėjo tarnauti kitiems, pavyzdžiu. Turime daryti, kaip darė Jėzus ir tapti tokie kaip Jis.

Netrukus po krikšto naujieji nariai iš kunigijos vadovų gauna palaiminimą – atsakomybę padėti Bažnyčioje. Tai vadinama pašaukimu. Visas darbas Bažnyčioje yra savanoriškas. Niekam už tokią tarnystę nemokama. Kai priimame pašaukimus, mus viešai palaiko Bažnyčios susirinkime, kad ir kiti nariai sužinotų apie mūsų pašaukimą ir galėtų mums padėti. Be to, kunigystės vadovas mus paskiria ir suteikia ypatingų palaiminimų, padėsiančių mums atlikti savo pašaukimus. Bažnyčiai reikalingi kiekvieno nario talentai ir sugebėjimai atlikti įvairiausių pašaukimus. Visi pašaukimai yra svarbūs ir padeda statyti Dievo karalystę. Mes turime priimti tokius pašaukimus ir stropiai dirbti, kad išmoktume ir įvykdytume savo pareigas. Taip darydami augame tikėjimu, ugdome naujus talentus, didesnę pajėgumą tarnauti bei gauname daugybę kitų palaiminimų.

Nariai, turintys kunigystę, pašaukiami namų mokytojais. Namų mokytojai mažiausiai kartą per mėnesį aplanko jiems priskirtų narių namus. Jie moko Evangelijos, remia tėvus, puoselėja draugystę ir padeda šeimoms pasiruošti priimti šventyklos sandoras bei laikytis jų. Lankančiosios mokytojos atstovauja Paramos bendriją, kas mėnesį aplankydamos kiekvieną priskirtą suaugusią seserį.

Raštų studijos

Tikroji meilė

Moronio 7:43–48
DS 88:125

Mato 22:36–40

1 Korintiečiams
13:1–8

Rūpinimasis vargšais

Mozijo 4:26

Almos 34:28–29

DS 52:40

Mato 25:40

Turime tarnauti

Mozijo 2:17

Mozijo 18:8–10

DS 42:29

DS 107:99–100

Įsipareigojimai

- Ar priimsite pašaukimą ir vykdysite jo pareigas (įskaitant paskyrimą namų mokytoju ar lankančiąja mokytoja)?
- Ar palaikysite kitus jų pašaukimuose?

Užrašai

Mokymas ir mokymasis Bažnyčioje

Bažnyčia suorganizuota tam, kad tobulintų ir laimingų narių gyvenimus. Ji teikia mums galimybes mokytis vienas kitą Evangelijos, bičiuliškai globoti ir tarnauti kitiems bei remti kitus kelyje į išgelbėjimą. Šeimoje ir Bažnyčioje kiekvienas narys mokomas Evangelijos doktrinų. Kai nariai pašaukiami mokytis, jiems parūpinama medžiaga bei pagalba, kad jų darbas būtų sėkmingas.

Raštų studijos

DS 88:77–79

Efeziečiams 4:11–14

Įsipareigojimas

- Ar lankysite bažnyčią?

Ištvėrimas iki galo

Toliau gyvendami pagal Evangeliją artėjame prie savo Dangiškojo Tėvo. Labiau džiaugiamės ir vertiname Gelbėtojo Apmokėjimą. Mūsų šeimos suartėja. Patiriame daugiau meilės, džiaugsmo bei ramybės, sklindančių iš Apmokėjimo. Mūsų širdys keičiasi, o gyvendami pagal sugrąžintąją Evangeliją jaučiamės saugūs.

Jei ir toliau tikėsime Kristų, atgailausime ir atnaujinsime savo sandoras, tai ir toliau džiaugsimės nuolatiniu Šventosios Dvasios vadovavimu. Jei išlikdami ištikimi savo sandoroms ištvėrime iki savo gyvenimo pabaigos, tai gausime amžinąjį gyvenimą.

Kai kurie nariai neišsilaiko, arba neišlieka, visiškai aktyvūs. Tačiau ištvėrimas iki galo yra asmeninė atsakomybė. Mes darbuojamės savo išgelbėjimui (žr. Filipiečiams 2:12) ir tarnaujame bei mylime tuos, kurių tikėjimas nusilpo dėl neaktyvumo.

Raštų studijos

2 Nefio 31:20–21

Tikėjimo Teiginių 1:3

Efeziečiams 4:11–14

Moronio 6:4

Jono 14:15, 21

Filipiečiams 2:12

DS 20:37

Įsipareigojimas

- Ar ir toliau gyvensite pagal Evangeliją, visą gyvenimą laikydami krikšto sandoros?

Kaip atpažinti ir suprasti Dvasią?

Apsvarstykite

- Ko reikia, kad gaučiau asmeninį apreiškimą?
- Kas yra Šventoji Dvasia ir kaip Ji veikia?
- Kodėl turiu melstis tikėdamas?
- Koks Dvasios vaidmuo misionieriškame darbe?
- Kaip man atpažinti Dvasios raginimus?

Asmeninis apreiškimas

Džozefas Smitas sakė: „Išgelbėjimas neateis be apreiškimo; be jo niekais virsta bet kuri tarnystė“ (*History of the Church*, 3:389). Jums seksis darbe, jei išmoksite gauti asmeninį apreiškimą ir sekti juo. Džozefas Smitas dar mokė, kad apreiškimas yra gyvybiškai svarbus jūsų kasdiniame darbe: „Tai principas, kuriuo remiasi valdymas iš Dangaus – per apreiškimą, pritaikytą prie aplinkybių, kuriose yra karalystės vaikai“ (*History of the Church*, 5:135).

Dievas myli jus ir visus Savo vaikus. Jis nori jums padėti jūsų gyvenimiškuose ir specifiniuose iššūkiuose. Jums yra pažadėtas įkvėpimas, kad sužinotumėte, ką reikia daryti, ir suteikta galia tai padaryti (žr. DS 43:15–16). Jis padės jums, jei stengsitės atpažinti ir suprasti Dvasią per kruopščias Raštų studijas. Jis ves jus pas žmones, norinčius priimti Sugražinimo žinią. Jis suteiks jums galios perteikti žinią ir liudyti apie Kristų ir Jo Evangeliją. Jis išlies ant jūsų Savo palaiminimus per Šventosios Dvasios dovaną. Jis prašo jūsų išlikti vertiems šios dovanos, prašo klausti, ieškoti ir belsti (žr. DS 4:7; Mato 7:7–8).

Gyvename Mormono Knygos pranašų išpranašautomis dienomis – dienomis, kai žmonės „ginčysis vienas su kitu, ir jie mokys savo mokytumu ir neigs Šventąją Dvasią, kuri duoda, ką kalbėti“ (2 Nefio 28:4; t. p. žr. 3 Nefio 29:6; Mormono 9:7–8). Tačiau daug kas mokosi ir iš dvasinių dalykų. Kai išmoksite gauti asmeninį apreiškimą, mokysite su galia ir įgaliojimu (žr. Almos 17:3), nes Šventoji Dvasia suteikia galios kalbėti (žr. 1 Nefio 10:22).

Užrašai

Padėdami žmonėms pasikrikštyti ir būti patvirtintiems, jūs turite ieškoti ir gauti asmeninį apreiškimą per Šventąją Dvasią. Tikėkite, kad gausite asmeninį apreiškimą, kuris ves jus diena iš dienos. Šventoji Dvasia padės kiekvienu jūsų darbo aspektu.

Pratimas. Asmeninės studijos

Moronis savo baigiamajame liudijime parašė „keletą raginimo žodžių“ (Moronio 10:2). Perskaitykite Moronio 10 ir savais žodžiais parašykite, ką Mormono Knygos skaitytoją ragina padaryti Moronis.

Kristaus šviesa

Žmogus gali gauti dvasinį vadovavimą dar prieš krikštą ir patvirtinimą. Šis dvasinis vadovavimas prasideda nuo Kristaus šviesos, kuri „duodama kiekvienam žmogui, kad galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta“ (Moronio 7:16; t. p. žr. 14–19 eilutes).

Kristaus šviesa yra „dieviška energija, galia ar įtaka, sklindanti iš Dievo per Kristų ir viskam teikianti gyvenimą bei šviesą. Ji yra įstatymas, kuriuo valdoma viskas danguje ir žemėje. Ji taip pat padeda žmonėms suprasti Evangelijos tiesas ir pastatyti juos ant Evangelijos kelio, vedančio į išgelbėjimą.

Kristaus šviesos nederėtų painioti su Šventąja Dvasia. Kristaus šviesa nėra asmuo. Tai yra įtaka, sklindanti iš Dievo ir ruošianti asmenį priimti Šventąją Dvasią. Tai yra įtaka, skatinanti visus žmones daryti gera.

Viena iš Kristaus šviesos apraiškų yra sąžinė, kuri padeda žmogui pasirinkti tarp to, kas teisinga, ir to, kas neteisinga. Kai žmonės daugiau sužino apie Evangeliją, jų sąžinė tampa jautresnė. Žmonės, kurie įsiklauso į Kristaus šviesą, atvedami prie Jėzaus Kristaus Evangelijos“ (Raštų rodyklė, „Šviesa, Kristaus šviesa“; taip pat žr. DS 84:46–47).

Prezidentas Boidas K. Parkeris sakė: „Misionieriui svarbu žinoti, kad Šventoji Dvasia gali veikti per Kristaus šviesą. Evangelijos tiesų mokytojas neskiepija suaugusiajam ar vaikui nieko svetima ar nauja. Greičiau, misionierius ar mokytojas užmezga ryšį su juose jau esančia Kristaus Dvasia. Jiems Evangelijos skambesys bus kažkur girdėtas“ („The Light of Christ,“ address delivered at the seminar for new mission presidents, 22 June 2004, 2).

Šventoji Dvasia

Šventosios Dvasios asmuo. Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys. Tai dvasinis asmuo, neturintis kūno iš mėsos ir kaulų (žr. DS 130:22). Ji yra Guodėjas, kuris, kaip žadėjo Gelbėtojas, visko mokys Jo pasekėjus ir primins šiems viską, ko Jis juos buvo mokęs (žr. Jono 14:26).

Šventosios Dvasios galia. Nuoširdiems besidomintiems prieš krikštą ateinantis liudijimas ateina Šventosios Dvasios galia. „Šventosios Dvasios galia gali apimti žmogų prieš krikštą ir liudyti, kad Evangelija yra tikra“ (Raštų rodyklė, „Šventoji Dvasia“). Ji liudija apie Jėzų Kristų bei Jo ir Jo tarnų darbą žemėje. Šventoji Dvasia liudija tiesą. Visi žmonės per Šventosios Dvasios galią gali sužinoti apie Mormono Knygos tikrumą. „Šventosios Dvasios galia jūs galite sužinoti tiesą apie viską“ (Moronio 10:5).

Šventosios Dvasios dovana. Besidomintiesiems, gavusiems liudijimą, dar nepažadėta nuolatinė Šventosios Dvasios bendrystė. Džozefas Smitas sakė: „Yra skirtumas tarp Šventosios Dvasios ir Šventosios Dvasios dovanos. Kornelijus gavo Šventąją Dvasią dar prieš krikštą – tai buvo įtikinanti Dievo galia apie Evangelijos tiesą – tačiau negalėjo gauti Šventosios Dvasios dovanos, kol nepasikrikštijo. Jei jis nebūtų priėmęs to ženklų ar apeigų, Šventoji Dvasia, įtikinusi jį apie Dievo tiesą, būtų jį palikusi“ (*History of the Church*, 4:555).

„[...] Teisė turėti Šventosios Dvasios bendrystę visada, kada tik žmogus vertas, yra dovana, kurią galima gauti tik asmens, turinčio Melchizedeko kunigystę, rankų uždėjimu po galiojančio krikšto į tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią“ (Raštų rodyklė, „Šventoji Dvasia“).

Kaip Bažnyčios narys, jūs per kunigystės įgaliojimą esate priėmęs Šventosios Dvasios dovana. Ši dovana suteikia jums teisę nuolatinę Šventosios Dvasios bendrystę, jei išliksite to vertas. Melskite Dvasios vadovavimo ir narsiai sekite gaunamais raginimais.

Šventoji Pažado Dvasia. Šventoji Dvasia dar kitaip vadinama Šventąja Pažado Dvasia (žr. DS 88:3). Būti užantspauduotam Šventąja Pažado Dvasia reiškia, kad Šventoji Dvasia patvirtina, jog teisūs veiksmai, apeigos ir sandoros yra priimtini Dievui. Šventoji Pažado Dvasia liudija Tėvui, kad gelbstinčios apeigos buvo atliktos tinkamai ir kad laikomasi su jomis susijusių sandorų. Visi, kurie yra užantspauduoti Šventąja Pažado Dvasia, gauna viską, ką turi Tėvas (žr. DS 76:51–60; Efeziečiams 1:13–14). Visas sandoras ir apeigas, kad jos galiotų po šio gyvenimo, privaloma užantspauduoti Šventąja Pažado Dvasia (žr. DS 132:7, 18–19, 26). Sandorų sulaužymas tą užantspaudavimą gali panaikinti.

Dvasios dovanos. Dvasios dovanos yra ypatingi dvasiniai palaiminimai, kuriuos Viešpats suteikia vertiems asmenims jų pačių labui ir tam, kad būtų palaiminti kiti. Pavyzdžiui, jei misionieriai turi mokytis naujos kalbos, tai jie gali gauti kalbų dovana kaip dievišką pagalbą mokantis kalbos. Kelios Dvasios dovanos paminėtos Moronio 10:8–18; Doktrinos ir Sandorų 46:11–33 ir 1 Korintiečiams 12:1–12. Tai tik keletas pavyzdžių iš daugybės Dvasios dovanų. Viešpats gali palaiminti jus kitais būdais, priklausomai nuo jūsų tikėjimo, jūsų poreikių ir poreikių tų, kuriems tarnaujate. Jūs turite trokšti dvasinių dovanų ir uoliai jų siekti (žr. DS 46:8; 1 Korintiečiams 12:31; 14:1, 12). Šios dovanos gaunamos Dievo valia per malda, tikėjimą bei darbus (žr. DS 63:9–12; 84:64–73).

*„Šventosios Dvasios dovana
ateina tuomet, kai žmogus
atgailauja ir tampa vertas. [...] Šventoji Dvasia liudija tiesą
ir taip giliai sielon įspaudžia
Dievo Tėvo ir Jo Sūnaus Jėzaus
Kristaus realumą, kad jokia
žemiška galia ar valdžia negali
atimti šio suvokimo.“*

–PREZIDENTAS DŽEIMSAS E. FAUSTAS
„THE GIFT OF THE HOLY GHOST—A SURE COMPASS,“
ENSIIGN, APR. 1996, 4

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Perskaitykite šias nuorodas:

- Raštų rodyklė, „Šventoji Dvasia“, „Šviesa, Kristaus šviesa“, ir „Dvasia“.
- *Our Search for Happiness*, 84–86, 91–92.
- *Ištikimi tikėjimui*, „Šventoji Dvasia“, p. 173–176 ir „Dvasinės dovanos“, p. 42–44.

Apibrėžkite Šventosios Dvasios esmę ir vaidmenį.

Perskaitykite Apaštalų darbų 4:23–33.

- Kaip Petras ir Jonas siekė dvasinių dovanų?
- Kaip Viešpats atsakė į jų maldas?
- Ko iš šio pavyzdžio galite pasimokyti apie savo pačių darbą?

Dvasios galia atsivertime

Šventosios Dvasios galia būtina atsivertimui. Stenkitės suprasti atsivertimo doktriną ir patyrimą. Prezidentas Boidas K. Parkeris paaiškino esminį Dvasios vaidmenį per atsivertimą:

„Kai atsivertimas įvyksta, tai būna Dvasios galios dėka. Kad misionieriškas darbas sektųsi, reikia šių trijų dalykų:

turime suprasti, ką turi jausti besidomintysis, kad atsivertų;

turime suprasti, kaip turi jaustis misionierius, kad galėtų mokyti su atverčiančia

Dvasios galia;

tada turime suprasti, kaip turi jaustis narys, kad sėkmingai dalyvautų atvertimo procese“ (Mission presidents’ conference, 3 Apr. 1985).

Kuo geriau suprasite, kaip jaučiasi besidomintieji, misionieriai ir nariai, gaudami Dvasios liudijimą, tuo geriau suprasite savo vaidmenį, kuris yra:

- mokyti ir lavinti savo protą tyrinėjant Raštus bei mokant doktrinos;
- mokant sukurti atmosferą, kurioje galėtų liudyti Šventoji Dvasia. Ją sukursite mokydami ir liudydami apie Sugrąžinimą. Mokykite, kaip nurodo Dvasia, ir liudykite, kad Šventosios Dvasios galia žinote, jog tai, ko mokote, yra tiesa;
- sekti Dvasios nurodymais pritaikant žinių kiekvieno žmogaus poreikiams;
- kviesti žmones veikti. Jų tikėjimas augs jiems atgailaujant, paklūstant įsakymams bei sudarant ir laikantis sandorų.

Vyresnysis M. Raselas Balardas apie Dvasios galią sakė: „Tikras atsivertimas įvyksta Dvasios galia. Kai Dvasia paliečia širdį, širdis pasikeičia. Kai žmonės jaučia, kad Dvasia dirba kartu su jais, arba kai mato Viešpaties meilės bei malonės įrodymus savo gyvenime, jie mokosi ir stiprėja dvasiškai, o jų tikėjimas Juo auga. Šie patyrimai su Dvasia vyksta natūraliai, kai žmogus nori išbandyti žodžio poveikį. Štai kaip mes *pajuntame*, kad Evangelija yra tikra“ („Now Is the Time,“ *Ensign*, Nov. 2000, 75).

Šventoji Dvasia dirba žmonių širdyse, kad įvyktų šie pasikeitimai. Pasirinkdami laikytis įsipareigojimų, žmonės stipriau pajus Šventosios Dvasios galią ir išsiugdys tikėjimą paklusti Kristui. Taigi, žmonėms, su kuriais dirbate, jūs turite padėti augti tikėjime, kviesdami juos atgailauti ir prisimti bei laikytis įsipareigojimų.

Pratimas. Asmeninės studijos

- Perskaitykite vieną ar dvi Raštų ištraukas iš nurodytųjų ir pamąstykite, kaip turi jaustis besidomintysis, kad atsiverstų. Savo jausmus ir įspūdžius užrašykite studijų žurnale. Pasidalinkite savo idėjomis su kitais misionieriais ir nariais.
2 Nefio 4:16–35; Enoso 1; Mozijo 4–5; 18:7–14; 27–28; Almos 5; 17–22; 32; 36; 38
- Perskaitykite vieną ar dvi Raštų ištraukas iš nurodytųjų ir pamąstykite, ką jūs, kaip misionieriai ir kaip nariai, turite jausti, kad mokytumėte su atvertimo galia. Savo jausmus ir įspūdžius užrašykite studijų žurnale. Pasidalinkite savo idėjomis su kitais misionieriais ir nariais.
1 Nefio 8:11–12; Mozijo 28:1–4; Almos 26; 29; 31:26–38; 32; Moronio 7:43–48; DS 4; 18:10–16; 50:21–22

Raštų studijos

Ko šios Raštų ištraukos moko apie Dvasios galią jūsų darbe?

2 Nefio 33:1–2 DS 42:11–17 DS 50:13–22	Apaštalų darbų 2:37–38 1 Korintiečiams 2:11–14	Raštų rodyklė, „Atsivertimas, atsivertusysis“
--	---	---

Ką galite padaryti, kad savo darbe mėgautumėtės Dvasios galia?

Almos 32:27–28	DS 42:14	Jono 7:17
----------------	----------	-----------

Kodėl svarbu mokytis to, ką žinote ir kuo tikite?

Almos 5:43–47	DS 52:9	DS 80:4
---------------	---------	---------

Melskitės tikėdami

Viešpačiui priimtiniu būdu galite mokytis tik Dvasios galia, o Dvasios galite gauti per tikėjimo maldą. Viešpats pasakė: „Ir per tikėjimo maldą jums bus duota Dvasia; ir jei Dvasios negausite, jūs nemokysite“ (DS 42:14). Jeigu melsite pagalbos mokymui, Šventosios Dvasios galia neš jūsų mokymus iki žmonių vaikų širdžių (žr. 2 Nefio 33:1).

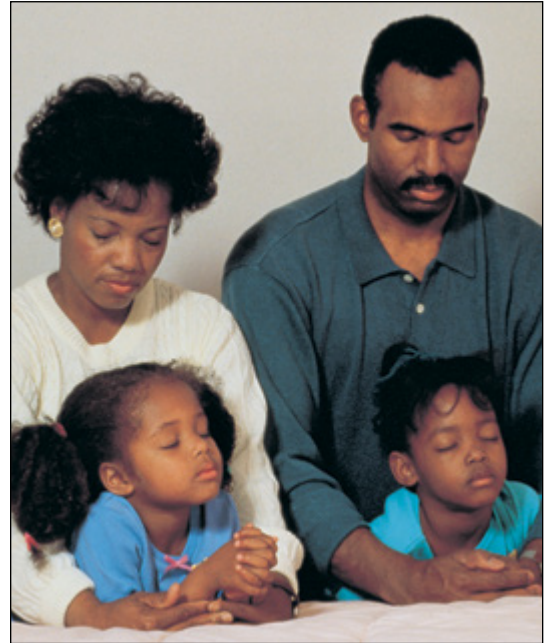
Prezidentas Gordonas B. Hinklis iliustravo šį principą pavyzdžiu iš savo misijos:

„Visada prisiminsiu du vaikus, tarnavusius mano misijoje. Vienas buvo išskirtinė žvaigždė. Jis buvo išsilavinęs. Jis buvo apsišvietęs. Jis buvo greitas. Jis buvo truputį arogantiškas. O kitas buvo ženklų dažytojas. Jis atvyko iš dažymo cecho be išsilavinimo, tačiau žinojo savo trūkumus ir kliovėsi Viešpačiu. Kai jis meldėsi, galėjai žinoti, kad jis kalbasi su Viešpačiu. Jis nekalbėjo mechaniškai, tai buvo pokalbis, ir tas jaunuolis darė stebuklus, kuomet kitas darbavosi tik paviršutiniškai. Vieno turima galia ir kito galios neturėjimas buvo akivaizdus. Šaukitės Viešpaties. Jis mus kviečia, ir Jis atsakys“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 469).

Užrašai

Stenkitės melstis nuoširdžiai, su tikru ketinimu ir „iš visų širdies jėgų“ (Moronio 7:48). Veiksminga malda reikalauja didelių pastangų (žr. Moronio 10:3–4; DS 8:10; 9:7). Rimtai apmąstykite savo požiūrį ir savo vartojamus žodžius. Melsdamiesi atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

- Melsdamiesi vartokite tokius žodžius, kurie parodo jūsų meilę ir pagarbą Dangiškajam Tėvui. Kad ir kokia kalba kalbėtumėte, kalbėkite tinkamai ir pagarbiai. Pavyzdžiui, anglų kalboje vartokite Raštų įvardžius *Thee*, *Thou*, *Thy*, ir *Thine*.
- Visada išreikškite dėkingumą už savo palaiminimus. Sąmoningos pastangos būti dėkingiems padės jums suprasti, koks maloningas yra Viešpats jūsų gyvenime.
- Melskite konkrečių Šventosios Dvasios nurodymų ir pagalbos. Parodykite, kad vertinate šį palaiminimą būdami jautrūs dvasiniams raginimams ir juos atpažindami. Tada drąsiai sekite tais raginimais.
- Melskitės su tikra meile. Melskitės už žmones, paminėdami jų vardus. Prašykite įkvėpimo, kad suprastumėte ir patenkintumėte jų poreikius. Melskitės už sutiktų žmonių, besidominčiųjų, naujų atsivertusiųjų ir mažiau aktyvių narių gerovę. Melskitės už savo rajono narius ir kunigijos bei pagalbinių organizacijų vadovus. Melskitės už savo šeimą namuose. Melskitės už savo porininką, kitus misionierius ir savo misijos prezidentą. Melskitės, kad sužinotumėte, kaip padėti kitiems, o po to būkite pasiryžę aukotis jų labui.
- Melskitės, kad jums būtų parodyta, kur eiti ir ką daryti. Melskitės, kad būtumėte atvesti pas tuos, kurie yra pasiruošę priimti Sugražinimo žinią. Melskitės, kad galėtumėte juos pažinti.
- Pripažinkite, kad Dangiškasis Tėvas geriau už jus žino, ko jums reikia. Pasitikėkite Dvasia, kuri padės sužinoti, ko melsti (žr. 3 Nefio 19:24; DS 46:28, 30).
- Melsdamiesi vakare, papasakokite Viešpačiui apie dienos darbus. Tada kartu su Juo apžvelkite kitos dienos planą. Klausykitės Dvasios raginimų.
- Melskitės, kad įveiktumėte pagundą. Pasiduodami pagundai, trukdote Dvasiai.

„Kiekvieną rytą [...] misionieriai turėtų atsiklausti ir maldauti Viešpaties atrišti liežuvius ir laiminančiai kalbėti per juos tiems, kuriuos jie mokys. Jeigu jie taip darys, jų gyvenimą apšvies nauja šviesa. Dirbdami jaus didesnę entuziazmą. Jie supras, kad yra tikrų tikriausi Viešpaties tarnai, kalbantys Jo vardu. Jie sulauks kitokio atsako iš tų, kuriuos moko. Taip darydami su Dvasia, jie sulauks besidominčiųjų atsako ta pačia Dvasia.“

PREZIDENTAS GORDONAS B. HINKLIS
„MISSIONARY SERVICE,“ FIRST WORLDWIDE LEADERSHIP
TRAINING MEETING, 11 JAN. 2003, 20

- Melskite ir, jeigu reikia, pasninkaukite dėl specialių palaiminimų.
- Melskitės dėl Raštų ir juos apmąstykite. Raštai atveria langą į apreiškimą.
- Tikėkite, kad Viešpats atsakys į jūsų maldas. Pripažinkite, kad Dievo mintys nėra jūsų mintys (žr. Izaijo 55:8–9), ir pasitikėkite Dievu – Jis atsakys į jūsų maldas Savo būdu ir Savo laiku.

Pratimas. Asmeninės studijos

Apmąstykite šiuos teiginius apie nuoširdžią maldą:

„Daugumos mūsų maldų problema yra ta, kad kalbame jas taip, lyg pakeltume telefono ragelį ir užsakinėtume daržoves – užsakėme ir padėjome ragelį. Turime medituoti, pagalvoti, pamąstyti dėl ko ir už ką meldžiamės, o tada kalbėtis su Viešpačiu taip, kaip vienas žmogus kalbasi su kitu“ (Gordonas B. Hinklis, *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 469).

„Jeigu malda tėra tik mėšlungiškas šauksmas krizės metu, tai ji yra visiškai savanaudiška, o apie Dievą mąstome kaip apie remontininką ar pagalbos tarnybą, kuri mums reikalinga kilus nelaimėi. Aukščiausiasį turėtume prisiminti dieną ir naktį – visada – ne tik tada, kai daugiau niekas nepadeda, o mums beviltiškai reikia pagalbos“ (Hovardas V. Hanteris, *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams [1997], 39).

Naudodamiesi šia skale, asmeniškai įvertinkite savo maldas. Savo studijų žurnale surašykite atsakymus į šiuos klausimus: kur šioje skalėje pažymėtumėte save? Kur šioje skalėje norėtumėte būti? Kaip ruošiatės pasikeisti?

	Menkai	Patenkinamai	Gerai	
Silpno tikėjimo Kristumi	←	=====	→	Stipraus tikėjimo Kristumi
Be dėkingumo	←	=====	→	Kupinos dėkingumo
Nesutelkus proto į darbą	←	=====	→	Sutelkus protą į darbą
Maldos nesiejamos su veiksmis	←	=====	→	Maldos įgyvendinamos veiksmis
Besikartojančios	←	=====	→	Sutelktos į šios dienos poreikius
Bejausmės	←	=====	→	Pamokančios, atgaivinančios
Nukreiptos į netyras mintis	←	=====	→	Nukreiptos į tyras mintis
Sutelktos į save	←	=====	→	Sutelktos į rūpinimąsi kitais žmonėmis
Abstrakčios, nekonkrečios	←	=====	→	Konkrečios, ne abstrakčios
Be Dvasios	←	=====	→	Dvasia vadovauja maldai
Neatpažįstant atsakymų	←	=====	→	Pasitikint, kad Dievas atsako į maldas

Raštų studijos

Kodėl turite melsti Dvasios?

2 Nefio 32:8–9

DS 42:14

DS 50:13–22

Ko turite melsti?

Almos 6:6

Almos 37:36–37

DS 50:29–30

Almos 13:28

3 Nefio 18:20

Raštų rodyklė, „Malda“

Almos 34:17–27

3 Nefio 19:9

Mokykitės atpažinti Dvasios raginimus

Dvasia visada gali jums vadovauti ir duoti nurodymus. Tačiau Dvasia kalba tyliai, per jausmus ir mintis. Jums ir jūsų mokomiems žmonėms atpažinti tylius, subtilius Šventosios Dvasios raginimus yra didelis iššūkis.

Prezidentas Boidas K. Parkeris mokė: „Dvasios balsas Raštuose apibūdinamas kaip „nei šiurkštus, nei garsus“. Tai ne „griaustinio balsas“ ir ne „smarkaus audringo triukšmo balsas“. Iš tiesų tai „ramus tobulo švelnumo balsas, lyg tai būtų šnibždesys“, kuris prasmelkia į kiekvieną sielą ir uždega širdį (žr. 3 Nefio 11:3; Helamano 5:30; DS 85:6–7). Prisiminkite Eliją, kuris surado Viešpaties balsą ne vėjyje, ne žemės drebėjime, ne ugnyje, o švelniame tyliame dvelksme (žr. 1 Karalių 19:12).

„Dvasia atkreipia mūsų dėmesį ne rėkdama ar purtydama mus sunkia ranka. Ji šnabžda. Ji glosto taip švelniai, kad, jeigu būname pernelyg užsiėmę, galime Jos visai nepajusti. (Nenuostabu, kad mums buvo atskleistas Išminties Žodis, nes kaipgi girtuoklis ar narkomanas galėtų pajusti tokį balsą?)

Kartais Ji mus spaudžia pakankamai tvirtai, kad atkreiptume dėmesį. Tačiau dažniausiai, jeigu neįsiklausysime į tą švelnų jausmą, Dvasia atsitrauks ir lauks, kol ateisime ieškodami ir klausydamiesi, ir kaip Samuelis senovėje, sakysime: „Kalbėk, [Viešpatie], tavo tarnas klauso (1 Samuelio 3:10)“ („The Candle of the Lord“, *Ensign*, Jan. 1983, 53).

Pasaulyje mūsų dėmesio troškta daugybė balsų, ir jie gali lengvai nuskandinti dvasines įžvalgas, jeigu būsime neatidūs.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Išanalizuokite šią lentelę. Pamažtykite apie akimirkas, kai patyrėte jausmus, mintis ar įspūdžius, pavaizduotus šiose Raštų ištraukose. Studijuodami ir semdamiesi patirties, papildykite šį sąrašą naujomis ištraukomis. Pamažtykite, kaip jūs galite pasinaudoti šiais principais, kad padėtumėte kitiems pajusti ir atpažinti Dvasią.

DS 6:23; 11:12–14; Romiečiams 15:13; Galatams 5:22–23	Sukelia meilės, džiaugsmo, ramybės, kantrybės, romumo, švelnumo, tikėjimo ir vilties jausmus.
DS 8:2–3	Sukelia mintis prote, jausmus širdyje.
DS 128:1	Užvaldo protą ir veikia jausmus.
Džozefas Smitas–Istorija 1:11–12	Padeda sustiprinti Raštų poveikį.
DS 9:8–9	Sukelia gerų pojūčių mokyti, jeigu kas nors yra tiesa.
Almos 32:28; DS 6:14–15; 1 Korintiečiams 2:9–11	Apšviečia protą.
Almos 19:6	Tamsą pakeičia šviesa.
Mozijo 5:2–5	Sustiprina troškimą vengti blogio ir paklusti įsakymams.
Jono 14:26	Moko tiesos ir primena ją.
Jono 14:27	Teikia ramybę ir paguodą.
Jono 16:13	Veda į tiesą ir parodo, kas įvyks.
Moronio 10:5	Atskleidžia tiesą.
DS 45:57	Veda ir apsaugo nuo klaidinimo.
2 Nefio 31:18; DS 20:27; Jono 16:14	Šlovina ir liudija apie Dievą Tėvą ir Jėzų Kristų.
DS 42:16; 84:85; 100:5–8; Luko 12:11–12	Padeda kalbėti nuolankiems mokytojams.
Jono 16:8	Atpažįsta ir ištaiso nuodėmę.
Moronio 10:8–17; DS 46:8–26; 1 Korintiečiams 12	Teikia Dvasios dovanas.

Almos 10:17; 12:3; 18:16, 20, 32, 35; DS 63:41	Padedą suprasti ar įžvelgti kitų mintis.
DS 46:30; 50:29–30	Pasako, ko melsti.
2 Nefio 32:1–5; DS 28:15	Pasako, ką daryti.
1 Nefio 10:22; Almos 18:35	Teisiesiems padeda kalbėti su galia ir įgaliojimu.
DS 21:9; 100:8; Jono 15:26	Liudija tiesą.
2 Nefio 31:17; Almos 13:12; 3 Nefio 27:20	Pašventina ir veda į nuodėmių atleidimą.
1 Nefio 2:16–17; 2 Nefio 33:1; Almos 24:8	Neša tiesą į klausytojo širdį.
1 Nefio 1:1–3; Išėjimo 31:3–5	Tobulina įgūdžius ir sugebėjimus.
1 Nefio 7:15; 2 Nefio 28:1; 32:7; Almos 14:11; Mormono 3:16; Etero 12:2	Skatina (pastūmėja pirmyn) arba stabdo (traukia atgal).
DS 50:13–22	Moko ir mokytoją, ir mokinius.
DS 88:3; Jono 14:26	Guodžia.

Atsakydamas į klausimą „Kaip mums atpažinti Dvasios raginimus?“ Prezidentas Gordonas B. Hinklis perskaitė Moronio 7:13, 16–17 ir pasakė: „Tai testas, kai viskas pasakyta ir padaryta. Ar tai įtikina daryti gera, pakilti, išsitiesti, elgtis teisingai, būti maloniam, dosniam? Jeigu taip, tai iš Dievo Dvasios. [...]

Jeigu tai kviečia daryti gera, tai iš Dievo. Jeigu tai kviečia daryti pikta, tai iš velnio. [...] Ir jeigu elgiatės gerai ir gyvenate teisingai, savo širdyse žinosite, ką jums sako Dvasia.

Dvasios raginimus atpažinsite iš Dvasios vaisių – tai, kas apšviečia, kas ugdo, kas yra teigiama, kas pritartina ir pakylėja, suteikia geresnių minčių, geresnių žodžių ir veda į geresnius poelgius – tai iš Dievo Dvasios“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 260–261).

Dievas atsako į jūsų maldas per asmeninį įkvėpimą ir apreiškimą. Per Šventąją Dvasią Jis ves jus ieškojimo darbe, padės mokyti sugrąžintosios Evangelijos, stiprinti mažiau aktyvius narius ir naujus atsivertusiuosius. Jūsų užduotis yra gyventi vertai, melstis karštai ir išmokti atpažinti bei drąsiai sekti Dvasios nurodymais.

Pasikliovimas Dvasia

Kaip Viešpaties tarnas, jūs turite dirbti Jo darbą Jo būdu ir Jo galia. Kai kurie misionieriai jaučia, kad žino, kaip pasiekti sėkmę. Kitiems trūksta tokio pasitikėjimo. Tačiau atminkite, kad turite pasitikėti Kristumi, o ne savimi. Pasikliaukite Dvasia, o ne savo talentais ar sugebėjimais. Pasikliaukite Dvasios vadovavimu kiekviename savo darbo žingsnyje. Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad Dvasia būtina mokant ir pamokslaujant:

„Niekas negali mokyti Evangelijos be Šventosios Dvasios“ (*History of the Church*, 2:477).

„Buvo keli tokie, kurie buvo pašaukti ir iššventinti apreiškimo ir pranašystės Dvasia; ir pradėjo jie mokyti pagal Dvasios žodžius, ir nors jie buvo silpni, tačiau juos sustiprino Dievo galia“ (*History of the Church*, 4:538).

„[Džozefas Smitas] pradėjo mokyti vyresniusius skelbti Evangeliją ir pabrėžė, kaip svarbu gauti Dvasios, kad galėtų mokyti su Šventąja Dvasia, atsiųsta iš dangaus“ (*History of the Church*, 4:13).

Planuodami savaitės ir dienos darbus, turite užduoti sau kai kuriuos esminius klausimus – kartais net kelis kartus per dieną (klausimų pavyzdžių ieškokite Raštų studijų lange). Ieškokite įkvėpimo atsakyti į šiuos klausimus taip, kad atsakymai atitiktų

kiekvieną situaciją. Atsakymai turėtų išryškėti jūsų planuose. Tačiau turite būti pasiryžę sekti Dvasia ir pakeisti savo planus, jeigu atsiranda nenumatytų progų.

Studijuokite šias Raštų eilutes ir apmąstykite, kaip jos atsako į šiuos svarbius klausimus, kuriuos turėtumėte užduoti sau kiekvieną dieną. Apmąstykite šių eilučių reikšmę jūsų ieškojimo pastangoms, planavimo darbams bei asmeninėms studijoms ir studijoms su porininku. Taip pat apmąstykite jų prasmę, kai vedate pamokas, kviečiate žmones išsipareigoti, tikrinatė tu išsipareigojimų laikymąsi, stiprinatė naujus bei mažiau aktyvius narius ir dirbate su nariais.

Raštų studijos

Kur turėčiau eiti?

Helamano 10:17	DS 75:26–27
DS 31:11	DS 79:1–2

Ką turėčiau daryti?

1 Nefio 4:6	DS 28:15
2 Nefio 32:2–5	DS 52:3–4

Ką turėčiau sakyti?

2 Nefio 33:1	DS 33:8–10	Mato 10:19–20
Almos 5:43–46	DS 50:13–22	Morkaus 13:11
Almos 11:22	DS 68:1–4	1 Korintiečiams 2:4–5,
Helamano 5:18	DS 75:3–11	12–13
Helamano 13:3–5	DS 100:5–8	Išėjimo 4:10–12

Kaip turėčiau pritaikyti savo mokymą prie besidominčiųjų poreikių?

Almos 12:7	3 Nefio 17:2–3	DS 84:85
Almos 41:1	DS 71:1	

Kokiomis Raštų ištraukomis ir kaip turėčiau naudotis?

Mozijo 18:19–20	DS 32:4	DS 71:1
Mozijo 27:35	DS 42:11–17	DS 80:4
DS 18:32–36	DS 68:1–4	Luko 24:13–32

Įspėjimo žodis

Melsdamiesi įkvėpimo, turėtumėte patvirtinti savo jausmus. Pavyzdžiui, palyginkite savo sprendimus su Raštais ir gyvųjų pranašų mokymais. Įsitinkite, kad šie jausmai atitinka jūsų paskyrimą; pavyzdžiui, jūs negausite apreiškimo, kaip vietinis vyskupas turi dirbti savo pašaukime. Savo sprendimus ir išvadas, jei tinkama, aptarkite su porininku, apygardos vadovu arba misijos prezidentu.

Prezidentas Hovardas V. Hanteris patarė: „Leiskite išsakyti įspėjimo žodį. [...] Manau, kad jeigu nebūsime atidūs [...], galime pradėti bandyti klastoti tikrąją Viešpaties Dvasios įtaką negarbingomis ir manipuliacinėmis priemonėmis. Man kelia rūpestį, kai stiprios emocijos ar nevaržomai besiliejančios ašaros priskiriamos Dvasios pasireiškimui. Be abejo, Viešpaties Dvasia gali sukelti stiprias emocijas, taip pat ir ašaras, tačiau toks išoriškas pasireiškimas neturi būti painiojamas su pačios Dvasios buvimu“ (*The Teachings of Howard W. Hunter*, 184). Viešpaties Dvasia visada yra pamokanti.

Apreiškimas ir dvasinė patirtis yra šventi. Jie turi būti privati ir aptariami tik tinkamose situacijose. Būdamas misionierius, jūs galite daugiau numanyti apie dvasinius pasireiškimus nei anksčiau savo gyvenime. Susilaikykite nuo pagundos laisvai kalbėti apie tokius patyrimus.

Prezidentas Boidas K. Parkeris patarė: „Aš sužinojau, kad stiprūs, išpūdingi dvasiniai patyrimai nevyksta labai dažnai. O kai jie įvyksta, dažniausiai tai tik mūsų pačių pamokymui ar pataisymui. Jeigu nesame pašaukti tinkamu įgaliojimu to daryti, tai jie nesuteikia mums teisės patarinėti ar taisyti kitus.

Aš taip pat įsitikinau, kad neišmintinga nuolat kalbėti apie neįprastus dvasinius patyrimus. Juos reikia rūpestingai saugoti ir dalintis tik tada, kai pati Dvasia liepia juos panaudoti laiminant kitus“ (*Ensign*, Jan. 1983, 53).

„Jeigu esame verti, turime teisę gauti apreiškimus dėl savęs, tėvai dėl vaikų, o Bažnyčios nariai dėl savo pašaukimų. Tačiau teisė gauti apreiškimus už kitus neperžengia mūsų pačių prievaizdavimo ribų.“

PREZIDENTAS DŽEIMSAS E. FAUSTAS
„COMMUNION WITH THE HOLY SPIRIT,“
ENSIGN, MAR. 2002, 4

Raštų studijos

Kliovimasis Dvasia yra toks svarbus, jog Viešpats mus griežtai įspėja neneigti ir netildyti Dvasios. Ko galite pasimokyti iš šių Raštų eilučių?

Jokūbo knygos 6:8–9

Mormono 9:7–9

DS 11:25–26

3 Nefio 29:5–6

Moronio 10:7–8

1 Tesalonikiečiams 5:19–20

Atminkite

- Melskitės tikėdami, kad j jūsų maldas bus atsakyta.
- Išmokite suprasti, atpažinti Dvasios raginimus ir sekti jais.
- Mokykitės kliauti Dvasia, kad parodytų, kur eiti, ką daryti ir ką sakyti.
- Mokykite kitus, kaip atpažinti Dvasią.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Savo dvasinius patyrimus užrašykite dienoraštyje. Pavyzdžiui, atsakykite į tokius klausimus: ar studijuodamas Raštus supratau ką nors geriau? Ar turėjau neįprastų progų susitikti su žmonėmis, su kuriais galėjau pasidalinti žinia? Ar man buvo suteikti žodžiai tą akimirka, kai man reikėjo? Ar jaučiau stiprų meilės jausmą sutiktiems žmonėms? Kaip buvo atsakyta į mano maldas?
- Padalinkite puslapį į dvi dalis. Vieną stulpelį pavadinkite „Ką padarė Viešpats“, o kitą „Ką padarė Lehis arba Nefis“. Perskaitykite pasakojimą apie Liahoną ir sulaužytą lanką (1 Nefio 16:9–30) arba apie tai, kaip Nefis statė laivą (1 Nefio 17:7–16; 18:1–6). Skaitydami šio pasakojimo įvykius įrašykite atitinkamame stulpelyje. Pamąstykite, ko šis pasakojimas gali pamokyti apie įkvėpimo esmę.
- Peržiūrėkite savo dienoraštį ir raskite atvejus, kada jus vedė Dvasia arba patyrėte apreiškimą ar kitą Dvasios dovaną. Pagalvokite, kada, kur ir kodėl tai įvyko. Ar darėte ką nors ypatinga, kad pasiruoštumėte šioms įvykiams? Kaip šiame nutikime pasireiškė Viešpaties ranka? Kaip jūs jautėtės? Ką galite daryti, kad patirtumėte panašių nutikimų? Jeigu prisiminsite šiuos nutikimus, tai padės jums vėl atpažinti ir priimti Dvasią.
- Apaštaly darbu knyga Biblijoje dar yra vadinama „Šventosios Dvasios darbu per apaštalus knyga“. Perskaitykite Apaštaly darbu knygos skyrių antraštes ir paaiškinkite, kodėl toks pavadinimas būtų tinkamas. Raskite įrodymų, patvirtinančių jūsų paaiškinimą.
- Studijuokite ir apmąstykite šį patarimą. Kaip jis susijęs su jūsų kasdieniu Evangelijos skleidimu?

„Pasakykite broliams būti nuolankiems ir ištikimiems ir laikytis Viešpaties Dvasios, kad ji vestų juos pirmyn; būti atidiems ir nenusigręžti nuo tylaus, ramaus balso; jis mokys juos, ką daryti ir kur eiti; jis atneš karalystės vaisius. Pasakykite broliams atverti širdis įtikinimui, kad, kai Dvasia ateis pas juos, jie būtų pasiruošę Ją priimti. Jie galės atskirti Viešpaties Dvasią nuo visų kitų dvasių – Ji snabždės ramybę ir džiaugsmą jų sieloms; Ji atims iš jų širdžių visą blogį, neapykantą ir neklusnumą, ir jie trokš daryti vien tik tai gera“ (cituota iš *Juvenile Instructor*, 19 July 1873, 114).

Šį pranašo Džozefo Smito patarimą, praėjus trejiems metams po jo mirties, susapnavo Brigamas Jangas. Jeigu jūs būtumėte Brigamo Jango vietoje ir gautumėte tokį patarimą, ką darytumėte?

- Studijuokite Almos 33:1–12; 34:17–29, 38. Į kokius klausimus atsakė Alma? (Peržiūrėkite Almos 33:1–2.) Kaip Alma atsakė į šiuos klausimus? Kokius jis pateikė įrodymus, kad Dievas girdi ir atsako į maldas?
- Viešpats pažadėjo, kad Dvasia mus ves daugeliu svarbių būdų. Skaitydami šias ištraukas, nustatykite savo darbo kryptis, kurios reikalauja Dvasios vadovavimo. Kokią įtaką šiose Raštų eilutėse esantys įsakymai ir pažadai daro jūsų asmeninėms studijoms ir studijoms su porininku? apygardos susirinkimams, zonos konferencijoms, krikšto apeigoms ir kitiems susirinkimams?

Malda

3 Nefio 19:24

DS 46:30

DS 50:30

Romiečiams 8:26

Susirinkimų vedimas

Moronio 6:9 DS 20:45 DS 46:2

Rašymas

DS 9:9 DS 124:4 DS 104:81

DS 47:4 DS 24:6 Mozės 6:6

- Perskaitykite šias Raštų eilutes (taip pat skyrių antraštes).

DS 60:1–5 DS 61:1–4, 21–22 DS 62:4–8

Kas šiame pasakojime buvo labai svarbu Viešpačiui?

Kas Viešpačiui nebuvo svarbu?

Pamąstykite apie šį vyresniojo Dalino H. Oukso teiginį:

„Žmogus gali turėti stiprų troškimą, kad jį vestų Viešpaties Dvasia, bet [...] neišmintinga trokšti, kad jis būtų vedamas *visame kame*. Troškimas būti Viešpaties vedamam yra stiprybė, tačiau jį turi lydėti supratimas, kad mūsų Dangiškasis Tėvas daug sprendimų palieka mums patiems. Asmeninis sprendimų priėmimas yra vienas iš augimo, kurį turime patirti mirtingame gyvenime, šaltinių. Žmonės, kurie bando perkelti sprendimų priėmimą Viešpačiui ir maldauja apreiškimo dėl kiekvieno sprendimo, greitai atsiduria tokioje padėtyje, kai meldžia vadovavimo, bet jo negauna. Pavyzdžiui, tai nutinka daugelyje situacijų, kai sprendimai yra paprasti arba bet kuris pasirinkimas yra priimtinas.

Mes turime ištirti dalykus savo protu, naudodamiesi Kūrėjo suteiktomis samprotavimo galiomis. Tada turime melstis vadovavimo ir elgtis pagal jį, jei jį gauname. Jeigu negauname vadovavimo, turime elgtis pagal savo nuovoką. Žmonės, kurie stengiasi gauti apreiškimus dėl dalykų, dėl kurių Viešpats nepasirinko mums vadovauti, gali sugalvoti atsakymą remdamiesi savo pačių fantazija ar neobjektyvumu, ar netgi gauti atsakymą per klaidingą apreiškimą“ („Our Strengths Can Become Our Downfall,“ *Ensign*, Oct. 1994, 13–14).

Koks ryšys tarp pasiklovimo savo samprotavimais ir pasitikėjimo Dvasia?

Studijos su porininku

- Pakalbėkite apie maldas, kurias kalbate kartu su porininkais. Ar joms vadovauja Šventoji Dvasia? Ar gavote atsakymus į savo maldas? Ar meldamiesi kartu su porininkais:
 - tikite, kad Dievas jums duos tai, ko teisiai prašote?
 - pripažįstate ir dėkojate už atsakymus į maldas?
 - meldžiatės dėl žmonių minėdami jų vardus ir apmąstydami jų poreikius?
 - meldžiatės dėl vienas kito ir dėl Dvasios, kad Ji jus vestų?
 - gaunate atsakymus į savo maldas?

Su porininku aptarkite, kaip nuoširdžiau sieksite Dvasios.

- Aptarkite, kaip skirtingai žmonės apibūdina Šventosios Dvasios įtaką. Parašykite komentarus, kuriuos pasakė besidomintieji apie savo dvasinius patyrimus, mokantis Evangelijos ir stengiantis laikytis įsipareigojimų. Kaip galite padėti kitiems atpažinti šią šventą įtaką? Kaip tai darydami galite išvengti manipuliacijų?

Užrašai

Užrašai

- Apmąstykite ir aptarkite, kaip šis mokymas tinka jums: „Dvasinių dalykų spartinti negalima. Tokie žodžiai kaip *priversti*, *varžyti*, *spausti*, *reikalauti* neapibūdina mūsų privilegijų, susijusių su Dvasia. Jūs negalite priversti Dvasios atsakyti, kaip negalite priversti išdygti pupos ar prasikalti kiaušinio anksčiau laiko. Jūs galite sukurti aplinką, skatinančią augti, puoselėti ir apsaugoti; tačiau negalite priversti ar spausti: turite išlaukti augimo“ (Boyd K. Packer, „The Candle of the Lord,“ *Ensign*, Jan. 1983, 53).

- Aptarkite šiuos teiginius ir tai, kaip šie principai gali pakeisti tiek jūsų maldas, tiek jūsų darbą. Kaip jūsų maldos gali lemti planavimą, tikslų užsibrėžimą ir darbą kiekvieną dieną?

„Mūsų veiksmai, žvelgiant plačiau, yra mūsų maldų vaikai. Pasimeldę mes veikiame; mūsų tinkamas kreipimasis nubrėžia teisybę mūsų elgesio kursą“ (Bruce R. McConkie, „Why the Lord Ordained Prayer,“ *Ensign*, Jan. 1976, 12).

„Nuoširdi malda reiškia, kad prašydami bet kokio palaiminimo ar dorybės, turime dirbti dėl to palaiminimo ir puoselėti dorybę“ (David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, 114–115).

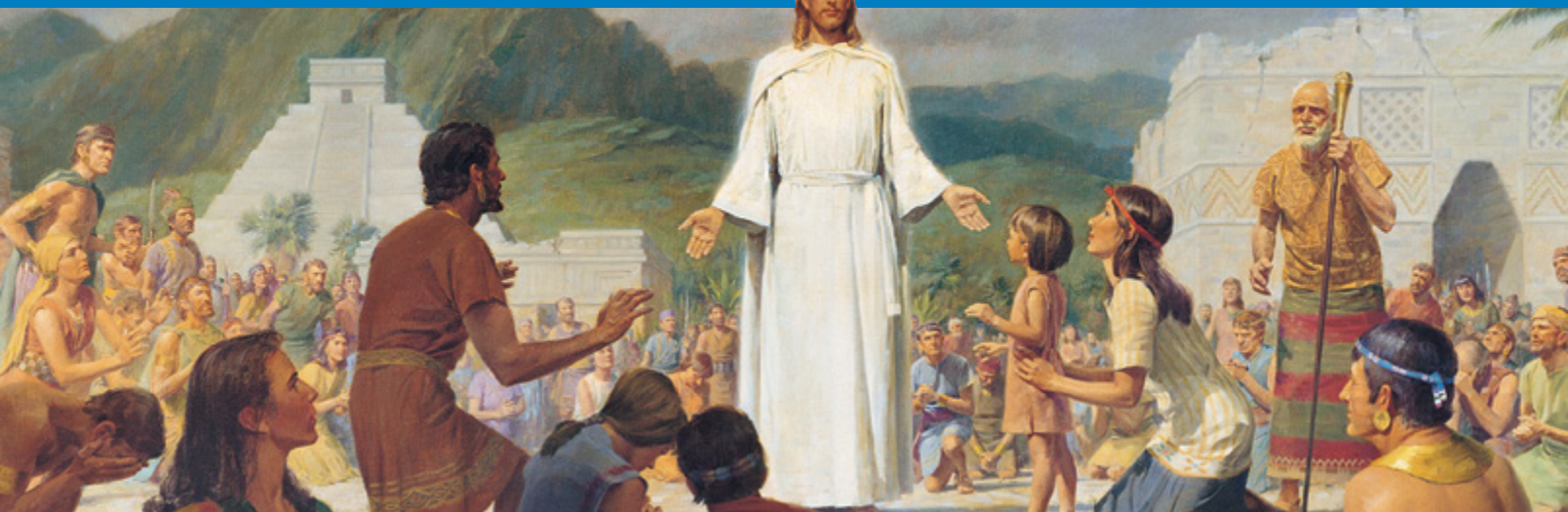
„Prašykite [Dievo] atvesti jus ten, kur Jam reikia, ir pasakyti, ką Jis nori, kad darytumėte, ir jausti, kad esate pasiruošę tai padaryti“ (Brigham Young, *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 46).

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Paruoškite pamoką apie tinkamos ir pagarbios kalbos vartojimą maldoje.
- Jei tinka, tegul misionieriai papasakoja istoriją, kurią girdėjo neseniai vykusiame liudijimų susirinkime, mokydami ar kitomis aplinkybėmis. Kitų pasakojamos dvasingos istorijos ar nutikimai gali jums padėti ugdyti tikėjimą ir pripažinti, kad Dvasios įtaka pasireiškia plačiai ir dažnai.
- Dėkokite už Viešpaties rankos pasireiškimą jūsų darbe (žr. DS 59:21). Aptarkite, kaip padėka padeda jums pamatyti mažus, tačiau labai svarbius būdus, kuriais Viešpats jus palaimina (žr. Etero 3:5).
- Paprašykite misionierių pakalbėti apie Šventosios Dvasios misiją ir galią.
- Paprašykite naujo atsivertusiojo pakalbėti, kaip jį, kaip besidomintįjį, paveikė Dvasia.

Misijos prezidente,

- Kartkartėmis paprašykite misionierių savo savaitiniuose laiškuose parašyti jums apie savo dvasinius išgyvenimus.
- Asmeninių pokalbių metu kartkartėmis pasiteiraukite misionierių apie jų rytines ir vakarines maldas. Paklauskite, ar jie jaučia, kad jų maldos yra prasmingos.
- Paklauskite misionierių, kaip jie padeda besidomintiesiems pajusti ir atpažinti Dvasią.
- Jeigu tinka, papasakokite misionieriams, kaip jūs gaunate apreiškimus apie perkėlimus, nepaklusnius misionierius, tuos, kuriems reikia pagalbos, ir doktriną, kurių reikia mokyti.

Koks Mormono Knygos vaidmuo?

Apsvarstykite

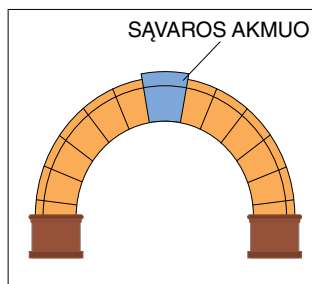
- Kodėl Mormono Knyga yra mūsų tikėjimo sąvaros akmuo?
- Kaip Mormono Knyga atsako į didžiuosius sielos klausimus?
- Kodėl Mormono Knyga yra tokia svarbi atsivertimo procese?
- Kaip turėčiau naudotis Mormono Knyga, kad stiprinčiau kitų tikėjimą ir padėčiau jiems artėti prie Dievo?
- Kodėl pažadas, esantis Moronio 10:3–5 eilutėse, yra toks svarbus misionieriškame darbe?

Mormono Knyga yra galingas Kristaus dieviškumo įrodymas. Ji yra ir Sugražinimo per pranašą Džozefą Smitą įrodymas. Pagrindinė atsivertimo dalis yra gauti Šventosios Dvasios liudijimą, kad Mormono Knyga yra tikra. Kaip misionierius, pirma turite pats įgyti asmeninį liudijimą, kad Mormono Knyga yra tikra. Atvertimo metu šis liudijimas gali vesti į gilų ir išliekantį tikėjimą Mormono Knygos galia. Būkite tikri, kad kiekvienam, kuris skaito bei apmąsto Mormono Knygą ir nuoširdžiai, su tikru ketinimu ir tikėdamas Kristų klausia Dievą, ar ji yra tikra, Šventoji Dvasia paliudys apie tai. Šis Šventosios Dvasios liudijimas turi būti pagrindinis jūsų mokymo tikslas.

Mormono Knyga yra mūsų tikėjimo sąvaros akmuo

Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad Mormono Knyga yra „mūsų religijos sąvaros akmuo“ (Mormono Knygos įvadas). Kitoje vietoje jis teigė: „Atimkite Mormono Knygą ir apreiškimus, ir kas lieka iš mūsų religijos? Mes jos nebeturime“ (*History of the Church*, 2:52).

Arka yra tvirta architektūrinė struktūra, padaryta iš pleišto formos dalių, kurios remiasi viena į kitą. Vidurinė dalis, sąvaros akmuo, paprastai yra didesnė už kitus pleištus ir laiko kitus akmenis vietoje. Kai pranašas Džozefas Smitas pavadino

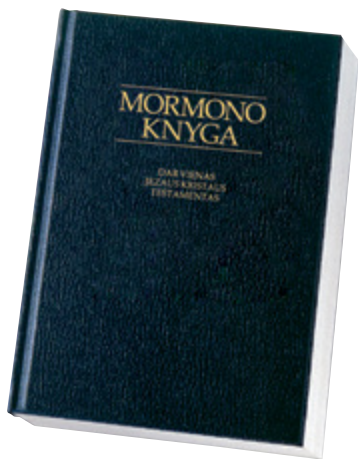

Užrašai

Mormono Knygą „mūsų religijos sąvaros akmeniu“, jis norėjo pasakyti, jog Mormono Knyga laiko visą mūsų religiją. Prezidentas Ezra Taftas Bensonas pasakė, kad Mormono Knyga yra sąvaros akmuo mažiausiai trimis aspektais:

Liudijimu apie Kristų. „Mormono Knyga yra sąvaros akmuo mūsų liudijimo apie Jėzų Kristų, kuris pats yra kertinis akmuo visko, ką darome. Ji galingai ir aiškiai liudija apie Jo realumą.“

Doktrinos pilnatvė. „Pats Viešpats pareiškė, kad Mormono Knygoje yra „Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė“ (DS 20:9; [27:5]). [...] Mormono Knygoje rasime visų mūsų išgelbėjimui reikalingų doktrinų pilnatvę. Jos mokomos aiškiai ir paprastai, kad net vaikai galėtų pasimokyti apie išgelbėjimą bei išaukštinimą.

Liudijimo pagrindu. „Kaip arka subyra, išėmus sąvaros akmenį, lygiai taip viskas, kas susiję su Bažnyčia, stovi ar griūva priklausomai nuo Mormono Knygos tikrumo. Tai aiškiai supranta Bažnyčios priešai. Štai kodėl jie neatlyždami siekia įrodyti Mormono Knygos klaidingumą, nes sugriovus pasitikėjimą ja, toliau galima imtis pranašo Džozefo Smito. Taip pat mūsų teiginių apie kunigystės raktus, apreiškimą ir sugrąžintąją Bažnyčią. Ir priešingai, jeigu Mormono Knyga yra tikra – milijonai gavę Dvasios liudijimą paliudijo, jog taip iš tikro yra, – tai reikia priimti tvirtinimus apie sugrąžinimą ir visa, kas susiję su juo“ (*A Witness and a Warning* [1988], 18–19).

Mormono Knyga, pasitelkus Dvasią, yra jūsų galingiausia atvertimo priemonė. Ji yra teisingiausia iš visų knygų žemėje (žr. Mormono Knygos įvadą). Ji aiškiai moko Kristaus doktrinos, ypač pamokose, kurias vedate besidomintiesiems. Tegul ji būna pagrindinis šaltinis mokant apie Sugrąžintąją Evangeliją. Toliau pateikiami pavyzdžiai tų Mormono Knygoje aiškiai dėstomų tiesų, kurių mokysite besidominčiuosius.

Misionierių pamoka	Doktrinos	Nuorodos
Jėzaus Kristaus Evangelijos Sugrąžinimo žinia	Atsimetimas, Sugrąžinimas, Džozefas Smitas, kunigystės įgaliojimas	1 Nefio 12–14 2 Nefio 3; 26–29 Mozijo 18
Išgelbėjimo planas	„Didysis amžinojo Dievo planas“, įskaitant Adomo Nuopuolį, Apmokėjimą, Prisikėlimą ir Teismą	2 Nefio 2; 9 Mozijo 3; 15 Almos 12; 40–42
Jėzaus Kristaus Evangelija	Tikėjimas Kristumi, atgaila, krikštas, Šventosios Dvasios dovana ir ištvėrimas iki galo	2 Nefio 31–32 3 Nefio 11; 27
Įsakymai; įstatymai ir apeigos	Krikšto, patvirtinimo, įšventinimo ir kunigystę ir sakramento apeigos	3 Nefio 11:22–28; 18 Moronio 2–6

Pratimas. Asmeninės studijos

Savo studijų žurnale parašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- Kokią įtaką Mormono Knygos studijos padarė jūsų liudijimui apie Jėzų Kristų?
- Kaip galėtumėte panaudoti Mormono Knygą, kad stiprintumėte kitų liudijimus?

Raštų studijos**Ką Gelbėtojas kalba apie Mormono Knygą?**

DS 1:29

DS 3:19–20

DS 17:6

DS 19:26–27

DS 20:5–16

DS 33:16

DS 42:12

Mozės 7:62

Mormono Knyga liudija apie Kristų

Shutterstock.com: Harrison Cooney Co., Inc. maltonai auflus. Nepojudi.

Pagrindinė Mormono Knygos paskirtis yra įtikinti visus žmones, kad Jėzus yra Kristus (žr. antraštinį Mormono Knygos puslapį). Ji liudija apie Kristų, patvirtindama Jo gyvenimo, misijos ir galios realumą. Ji moko tikrosios doktrinos apie Apmokėjimą – išgelbėjimo plano pagrindą. Keli iš tų, kurių raštai išliko Mormono Knygoje, matė Kristų asmeniškai. Jaredo brolis, Nefis ir Jokūbas matė ikimirtingąjį Kristų. Mormonas ir Moronis matė prisikėlusį Kristų. Be to, Gelbėtojo trumpos, bet galingos tarnystės neFITams liudininkais buvo daugybė žmonių (žr. 3 Nefio 11–28). Tie, kurie mažai arba nieko negirdėjo apie Gelbėtoją, pažins Jį skaitydami, apmąstydami ir meldamiesi dėl Mormono Knygos.

Mormono Knygos liudijimas patvirtina Biblijos liudijimą, kad Jėzus yra Viengimis Dievo Sūnus ir pasaulio Išpirkėjas. Mokydami Jėzaus

Kristaus Evangelijos pilnatvės, jūs dažnai liudysite apie pasaulio Gelbėtoją ir Išpirkėją. Su Šventosios Dvasios galia jūs išsakysite gyvą liudijimą apie šios žinios tikrumą.

Raštų studijos**Dėl kokių priežasčių Mormono Knygos pranašai rašė savo metraščius?**

1 Nefio 6:4–6

1 Nefio 9:3–5

2 Nefio 4:15–16

2 Nefio 25:23–29

2 Nefio 26:15–16

2 Nefio 29:11–14

2 Nefio 33:13–15

Jokūbo knygos 1:4–7

Jokūbo knygos 4:1–6, 12

Enoso 1:13

Jaromo 1:2

Omnio 1:25–26

Mormono žodžių 1:3–8

Almos 37:2, 14

3 Nefio 5:14–15

Mormono 8:35

DS 3:16–20

DS 10:46–48

Mormono Knyga ir Biblija palaiko viena kitą

Žmonės įvairiai traktuoja Bibliją. Kai kas mano, kad Biblija yra visiškai tobula, be klaidų, ir daugiau nereikia nieko, kad būtume išgelbėti. Kiti mano, jog Biblija yra vertingas literatūros kūrinys, bet neigia, kad ji yra Kristaus dieviškumo, stebuklų ar tiesioginio Dievo apreiškimo įrodymas. Kai kas ignoruoja Bibliją, dar kiti niekada nėra jos matę ar neturėjo progos skaityti.

Pastarųjų dienų šventieji tiki, kad „Biblija – Dievo žodis, tiek, kiek ji teisingai išversta“ (Tikėjimo Teiginių 1:8). Mormono Knyga toli gražu nekonkuruoja su Biblija – ji paremia ją, skatina ją skaityti ir liudija apie jos žinios tikrumą. Jūs turite skaityti Mormono Knygą ir Bibliją tam, kad vieną papildytumėte kita.

Mormono Knygoje kalbama apie senovės sandoras, kurias Dievas sudarė su Savo vaikais; Biblija pasakoja apie pranašus, kurie dėl tikėjimo taip pat gavo tas sandoras. Mormono Knyga liudija apie Kristų ir Jo Išpirkimą; Biblijoje pasakojama apie Jo gimimą, tarnavimą, mirtį, Apmokėjimą ir Prisikėlimą. Taigi Biblija ir Mormono Knyga papildo ir praturtina viena kitą.

PDŠ karaliaus Jokūbo Biblijos ir Mormono Knygos leidime anglų kalba pateikiamos dalinės nuorodos ir pagalbinės studijavimo priemonės, paverčiančios Judo lazda (Bibliją) ir Juozapo lazda (Mormono Knygą) viena mūsų rankose (žr. Ezechielio 37:15–17; t. p. žr. 1 Nefio 13:34–41; 2 Nefio 3:12; 29:8). Mokydami teikite pirmenybę Mormono Knygos ištraukoms, tačiau parodykite, kad Mormono Knyga ir Biblija moko to paties.

Naudokitės Mormono Knyga aiškindami Biblijos ištraukas. Pavyzdžiui, Naujajame Testamente sakoma, kad Kristus pasikrikštijo, kad „įvykdytų visą teisumą“ (Mato 3:14–15). Mormono Knyga paaiškina, ką reiškia „įvykdyti visą teisumą“ (žr. 2 Nefio 31:5–9).

Jeigu naudosite Mormono Knygą ir Bibliją kaip du Raštų šaltinius, jos įveiks nesutarius ir ištaisys klaidingą doktriną (žr. 2 Nefio 3:12).

Biblijoje apie liudytojų įstatymą mokoma: „Dviejų ar trijų liudytojų parodymais remsis visa byla“ (2 Korintiečiams 13:1). Pagal šį įstatymą apie Jėzų Kristų liudija tiek Mormono Knyga, tiek Biblija.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Mormono Knygoje ir Biblijoje raskite dalines nuorodas tomis pačiomis temomis. Pavyzdžiai pateikiami skliaustuose po kiekvienos temos. Papildykite savomis ištraukomis ir temomis.

- Pranašai (Amoso 3:7 ir Jokūbo knygos 4:4–6)
- Atsimetimas (2 Timotiejui 4:3–4 ir 2 Nefio 28)
- Sugražinimas (Apaštalių darbų 3:19–21 ir 1 Nefio 13:34–42)
- Dievo vaikai (Apaštalių darbų 17:29 ir 1 Nefio 17:36)

Raštų studijos

Kas apie Mormono Knygą rašoma Biblijoje?

Jono 10:16	Raštų rodyklė, „Efraimas“,
Izaijo 29:4, 11–18	paantraštė: <i>Efraimo, arba</i>
Ezechielio 37:15–17	<i>Juozapo, lazda</i>

Kas apie Bibliją rašoma Mormono Knygoje?

1 Nefio 13:20–29, 40–41	3 Nefio 23:1
2 Nefio 29:3–14	Mormono 7:8–9

Kokiu būdu abi knygos pasitarnauja kaip Kristaus testamentai?

2 Nefio 29:8	Jono 20:31	Apaštalių darbų 10:43
--------------	------------	-----------------------

Mormono Knyga atsako į sielos klausimus

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė, kad misionieriai „turi parodyti, kaip [Mormono Knyga] atsako į didžiuosius sielos klausimus“ („Flooding the Earth with the Book of Mormon,“ *Ensign*, Nov. 1988, 5).

„Didieji sielos klausimai“ gali būti tokie: ar Dievas tikrai yra? Ar egzistavau prieš gimdamas? Ar gyvensiu po mirties? Kokia gyvenimo paskirtis? Ar Jėzus tikrai yra Gelbėtojas?

Kiti klausimai gali būti apie laikinus dalykus: kaip galiu pagerinti savo santykius su sutuoktiniu? Kaip galiu padėti savo paaugliams išvengti narkotikų ir amoralumo? Kaip galiu rasti darbą, kad išlaikyčiau šeimą?

Jėzaus Kristaus Evangelija padeda atsakyti į abiejų rūšių klausimus. Kai gauname patvirtinimą, kad Mormono Knyga yra tikra, mes pradėdame rasti atsakymus į klausimus apie gyvenimo paskirtį ir amžinojo gyvenimo viltį. Mormono Knygoje aprašomas laimės planas, suteikiantis gyvenimui prasmę ir perspektyvą. Mormono Knygoje aiškiai pateikiami atsakymai į tokius klausimus, kaip šie:

- Ar Dievas tikrai yra? (Almos 22)
- Ko iš manęs tikisi Jėzus Kristus? (2 Nefio 9)
- Kaip tikėjimas Jėzumi Kristumi gali man padėti? (Almos 36)
- Ar yra gyvenimas po mirties? (Almos 40)
- Kokia gyvenimo paskirtis? (Almos 34)
- Kodėl Dievas leidžia, kad būtų blogis ir kančios? (2 Nefio 2; Almos 14:9–11; 60:13)
- Ar reikia pakrikštyti mano kūdikį? (Moronio 8)
- Ar Dievas pažįsta mane? (Almos 5:38, 58)
- Ar Dievas atsako į maldas? (Enoso 1)
- Kaip man atrasti ramybę ir džiaugsmą? (Mozijo 2, 4)
- Kaip mano šeima gali tapti laimingesnė ir vieningesnė? (Mozijo 2)
- Kaip suderinti šeimą ir karjerą? (3 Nefio 13)
- Kaip galiu stiprinti savo santykius su sutuoktiniu? (3 Nefio 14)
- Kaip galiu išvengti blogio, kuris grasina mano šeimai? (Almos 39)
- Kaip galėčiau išvengti nuodėmės? (Helamano 5)

Kai skaitome Mormono Knygą vadovaujami Dvasios, ji padeda atsakyti į asmeninius klausimus. Joje mokoma, kad malda ir apreiškimas yra konkrečių problemų sprendimo raktas. Ji padeda mums tikėti, kad Dievas atsakys į mūsų maldas.

Mormono Knyga padeda suprasti, kad Dievo įsakymai nėra varžantis leistinių ir neleistinių dalykų sąrašas, o navigaciniai ženklai į laimingą, visavertį gyvenimą. Kai pradėsime suvokti, kad pirmieji Evangelijos principai ir apeigos yra kelias į visavertį gyvenimą, mes pripažinsime, jog tie principai padeda atsakyti į kiekvieną klausimą ir patenkina visus poreikius. Pavyzdžiui, mes suprantame, kad atgaila, atleidimas ir sandora tarnauti kitiems yra būtini, kad pagerėtų sutuoktinių santykiai. Mes matome, kad tikėjimas Kristumi, sandorų sudarymas ir laikymasis, Dvasios raginimų klausymas gali padėti paaugliams vengti juos supančių galingų pagundų.

Evangelija gali atsakyti į beveik kiekvieną klausimą ir poreikį. Štai kodėl jūsų paskirtis yra mokyti „mano evangelijos principų, esančių Biblijoje ir Mormono Knygoje, kurioje yra evangelijos pilnatvė“ (DS 42:12).

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Sudarykite „didžiųjų sielos klausimų“, kuriuos jums užduoda besidomintieji, sąrašą. Raskite Mormono Knygoje eilutes, atsakančias į tuos klausimus. Užrašykite atsakymus savo studijų žurnale ir panaudokite mokydami.

„Kaip niekad pavojingame pasaulyje [...] Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas turi maitinančią galią pamaitinti alkstančias pasaulio dvasias.“

PREZIDENTAS BOIDAS K. PAKERIS
„THE BOOK OF MORMON: ANOTHER TESTAMENT OF JESUS CHRIST,“ *ENSIGN*, NOV. 2001, 64

Mormono Knyga artina žmones prie Dievo

Apie Mormono Knygą pranašas Džozefas Smitas sakė: „Žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos“ (Mormono Knygos įvadas). Mormono Knyga yra lyg pradinis liudijimo ir asmeninio apreiškimo taškas. Pasitelkite Mormono Knygą, kad padėtumėte žmonėms įgyti dvasinės patirties, ypač įgyjant liudijimą iš Šventosios Dvasios, kad pati knyga yra tikra. Nuolatos kviesdami žmones gyventi pagal Mormono Knygos principus, jūs padedate jiems ugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir artėti prie Dievo.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pareiškė: „Tie, kurie pamaldžiai skaitė [Mormono Knygą], turtingi ar vargšai, išsimokslinę ar beraščiai, išaugo per jos galią. [...] Be išlygų pažadu, kad pamaldžiai skaitant Mormono Knygą, nepriklausomai nuo to, kiek kartų anksčiau esate ją skaitę, į jūsų širdis ateis [...] Viešpaties Dvasia. Ateis sustiprėjęs pasiryžimas eiti paklūstant Jos įsakymams, sustiprės liudijimas apie gyvojo Dievo Sūnaus realumą“ („The Power of the Book of Mormon,“ *Ensign*, June 1988, 6).

Naudokitės Mormono Knyga atsakydami į prieštaravimus

Daug žmonių netikės viskuo, ko mokote. Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė, kaip pasitelkus Mormono Knygą galima elgtis tokiose situacijose:

„Mes turime naudoti Mormono Knygą, kad atremtume prieštaravimus Bažnyčiai. [...]“

Visi prieštaravimai, ar jie būtų susiję su abortais, daugpatyste, septintos dienos šventimu ar su kitais panašiais dalykais, iš esmės priklauso nuo to, ar Džozefas Smitas ir jo darbo tęsėjai buvo ir yra Dievo pranašai, gaunantys dieviškus apreiškimus. [...]

Todėl vienintelė problema, kurią prieštarautojas turi sau išspręsti, tai sužinoti, ar Mormono Knyga yra tikra. Nes jei Mormono Knyga yra teisinga, tada Jėzus yra Kristus, Džozefas Smitas buvo Jo pranašas, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra tikra ir šiandien jai vadovauja apreiškimą gaunantis pranašas.

Pagrindinė mūsų užduotis yra skelbti Evangeliją ir daryti tai veiksmingai. Mes neprivalome atsakyti į kiekvieną prieštaravimą. Kiekvienas žmogus galiausiai atsiremia į tikėjimo sieną, ir ten turi apsispręsti“ (*A Witness and a Warning*, 4–5).

Pavyzdžiui, nuoširdūs besidomintieji gali priešintis tam, ko mokėte apie Išminties Žodį. Padėkite jiems suprasti, kad tikrasis jų klausimas yra, ar Džozefas Smitas kalbėjo kaip Dievo pranašas, kai šis įsakymas buvo atnaujintas šiame Evangelijos laikotarpyje. Galite pasakyti: „Kad imtume tikėti šiuo mokymu, turime būti įsitikinę, jog šis įsakymas buvo Dievo apreikštas pranašui Džozefui Smitui. Vienas būdas sužinoti, ar Džozefas Smitas yra Dievo pranašas, yra skaityti ir melstis dėl Mormono Knygos.“

Besidomintieji turi patys išsklaidyti savo nuogąstavimus ir prieštaravimus. Jūs galite padėti, nukreipdami juos į tai, kas sustiprins jų tikėjimą Jėzumi Kristumi – į Mormono Knygos skaitymą ir meldimą dėl jos. Kai sustiprės jų liudijimas apie Sugrąžinimą, jie turės jėgų išsklaidyti savo prieštaravimus ir nuogąstavimus.

Bandydami išsklaidyti nuogąstavimus nepamirškite, kad mūsų nusimanymas ateina iš šiuolaikinių pranašų – Džozefo Smito ir jo ipėdinių – gaunančių tiesioginį apreiškimą iš Dievo. Todėl pirmas klausimas, į kurį turi atsakyti besidomintysis, yra: „Ar Džozefas Smitas buvo pranašas“, o atsakyti į šį klausimą jis gali skaitydamas ir melddamasis dėl Mormono Knygos.

Džozefas Smitas ir Mormono Knyga

Vienas būdas sužinoti, ar Džozefas Smitas yra Dievo pranašas, yra skaityti ir melstis dėl Mormono Knygos.

Pratimas. Asmeninės studijos

Savo studijų žurnale užsirašykite, kaip cituosite Džozefą Smitą ir Mormono Knygą, bandydami atsakyti į šiuos prieštaravimus ir nuogąstavimus:

- „Aš netikiu, kad Dievas toliau kalba su žmonėmis.“
- „Aš tikiu, kad galiu garbinti Dievą savaip, o ne per kokią nors organizuotą religiją.“
- „Kodėl prisijungęs prie jūsų bažnyčios valgydamas turėčiau nebegerti vyno?“
- „Kam man reikalinga religija?“

Mano tėvas Džozefas © 2004 Liz Lemon Swindle. Šis paveikslėlis spausdinamas gavus Foundation Arts, American Fork, Utah 84003, sutikimą.

Kaip turėtumėte naudotis Mormono Knyga?

Daug besidominčiųjų arba neskaito Mormono Knygos, arba nesupranta to, ką skaito. Neskaitantiems ar nesuprantantiems Mormono Knygos yra sunkiau gauti liudijimą apie jos tikrumą.

Skaitykite Mormono Knygą kartu su besidominčiais

Skaitydami kartu melskite, kad Šventoji Dvasia paliudytų besidomintiesiems, jog Mormono Knyga yra tikra.

Besidomintiesiems galite padėti kartu su jais skaitydami Mormono Knygą. Melskite pagalbos, kai rinksite ištraukas, susijusias su jų nuogastavimais ir problemomis. Galite skaityti su jais per mokomąjį vizitą arba apsilankę papildomai. Be to, galite pasirinkti, kad su besidominčiais skaitytų ir nariai.

Vienos iš svarbiausių dalių yra antraštinis puslapis, įvadas (ypač dvi paskutinės pastraipos) ir Moronio 10:3–5. Šios ištraukos padeda besidomintiesiems suprasti, kaip gauti liudijimą apie Mormono Knygą. Paskatinkite

juos skaityti Mormono Knygą nuo pradžios, nuo trijų ir aštuonių liudytojų liudijimų bei pranašo Džozefo Smito liudijimo.

Perskaitykite ir aptarkite trumpas (tokias kaip 1 Nefio 3:7 ar Mozijo 2:17) ir ilgesnes ištraukas arba ištikus skyrius (pvz., 2 Nefio 31, Almos 7 ar 3 Nefio 18).

Kai skaitysite su besidominčiais, protarpiais stabtelkite ir aptarkite tai, ką perskaitėte. Nurodykite, kokių svarbiausių žinių ar doktrinų reikėtų ieškoti, skaitant su jumis. Išsakykite savo įžvalgas, jausmus, liudijimus ir asmeninę patirtį. Padėkite kitiems pajusti dvasinę Mormono Knygos galią. Šitaip mokysite juos tikrosios doktrinos tiesiai iš Mormono Knygos. Tęskite šią praktiką ir per kitus apsilankymus, kad mokomi žmonės ilgainiui išminktų skaityti ir melstis savarankiškai.

Principų ir doktrinų mokykite vartodami Mormono Knygos pranašų žodžius ir posakius. Paaiškinkite ištraukos aplinkybes ir kontekstą. Paaiškinkite nežinomus žodžius ir frazes. Pritaikykite sau ar besidomintiesiems tai, ką perskaitėte, raskite pavyzdžių, kurie yra tiesiogiai susiję su jumis ar besidominčiais (žr. 1 Nefio 19:23). „Pritaikyti“ reiškia mintyse sukurti sąsają tarp doktrinos supratimo ir įgyvendinimo. Kad skaitymas būtų nuoširdus, kupinas rimtų ketinimų, jūs ir tie, kuriuos mokote, turi norėti elgtis pagal doktriną, ja vadovautis kasdieniame gyvenime ir, jeigu būtina, atgailauti. Gyvendami pagal doktriną gausite užtikrinimą, kad ji yra teisinga. Pavyzdžiui, besidominčiajam galite pasakyti:

„Prašau, nenuvertinkite Mormono Knygos. Melskite vizijos, kaip veiksmingiau panaudoti Mormono Knygą savo misijoje. Aš pažadu, kai tai padarysite, jūsų galvoje nušvis kryptis, kuria turite eiti.“

VYRESNYŠIS DŽOZEFAS B. VIRTLINAS

SEMINAR FOR NEW MISSION
PRESIDENTS, 23 JUNE 1999

- „Nefis, kaip ir jūs, susidūrė su sunkiu išbandymu. Kadangi jis tikėdamas „ėjo ir darė“, ką Viešpats įsakė, jam viskas pavyko. (Perskaitykite 1 Nefio 3:7.) Aš žinau, kad Dievas pasiūlys išeitį, kad galėtumėte gyventi pagal Išminties Žodį.“
- „Jonai, gerai, kad jūs norite išsivaduoti iš kaltės, kurią jaučiate. Kaip Gelbėtojas pažadėjo nefitams, taip ir jūs, jeigu atgailausite, būsite pakrikštytas ir priimsite Šventąją Dvasią, tapsite „be kaltės priešais savo Tėvą“. (Perskaitykite 3 Nefio 27:16.)

Pasikliaukite pažadu iš Moronio 10:3–5. Kiekvienas žmogus, kuris nuoširdžiai skaito ir meldžiasi dėl šios knygos, Šventosios Dvasios galia įsitikins jos tikrumu. Padarykite viską, ką galite, kad padėtumėte besidomintiems:

- Skaityti Mormono Knygą ir apmąstyti joje esančią žinią apie Jėzų Kristų.
- Melstis Dievui ir tikėti Jėzų Kristų, kad gautų liudijimą apie tai, kad Mormono Knyga yra tikra ir Džozefas Smitas – Sugražinimo pranašas.
- Melstis nuoširdžiai, vadovautis tikru ketinimu, kuris reiškia, kad jie pasiryžę veikti pagal iš Dievo gautą atsakymą.

Jūs taip pat turite reguliariai taikyti šį pažadą, kad sustiprintumėte ir atnaujintumėte savo pačių liudijimą apie Mormono Knygą. Šis atnaujintas liudijimas padės jums išlaikyti tvirtą įsitikinimą, kad kiekvienas, kuris taiko šį pažadą, gaus atsakymą.

Remkitės Mormono Knyga kiekviename savo darbo žingsnyje

Mormono Knyga yra galingas atvertimo šaltinis. Naudokite ją kaip pagrindinį šaltinį mokydami apie sugrąžintąją tiesą.

Atminkite

- Mormono Knyga yra mūsų liudijimo apie Jėzų Kristų, mūsų doktrinos ir mūsų liudijimų sąvaros akmuo.
- Mormono Knyga aiškiai moko doktrinų, kurios yra ir misionierių pamokose.
- Remkitės Mormono Knyga atsakydami į sielos klausimus ir reaguodami į prieštaravimus Bažnyčiai.
- Nuosekliai skaitykite Mormono Knygą su besidomnčiaisiais ir naujai atsivertusiais. Darykite viską, ką galite, kad padėtumėte jiems patiems skaityti kasdien ir tai, ką sužino, taikyti savo gyvenime.
- Pasikliaukite Viešpaties pažadu, kad kiekvienas žmogus, kuris nuoširdžiai skaito ir meldžiasi dėl Mormono Knygos, Šventosios Dvasios galia įsitikins jos tikrumu.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Perskaitykite 2 Nefio 2, 9, 30, 31, 32 ir paryškinkite kiekvieną nuorodą į Jėzų Kristų. Sudarykite šiose ištraukose vartojamų Kristaus vardų ir titulų sąrašą. Pabraukite Kristaus išstartus žodžius. Pasižymėkite Jo bruožus ir veiksmus. Galbūt norėsite tai daryti ir toliau, skaitydami visą Mormono Knygą.
- Užsirašykite savo studijų žurnale, kaip jautėtės, kai pirmą kartą gavote dvasinį liudijimą, kad Mormono Knyga yra tikra.
- Pristatant Mormono Knygoje mokomas ir aiškinamas doktrinas, DS 20:17 vartojama frazė „per tai mes žinome“. Perskaitykite DS 20:15–35 ir sudarykite minimų doktrinų sąrašą. Pasirinkite vieną iš tų doktrinų ir naudodamiesi Raštų rodykle palyginkite savo sąrašą su tuo, ką apie tas doktrinas sako Biblija.
- Palyginkite Kalno pamokslą Mato 5–7 ir Kristaus pamokslą prie šventyklos 3 Nefio 12–14. Sudarykite aiškių ir vertingų tiesų, atkurtų per Mormono Knygą, sąrašą.
- Sudarykite sąrašą klausimų, kuriuos uždavė besidomintieji. Raskite Mormono Knygos ištraukas, kurios atsako į tuos klausimus, ir kasdien remkitės jomis mokydami.
- Suraskite Mormono Knygos ištrauką, kuri pakeitė jūsų gyvenimą. Studijų žurnale užrašykite savo jausmus, kurie kilo skaitant tą ištrauką.
- Raskite Mormono Knygoje visas vietas, kuriose yra užrašyti kieno nors maldos žodžiai. Savo studijų žurnale surašykite bendrus tų maldų elementus.
- Perskaitykite 2 Nefio 33:10–15 ir Moronio 10:27–29, 34. Ką apie tai, kaip naudojotės Mormono Knyga, pasakytumėte Nefiui ir Moroniui prie teismo pertvaros? Užrašykite savo atsakymą ir pagalvokite, kaip galėtumėte pasitaisyti.
- Iš Mozijo 11–16 antraščių surašykite Abinadžio mokymų santrauką. Perskaitykite tuos skyrius ir išplėskite savo santrauką.
- Iš Mozijo 2–5 skyrių antraščių surašykite karaliaus Benjamino mokymų santrauką. Perskaitykite tuos skyrius ir išplėskite savo santrauką.
- Kasdien skaitydami Mormono Knygą užsirašykite savo studijų žurnale, kokios ištraukos padarė jums įspūdį. Užsirašykite, kaip pritaikysite jas savo gyvenime.

Studijos su porininku

- Kartu skaitykite Mormono Knygos ištraukas. Papasakokite vienas kitam, ką sužinojote ir pajutote. Taip pat paliudykite vienas kitam.
- Į kurį Mormono Knygos pranašą ar misionierių norėtumėte būti panašus ir kodėl? Pasidalinkite atsakymu su savo porininku.
- Kartu perskaitykite Almos 26 ir 29 skyrius. Papasakokite, ką manote apie savo misiją. Atsakymą užrašykite savo studijų žurnale.
- Perskaitykite Almos 37:9 ir aptarkite Raštų svarbą Amonui ir jo draugams misionieriams. Raskite nuorodas, aprašančias, kaip jie naudojosi Raštais.
- Perskaitykite su savo porininku Almos 11–14, vienas vaidinkite Almą ar Amuleką, o kitas – niekintojus. Atkreipkite dėmesį, kaip misionieriai atsakė į sunkius klausimus.

- Perskaitykite šį tikrą atsitikimą ir aptarkite, ką sužinojote apie Mormono Knygos svarbą ir galią (vardai pakeisti).

„Kai pakvietėme Snaiderius gauti krikšto ir patvirtinimo apeigas, sesuo Snai-der buvo pasiruošusi, o brolis Snaideris tarė: „Vyresnieji, per daug nesitikėkite. Nežinau, ar kada nors iš viso tai darysiu!“ Nors brolis Snaideris priėmė tai, ko mokėme, visuomet sutikdavo mus šiltai ir draugiškai, bet buvo labai susirūpi-nęs, kaip reaguos jo šeima, kai jis prisijungs prie kitos bažnyčios.

Kelias savaites stebėję brolio Snaiderio kovą, mes su porininku sugalvojome dar kartą su Snaideriais perskaityti 3 Nefio 11 skyrių. Niekad nepamiršiu, kas nutiko tą vakarą. Kai atsivertėme Mormono Knygą, mano porininkas paaiškino: „Šis skyrius, kaip tikriausiai prisimenate, pasakoja apie Gelbėtojo apsilankymą pas Mormono Knygos žmones. Čia mes skaitome apie Gelbėtojo meilę tiems žmonėms ir Jo mokymus.“ Mes paeiliui skaitėme po eilutę ar dvi. Perskaičius 5 eilutę mano porininkas įsiterpė ir tarė: „Man visuomet daro įspūdį aprašymas balso, kurį jie išgirdo. Balsas nebuvo nei šiurkštus, nei garsus, ir nors jis buvo tylus, jis persmelkė juos. Tą balsą jie girdėjo ne tik savo ausimis, bet ir širdimi“. Aš stebėjau Snaiderius, įdėmiai klausančius mano porininko.

Po pokalbio apie maldą ir Dvasios klausymąsi atėjo eilė skaityti broliui Snaideriui: „Ir štai, trečiąjį kartą jie suprato balsą, kurį girdėjo; ir jis sakė jiems: Stebėkite mano Mylimąjį Sūnų, kuriuo aš labai patenkintas, kuriame pašlovinau savo vardą – jo klausykite.“ Brolis Snaideris padarė pauzę, įdėmiai žvelgdamas į Mormono Knygą. Po kurio laiko jis pažiūrėjo į mane ir tarė: „Dangiškasis Tėvas tikrai didžiavosi savo Sūnumi, ar ne?“ „Taip“, – patvirtinau. Brolis Snaideris vėl nuleido akis į knygą ir žvelgė į atverstą puslapį tarsi paskendęs apmąstymuose. „Aš norėčiau, kad Dangiškasis Tėvas didžiutųsi ir manimi. Įdomu, kaip Jis pristatytų mane. Manau, jeigu aš... na, jeigu aš noriu, kad Jis didžiutųsi manimi, turiu elgtis taip, kaip nori Jis.“ „Taip, manau, tai būtų svarbu“, – atsakiau. „Ką gi, – tęsė brolis Snaideris, – manau, jog per daug rūpinuosi tuo, ką pagalvos kiti, ir per mažai rūpinuosi tuo, ką galvoja Dievas.“ Kiek luktelėjęs brolis Snaideris linktelėjo ir ryžtingai tarė: „Manau, man reikia pasikrikštyti.“ Jo atsakymas buvo toks netikėtas, kad mes su porininku pažvelgėme į jį suglumę. Galiausiai mano porininkas pasakė: „Taip, tai teisingas žingsnis. Tiesą sakant, toliau šiame skyriuje Gelbėtojas moko ...“ Kol mano porininkas kalbėjo, aš pajutau širdyje degimą ir dėkingumą už Mormono Knygos galią.“

Kaip šie misionieriai naudojo Mormono Knygą? Kaip jūs su porininku galite geriau naudotis ja savo misionieriškame darbe?

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Praktiškai pritaikykite šios dalies antraštėse paminėtus būdus, kaip reikia naudotis Mormono Knyga.
- Surašykite prieštaravimus ar klausimus, kuriuos išsakė besidomintieji. Paaiškinkite vienas kitam, kaip, pasitelkę Mormono Knygą, atsakysite į tuos klausimus.
- Kartu skaitykite Mormono Knygos ištraukas. Dalinkitės žiniomis, jausmais ir liudijimais.
- Naudodamiesi Mormono Knyga mokykitės patvirtinti Sugrąžinimo žinią.
- Išsirinkite vieną iš didžiųjų Mormono Knygos misionierių. Pakalbėkite apie jį ir pasiūlykite misionieriams išvardinti to misionieriaus bruožus. Paraginkite kiekvieną misionierių pasiryžti išsiugdyti kurį nors iš tų bruožų. Kartokite šį pratimą reguliariai, aptardami kitus Mormono Knygos misionierius.

Užrašai

- Pakvieskite misionierius pasidalinti patirtimi, kaip Mormono Knyga padėjo atsiversti jų besidomintiesiems.
- Tegul misionieriai išsako tinkamiausius Mormono Knygos atsakymus į sielos klausimus.

Misijos prezidente,

- Mokykite misionierius, kaip pasitelkus Mormono Knygą patvirtinti Sugražinimo žinios tikrumą.
- Su misionieriais perskaitykite 1 Nefio 1 skyrių ir palyginkite jį su Džozefo Smito patirtimi.
- Aprūpinkite misionierius naujais Mormono Knygos egzemplioriais. Tegul jie skirtingomis spalvomis išryškina:
 - Kiekvieną nuorodą į Jėzų Kristų (visus Jo vardus ir Jį nurodančius įvardžius).
 - Jo žodžius (išstartus Jo paties arba pranašų, kai sakoma: „Tai Viešpaties žodis“).
 - Jo savybes.
 - Doktrinas ir principus, esančius Mormono Knygoje.

Paprašykite kiekvieno puslapio apačioje suskaičiuoti bendrą pažymėtų dalykų skaičių. Per asmeninius pokalbius ir apygardos susirinkimus kas du tris mėnesius pasiūlykite misionieriams tarpusavyje pasidalinti tuo, ką sužinojo. Galite visai misijai pasiūlyti pasižymėti tikėjimo Jėzumi Kristumi, atgailos, krikšto, Šventosios Dvasios dovanos ar bet kurio kito esminio Evangelijos principo nuorodas.

- Per asmeninius pokalbius paprašykite misionierių pasidalinti su jumis Mormono Knygos ištraukomis, kurios pakeitė jų gyvenimą.
- Misionieriams paaiškinkite, kaip Mormono Knyga moko misionierių pamokose esančių doktrinų. Pavyzdžiui, jeigu pamokos tema yra Apmokėjimas, tegul misionieriai į vieną grafą surašo visus svarbiausius jo elementus iš Mormono Knygos, įskaitant nuorodas. Gretimoje grafoje tegul išvardija tuos pačius elementus, nurodomus Biblijoje. Tegul misionieriai palieka tuščias vietas prie tų elementų, kurių trūksta ar nėra mokoma Biblijoje. Misionieriui taps akivaizdu, kad Mormono Knyga yra mūsų doktrinos sąvaros akmuo. Tą patį galima padaryti su kitomis doktrinomis, kurių moko misionieriai.
- Išsiaiškinkite, kokie sielos klausimai rūpi jūsų misijos žmonėms. Paraginkite misionierius rasti atsakymus Mormono Knygoje.

Kaip išsiugdyti Kristaus savybes?

Apsvarstykite

- Kaip galiu išsiugdyti savybes, kurios padės tapti galingesniu ir veiksmingesniu Jėzaus Kristaus Evangelijos skleidėju?
- Kaip Kristaus savybių ugdymas padės man atlikti savo, kaip misionieriaus, paskirtį?
- Kokią savybę turėčiau labiausiai ugdyti?

Savo mirtingosios tarnystės pradžioje Jėzus Kristus, vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, pasišaukė du žvejus Petrą ir Andriejų. „Eikite paskui mane! – tarė jis. – Aš padarysiu jus žmonių žvejais“ (Mato 4:19; taip pat žr. Morkaus 1:17). Viešpats ir jus pasišaukė į Savo darbą ir kviečia sekti Juo. Kvietimas sekti Kristumi – tai kvietimas sekti Jo pavyzdžiu ir tapti tokiems, kaip Jis.

Kai kuriuose vadovėlio *Skelbti mano evangeliją* skyriuose rašoma, ką jūs turite daryti kaip misionieriai – kaip studijuoti, kaip mokytis, kaip išmintingai leisti laiką. Tačiau taip pat svarbu yra tai, kas jūs esate.

Sugrąžintoji Evangelija padės jums tapti tokiems, kaip Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus. Gelbėtojas parodė kelią. Jis parodė tobulą pavyzdį ir įsakė mums tapti tokiems, kaip Jis (žr. 3 Nefio 27:27). Mokykitės iš Jo ir stenkitės įkūnyti Jo savybes savo gyvenime. Jo Apmokėjimo galia padės jums pasiekti šį tikslą ir leis padėti jį pasiekti kitiems.

Raštuose aprašomos Kristaus savybės, kurias jums būtina ugdyti ne tik kaip misionieriams, bet ir visą gyvenimą. Studijuokite Raštų ištraukas šiame skyriuje ir ieškokite kitų Kristaus savybių pavyzdžių studijuodami kitas ištraukas.

Kristaus savybės yra Dievo dovanos. Jos pasiekiamos tada, kai teisiai naudojotės valios laisve. Prašykite Dangiškojo Tėvo palaiminti jus šiomis savybėmis; jūs negalite jų išsiugdyti be Jo pagalbos. Trokšdami patikti Dievui pripažinkite savo silpnumą ir stenkitės tobulėti.

Užrašai

Raštų studijos**Ką šios Raštų ištraukos kalba apie sekimą Jėzaus Kristaus pavyzdžiu?**

3 Nefio 12:48

Jono 13:1–16

3 Nefio 27:21, 27

1 Petro 2:21

Koks ryšys tarp pirmųjų Evangelijos principų ir Kristaus savybių?

Moronio 8:25–26

Idėjos, kaip studijuoti šį skyrių

Yra daug būdų, kaip studijuoti šį skyrių. Išbandykite vieną iš šių idėjų:

- Kai baigdami šį skyrių atliksite „Savybių pratimą“, išsiaiškinkite, kokią savybę jūs labiausiai norite ar jums labiausiai reikia ugdyti. Studijuokite skyrių apie tą savybę ir užsibrėžkite tikslus, kaip ją ugdyti.
- Perskaitykite skyrių, bet nestudijuokite Raštų ištraukų ir nuspręskite, kurią savybę norėtumėte studijuoti išsamiau. Tada tyrinėkite pagrindines Raštų vietas, susijusias su šia savybe. Ieškokite papildomų skyriuje neišvardintų Raštų ištraukų, mokančių apie šią savybę. Savo studijų žurnale užrašykite idėjas, kaip ją ugdyti.
- Sugalvokite, kurią savybę norite studijuoti. Naudokitės metodu, pateiktu skyrelyje „Kristaus savybių ugdymas“ šio skyriaus gale.

Tikėjimas Jėzumi Kristumi

Kai tikite Kristų, jūs tikite, kad Jis yra Dievo Sūnus, Tėvo Viengimis kūne. Jūs priimate Jį kaip savo Gelbėtoją ir Išpirkėją ir sekate Jo mokymais. Jūs tikite, kad jūsų nuodėmės gali būti atleistos per Jo Apmokėjimą. Tikėjimas Juo reiškia, kad jūs pasitikite Juo ir žinote, kad Jis jus myli.

Tikėjimas skatina veiksmus – atgailą, paklusnumą ir atsidavusią tarnystę. Kai tikite Jėzų Kristų, jūs pasitikite Viešpačiu taip, kad galite vadovautis Jo įsakymais, netgi kai nevisiškai suprantate jų motyvą. Jūs darote tai, ko Viešpats nori iš jūsų. Jūs padedate daryti gera tiek savo, tiek ir kitų gyvenimuose. Jūs galite daryti stebuklus pagal Viešpaties valią. Jūsų tikėjimas pasireišk uolumu ir darbu.

Tikėjimas yra galios principas. Dievas veikia galia, tačiau Jo galia dažniausiai naudojama kaip atsakas į tikėjimą (žr. Moronio 10:7). Jis veikia pagal Savo vaikų tikėjimą. Abejonė ir baimė yra priešingos tikėjimui.

Jūsų tikėjimas augs per stropų mokymąsi, maldą, pasišventusią tarnystę ir paklusnumą Šventosios Dvasios raginimams bei įsakymams.

Jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi auga, kai jūs geriau susipažįstate su Juo ir Jo mokymais. Tyrinėdami Raštus, jūs sužinote apie Jo kelius, Jo meilę visiems žmonėms ir Jo įsakymus.

© 1989 Conceptions Unlimited Investments, Inc. Nėkopijuoti

Tikėjimas apima ir pasitikėjimą Šventosios Dvasios galia bei misija. Per tikėjimą jūs gaunate atsakymus į savo maldas ir asmeninį įkvėpimą, kuris veda jus Viešpaties darbuose.

Raštų studijos

Kas yra tikėjimas?

Almos 32:21
Etero 12:6

Hebrajams 11:1;
Raštų rodyklė, „Tikėjimas“

Ištikimi tikėjimui,
„Tikėjimas“, p. 181–183

Kaip įgyti tikėjimą ir ką jis gali padėti padaryti?

2 Nefio 25:29
2 Nefio 26:13
Mozijo 4:6–12

Almos 32
Helamano 15:7–8
Etero 12:7–22

Moronio 7:33
Romiečiams 10:17
Hebrajams 11

Kokių palaiminimų galime gauti tikėdami?

Mozijo 3:17
Mozijo 5:1–15

Helamano 5:9–12
Jono 14:6

Viltis

Viltis yra patvarus pasitikėjimas, kad Viešpats įvykdys Savo pažadus jums. Ji pasireiškia pasitikėjimu, optimizmu, entuziazmu ir atkaklumu. Tai tikėjimasis ir laukimas, kad kas nors įvyks. Kai turite vilties, jūs atlaikote išbandymus ir sunkumus pasitikėdami ir būdami tikri, kad viskas išsispręs jūsų labui. Viltis padeda jums nugalėti neviltingumą. Raštuose viltis Jėzumi Kristumi dažnai vaizduojama kaip žinojimas, kad jūs paveldėsite amžinąjį gyvenimą celestialinėje karalystėje.

Prezidentas Džeimsas E. Faustas mokė:

„Viltis yra mūsų sielų inkaras. [...]

Viltis yra pasitikėjimas Dievo pažadais, tikėjimas, kad trokštami palaiminimai išsipildys ateityje, jeigu mes veiksime dabar. [...]

Patikimas mūsų vilties šaltinis yra tai, kad mes esame Dievo sūnūs ir dukterys ir kad Jo Sūnus, Viešpats Jėzus Kristus, išgelbėjo mus nuo mirties“ („Hope, an Anchor of the Soul,“ *Ensign*, Nov. 1999, 59–60).

„Būdami palaiminti viltimi, mes, mokiniai, atsigręžkime į tuos, kurie dėl kokios nors priežasties nutolo nuo Evangelijos vilties (žr. Kolosiečiams 1:23). Pakelkime rankas, kurios beviltiškai nusviro.“

VYRESNYŠIS NYLAS A. MAKSVELAS
„BRIGHTNESS OF HOPE,“ *ENSIGN*, NOV. 1994, 36

Raštų studijos

Kas yra viltis ir ko mes viliamės?

2 Nefio 31:20
Almos 58:10–11
Etero 12:4, 32

Moronio 7:40–48
DS 59:23
DS 138:14

Romiečiams 8:24–25
Hebrajams 6:10–20
Raštų rodyklė, „Viltis“

Meilė ir tyroji Kristaus meilė

Vienas žmogus kartą Jėzaus paklausė: „Koks įsakymas yra didžiausias įstatyme?“ Jėzus jam atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Ant-rasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mato 22:36–39).

Tikroji meilė yra „tyra Kristaus meilė“ (Moronio 7:47). Ji apima amžinąją Dievo meilę visiems Savo vaikams. Mes turime siekti ugdyti tokią meilę. Kai esate pripildyti tikrosios meilės, jūs paklūstate Dievo įsakymams ir darote viską, ką galite, kad tarnautumėte kitiems ir padėtumėte jiems priimti sugražintąją Evangeliją.

Tikroji meilė yra Dievo dovana. Pranašas Mormonas pasakė, kad mes turėtume melstis savo Tėvui iš visų širdies jėgų, kad būtume pripildyti šitos meilės (žr. Moronio 7:48). Jeigu seksite šiuo patarimu ir stengsitės daryti teisius darbus, jūsų meilė visiems žmonėms sustiprės, ypač tiems, tarp kurių jūs dirbate. Jūs pajusite nuoširdų rūpestį kitų žmonių amžinąja gerove ir laime. Jūs matysite juos kaip Dievo vaikus, turinčius potencialą tapti panašiais į mūsų Dangiškajį Tėvą, ir dirbusitės jų labui. Jūs vengsite neigiamų jausmų, tokių kaip pyktis, pavydas, geidulingumas ir godumas. Jūs vengsite teisti kitus, juos kritikuoti ar neigiamai kalbėti apie juos. Jūs stengsitės suprasti juos ir jų nuomonę. Jūs būsite kantrūs jiems ir stengsitės padėti, kai jiems bus sunku ar jie bus nusivylę. Tikroji meilė, kaip ir tikėjimas, skatina veikti. Tikrąją meilę ugdysite ieškodami progų tarnauti kitiems ir atiduoti save.

© 2000 Simmonas Djuvis. Neopjūoti.

Raštų studijos

Kas yra tikroji meilė?

Moronio 7:45–48

1 Korintiečiams 13

Raštų rodyklė, „Tikroji meilė“

Kaip Jėzus rodė tikrąją meilę?

1 Nefio 19:9

Etero 12:33–34

Almos 7:11–13

Luko 7:12–15

Ko šios eilutės moko apie tikrąją meilę?

2 Nefio 26:30

Almos 7:24

1 Timotiejui 4:12

Mozijo 2:17

Etero 12:28

1 Petro 4:8; žr. išnašą

Mozijo 28:3

DS 88:125

Dorybė

Dorybė gimsta jūsų minčių gilumoje ir troškimuose. Tai minties ir elgesio modelis, pagrįstas aukštais moralės standartais. Kadangi Šventoji Dvasia negyvena nešvariose padangtėse, dorybė yra būtina sąlyga, kad gautume Dvasios vadovavimą. Ką jūs mąstote ir darote, būdami vieni, niekieno nematomi, labiausiai parodo jūsų dorybę.

Dorovingi žmonės yra dvasiškai švarūs ir tyri. Jie sutelkia dėmesį į teisias, pakylėjančias mintis, o nevertas mintis, kurios veda prie netinkamų veiksmų, veja šalin. Jie paklūsta Dievo įsakymams ir seka Bažnyčios vadovų nurodymais. Jie meldžia jėgų atsispirti pagundoms ir daryti tai, kas teisinga. Jie nedelsdami atgailauja už nuodėmes ar blogus darbus. Jie gyvena vertai šventyklos rekomendacijos.

Jūsų protas yra kaip teatro scena; tačiau jūsų proto teatre vienu metu scenoje gali vaidinti tik vienas aktorius. Jeigu scenoje tuščia, į ją gundyti ateina tamsios ir nuodėmingos mintys. Tačiau šios mintys neturi jokios galios, jeigu jūsų proto scena užimta pilnaverčių minčių, pavyzdžiui, išmuktų giesmių ar Raštų eilučių, kurias galite prisiminti, kai esate gundomi. Valdydami savo proto sceną, jūs galite sėkmingai atsispirti nuolatiniais raginiams pasiduoti pagundai ir įsivelti į nuodėmę. Jūs galite tapti tyri ir dorovingi.

Raštų studijos

Ką reiškia būti dorovingam?

DS 4:6	DS 46:33	2 Petro 1:3–8
DS 25:2	DS 121:45–46	Raštų rodyklė, „Dorybė“
DS 38:24	Tikėjimo Teiginių 1:13	

Žinios

Viešpats įsakė: „Siekite mokytumą, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu“ (DS 88:118). Taip pat Jis įspėjo, jog „neįmanoma, kad žmogus būtų išgelbėtas neturėdamas išmanymo“ (žr. DS 131:6). Siekite žinių, ypač dvasinių žinių. Studijuokite Raštus kiekvieną dieną, taip pat studijuokite gyvųjų pranašų žodžius. Apmąstydami savo konkrečius klausimus, sunkumus ir galimybes, pagalbos ieškokite per studijavimą ir maldas. Ypač didelį dėmesį atkreipkite į tas Raštų vietas, kuriomis galite remtis mokydami arba atsakydami į klausimus apie sugrąžintąją Evangeliją.

Pagalvokite, kaip galite pritaikyti Evangelijos principus savo gyvenime. Kai studijuosite uoliai, su malda ir vedini tyro ketinimo, Šventoji Dvasia apšvies jūsų protą, mokys jus ir padės suprasti Raštų bei gyvųjų pranašų mokymų prasmę. Taip pat žinių galite įgyti stebėdami ir klausydamiesi kitų žmonių, ypač Bažnyčios vadovų. Kaip Nefis galite pasakyti: „Mano siela gėrisi raštais, ir mano širdis apmąsto juos. [...] Štai mano siela gėrisi Viešpaties dalykais; ir mano širdis nuolat mąsto apie tai, ką esu matęs ir girdėjęs“ (2 Nefio 4:15–16).

Raštų studijos

Kaip žinios padeda Viešpaties darbe?

Almos 17:2–3 DS 88:77–80

Kaip galite gauti žinių?

2 Nefio 32:1–5 DS 76:5–10 Raštų rodyklė, „Pažinimas,
Moronio 10:5 DS 88:118 žinojimas“
DS 42:61

Kantrybė

Kantrybė yra sugebėjimas išverti laukimą, rūpestį, priešpriešą ar kančias be pykčio ar suirzimo. Tai sugebėjimas vykdyti Dievo valią ir priimti Jo laiko sąlygas. Kai esate kantrūs, jūs atlaikote spaudimą ir galite pasitikti nelaimės ramiai ir su viltimi. Kantrybė susijusi su viltimi ir tikėjimu – jūs turite palaukti pažadėtų Viešpaties palaiminimų išsipildymo.

Kantrybės reikia kasdieniuose patyrimuose ir santykiuose, ypač su savo porininku. Norėdami įveikti savo trūkumus ar silpnynes, jūs turite būti kantrūs su visais žmonėmis, taip pat ir su savimi.

„Gyvenimas pilnas sunkumų, vieni yra mažesni, kiti rimtesni. Atrodo, kad visi patiria nesibaigiančią išbandymų virtinę. Mūsų problema ta, kad dažnai tikimės greitai pergyventi tokius sunkumus, pamiršdami, kad tam būtina dangiška dorybė – kantrybė.“

PREZIDENTAS TOMAS S. MONSONAS
„PATIENCE—A HEAVENLY VIRTUE,“ *ENSIGN*, NOV. 1995, 59

Pratimas. Asmeninės studijos

- Studijuokite Mozijo 28:1–9. Ko troško Mozijo sūnūs?
- Ko Viešpats mokė šiuos misionierius? (Žr. Almos 17:10–11 ir 26:27.)
- Kokie yra kai kurie jų kantrybės ir uolumo rezultatai? (Žr. Almos 26.)
- Atsakymus užrašykite savo studijų žurnale.

Raštų studijos

Kodėl svarbi kantrybė? Kaip susiję kantrybė ir tikėjimas?

Mozijo 23:21

Mozijo 24:9–16

Almos 31:31

Almos 32:41–43

Almos 34:40–41

DS 101:38

Romiečiams 5:3–5

Romiečiams 8:24–25

2 Korintiečiams 6:1–10

Jokūbo laiško 5:10–11

Psalmių 46:10

Raštų rodyklė, „Kantrybė“

Nuolankumas

Nuolankumas yra pasiryžimas atsiduoti Viešpaties valiai ir atiduoti jam garbę už tai, kas nuveikta. Tai ir dėkingumas už Jo palaiminimus bei pripažinimą, kad jums nuolat reikia Jo dieviškos pagalbos. Nuolankumas nėra silpnumo požymis; tai dvasinės stiprybės požymis. Kai nuolankiai pasitikite Juo ir pripažįstate Jo galią ir malonę, galite tikėti, kad Jo įsakymai yra jūsų labui. Jūs tikite, kad galite padaryti viską, ko Viešpats reikalauja iš jūsų, jeigu Juo pasikliaujate. Jūs taip pat noriai pasitikite Jo išrinktais tarnais ir sekate jų nurodymais. Nuolankumas padės jums, jeigu stengsitės būti paklusnūs, sunkiai dirbti ir nesavanaudiškai tarnauti.

Nuolankumui priešinga savybė yra išdidumas, kuris Raštuose yra smerkiamas. Būti išdidžiu reiškia

labiau pasitikėti savimi negu Dievu ar Jo tarnais. Taip pat pasaulio dalykus vertinti labiau negu Dievo. Išdidūs žmonės gerbia save, užuot tą garbę atiduodami Dievui. Išdidumas yra konkurencinis; išdidūs žmonės siekia turėti daugiau ir mano, kad yra geresni už kitus. Išdidumas paprastai iššaukia pykčio ir neapykantos jausmus ir yra didelė kliūtis.

Raštų studijos

Ką reiškia būti nuolankiam?

2 Nefio 9:28–29	Almos 26:12	Raštų rodyklė, „Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas“
Mozijo 4:11–12	Mato 26:39	
Almos 5:26–29		

Kokių palaiminimų sulaukiate būdami nuolankūs?

Almos 32:1–16	DS 67:10	Mato 23:12
Etero 12:27	DS 112:10	
DS 12:8	DS 136:32–33	

Kaip savyje galima atpažinti išdidumą?

1 Nefio 15:7–11	2 Timotiejui 3:1–4	Patarlių 15:10
1 Nefio 16:1–3	Patarlių 13:10	Patarlių 28:25

Uolumas, stropumas

Uolumas, arba stropumas, pasireiškia nuolatiniu nuoširdžiu ir energingu Viešpaties darbo vykdymu. Viešpats tikisi, kad jūs dirbsite uoliai – atkakliai, labai stengdamiesi ir rūpestingai. Uolus misionierius dirba veiksmingai. Uolumas misionieriškame darbe atspindi jūsų meilę Viešpačiui ir Jo darbui. Kai esate uolus, randate džiaugsmą ir pasitenkinimą savo darbe.

Darykite daug gerų darbų savo laisva valia (žr. DS 58:27). Nelaukite, kol jūsų vadovai pasakys, ką daryti. Darbuokitės tol, kol būsite padarę viską, ką galite, net jeigu būsite pavargę. Susitelkite į svarbiausius dalykus ir nešvaistykite laiko. Melskitės vadovavimo ir stiprybės. Planuokite reguliariai ir veiksmingai. Venkite bet ko, kas trukdo jūsų mintims ar veiksams.

„Dažnai sakydavau, kad viena didžiausių misionieriško darbo paslapčių yra darbas! Jeigu misionierius dirba, jis gaus Dvasios; jeigu jis gaus Dvasios, jis mokys su Dvasia; ir jeigu jis mokys su Dvasia, jis pasieks žmonių širdis ir bus laimingas. Nebus namų ilgesio, nerimo dėl šeimos, nes visas laikas, sugebėjimai ir interesai bus sutelkti į tarnystės darbą. Darbas, darbas, darbas – nėra tinkamo pakaitalo, ypač misionieriškame darbe.“

PREZIDENTAS EZRA TAFTAS BENSONAS
THE TEACHINGS OF EZRA TAFT BENSON (1988), 200

Raštų studijos**Ką reiškia būti uoliam?**

Moronio 9:6	DS 107:99–100	Raštų rodyklė, „Stropumas“
DS 10:4		

Kodėl Viešpats tikisi iš jūsų, kad būsite stropūs?

DS 75:2–5	DS 127:4	DS 130:20–21
DS 123:12–14		

Kaip stropumas susijęs su laisva valia?

Mozijo 4:26–27	DS 58:26–29
----------------	-------------

Paklusnumas

Kaip iš misionieriaus, iš jūsų tikimasi, kad noriai laikysitės įsakymų, misijos taisyklių ir seksite savo vadovų nurodymais. Paklusnumas yra pirmasis dangaus įstatymas. Tai tikėjimo veiksmas. Kartais jums reikės padaryti tai, ko iki galo nesuprasite. Kai paklūstate, stiprėja jūsų tikėjimas, žinojimas, išmintis, liudijimas, apsauga ir laisvė. Stenkitės būti paklusnūs Viešpačiui, gyvajam pranašui ir savo misijos prezidentui.

„Drausmė, susidedanti iš kasdieninio paklusnumo, švaraus ir visaverčio gyvenimo, aplink jus sukuria saugumo šarvus nuo pagundų, kurios persekioja jus visą mirtingąjį gyvenimą.“

VYRESNYŠIS L. TOMAS PERIS
„CALLED TO SERVE,“ *ENSIGN*, MAY 1991, 39

Raštų studijos**Ką reiškia būti paklusniam?**

1 Nefio 2:3	Mato 7:24–27	Raštų rodyklė, „Paklusnumas, paklusnus, paklusti“
Mozijo 5:8	Jono 7:17	
Mozijo 15:7	Jono 14:15	
DS 82:8–10		

Ką apie paklusnumą galime sužinoti iš šių Raštų eilučių?

1 Nefio 3:7	DS 105:6	2 Karalių 5:1–14
-------------	----------	------------------

Kodėl jaunieji Helamano armijos kariai tiksliai klausė nurodymų? Kaip jie buvo palaiminti?

Almos 56:45–48	Almos 57:21–27
----------------	----------------

Kristaus savybių ugdymas

Studijuodami ir stengdamiesi ugdyti šiame skyriuje aprašytas ir kitas Raštuose minimas savybes, galite pasinaudoti tokiais patarimais:

- Pasirinkite savybę, kurią norite ugdyti.
- Parašykite tos savybės apibrėžimą ir aprašymą.
- Studijuodami užsirašykite klausimus, į kuriuos reikia atsakyti.
- Išvardinkite ir atidžiai išstudijuokite Raštų ištraukas, kurios moko tos savybės.
- Užrašykite savo jausmus ir įspūdžius.

- Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kaip pritaikysite tą savybę savo gyvenime.
- Melskite Viešpaties pagalbos tai savybei išsiugdyti.
- Ugdydami kiekvieną savybę periodiškai įvertinkite savo pažangą.

Pratimas. Asmeninės studijos

Šiame skyriuje ar Raštuose suraskite savybę. Naudodamiesi anksčiau išvardintais patarimais, stenkitės geriau suprasti ir ugdyti šią savybę.

Pažvelkite į vardinę kortelę paveikslėlyje. Kuo jūsų vardinė kortelė skiriasi nuo tos, kurią nešioja kokios nors įstaigos darbuotojas? Atkreipkite dėmesį, kad dvi svarbiausios dalys yra jūsų pavardė ir Gelbėtojo vardas. Kaip galite užtikrinti, kad atstovaujate Viešpačiui kaip vienas iš Jo mokinių? Kodėl svarbu, kad jūsų pavardę žmonės teigiamai susietų su Gelbėtojo vardu? Savo mintis užrašykite studijų žurnale.

Raštų studijos

Kokios savybės išvardijamos šiose Raštų ištraukose?

Mozijo 3:19	DS 121:41–45	2 Petro 1:5–8
Almos 7:23	Tikėjimo Teiginių 1:13	
DS 4	Filipiečiams 4:8	

Atminkite

- Jūs turite ne tik *dirbti* misionierišką darbą, bet *būti* misionierius, panašus į Kristų.
- Mokymasis būti kaip Kristus yra viso gyvenimo siekis.
- Sekdami Kristaus pavyzdžiu – ugdydami Jo savybes – jūs veikiate ir priimate sprendimą vienu metu.
- Tam, kad keistumėtės, norėdami tapti tokie, kaip Kristus, reikia tikėti, atgailauti, laikytis sandorų, gauti vis daugiau Šventosios Dvasios ir išverti iki galo.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Paruoškite penkių minučių kalbą apie vieną iš šiame skyriuje aptartų savybių.
- Naudodamiesi Raštų rodykle, suraskite, kaip Gelbėtojas parodė kiekvienos šiame skyriuje išvardintos savybės pavyzdį. Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.
- Periodiškai pildykite lentelę „Savybių lavinimas“ šio skyriaus pabaigoje.
- Pamąstykite apie kurią nors šiame skyriuje aptariamą savybę. Paklauskite savęs:
 - Kaip galiu išsiugdyti šią savybę?
 - Kaip turi pasikeisti mano širdis, protas ir veiksmai, kad galėčiau išsiugdyti šią savybę?
 - Kaip sandorų laikymasis padės man išsiugdyti šią savybę?
 - Kaip šios savybės ugdymas padės man būti vertam Šventosios Dvasios bendrystės ir tapti galingesniu Jėzaus Kristaus Evangelijos skleidėju?
- Raskite pavyzdžių Raštuose, kai žmonės parodė Kristaus savybių pavyzdį. Savo įspūdžius užrašykite studijų žurnale.

Studijos su porininku

- Kristaus savybes studijuokite misionieriaus bibliotekos knygose.
- Aptarkite ryšius tarp skirtingų savybių. Pavyzdžiui:
 - Kaip tikėjimas susijęs su uolumu?
 - Kaip susiję nuolankumas ir meilė?
 - Kaip žinios stiprina kantrybę?

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Likus kelioms dienoms iki apygardos susirinkimo arba zonos konferencijos, paprašykite kiekvieno misionieriaus pasirinkti vieną iš šiame skyriuje aptariamų savybių ir apie tą savybę paruošti penkių minučių kalbą, naudojant Raštų eilutes, kurios jam ar jai padėjo.

Skirkite tiek laiko, kad galėtų pasisakyti keletas misionierių.

- Suskirstykite misionierius į tris grupes ir skirkite jiems tokias užduotis:

I grupė. Perskaitykite 1 Nefio 17:7–16 ir atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip Nefis panaudojo tikėjimą?
- Ką Nefis darė panašiai kaip Kristus?
- Ką Viešpats pažadėjo Nefiui, jeigu bus ištikimas ir laikysis įsakymų?
- Kaip šis pasakojimas siejasi su misionierišku darbu?

II grupė. Perskaitykite Jokūbo knygos 7:1–15 ir atsakykite į šiuos klausimus:

- Kodėl Jokūbo tikėjimas buvo pakankamai stiprus, kad atlaikytų Šeremo puolimą?
- Kaip Jokūbas panaudojo tikėjimą kalbėdamasis su Šeremu?
- Kuo Jokūbo veiksmai panašūs į Kristaus?
- Ką galime padaryti, kad išsiugdytume tikėjimą, panašų į Jokūbo?

III grupė. Perskaitykite Džozefas Smitas–Istorija 1:8–18 ir atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip Džozefas Smitas panaudojo tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- Kaip jo tikėjimas buvo išbandytas?
- Ką jis darė panašiai kaip Kristus?
- Ką galime daryti, kad sektume Džozefo Smito pavyzdžiu?

Kai grupės baigs, suburkite misionierius kartu ir paprašykite papasakoti, ką jie aptarė.

- Papasakokite nutikimą, kai jus palaimino arba įkvėpė kito žmogaus tikėjimas.
- Tegul misionieriai peržiūri užduotį „Savybių lavinimas.“ Išdalinkite kiekvienam misionieriui po lapą popieriaus atsakymams užrašyti.

Kai jie užpildys šią lentelę, pakvieskite juos užsibrėžti asmeninius tikslus.

Paprašykite keleto misionierių papasakoti, ką jie suvokė arba pajuto, pildydami šią lentelę.

Paliudykite, kaip svarbu ugdyti Kristaus savybes.

Misijos prezidente,

- Paprašykite misionierių perskaityti vieną iš keturių evangelijų Naujajame Testamente arba 3 Nefio 11–28. Tegul jie pabraukia, ką darė Gelbėtojas ir ką galėtų daryti jie.
- Misionierių mokymui apie uolumą panaudokite tikslų nusistatymą ir planavimą. Parodykite, kad uolus dėmesio sutelkimas į žmones yra meilės išraiška.
- Asmeninių pokalbių metu paprašykite misionierių papasakoti apie savybę, kurią jie stengiasi išsiugdyti.
- Zonos konferencijoje pakvieskite misionierius papasakoti apie Kristaus savybes, kurias jie pastebi savo porininkuose ir kuriomis jie žavisi.

Užrašai

SAVYBIŲ LAVINIMAS

Atidžiai perskaitykite kiekvieną punktą. Nuspręskite, ar šis teiginys tinka jums, ir pasirinkite tinkamiausią iš pateiktų atsakymų. Savo atsakymą į kiekvieną klausimą užrašykite studijų žurnale. Dvasinis augimas yra laipsniškas procesas, be to, nė vienas nėra tobulas, todėl natūralu, kad atsakydami į vienus klausimus vertinsite save geriau, negu atsakydami į kitus.

Atsakymai 1 = niekada 2 = kartais 3 = dažnai 4 = beveik visada 5 = visada

Tikėjimas

- _____ 1. Aš tikiu Kristų ir priimu Jį kaip savo Gelbėtoją. (2 Nefio 25:29)
- _____ 2. Aš tvirtai jaučiu, kad Dievas mane myli. (1 Nefio 11:17)
- _____ 3. Aš pakankamai pasitikiu Gelbėtoju, kad priimčiau Jo valią ir daryčiau viską, ko Jis prašo. (1 Nefio 3:7)
- _____ 4. Aš tvirtai tikiu, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą man gali būti atleistos visos mano nuodėmės. (Enoso 1:5–8)
- _____ 5. Turiu pakankamai tikėjimo Kristumi, kad daugiau atsakymus į savo maldas. (Mozijo 27:14)
- _____ 6. Aš mąstau apie Gelbėtoją visą dieną ir prisimenu, ką Jis dėl manęs padarė. (DS 20:77, 79)
- _____ 7. Aš turiu reikiamą tikėjimą, kad mano gyvenime ir kitų žmonių gyvenimuose vyktų geri dalykai. (Etero 12:12)
- _____ 8. Šventosios Dvasios galia žinau, kad Mormono Knyga yra tikra. (Moronio 10:3–5)
- _____ 9. Turiu pakankamai tikėjimo Kristumi, kad padaryčiau viską, ko Jis iš manęs nori – netgi stebuklus, jeigu reikės. (Moronio 7:33)

Viltis

- _____ 10. Vienas iš mano didžiausių troškimų yra paveldėti amžinąjį gyvenimą celestialinėje Dievo karalystėje. (Moronio 7:41)
- _____ 11. Esu įsitikinęs, kad mano misija bus laiminga ir sėkminga. (DS 31:3–5)
- _____ 12. Dėl ateities esu ramus ir nusiteikęs optimistiškai. (DS 59:23)
- _____ 13. Tvirtai tikiu, kad vieną dieną būsiu su Dievu ir tapsiu toks, kaip Jis. (Etero 12:4)

Meilė ir tyroji Kristaus meilė

- _____ 14. Nuoširdžiai trokštu, kad visi žmonės pasiektų amžinąją gerovę ir laimę. (Mozijo 28:3)
- _____ 15. Kai meldžiuosi, prašau tyros Kristaus meilės. (Moronio 7:47–48)
- _____ 16. Stengiuosi suprasti kitų jausmus ir jų požiūrį. (Judo 1:22)
- _____ 17. Atleidžiu tiems, kurie mane užgavo arba man pakenkė. (Efeziečiams 4:32)

- _____ 18. Stengiuosi padėti kitiems, kai jiems sunku arba jie nusivylę. (Mozijo 18:9)
- _____ 19. Kai tinka, sakau kitiems, kad juos myliu ir kad jie man svarbūs. (Luko 7:12–15)
- _____ 20. Ieškau progų tarnauti kitiems žmonėms. (Mozijo 2:17)
- _____ 21. Apie kitus kalbu teigiamai. (DS 42:27)
- _____ 22. Esu malonus ir kantrus kitiems, net kai su jais sunku sugyventi. (Moronio 7:45)
- _____ 23. Džiaugiuosi kitų pasiekimais. (Almos 17:2–4)

Dorybė

- _____ 24. Širdyje esu tyras ir švarus. (Psalmių 24:3–4)
- _____ 25. Neturiu troškimo daryti bloga, o trokštu daryti gera. (Mozijo 5:2)
- _____ 26. Esu patikimas – padarau tai, ką pažadėjau. (Almos 53:20)
- _____ 27. Aš susitelkiu į teisias, pakylėjančias mintis ir veju šalin nevertas mintis. (DS 121:45)
- _____ 28. Aš atgailauju už savo nuodėmes ir stengiuosi įveikti savo silpnybes. (DS 49:26–28)
- _____ 29. Aš jaučiu Šventosios Dvasios įtaką savo gyvenime. (DS 11:12–13)

Žinios

- _____ 30. Jaučiuosi užtikrintai, nes suprantu Evangelijos doktrinas ir principus. (Etero 3:19–20)
- _____ 31. Kasdien studijuoju Raštus. (Jono 5:39)
- _____ 32. Nuoširdžiai stengiuosi suprasti tiesą ir rasti atsakymus į savo klausimus. (DS 6:7)
- _____ 33. Gaunu žinių ir vadovavimą iš Dvasios. (1 Nefio 4:6)
- _____ 34. Man patinka Evangelijos doktrinos ir principai. (2 Nefio 4:15)

Kantrybė

- _____ 35. Kantriai laikiu Viešpaties palaiminimų ir pažadų išsipildymo. (2 Nefio 10:17)
- _____ 36. Sugebu ko nors laukti nenuliusdamas ir nesinervindamas. (Romiečiams 8:25)
- _____ 37. Esu kantrus ir ištvermingas, kai reikia įveikti misionieriškus sunkumus. (Almos 17:11)

- _____ 38. Esu kantrus kitų nusizengimams ir silpnybėms. (Romiečiams 15:1)
- _____ 39. Esu kantrus sau ir pasitikiu Viešpačiu, stengdamasis įveikti savo silpnybes. (Etero 12:27)
- _____ 40. Įveikiu nelaimės ir suspaudimus ramiai ir su viltimi. (Almos 34:40–41)

Nuolankumas

- _____ 41. Esu romus ir nuolankios širdies. (Mato 11:29)
- _____ 42. Pasikliaunu Viešpaties pagalba. (Almos 26:12)
- _____ 43. Esu nuoširdžiai dėkingas už palaiminimus, kuriuos gaunu iš Viešpaties. (Almos 7:23)
- _____ 44. Mano maldos yra nuoširdžios. (Enoso 1:4)
- _____ 45. Esu dėkingas už vadovų ir mokytojų nurodymus. (2 Nefio 9:28)
- _____ 46. Stengiuosi pasiduoti Viešpaties valiai, kokia ji bebūtų. (Mozijo 24:15)

Uolumas

- _____ 47. Efektyviai dirbu, net tuomet, kai niekas neverčia ir netikrina. (DS 58:26–27)
- _____ 48. Sutelkiu savo pastangas į svarbiausius dalykus. (Mato 23:23)
- _____ 49. Asmeniškai meldžiuosi mažiausiai du kartus per dieną. (Almos 34:18–27)
- _____ 50. Mintis sutelkiu į savo, misionieriaus, pašaukimą. (DS 4:2, 5)
- _____ 51. Reguliariai užsibrėžiu tikslus ir planuoju. (DS 88:119)
- _____ 52. Sunkiai dirbu, kol darbas sėkmingai baigiamas. (DS 10:4)
- _____ 53. Savo darbe randu džiaugsmą ir pasitenkinimą. (Almos 36:24–25)

Paklusnumas

- _____ 54. Melsdamasis prašau jėgų atsispirti pagundoms ir daryti tai, kas teisinga. (3 Nefio 18:15)
- _____ 55. Laikausi privalomų įsakymų, kad būčiau vertas šventyklos rekomendacijos. (DS 97:8)
- _____ 56. Noriai paklūstu misijos taisyklėms ir seku savo vadovų nurodymais. (Hebrajams 13:17)
- _____ 57. Stengiuosi gyventi pagal Evangelijos įstatymus ir principus. (DS 41:5)

Kaip galėčiau geriau išmokti savo misijos kalbą?

Apsvarstykite

- Kodėl turėčiau nuolat tobulinti savo kalbinius sugebėjimus?
- Kaip galėčiau patobulinti sugebėjimus kalbėti ir mokyti savo misijos kalba?
- Kaip galiu gauti kalbų dovaną?

Ruoškitės dvasiškai

Viešpats skelbė, kad „kiekvienas žmogus evangelijos pilnatvę girdės savo gimtuoju liežuviu ir savo gimtąja kalba, per tuos, kurie iššventinti į šią galią“ (žr. DS 90:11). Stiprinkite savo asmeninį liudijimą, kad savo žodžiams suteiktumėte atvertimo galią. Pirmiausia studijuokite doktrinas ir pamokas savo gimtąja kalba. Šis supratimas sustiprins jūsų liudijimą ir jūsų sugebėjimą įtikinamai mokyti bei liudyti. Tada, vadovaujant Dvasiai, galite mokyti pasakyti Sugražinimo žinią savo misijos kalba.

Toliau išvardinti būdai, kaip galite sustiprinti savo tikėjimą, kad Viešpats padės jums mokyti ir liudyti jūsų misijos kalba:

- pripažinkite, kad esate pašauktas Dievo per pranašą
- gyvenkite, kad būtumėte verti Šventosios Dvasios bendrystės
- būkite paklusnūs įsakymams ir misionierių standartams
- nuoširdžiai melskite dieviškos pagalbos
- studijuokite, lavinkitės ir kalbėkite misijos kalba kasdien.

Užrašai

Būkite pasišventę ir uolūs

Mokymasis veiksmingai mokyti jūsų misijos kalba reikalauja uolių pastangų. Nenustebkite, jei iš pradžių tai atrodys sunku. Kalbos mokymasis reikalauja laiko. Būkite kantūs sau. Kreipkitės pagalbos į porininką, narius, besidominčiuosius ir kitus misionierius.

Nesiliaukite tobulinę kalbos įgūdžių, net kai žmonės pradeda jus suprasti. Augant jūsų sugebėjimui kalbėti, žmonės labiau klausys to, ką sakote, o ne kaip sakote. Jūs mažiau nerimausite dėl to, kaip perduoti savo širdies jausmus. Jūs geriau sugebėsite reaguoti į besidominčiųjų poreikius ir Dvasios raginimus.

Stenkitės visiškai įsisavinti kalbą tiek per misiją, tiek grįžę iš jos. Viešpats daug į jus investavo, tad galbūt Jis panorės pasinaudoti jūsų kalbos mokėjimu kada nors vėliau jūsų gyvenime. Vyresnysis Džefris R. Holandas paaiškino: „Mes tikimės, kad kiekvienas misionierius, besimokantis naujos Evangelijos skelbimo kalbos, išmoks ją kiek galėdamas geriau. [...] Jeigu taip darysite, tai pagerės jūsų Evangelijos skleidimo ir liudijimo įgūdžiai. Jūs geriau priims besidomintieji, jūs turėsite jiems didesnę dvasinę įtaką. [...] Nesitenkinkite vien tuo, ką mes vadiname misionieriaus žodynėliu. Pasitempkite mokydamiesi kalbos ir jūs lengviau pasieksite žmonių širdis“ (missionary satellite broadcast, Aug. 1998).

Mokydamasis misijos kalbos esate ne vienas. Kai Viešpats duoda įsakymą, Jis suteikia būdą, kaip jį įgyvendinti (žr. 1 Nefio 3:7). Siekite Jo pagalbos. Studijuokite pasišventęs. Su laiku jūs gausite reikalingų kalbos įgūdžių, kad įvykdytumėte misionieriaus paskirtį.

Mokykitės anglų kalbos

Jeigu nekalbate angliškai, tapę misionieriais jūs turite mokytis šios kalbos. Tai laimins jus misijos metu ir per visą gyvenimą. Anglų kalbos mokymasis padės jums statyti Viešpaties karalystę papildomais būdais ir bus palaiminimas jums ir jūsų šeimai. Jums padės daugelis šio skyriaus patarimų. Ypač atkreipkite dėmesį į šiuos patarimus:

- Užsibrėžkite tikslą su savo porininku kalbėti angliškai. Jeigu jūsų porininkas jau moka angliškai ir stengiasi išmokti jūsų kalbą, galite kalbėtis angliškai būdami namie, o misijos kalba išėję iš namų.
- Su porininku skaitykite Mormono Knygą anglų kalba. Galite keistis: jūs perskaitote sakinį angliškai, tada jūsų porininkas perskaito sakinį misijos kalba. Taisykite vienas kito tarimą ir intonaciją.
- Paprašykite misijos prezidento padėti pasirinkti paprastą anglų kalbos gramatikos vadovėlį, jeigu tokio dar neturite.

Kalbos mokymosi principai

Šiame skyriuje pateikiami principai, padėsiantys jums veiksmingiau studijuoti ir mokytis kalbos.

- **Imkitės atsakomybės.** Reguliariai sudarykite ir tikslinkite kalbos mokymosi tikslus bei studijų planą. Stenkitės vartoti kalbą kiekviena proga.
- **Studijuokite prasmingai.** Paklauskite savęs, kodėl aš tai studijuoju? Kaip tai padės man geriau bendrauti? Tai, ko mokotės, susiekite su realaus gyvenimo situacijomis ir kasdiene veikla. Išmokite kalbos dalis, kurios padės jums pasakyti tai, ką norite pasakyti. Pavyzdžiui, jeigu mokydami norite papasakoti istoriją iš Raštų, išmokite reikalingus žodžius ir gramatiką.

- **Stenkitės bendrauti.** Stenkitės išlaikyti pusiausvyrą tarp gramatikos, kalbos struktūros studijų ir mokymosi kasdienėse situacijose. Nieko nėra geriau už kalbėjimąsi su tais, kuriems ši kalba yra gimtoji.
- **Gerai išmokite naujas sąvokas.** Jūs greičiau atminsite ir veiksmingiau vartosite kalbos principus, jeigu reguliariai peržvelgsite tai, ką studijavote, ir vėl praktikuositės naujose situacijose.

Sudarykite kalbos mokymosi planą

Kalbos mokymosi planas padės tiek naujam, tiek patyrusiam misionieriui sutelkti dėmesį į tai, ką jie galėtų padaryti kiekvieną dieną, kad geriau kalbėtų misijos kalba. Plane turi būti numatyta, kaip jūs naudosite kalbos mokymuisi skirtą laiką ir ką darysite visą dieną.

Jeigu reikia, dalį kalbos mokymuisi skirto laiko skirkite studijų plano kūrimui ir koregavimui. Tada, kiekvieną rytą mokydamiesi kalbos, išmokite sakyti tai, ko reikės tą dieną. Šie nurodymai padės jums sukurti savo kalbos mokymosi planą:

1. Užsibrėžkite tikslus. Savaitės ir dienos tikslai padės jums išmokti savo misijos kalbą.

Sutelkite tikslus į sugebėjimų bendrauti ir mokyti gerinimą per suplanuotas veiklas, pavyzdžiui, per mokymo vizitus, ieškant žmonių ar dalyvaujant apylinkės tarybos susirinkimuose. Siekdami tikslų stebėkite savo pažangą. Paklauskite savęs, ką galėtumėte padaryti, kad aiškiau ir įtikinamiau bendrautumėte per suplanuotas veiklas.

2. Pasirinkite mokymosi priemones. Apžvelkite šias kalbos mokymosi priemones ir nuspręskite, kurias iš jų naudosite siekdami savo tikslų:

- Bažnyčios patvirtinti Raštai jūsų misijos kalba.
- Pamokos jūsų misijos kalba.
- Kišeninis žodynėlis.
- Maža gramatikos knygelė.
- MRC kalbos mokymo priemonės.
- Užrašų kortelės.
- Kišeninis bloknotelis.
- Kitos Bažnyčios priemonės jūsų misijos kalba.

3. Įsiminkite žodžius ir frazes. Išsiaiškinkite žodžius ir frazes, kurios padės jums pasiekti tikslą. Jūsų kalbos mokymosi planą gali sudaryti šios idėjos:

- Išsiaiškinkite, kuriuos žodžius ir frazes iš pamokų, brošiūrų, Raštų ir kitų Bažnyčios leidinių galite panaudoti mokydami.
- Nežinomus žodžius ar frazes užsirašykite bloknotelėje. Nešiokitės mažą žodynelį ir jame ieškokite šių žodžių reikšmių.
- Nešiokitės užrašų kortelės ir studijuokite jas visą dieną. Vienoje pusėje užrašykite žodį ar frazę, o kitoje – jos apibrėžimą. Atidėkite išmoktus žodžius. Mokykitės likusius žodžius, kol gerai juos žinosite.

- Vartokite naujus žodžius ir frazes studijuodami asmeniškai, mokydami, ištisą dieną.
- Lavinkite tarimą, garsiai sakydami naujus žodžius ir frazes.
- Išmokite atmintinai svarbiausias Raštų ištraukas misijos kalba.
- Išmokite atmintinai paprastus pamokų ir brošiūrų teiginius, kurie atskleidžia pagrindinius Evangelijos principus. Raskite kitų būdų, kaip pasakyti šias idėjas.

4. Mokykitės gramatikos. Naudodamiesi kalbos mokymosi priemonėmis, nustatykite gramatikos principus, kurie padės jums pasiekti savo tikslus. Jeigu reikia, prašykite porininko, patyrusio misionieriaus arba nario pagalbos. Pamažtykite, kaip panaudoti šias idėjas:

- Naudodamiesi iš MRC gautu arba misijos prezidento patvirtintu gramatikos vadovėliu stenkitės suprasti pamokų, brošiūrų ir Raštų gramatiką ir sakinių struktūrą.
- Pasiruoškite per suplanuotas veiklas vartoti tokius sakinius, kuriuose vartojami šie gramatikos principai. Mokykitės kalbėti ir rašyti sakinius.
- Atkreipkite dėmesį į žodžių tvarką kalboje, į žodžius ir jų dalis.
- Ieškokite progų kasdien lavintis ir pritaikyti studijuojamą gramatiką.

5. Aktyviai klausykite. Pagalvokite, kaip panaudoti šias idėjas:

- Atidžiai klausykite tų, kuriems ši kalba yra gimtoji. Kartokite, ką girdite.
- Kai išgirstate ką nors, ko nesuprantate, užsirašykite ir sužinokite, ką tai reiškia. Mokykitės naudodami žodynėlį arba sakinių pavyzdžius.
- Klausydami atkreipkite dėmesį į tuos žodžius ir struktūras, kurių neseniai išmokote.
- Kai išgirstate frazę, išstartą kitaip, negu sakytumėte jūs, užsirašykite ją ir išmokite. Tačiau kaip Viešpaties tarnas visada naudokite tinkamą kalbą, ne žargoną.
- Sudarykite sąrašą dalykų, kuriuos žmonės gali jums pasakyti suplanuotų veiklų metu. Susiraskite žodžius ir frazes, susijusias su šiais atsakymais. Suplanuokite ir pasipraktikuokite, kaip jūs galite atsakyti.

6. Tobulinkite sugebėjimus skaityti ir rašyti. Skaitykite Mormono Knygą savo misijos kalba, kad išmoktumėte žodžius ir frazes ir pasimokytumėte gramatikos, tarimo ir sklandumo. Skaitydami Raštus, labai paspartinsite kalbos mokymąsi. Taip pat apmažtykite šias idėjas:

- Išmokite skaityti ir rašyti studijuojamos kalbos abėcėlę, rašmenis ir ženklus. Raidinėse rašybos sistemose sutelkite dėmesį į skaitymo įgūdžius, pavyzdžiui, Raštų skaitymą, nes tai padės jums mokant.
- Garsiai skaitykite Mormono Knygą, kitus Raštus ar Bažnyčios žurnalus savo misijos kalba. Atkreipkite dėmesį į nežinomus žodžius, frazes ir gramatiką. Jeigu nesuprantate žodžio, prieš ieškodami jo žodyne, stenkitės suprasti jo prasmę iš konteksto. Įrašykite tą žodį į užrašų kortelę. Jeigu reikia, kartu naudokite Raštus gimtąja kalba ir misijos kalba.
- Tegul kas nors pamoko jus tarti, intonuoti ir daryti pauzes, kai skaitote.
- Pasimokykite rašyti savo misijos kalba – pavyzdžiui, rašykite asmeninius užrašus ir priminimus, laiškus, padėkos ir padėrinimo atvirutes. Parašykite savo liudijimą jūsų dalinamose Mormono Knygose.

7. Prašykite kitų jums padėti. Pagalvokite, kaip panaudoti šias idėjas:

- Jeigu tai gimtoji jūsų porininko kalba, pasinaudokite šia puikia proga ir kuo dažniau užduokite klausimus bei prašykite patarti.
- Prašykite porininko ir kitų, kuriems tai gimtoji kalba, jus taisyti ir siūlyti, kaip tobulėti. Jeigu jie vartoja žodį, kurio nesuprantate, paprašykite, kad jį jums paaiškintų. Vaikai ir seneliai dažnai nori padėti.
- Prašykite jūsų mokomų žmonių pagalbos. Paaiškinkite: „Aš mokausi jūsų kalbos. Prašau man padėti. Jeigu man nesiseks surasti žodžio, prašau pasufleruoti.“
- Nesidrovėkite prašyti konkrečios pagalbos: „Kaip jūs sakote _____?“ „Kaip jūs tariate _____?“ „Ką reiškia _____?“ „Ar galite tai pakartoti?“ Atsakymus užsirašykite ir išstudijuokite.
- Paprašykite narių paklausinėti jus pagal jūsų užrašų korteles arba žodynėlį ir padėti garsiai skaityti Raštus.

8. Įvertinkite ir tikslinkite savo mokymosi planą. Peržiūrėkite savo mokymosi planą kas savaitę ir įvertinkite, ar jis veiksmingas. Paprašykite porininko ir misijos vadovų pasiūlyti, ką galima patobulinti.

Vartokite savo misijos kalbą kiekviena proga. Kalbėkite ta kalba su savo porininku per dieną kuo dažniau. Melskitės šia kalba asmeniškai ir viešai, kad išmoktumėte tinkamos maldos kalbos ir galėtumėte išsakyti, kas jūsų širdyje.

Nebijokite suklysti. Visi, kas mokosi naujos kalbos, daro klaidas. Žmonės supras ir įvertins jūsų pastangas mokytis jų kalbos. Atmintinai išmoktos frazės ir Raštų eilutės padės išvengti klaidų, tačiau neturėtumėte sakyti ilgų išmoktų ištraukų, siekdami išvengti klaidų.

Pratimas. Asmeninės studijos

Naudodamiesi anksčiau pateiktais nurodymais, sudarykite studijų planą. Apžvelkite savo planą su porininku arba misijos vadovu.

Mokykitės kartu su savo porininkais

Padėkite porininkams patirti sėkmę ir įgyti pasitikėjimo mokantis kalbos kiek įmanoma greičiau. Nuoširdžiai ir dažnai pagirkite savo porininkus ir kitus misionierius, darančius pažangą. Būkite jautrus ir nesakykite ar nedarykite nieko, kas galėtų susilpninti jų pasitikėjimą savimi, tačiau neglobokite jų taip, kad jiems nereikėtų nieko mokytis. Neatsisakykite padėti, kai reikia. Suteikite jiems daug progų sėkmingai mokytis ir liudyti. Mokydamiesi su savo porininkais apmąstykite šias idėjas:

- Mokykite vienas kitą gramatikos ir žodžių, kurių mokotės.
- Pasipraktikuokite mokytis misijos kalba. Iš pradžių nauji misionieriai gali mokytis labai paprastai, pasidalinti paprastu liudijimu ir sakyti iš anksto išmoktas Raštų eilutes. Augant jų pasitikėjimui ir sugebėjimams, jie galės geriau dalyvauti besidominčiųjų mokyme.

Užrašai

- Pasipraktikuokite kalbėdami dažniausiai pasitaikančiose misionieriško darbo situacijose.
- Maloniai išsakykite vienas kitam paprastas ir praktines pastabas. Labai svarbu, kad pastabas priimtumėte neįsižeisdami.

Atkreipkite dėmesį į tai, kaip šiame tikrame atsitikime labiau patyręs misionierius padėjo savo porininkui:

Atvykau vos į antrą savo rajoną, o mano porininkas pasakė, jog dabar bus mano eilė pasakyti dvasinę mintį pas žmones, kurie pakvietė mus vakarieniš. Aš labiau nei truputį išsigandau. Mano pirmas porininkas labai mėgo mokyti, o aš buvau pratęs vesti tik labai mažą pamokos dalį, po kurios klausydavau, kaip jis kalbėdavo ir atsakydavo į klausimus.

Aš bandžiau įtikinti porininką, kad dvasinę mintį turi pasakyti jis, tačiau jis paragino mane imtis užduoties. Jis man padėjo pasipraktikuoti.

Kai atėjo ta akimirka, aš atsiverčiau savo Raštus ir pradėjau skaityti 3 Nefio 5 ir 7 skyrių. Sunkiai, tačiau sugebėjau paaiškinti, kodėl mano pasirinktos ištraukos buvo svarbios, ir man palengvėjo, kai baigiau. Kai jie uždavė klausimą, aš pažiūrėjau į porininką, tikėdamasis, kad jis atsakys, tačiau jis nepravėrė burnos. Tada net pats nustebau, kai atsakiau į klausimą suprantama prancūzų kalba. Dar labiau nustebau, kai pasirodė, jog narys nejaučia, kad aš nepasitikiu savo bendravimo sugebėjimais. Aš įgavau pasitikėjimo ir supratau, kad mano prancūzų kalbos žinios geresnės, negu maniau.

Savaitės bėgo, o mano porininkas ir toliau leido man mokyti – net tuomet, kai aš nemaniau, jog sugebėsiu, kai tikriausiai ir jis nežinojo, ar man pavyks. Kadangi jis skatino mane kalbėti, klausytis ir mokyti, mano kalbos įgūdžiai gerėjo greičiau ir aš pajutau, kad tapau įrankiu mūsų Dangiškojo Tėvo rankose, o ne vien tyliu kito vyresniojo porininku.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Jeigu dirbate su nauju misionieriumi, kaip galite geriau padėti savo porininkui išmokyti kalbos?
- Jeigu jūs naujas misionierius, kokios vyresniojo porininko pagalbos galite paprašyti?

Kultūra ir kalbos mokymasis

Kultūra ir kalba yra artimai susijusios. Kultūros supratimas padės suvokti, kodėl kalbama būtent tokiu būdu. Stenkitės suprasti žmonių kultūrą, kad galėtumėte perduoti unikalios Sugražinimo žinios aspektus tokiu būdu, koks jiems bus aiškus.

Vienas iš didžiausių dalykų, ką jūs galite padaryti, kad įgytumėte žmonių pasitikėjimą ir meilę, tai tinkamai priimti jų kultūrą. Taip darė daugelis didžiųjų misionierių (žr. 1 Korintiečiams 9:20–23). Stenkitės, kad žmonės jaustųsi patogiai su jumis ir klausydami jūsų kalbos.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Įsivaizduokite, kad tarnaujate misijoje Azijoje. Jūs ruošiatės mokyti ką nors apie prikėlimą ir žinote, kad budistai tiki reinkarnacija. Kaip jūs mokysite apie prikėlimą, kad besidomintysis suprastų, jog ši doktrina smarkiai skiriasi nuo reinkarnacijos? Kokius žodžius ir frazes jums reikėtų išmokyti, kad įvykdymėte šią užduotį?
- Pagalvokite apie savo mokomų žmonių kultūrinę ir religinę aplinką. Nustatykite jų kultūros aspektą, dėl kurio jie gali nesuprasti Evangelijos doktrinų. Suplanuokite, kaip aiškiai mokyti šių doktrinų.

Kalbų dovana

Siekite Dvasios dovanų, iš jų kalbų dovanos bei kalbų vertimo dovanos. Tai labiau negu bet kas kita padės jums kalbėti ir suprasti jūsų misijos žmonių kalbą. Jūs neįgysite šios dovanos be pastangų iš jūsų pusės; jums reikia aktyviai jos siekti. Siekiant kalbų dovanos būtina dirbti, stengtis ir daryti viską, kas įmanoma, kad išmoktumėte kalbą. Tikėkite, kad Dvasia jums padės, jeigu gyvensite taip, kaip privalote, ir stengsitės visomis išgalėmis. Tikėkite, kad gausite kalbų dovaną tikrąja ir labiausiai suprantama prasme.

Kai jaučiate, kad jums sunku išsireikšti taip aiškiai, kaip norėtumėte, atminkite, kad Dvasia gali kalbėti visų Dievo vaikų širdims. Prezidentas Tomas S. Monsonas mokė: „Yra viena kalba [...] bendra visiems misionieriams – tai Dvasios kalba. Jos išmokstama ne iš protingų žmonių parašytų vadovėlių ir neįgyjama skaitant ir mokantis atmintinai. Dvasios kalbą įvaldo tie, kas visa savo širdimi siekia pažinti Dievą ir laikytis Jo dieviškų įsakymų. Šios kalbos įvaldymas leidžia laužyti barjerus, įveikti kliūtis ir paliesti žmonių širdis“ („The Spirit Giveth Life,“ *Ensign*, June 1997, 2).

Atminkite

- Doktrinas ir pamokas, kurių mokysite, pirmiausia studijuokite savo gimtąja kalba.
- Išmokite išreikšti šias doktrinas ir savo jausmus apie jas savo misijos kalba.
- Sudarykite kalbos mokymosi planą ir reguliariai išbandykite naujas idėjas, siekdami geriau išmokti misijos kalbą.
- Siekite Dvasios vadovavimo, kad Ji padėtų jums suprasti jūsų misijos žmones ir su jais bendrauti.

Užrašai

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Peržiūrėkite šio skyriaus pasiūlymus. Išrinkite dar neišbandytą pasiūlymą ir užsibrėžkite tikslą išbandyti jį per keletą ateinančių dienų.
- Kitame apygardos susirinkime paklauskite patyrusio gerai kalbą mokančio misionieriaus, ką jis ar ji darė, kad išmokyti kalbą.
- Perskaitykite ir aptarkite šį vyresniojo Ričardo G. Skoto teiginį: „Jeigu tautinės tradicijos ar papročiai prieštarauja Dievo mokymams, nesekite jomis. Jeigu tradicijos ir papročiai derinasi su Jo mokymais, jie turi būti puoselėjami“ („Removing Barriers to Happiness,“ *Ensign*, May 1998, 87). Pamąstykite, kuo to krašto, kur jūs tarnaujate, kultūra skiriasi nuo jūsų. Sudarykite skirtumų sąrašą. Tada išbraukite visus, nesiderinančius su Evangelijos mokymais. Apmąstykite visus likusius ir pagalvokite, kaip šiuos papročius pritaikyti sau.
- Sudarykite mokymosi planą, kad savo misijos kalba galėtumėte padaryti vieną iš šių dalykų:
 - papasakoti Džozefo Smito istoriją;
 - apibendrinti 3 Nefio 11;
 - apibendrinti Almos 32;
 - papasakoti istoriją apie Nefį ir skaistvario plokšteles (žr. 1 Nefio 3–5);
 - paaiškinti apie Evangelijos laikotarpius;
 - pasidalinti asmenine patirtimi.
- Pasidarykite užrašų korteles ir užrašykite nežinomus vienos kurios nors pamokos žodžius. Nešiokitės jas su savimi, kol viską išmoksitės.

Studijos su porininku

- Praveskite vienas kitam misionierių pamokas savo misijos kalba.
- Paprašykite, kad porininkas paklaustyti jūsų tarimo ir padėtų tobulėti.
- Parinkite Raštų istorijas ar ištraukas, kurias norėtumėte panaudoti mokydami. Pasimokykite jas apibendrinti savais žodžiais.
- Peržiūrėkite šio skyriaus pasiūlymus. Aptarkite, kuriuos pasiūlymus galėtumėte panaudoti studijuodami su porininku kitą savaitę.
- Jeigu mokote naują misionierių, užsirašykite situacijas, kai jūsų porininkas buvo nesuprastas. Sudarykite tinkamų žodžių, frazių ir gramatikos taisyklių sąrašą, kuris galėtų padėti jūsų porininkui. Paaiškinkite ir pasipraktikuokite, kaip panaudoti sąraše užrašytus dalykus per artėjančias ir suplanuotas veiklas.

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Pakvieskite į susirinkimą tuos, kuriems tai gimtoji kalba. Tegul misionieriai mažomis grupelėmis moko pakviestuosius. Paprašykite pakviestuosius žymėtis ir išsakyti misionierių kalbos vertinimus.
- Iš anksto paskirkite vieną ar du misionierius, kad papasakotų, kaip sekasi mokytis kalbos. Tegul jie pasidalina savo idėjomis.
- Paskirkite patyrusį misionierių trumpai pakalbėti apie kalbos reiškinius, kurie įprastai misionieriams yra sudėtingi. Parodykite gero kalbos vartojimo pavyzdžius ir tegul misionieriai mokosi.
- Tegul vietiniai misionieriai, kuriems ta kultūra yra sava, pasidalina naudingais pastebėjimais.

Misijos prezidentė,

- Periodiškai asmeniškai pakalbėkite su misionieriais apie kalbą, kurios jie mokosi.
- Paprašykite vietinių kunigijos vadovų pasidalinti idėjomis, kaip misionieriai gali patobulinti savo kalbą.
- Nustatykite dažniausias klaidas, kurias daro misionieriai mokydami jūsų misijos kalbos. Zonos konferencijoje pamokykite, kaip ištaisyti šias klaidas.
- Mokykite misionierius doktrinos apie dvasines dovanas.
- Stebėkite misionierius, kai jie moko misijos kalba.
- Ieškokite progų vartoti tą kalbą kartu su misionieriais.

Užrašai

Kaip išmintingai leisti laiką?

Apsvarstykite

- Kaip tikslai padeda man būti veiksmingiau dirbančiu misionieriumi?
- Kokia turėtų būti mano tikslų esmė?
- Kokios yra mano planavimo priemonės ir ištekliai, ir kaip aš galiu jais pasinaudoti?
- Kodėl svarbi Rajono knyga?
- Kaip praveisti savaitės ir dienos planavimo sesijas?
- Kaip sužinoti, ar mano tikslai bei planai padeda plėsti Viešpaties darbą?

Jums paskirtas Viešpaties darbas konkrečiame rajone. Jis nori, kad prižiūrėtumėte savo rajoną su meile ir dideliu rūpesčiu. Jūsų paskirtis – padėti kitiems ateiti pas Jį per krikštą ir patvirtinimą.

Darykite viską, ką galite, kad paliktumėte savo rajoną stipresnį, negu radote. Prasmingi tikslai ir rūpestingas planavimas padės jums atlikti tai, ko iš jūsų reikalauja Viešpats. Už rūpinimąsi jums paskirto rajono žmonėmis atsiskaitysite Jam ir savo misijos vadovams. Jūsų pašaukimo į misiją laiške rašoma: „Iš jūsų bus tikimasi, kad visą savo laiką ir dėmesį skirsite Viešpaties tarnystei, atidedami visus asmeninius reikalus. Jeigu tai darysite, Viešpats jus palaimins ir tapsite paveikiu tiesos gynėju ir skleidėju. Mes perduodame jums savo pasitikėjimą ir meldžiamės, kad Viešpats padėtų jums vykdyti savo pareigas atliekant šią šventą užduotį.“ Šis skyrius padės jums suprasti, kaip tikslų užsibrėžimas, planavimas ir atsakomybė gali padėti daugybei žmonių priimti sugrąžintąją Evangeliją.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Perskaitykite Jokūbo knygos 5:11–13, 61–64, 74–75 ir atsakykite į šiuos klausimus:

- Ką Viešpats jaučia Savo vaikams?
- Kokio tarnavimo Viešpats reikalauja iš Savo tarnų?

Užrašai

Pagrindiniai atsivertimo rodikliai

Jūs tikriausiai svarstėte, kurios iš jūsų gausybės pareigų yra svarbiausios. Kad galėtumėte atsakyti į šį klausimą, turite suprasti savo paskirtį ir žinoti, kaip veiksmingas laiko panaudojimas gali padėti įvykdyti šią paskirtį.

Jūsų paskirtis yra kviešti kitus ateiti pas Kristų, padėti jiems priimti sugrąžintąją Evangeliją per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovanos priėmimą ir ištvėrimą iki galo. Bažnyčios vadovai apibrėžė pagrindinius rodiklius, kurie padės jums atkreipti dėmesį į šią paskirtį. Jeigu sutelksite dėmesį į šiuos rodiklius, jūs padėsite žmonėms daryti pažangą ruošiantis pasikrikštyti, būti patvirtintiems, ilgai išlikti aktyviems Bažnyčioje ir būti tvirtai atsivertusiems.

Pagrindiniai rodikliai užrašams ir ataskaitoms

- Pakrikštyti ir patvirtinti besidomintieji
- Besidomintieji, kurių krikšto data sutarta
- Besidomintieji, kurie lankosi sakramento susirinkime
- Besidomintiesiems vestos pamokos, kuriose dalyvavo nariai
- Kitos pravestos pamokos
- Pažangą darantys besidomintieji
- Gautos rekomendacijos, pagal kurias buvo susisiekti
- Nauji besidomintieji
- Pamokos, vestos neseniai atsivertusiems ir mažiau aktyviems nariams

Šie rodikliai rodo veiksmus ir būklę, atskleidžiančius asmens pažangą link ilgalaikio atsivertimo. Toliau pateikiamas kiekvieno pagrindinio rodiklio trumpas apibūdinimas.

Pakrikštyti ir patvirtinti besidomintieji: visi atsivertusieji, priėmę krikšto ir patvirtinimo apeigas.

Besidomintieji, kurių krikšto data sutarta: visi atsivertusieji, kurie sutiko būti pakrikštyti ir patvirtinti konkrečią dieną.

Besidomintieji, kurie lankosi sakramento susirinkime: kiekvienas atsivertusysis, apsilankęs sakramento susirinkime.

Besidomintiesiems vestos pamokos, kuriose dalyvavo nariai: visiems besidomintiesiems vestų pamokų, kuriose dalyvavo nariai, skaičius. Pamoka paprastai apima vieno ar kelių Evangelijos principų mokymą iš šio vadovėlio, pradžios ir pabaigos maldas ir kvietimus įsipareigoti. Kad pamoka būtų laikoma pravesta, nebūtina išdėstyti visus pamokos principus. Jūsų mokymo veiksmingumas gali būti pamatuotas pagal tai, ar auga besidominčiųjų tikėjimas Gelbėtoju, ar jie atgailauja už savo nusižengimus ir nuoširdžiai ruošiasi priimti krikšto bei patvirtinimo apeigas.

Kitos vestos pamokos: visiems besidomintiesiems vestų pamokų, kuriose nedalyvavo nariai, skaičius.

Pažangą darantys besidomintieji: bendras skaičius besidominčiųjų, kurie išklaušė dviejų ar daugiau pamokų ir laikosi įsipareigojimų, pavyzdžiui, meldžiasi, skaito Mormono Knygą, lanko bažnyčią ir ruošiasi krikštui bei patvirtinimui. Norintys toliau mokytis Evangelijos besidomintieji, kuriems sunkiai sekasi laikytis įsipareigojimų, apibrėžiami kaip nedarantys pažangos. Jie klasifikuojami kaip „nauji besidomintieji“ arba „kiti besidomintieji“.

Gautos rekomendacijos, pagal kurias buvo susisiepta: bendras skaičius rekomendacijų, pagal kurias buvo susisiepta ir buvo pravesta pamoka arba sutartas kito apsilankymo laikas. Kai susisiekiate su rekomenduotu asmeniu, šis asmuo perkliamas iš rekomenduojamųjų sąrašo ir tampa besidominčiuoju bei pažymimas papildomam lankymui arba išbraukiamas. Laikoma, kad su rekomenduotu asmeniu buvo susisiepta, jeigu po daugybės bandymų jūs negalite su juo susitikti arba sužinote, kad adresas neteisingas. Šios rekomendacijos siunčiamos atgal į misijos biurą su pastaba, kodėl su šiuo asmeniu nepavyko susisiekti.

„Gautos rekomendacijos“ reiškia visas rekomendacijas, pagal kurias dar nebuvo susisiepta (rekomendacijos iš narių, besidominčiųjų, Bažnyčios valdybos ir taip toliau). Apskaitos dėlei, rekomendacijų, pagal kurias dar nebuvo susisiepta, skaičius perkliamas iš vienos savaitės į kitą. Kiekviena nauja rekomendacija pridedama prie to skaičiaus, o kiekviena rekomendacija, pagal kurią buvo susisiepta, atimama iš jo. Atminkite, kad rekomendacijos, pagal kurias buvo susisiepta, reiškia skaičių rekomenduotų asmenų, su kuriais buvo susisiepta per tą savaitę, už kurią atsiskaitote.

Nauji besidomintieji: bendras skaičius žmonių, kurie išklausė pamoką ir susitarė dėl pakartotinio susitikimo datos.

Pamokos, vestos neseniai atsivertusiesiems ir mažiau aktyviems nariams: bendras skaičius pamokų, pravestų atsivertusiesiems, kurie yra nariai mažiau kaip vienerius metus, ir mažiau aktyviems nariams.

Užsibrėždami tikslus ir planuodami įvertinkite, kaip jūsų pastangos pakeis kiekvieno iš šių rodiklių reikšmę. Jūsų tikslas turėtų būti padidinti kiekvieno pagrindinio rodiklio reikšmę.

Jūs darysite daug darbų, kurie nėra apibūdinti pagrindiniuose rodikliuose, pavyzdžiui, kalbinsite žmones gatvėje arba studijuosite asmeniškai ir su porininku. Šie svarbūs darbai gali pagerinti vieną ar daugiau pagrindinių rodiklių. Pavyzdžiui, kai mokote tuos, kuriuos randate patys, į savo mokomųjų sąrašą įtraukiate naujus besidominčiuosius. Taip pat jūsų asmeninių studijų arba studijų su porininku kokybė pagerins jūsų sugebėjimą mokyti su Dvasia, o tai palaimins jūsų naujus ir darančius pažangą besidominčiuosius. Jūsų paieškų ir mokymo galia nulems kiekvieną pagrindinį rodiklį. Viską, ką darote, vertinkite pagal tai, ar dėl to daugėja šių kategorijų žmonių. Jeigu jūs ir jūsų porininkas nematote, kad Evangelijos skleidimas padeda didinti žmonių skaičių viename ar daugiau rodiklių, jums reikia susimąstyti, ar tokia veikla verta jūsų laiko.

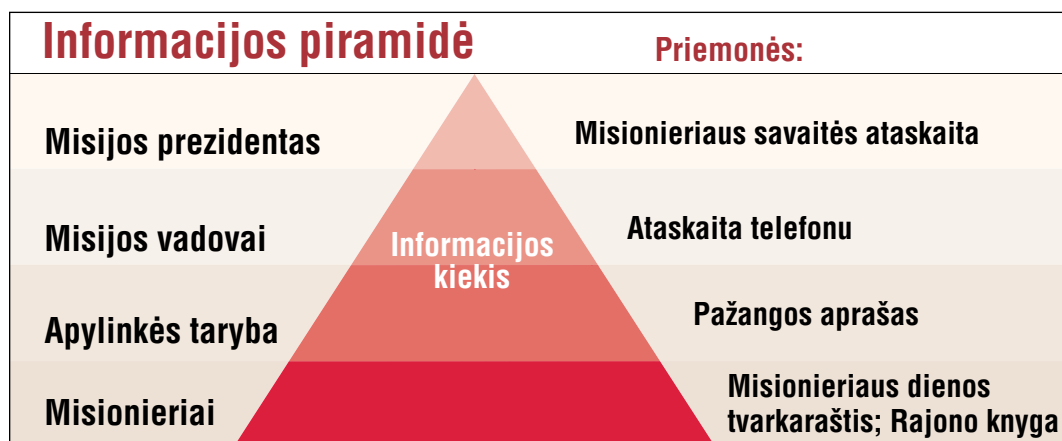
Pratimas. Studijos su porininku

Savo studijų žurnale išvardinkite kiekvieną Evangelijos skleidimo darbą per paskutines tris dienas. Prie kiekvienos veiklos pažymėkite, ar ji pagerino vieną iš pagrindinių rodiklių. Jeigu taip, šalia jos parašykite *taip*. Jeigu ne, šalia parašykite *ne*. Prie kiekvienos veiklos, pažymėtos *taip*, parašykite, kokią ji padarė įtaką. Prie kiekvienos veiklos, pažymėtos *ne*, parašykite, kodėl ją darėte ir ar darysite tai ateityje. Aptarkite sąrašą su savo porininku ir paaiškinkite, kodėl jūs vienas veiklas pažymėjote *taip*, o kitas *ne*. Aptarkite, ko turėtumėte nedaryti.

Rajono knyga ir planavimo bei atsiskaitymo priemonės

Apie tuos, kurie jo dienomis buvo priimami į Bažnyčią per krikštą ir patvirtinimą, Moronis mokė: „Jų vardai būdavo užrašomi, idant juos atsimintų ir maitintų geruoju Dievo žodžiu, kad išlaikytų juos teisingame kelyje“ (Moronio 6:4).

Jums suteiktos priemonės, padedančios užrašyti svarbią informaciją apie jūsų mokomus žmones. Šios priemonės taip pat leidžia jums pasidalinti tinkamu informacijos kiekiu su tais, kuriems jos reikia, kaip parodyta šioje iliustracijoje.

Šios priemonės ir jūsų darbui reikalinga informacija yra saugoma Rajono knygoje ir misionieriaus dienos tvarkaraštyje. Rajono knyga suskirstyta taip:

- **Rajono žemėlapis**
 - Rajono žemėlapis su pažymėtomis ribomis
- **Pažangos aprašai**
 - Pažangos aprašų formos
- **Besidomintieji, kurių krikšto ir patvirtinimo data paskirta**
 - Mokymo aprašų formos
- **Pažangą darantys besidomintieji**
 - Mokymo aprašų formos
- **Nauji ir kiti besidomintieji**
 - Mokymo aprašų formos
- **Potencialūs besidomintieji**
 - Potencialių besidominčiųjų formos
 - Rekomendacijų iš žiniasklaidos priemonių ir kitų rekomendacijų aprašai
- **Buvę besidomintieji**
 - Mokymo aprašų formos
- **Nauji atsivertusieji ir mažiau aktyvūs nariai**
 - Mokymo aprašų formos
 - Atsivertusiųjų veiksmų sąrašų formos
- **Apylinkės ir misijos informacija**
 - Apylinkės narių sąrašas
 - Apylinkės pareigybių sąrašas
 - Apylinkės ir misionierių susirinkimų tvarkaraštis
 - Sąrašas šeimų, kuriose ne visi yra Bažnyčios nariai
 - Jūsų apygardos ar zonos misionierių sąrašas
- **Vadovavimas**
 - Ataskaitos telefonu
- **Informacija apie rajoną**
 - Informacija apie butą
 - Viešasis transportas
 - Kirpykla
 - Skalbykla
 - Parduotuvės
 - Vengtinės vietos
 - Kontaktai

Rajono knyga

Kiekviename Evangelijos skleidimo rajone yra Rajono knyga, kuri yra besitęsiantis jūsų kasdieninių darbų metraštis. Atnaujinkite pagrindinę informaciją kasdien ir kas savaitę naudokitės ja planuodami savaitės darbus. Prižiūrėkite, kad ji būtų tvarkinga, atnaujinta ir tiksli, kad bet kuris būsimas misionierius galėtų pasinaudoti jūsų įkvėpta tarnystė. Jeigu jūsų paprašys, atsineškite savo Rajono knygą į asmeninius pokalbius ir zonos konferencijas, kad misijos vadovai galėtų ją peržiūrėti ir padėtų jums panaudoti ją kuo veiksmingiau.

Atnaujindami ir tikslindami savo planus, kai kurias Rajono knygos dalis turite peržiūrėti kasdien. Į zonos konferencijas ir asmeninius pokalbius atsineškite savo Rajono knygą,

kad misijos vadovai galėtų ją peržiūrėti. Kai būsite perkeltas, ši knyga turės likti jūsų bute, kad kiti misionieriai galėtų naudotis informacija.

Jūsų Rajono knygoje informacija apie visus žmones, su kuriais dirbate, turi būti tiksli, išsami ir atnaujinta. Toliau pateikiamas paaškinimas apie jums suteiktas priemones.

Mokymo aprašas: ši forma padeda jums apibendrinti informaciją apie jūsų mokomų besidominčiųjų, neseniai atsivertusiųjų ir mažiau aktyviųjų narių pažangą.

- Asmeninė informacija.
- Krikšto ir patvirtinimo datos.

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ

Mokymo aprašas

JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA

Darbo sritis: _____ Apylinkė ar skyrius: _____ Kuolas ar apygarda: _____

Asmeninė informacija (Daugiau asmeninės informacijos žr. kitoje pusėje.)

Asmens ar poros pavardė(s), vardas(-ai)	*Tipas	Amžius	Firmo kontakto data	Suplanuota krikšto data	vydyta krikšto data	Patvirtinimo data	Vaikų vardai (Daugiau vardų galima įrašyti kitoje pusėje, skyrelyje „Aplinkos informacija“)	Amžius

Adresas: _____ Telefonas: _____ Misionieriai, kurie pradėjo mokytį: _____

Draugaujantys nariai ir namų mokytojai: _____ Telefonas: _____ Adresas: _____

*Tipas: B = Besidomintysis; A = Atsivertusysis; MA = Mažiau aktyvus; N = narys; DN = Šeimoje yra ne narių

Mokytos pamokos (Apibraukti, jeigu mokytas su nariu)				Šeimos galvos įsipareigojimų ar veiklos statusas			
Sugražinimo žinia	Prieš krikštą	Po krikšto	Isakymai	Prieš krikštą	Po krikšto	Pakviestas	Laikosi
Dievas yra mūsų mylimas Dangiausias Tėvas			Paklusnumas				Skaityti Mormono Knygą
Evangeliija laimina šeimas			Dažnai melskitės				Melstis dėl Džozefo Šmito ir Mormono Knygos
Evangeliijos laikotarpiai			Studijuokite raštus				Lankytis sakramento ir kituose susirinkimuose
Gelbėtojo žemiškoji tarnystė			Švęskite šabo dieną				Vaikai lankosi pradinukų, vaikų arba merginų organizacijose
Didysis atkirtimas			Krikštas ir patvirtinimas				Šeimos ir draugų supažindinimas su misionieriais
Sugražinimas: Džozefas Šmitas			Sekite pranašų				Dalyvavimas krikšto apeigoje
Mormono Knyga			Laikykites Dešimties isakymų				Susitikimas su vyskupu ir apylinkės tarybos nariais
Malda, Šventoji Dvasia			Gyvenkite pagal skaisybės įstatymą				Daugavimas su Bažnyčios nariais
Išgelbėjimo planas			Pakluskite Išminties žodžiams				Laikytis Dešimties isakymų
Ikižemiškasis gyvenimas			Laikytis dešimties įstatymų				Gyventi pagal skaisybės įstatymą
Sukūrimas			Laikytis pasirinkto įstatymo				Gyventi pagal Išminties žodį
Laisva valia ir nuopolis			Kaip apsaugoti dešimtį ir anšias				Laikytis Dešimties įstatymo
Mūsų gyvenimas žemėje			Pakluskite ir gerbkite įstatymą				Laikytis pasirinkto įstatymo
Apmokėjimas			Įstatymai ir apeigos				Laikytis šaltų įstatymų
Dvasių pasaulis			Kunigystė ir pagalbinės organizacijos				Dalyvauti krikšto ir patvirtinimo interviu
Priskelimas, teismas ir nemirtingumas			Misionieriškasis darbas				Pakviesti draugai ir šeimą dalyvauti krikšto ir patvirtinimo apeigoje
Šlovės karalystė			Amžinoji santuoka				Būti pakrikštytu ir patvirtintu
Jėzaus Kristaus evangeliija			Šventyklos ir šeimos istorija				Kasdien asmeniškai melstis ir studijuoti šventuosius raštus
Apvalytas nuo nuodėmių			Tarnystė				Kasdien melstis su šeima ir studijuoti šventuosius raštus
Tikėjimas į Jėzų Kristų			Mokymas ir mokymasis				Rengti šeimos vakarus kiekvieną savaitę
Atgala			Išverti iki galo				Priimti kunigystę
Krikštas, pirmoji mūsų sandora			Peržiūrėkite krikšto interviu klausimus				Priimti Bažnyčios pašaukimą
Šventosios Dvasios dovana							Dalyvauti krikšte už mirusiuosius
Išverti iki galo							

(Daugiau asmeninės informacijos žr. kitoje pusėje)

© 2004 IR: 704 (11-0) Printed in Germany 30887 156

- Informacija apie tai, kada jūs mokėte kiekvienos iš penkių pamokų principų ir ar dalyvavo kuris nors narys. Ši dalis suteiks jums lankstumo sekant, ko jūs mokote, kad ir kokia tvarka dėstysite principus.
- Galite patikrinti, kokias pamokas vedėte iki krikšto ir kokias pamokas vedėte po krikšto.
- Informacija apie įsipareigojimus, kurių turi laikytis besidomintieji. Šioje dalyje jūs įrašote datą, kada pakvietėte įsipareigoti, ir pažymite, ar jie nuosekliai laikosi to įsipareigojimo.

Kiekvieną dieną planuodami ir skleidami Evangeliją, naudositės dienotvarke, kaip parodyta toliau:

- Dienotvarkė, kurioje galite registruoti mokymo vizitus, susirinkimus ir paieškų darbus. Planuokite taip, kad kiekvieną dienos valandą būtumėte užsiėmę prasminga veikla. Vieta, palikta atsarginiams planams.
- Vieta išvardinti užduotis, kurias turite atlikti (paskambinti, susisiekti, pasiruošti pamokoms, pasidomėti išpareigojimais ir t. t.).

- Vieta užrašyti, ką studijuosite ruošdamiesi mokymo vizitams.
- Pasirinktų pagrindinių rodiklių dienos tikslai ir faktiniai rezultatai.

Misionieriaus savaitės ataskaita: ši ataskaita suteikia galimybę apie Evangelijos skleidimą ir bet kuriuos asmeninius reikalus atsiskaityti tiesiogiai savo misijos prezidentui. Rašydami šį laišką būkite tikslūs ir konkretūs, tačiau nebūtina prirašyti visą lapą. Jis yra vienintelis asmuo, kuris skaitys šį laišką, todėl galite laisvai reikšti savo mintis.

Kaip užsibrėžti tikslus

Tikslai atspindi mūsų širdžių troškimus ir mūsų vizijas, ko galime pasiekti. Tikslai ir planai padeda mūsų viltis transformuoti į veiksmus. Tikslų užsibrėžimas ir planavimas yra tikėjimo darbai. Su malda užsibrėžkite tikslus, kurie derinasi su Gelbėtojo įsakymu: „Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios“ (Mato 28:19).

Kiekvienam pagrindiniam rodikliui užsibrėžkite tikslus. Taip pat galite užsibrėžti asmeninio tobulėjimo tikslus. Darykite viską, ką galite, kad pasiektumėte tikslus, bet kartu gerbkite kitų valios laisvę. Geriausias sėkmės rodiklis yra ne pasiektas tikslas, o jūsų tarnavimas ir kitų pažanga. Tikslai yra priemonė, kuri padės jums padaryti daug gero Dangiškojo Tėvo vaikams. Jie negali būti naudojami siekiant pripažinimo.

Atidžiai pasirinkti tikslai suteiks jums kryptingumo ir padės jums užpildyti dienas veikla, padedančia žmonėms stiprinti savo tikėjimą Gelbėtoju ir artėti prie krikšto, patvirtinimo bei visiško aktyvumo Bažnyčioje. Sunkiai pasiekiami tikslai padės jums dirbti veiksmingai ir skatins jus pasitempti ir tobulėti. Užsibrėždami tikslus vadovaukitės tokiomis gairėmis:

- Sekite Dvasia.
- Sutelkite dėmesį į pagrindinius rodiklius.
- Koncentruokitės į žmones. Nors naudosite skaičius, turite sugebėti, jeigu įmanoma, tuos skaičius paremti žmonių pavardėmis.
- Būkite konkretūs ir realistiški, tačiau užsibrėžkite tikslus, kurie vers jus pasitempti.
- Nustatykite savaitės ir dienos tikslus.
- Užsibrėžkite tikslus studijuoti asmeniškai ar su porininku, taip pat mokytis kalbos, jeigu mokotės svetimos kalbos.
- Įvertinkite savo pasiekimus kiekvieną dieną, savaitę ir po kiekvieno šešių savaičių laikotarpio. Jeigu nesiseka pasiekti tikslo, įvertinkite savo pastangas ir ieškokite būdų, kaip jį pasiekti. Jei reikia, pakoreguokite savo lūkesčius.

Laikui bėgant jūsų misijos prezidentas gali nustatyti tobulumo standartus ar misijos tikslus, skirtus praplėsti jūsų viziją ir sustiprinti jūsų tikėjimą. Apygardos, zonos ir misijos standartai padės jums pasitempti, dirbti veiksmingai ir pasiekti geresnių rezultatų. Jie negali būti naudojami kaip normos, nustatančios konkrečius jūsų ir jūsų porininko tikslus.

„Esu visiškai įsitikinęs, kad jeigu savo gyvenime nekelsime tikslų ir nesimokysime gyventi taip, kad juos pasiektume, sulaukę brandaus senyvo amžiaus žvelgdami atgal galėsime konstatuoti, jog išnaudojome tik nedidelę dalį viso savo potencialo. Tas, kuris įvaldo tikslų užsibrėžimo principus, savo gyvenime pasiekia žymiai geresnių rezultatų.“

VYRESNYSIUS M. RASELAS BALARDAS
KALBA, PASAKYTA SOLT LEIK SIČIO KRAŠTO
JAUNIEMS SUAUGUSIESIEMS, 1981 M. SPALIO 18 D.

Pratimas. Studijos su porininku

Užsibrėžkite savaitės tikslus kiekvienam rodikliui. Mąstydami apie kiekvieną tikslą, paklauskite savęs:

- Ar šį skaičių galiu paremti vardais?
- Ar tikslas yra konkretus?
- Ar tikslas yra realus?
- Ar tikslas skatins mus pasitempti?
- Ar mes atsidavę šiam tikslui?

Aptarkite kiekvieną tikslą. Jeigu reikia, nuspręskite, kaip ir kodėl jį reikia tikslinti.

Savaitės planavimo sesija

Užsibrėžę tikslus, nuspręskite, kaip juos pasieksite. Jūs ir jūsų porininkas turite surengti savaitės planavimo sesiją tokią dieną ir tokiu laiku, kada Evangelijos skleidimas būna mažiausiai produktyvus, pavyzdžiui, ketvirtadienio arba penktadienio rytą. Savaitės planavimo sesijos dieną ir laiką nustatys jūsų misijos prezidentas. Šis savaitės planavimo susirinkimas gali užtrukti dvi ar tris valandas.

Turėtumėte aptarti žmonių poreikius ir kaip padėti jiems daryti pažangą. Šios savaitės planavimo sesijos metu peržiūrėkite ankstesnius tikslus ir užsibrėžkite naujus tikslus kitai savaitei. Apmąstykite kiekvieną savo Evangelijos skleidimo aspektą.

Savaitės ataskaitai telefonu rekomenduojamas sekmadienio vakaras. Sekmadienio vakaro ataskaita pateikia tiksliausią misijos būklę, nes dažniausiai krikšto ir patvirtinimo apeigos vyksta šeštadieniais arba sekmadieniais.

Kadangi diena, kai rengiate savaitės planavimo sesiją, greičiausiai bus kita nei atskaitinė diena, planuodami savaitę omenyje turėkite 10 dienų. Pavyzdžiui, jeigu jūsų savaitės planavimo sesija vyksta ketvirtadieniais, sekmadienį apžvelgsite, kaip sekasi įgyvendinti tos savaitės tikslus, ir suplanuosite, ką daryti, kad juos pasiektumėte iki kito sekmadienio. Tada nustatykite tikslus ir sudarykite planus kitai savaitei nuo pirmadienio iki sekmadienio. Sekmadienio vakarą jūs susumuosite praėjusios savaitės rezultatus, surašysite ataskaitą ir turėsite parengtą kitos savaitės planą. Toliau aprašoma, kaip planavimo nurodymus pritaikyti jūsų savaitės planavimo sesijai.

1. Melskite ir siekite įkvėpimo. Prieš pradėdami, pasidėkite šalia savęs misionieriaus dienos tvarkaraštį ir Rajono knygą. Planavimo sesiją pradėkite malda. Aptardami žmonių poreikius ir tai, kaip jūs galite jiems tarnauti bei padėti priartėti prie Evangelijos, ieškokite įkvėpimo. Melskitės už konkrečius besidominčiuosius. Turėkite tikėjimo prašyti Dangiškojo Tėvo, kad palaimintų juos atsakymais į jų maldas, troškimu apsilankyti bažnyčioje ir panašiai.

2. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kad besidomintieji galėtų būti pakrikštyti ir patvirtinti kitą savaitę. Peržiūrėkite Mokymo aprašą kiekvieno asmens, kuris pasiryžo būti pakrikštytas ar patvirtintas ateinančią savaitę. Aptarkite, ko reikia, kad pasiruoštumėte krikšto pokalbiams, apeigoms ir patvirtinimui. Naudodamiesi Mokymo aprašu, aptarkite išipareigojimus, kurių šiems žmonėms sunku laikytis, ir kaip jūs galite jiems padėti. Planuokite kasdien su jais susisiekti. Aptarkite, kaip jūs galite padėti apylinkės misijos vadovui ir vyskupui koordinuoti jų patvirtinimą sakramento susirinkime.

3. Užsibrėžkite tikslus ir sudarykite planus besidomintiesiems, kurių krikšto data numatyta. Peržiūrėkite Mokymo aprašą kiekvieno asmens, kuris bus pakrikštytas ateinančiomis savaitėmis. Pakalbėkite apie pamokas, kurias turite jiems pravesti. Apmąstykite, kaip jūs galite padėti jiems pasiruošti krikštui ir patvirtinimui. Kalbėkitės apie besidominčiuosius, kurie nebuvo pakrikštyti suplanuotą dieną. Rūpestingai apmąstykite ir aptarkite jų poreikius. Sudarykite naujus tikslus ir planus, kaip padėti jiems daryti pažangą iki konkrečios datos ir laiko, kai jie galės sudaryti krikšto sandorą ir priimti patvirtinimo apeigas. Savo Mokymo apraše pieštuku pažymėkite principus, kurių ruošiatės mokyti, ir įsipareigojimus, kurių padėsite jiems laikytis. Nuspręskite, kaip galite padėti jiems išklaudyti šias pamokas ir laikytis šių įsipareigojimų.

4. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kaip padėsite besidomintiesiems apsilankyti sakramento susirinkime. Peržiūrėkite kiekvieno besidominčiojo Mokymo aprašą ir aptarkite, kaip jis ar ji lanko sakramento susirinkimą. Aptarkite, ką turite padaryti, kad padėtumėte ir toliau jausti dvasinį pakylėjimą tiems besidomintiesiems, kurie reguliariai lanko sakramento susirinkimą. Aptarkite, kas trukdo ateiti tiems, kurie niekada nesilankė sakramento susirinkime, kurie buvo tik vieną kartą arba lankosi tik retkarčiais. Pavyzdžiui, jiems galbūt reikia padėti atvažiuoti, jie gali nežinoti ar bijoti pastarųjų dienų šventųjų apeigų arba praeityje yra išgyvenę neigiamą patirtį. Aptarkite, ką galite padaryti, kad padėtumėte jiems įveikti šias kliūtis. Užsibrėžkite, kiek besidominčiųjų planuojate sulaukti kitame sakramento susirinkime. Suplanuokite, kas atves šiuos žmones į bažnyčią, kas juos pasveikins ir kas sėdės šalia jų per susirinkimus. Suplanuokite susisiekti su kvorumo ir pagalbinių organizacijų vadovais, atsakingais už klases, kuriose lankysis besidomintieji. Suplanuokite, kaip informuosite vyskupą. Pažangos apraše išvardinkite, kaip gali padėti apylinkės taryba. Suplanuokite, ką jūs turite daryti kiekvieną savaitės dieną, kad paruoštumėte šiuos žmones atvykti.

5. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite pamokas pažangą darantiems besidomintiesiems. Peržiūrėkite kiekvieno pažangą darančio besidominčiojo, kurio mokyme dalyvavo nariai, Mokymo aprašą. Pakalbėkite, kaip, jūsų manymu, jie priima žinią. Mokymo apraše apžvelkite įsipareigojimus ir dalykus, kuriuos jie stengiasi vykdyti ar atlikti. Aptarkite, kaip padėti apylinkės nariams ir apylinkės tarybai ir toliau prisidėti siekiant jų pažangos. Užsibrėžkite tikslus: kokias pamokas vesite; kokių įsipareigojimų, ypač susijusių su bažnyčios lankymu, padėsite jiems laikytis; ir kokius svarbius patyrimus padėsite jiems išgyventi per ateinančias kelias savaites.

Peržiūrėkite Mokymo aprašą kiekvieno darančio pažangą besidominčiojo, kurio mokyme nedalyvavo nariai. Šie besidomintieji gali būti žmonės, kuriuos radote jūs patys. Aptarkite, kurį kunigijos ar pagalbinių organizacijų vadovą pakviesite su jais susidraugauti. Apžvelkite pamokas, kurias vesite, ir įsipareigojimus, kurių laikytis jiems padėsite. Užsibrėžkite tikslus: kokias pamokas vesite, kaip įtrauksite narius ir kaip padėsite šiems besidomintiesiems lankyti sakramento susirinkimus. Užrašykite šiuos tikslus Mokymo apraše ir sudarykite reikiamus planus.

6. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite pamokas visiems kitiems besidomintiesiems. Peržiūrėkite Mokymo aprašą kiekvieno besidominčiojo, kuris nedaro pažangos. Aptarkite, kodėl kiekvienas toks besidomintysis nesilaiko įsipareigojimų. Aptarkite, kaip pakviesite kunigijos ar pagalbinių organizacijų vadovus susidraugauti su šiais besidominčiais. Aptarkite daugelį tų pačių dalykų, kurie pasiūlyti 5 žingsnyje. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kaip padėti šiems žmonėms daryti pažangą. Šiuos tikslus užrašykite Mokymo apraše.

7. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite susisiekti ir mokyti žmones, rekomenduotus kitų narių, besidominčiųjų ir Bažnyčios valdybos. Peržiūrėkite Potencialių besidominčiųjų formas. Peržiūrėkite visas gautas rekomendacijas. Peržiūrėkite rekomendacijas, kuriomis dar nepasinaudojote. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite kitą savaitę susisiekti su kuo daugiau rekomenduotų žmonių, o dar geriau su jais visais. Su Bažnyčios valdybos rekomenduotais asmenimis susisiekite per 24 valandas, jeigu įmanoma. Aptarkite, kaip galite kreiptis į kiekvieną tokį asmenį ar šeimą ir kokios žinios galėtumėte mokyti. Jeigu rekomendacija yra iš Bažnyčios valdybos, aptarkite, kaip mokysite Evangelijos žinios panaudodami videofilmą, knygą ar kitas priemones, kurių jie prašė. Įsitinkite, kad turite tai, ko jie prašė. Jeigu tinkama, susisiekite su rekomenduotu asmeniu telefonu ir susitarkite susitikti. Aptarkite, kaip turėtumėte jais papildomai pasidomėti.

8. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kaip gauti daugiau rekomendacijų iš narių, besidominčiųjų ir nenarių. Su malda nuspręskite, kokius kitus narius ir besidominčiuosius galite aplankyti. Suplanuokite, kaip padėsite jiems pakviesti sužinoti apie sugrąžintąją Evangeliją savo draugus ir šeimos narius. Aptarkite, kaip pakviesite juos dalyvauti misionieriškame darbe. Suplanuokite susitikimus ir sudarykite kitus reikalingus planus.

9. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite pamokas, kurias vesite naujiems atsivertusiesiems ir mažiau aktyviems nariams. Apžvelkite kiekvieno jūsų mokomo naujo atsivertusiojo ir mažiau aktyvaus nario Mokymo aprašą. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite pamokas, kurias vesite. Nuspręskite, kaip jūs padėsite šiems žmonėms lankyti sakramento susirinkimus ir laikytis kitų įsipareigojimų.

10. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite rasti naujų besidominčiųjų. Apmąstykite praėjusios savaitės pastangas surasti naujų besidominčiųjų naudojantis rekomendacijomis, progomis tarnauti ir ieškant asmeniškai. Peržiūrėkite informaciją savo Rajono knygos dalyje „Potencialūs besidomintieji“. Aptarkite, kodėl vieni žmonės tapo naujais besidominčiais, o kiti ne. Užsibrėžkite tikslą, kiek naujų besidominčiųjų surasite šią savaitę. Nuspręskite, kurie žmonės greičiausiai gali tapti besidominčiais. Taip pat nustatykite narius ir šeimas, kuriose ne visi yra nariai, rekomenduotus asmenis, kuriuos galite aplankyti, ir tarnavimo progas, kurių ieškosite. Suplanuokite, kokias naudosite ieškojimo priemones, pavyzdžiui, dalijamąsias korteles, vaizdajuostes, DVD, Raštus ar brošiūras. Taip pat aptarkite, kur kalbėsite su žmonėmis, kiek žmonių jūs kasdien užkalbinsite, kurių besidominčiųjų prašysite rekomendacijų, kiek aplankysite buvusių besidominčiųjų, kaip gali padėti apylinkės taryba ir taip toliau. Sudarykite konkrečius kitos dienos planus. Likusį laiką skirkite ieškojimo veiklai, kuri padės jums pasiekti užsibrėžtus tikslus. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite užkalbinti tiek žmonių, kiek Viešpats jų pasiųs jūsų kelyje. Visada stenkitės rasti žmonių, kuriuos galėtumėte mokyti.

11. Suplanuokite, kaip dirbti su apylinkės taryba. Vyskupas yra pirmininkaujantis pareigūnas. Gerbkite jo įgaliojimą. Jo vadovaujami, peržiūrėkite Pažangos aprašą, kuri naudojote praėjusiame misionierių koordinavimo susirinkime arba apylinkės taryboje. Aptarkite iš

Užrašai

vyskupo arba apylinkės misijos vadovo gautas užduotis ir praneškite, ar jas įvykdėte. Aptarkite, kaip galite įtraukti kitus, kurie gali padėti, pavyzdžiui, apylinkės misijos vadovą, kunigijos ar pagalbinių organizacijų vadovus ar kitus narius. rūpestingai paruoškite Pažangos aprašą ateinančiam apylinkės tarybos susirinkimui, kunigijos vykdomojo komiteto susirinkimui ar misionierių koordinavimo susirinkimui. Pasirūpinkite, kad jis būtų gražiai surašytas ir švarus. Užsibrėžkite tikslus ir suplanuokite, kaip darniai dirbti su apylinkės vadovais. Jeigu įmanoma, padarykite po Pažangos aprašo kopiją apylinkės vadovams, kurie dalyvaus.

12. Suplanuokite reguliarius susirinkimus. Savo Misionieriaus dienos tvarkaraštyje suplanuokite reguliarius susirinkimus, pavyzdžiui, apygardos susirinkimus, zonos konferencijas, asmeninius pokalbius ir Bažnyčios susirinkimus. Aptarkite užduotis, kurias turite įvykdyti iki šių susirinkimų ir įrašykite jas į savo darbų sąrašą.

13. Surenkite porininkystės inventorizaciją. Savaitės planavimo sesijos pabaigoje aptarkite su porininku kai kuriuos tikslus ir paprašykite jo ar jos pagalbos juos vykdant. Su porininku aptarkite jūsų santykių stipriąsias puses. Aptarkite aspektus, kurie trukdo jūsų porininkystės vienybei ar susiklausymui. Spręskite nesutarimus. Pasakykite savo porininkui, kokios jūsų nuomone yra jo ar jos stipriosios pusės. Paprašykite pasiūlyti, kaip galite pasitaisyti. Jeigu reikia, užsibrėžkite tikslus pagerinti jūsų santykius. Užbaikite malda.

Dienos planavimo sesija

Kiekvienos dienos pabaigoje praveskite dienos planavimo sesiją. Jeigu mokote pamokos, galite negrįžti iki 21:30 val. Kitais atvejais grįžkite į savo butą iki 21:00 val. ir praveskite dienos planavimo sesiją nuo 21:00 iki 21:30 val. (Misijos prezidentai turi teisę koreguoti dienotvarkes pagal vietos aplinkybes.) Dienos planavimo sesijoje pritaikykite tuos pačius principus ir nurodymus, kuriais vadovaujatės savaitės planavimo sesijoje, tačiau supaprastintai. Su malda aptarkite pamokas ar temas, kurias studijuosite savo asmeninių studijų ar studijų su porininku metu ir kurios padės įvykdyti planus. Užrašykite šias temas dienotvarkėje, tam skirtoje vietoje. Peržiūrėkite savo dienotvarkę. Tegul kiekvienai dienos valandai būna suplanuota prasminga veikla. Sekmadienio vakaro planavimo sesijos metu susumuokite ir perduokite savo Ataskaitą telefonu, parašykite savaitės laišką misijos prezidentui ir užbaikite savo tikslus kitai savaitei.

Prieš išeidami iš buto kitą dieną, peržiūrėkite savo tikslus, planus ir dienotvarkę. Jeigu reikia, padarykite pakeitimus. Prieš išeidami iš namų visada pasimelskite. Jeigu jūsų dienos planas veiksmingas, tai jums nereikia klausti kitų: „Ką man dabar daryti?“

Atskaitomybė

Atsakomybė yra vienas esminių principų amžinajame Dievo plane. Paskutiniojo teismo dieną stovėsime prieš Dievą ir atsiskaitysime, ką padarėme Jo suteiktomis progomis (žr. Almos 5:15–19; DS 137:9). Savo misijos metu galite daug pasimokyti apie atsakomybę, kas padės jums likusį gyvenimą. Atsakomybės principas palaimins jus, jeigu:

- užsibrėždami tikslus ir planuodami turėsite omenyje, kad už savo pastangas reikės atsiskaityti savo misijos vadovams ir Viešpačiui maldoje;
- jausite asmeninę atsakomybę už šventą Viešpaties pasitikėjimą jumis;

„Kai darbas yra matuojamas, jo kokybė gerėja. O kai darbas yra matuojamas ir už jį atsiskaitoma, jis gerėja sparčiau.“

PREZIDENTAS TOMAS S.
MONSONAS

„THOU ART A TEACHER COME FROM GOD,“
IMPROVEMENT ERA, DEC. 1970, 101

- užsibrėšite prasmingus tikslus;
- būkite aktyvūs atsiskaidydami už savo darbą Viešpačiui ir savo misijos vadovams. Nelaukite, kol jūsų to paprašys. Bet žiūrėkite, kad kiti nepradėtų dažnai prašinėti jus atsiskaidyti. Troškite atsiskaidyti.
- prisiimsite visą atsakomybę už savo pastangas; nekaltinsite kitų dėl sudėtingų aplinkybių ar pažangos trūkumo;
- mokysitės iš savo vadovų ir prašysite juos patarti, kaip jūs galite patobulėti;
- būsite motyvuoti dirbti kaip galima geriau.

Atsiskaidymas būna ne tik misijos pabaigoje. Tai principas, kuris nulemia tai, kaip jūs pradėsite, ką jūs manote ir jaučiate apie Viešpaties jums skirtą atsakomybę, koks jūsų požiūris į darbą ir kaip gerai viską išvertiate. Jūsų požiūris į jūsų misijos patyrimą atspindi jūsų meilę Dangiškajam Tėvui ir Jo Sūnui bei jūsų pagarbą kunigystei.

Melsdamiesi asmeniškai ir su porininku siekite įkvėpimo, ką turėtumėte daryti kiekvieną dieną. Vykdydami planus, melskitės ir prašykite Viešpaties rodyti kelią. Visą dieną širdyje melskitės, kad Dvasia padėtų žinoti, kur eiti, ką daryti ir ką sakyti. Klauskite savęs: „Ką dar galiu padaryti?“ Savo maldoje dienai baigiantis atsiskaidykite už savo darbą.

Savo misijos vadovams kiekvieną savaitę atsiskaidysite naudodamiesi Ataskaita telefonu. Jeigu esate misijos vadovas, gausite šią informaciją iš kitų misionierių. Domėkitės jų gyvenimu ir tais, kuriuos jie moko, labiau negu skaičiais. Nesinaudokite šiomis priemonėmis ar gaunama informacija kaip kontrolės ar manipuliavimo priemonėmis. Informacija, kurią gausite per šias priemones, suteiks galimybę pagirti misionierius už atsidavimą ir galimybių mokyti juos ateityje.

Raštų studijos

Ką reiškia būti atsakingam?

DS 58:26–33

DS 101:78

Ezechielio 33:1–6

Kodėl atsakomybei svarbi valios laisvė?

2 Nefio 2:26–29

Helamano 14:30–31

Kaip misionierius ir misijos vadovas turėtų dirbti išvien?

DS 38:23–25

Hebrajams 13:17–18

Atminkite

- Sutelkite pastangas į savo paskirtį.
- Užsibrėžkite tikslus pagal pagrindinius rodiklius.
- Karštai melskitės dėl savo tikslų ir planų.
- Naudokitės Rajono knyga ir Misionieriaus dienos tvarkaraščiu, taip padėsite žmonėms ugdyti tikėjimą, atgailauti, krikštytis, priimti Šventosios Dvasios dovaną ir išverti iki galo.
- Kiekvienam pagrindiniam rodikliui užsibrėžkite tikslus, kurie padės jums pasitempti, naudotis tikėjimu ir veiksmingai dirbti.
- Savaitės ir dienos planavimo sesijose sutelkite dėmesį į tai, kaip padėti kitiems tobulėti Evangelijoje.
- Atsiskaidykite už savo pastangas Viešpačiui ir misijos vadovams.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Savo studijų žurnale vienu sakiniu atsakykite į kiekvieną skyrelio „Apsvarstykite“ klausimą.
- Skirkite keletą akimirų ir pamąstykite apie savo paskutinę dieną misijoje. Kai ta diena ateis:
 - Ką norėtumėte pasakyti apie tai, ką padarėte būdamas misionieriumi?
 - Koku norėtumėte būti?
 - Kokius pasikeitimus kiti turėtų pastebėti jūmyse?

Savo studijų žurnale parašykite atsakymus į visus šiuos klausimus. Nuspręskite, ką dabar turite padaryti, kad realizuotumėte šiuos tikslus. Užrašykite planus, kurie kyla galvoje.

Studijos su porininku

- Naudodamiesi Rajono knyga, atsakykite į toliau pateiktus klausimus:
 - Ar visi įrašai naujausi, tikslūs ir lengvai įskaitomi?
 - Ar naujas misionierius, atvykęs į rajoną, sugebės perskaityti Rajono knygą ir sužinoti, kiek žmonės yra dvasiškai pažengę ir kaip dar reikia jiems padėti?
 - Ar jūsų pastangos bus naudingos naujam misionieriui jūsų rajone ieškant naujų besidominčiųjų?
 - Įsivaizduokite, kad rodote savo Rajono knygą Viešpačiui ir pasakojate, kaip jūs rūpinotės žmonėmis savo rajone. Ar Viešpats būtų patenkintas jūsų pastangomis?
- Pasikalbėkite apie vieną iš jūsų naujų besidominčiųjų. Savo Misionieriaus dienos tvarkaraštyje raskite puslapį, pavadintą „Renginiai, vedantys prie krikšto, patvirtinimo ir aktyvumo Bažnyčioje“. Pasirinkite vieną įvykį ir sudarykite sąrašą visko, ką turite padaryti, kad šie renginiai įvyktų. Aptarkite, kaip galite suplanuoti šias užduotis taip, kad šie renginiai įvyktų kuo anksčiau.
- Su savo porininku aptarkite toliau pateiktą palyginimą. Įvertinkite, kiek laiko „valas“ yra vandenyje kiekvieną dieną.

„Nė vienas neturėtų būti kaip žvejys, kuris mano, kad žvejojo visą dieną, nors iš tikrųjų daugiausia laiko praleido keliaudamas prie vandens ir nuo jo, valgydamas pietus ir krapštydamasis su savo įranga. Žvejybos sėkmė priklauso nuo to, kiek laiko valas yra vandenyje, o ne kiek laiko esi išėjęs iš namų. Kai kurie žvejai išvyksta iš namų dvylikai valandų, o jų valas būna vandenyje dešimt valandų. Kiti žvejai išvyksta iš namų dvylikai valandų, o jų valas būna vandenyje tik dvi valandas. Pastarojo tipo žvejai stebisi, kodėl jiems nesiseka taip, kaip aniems.

Tas pats principas tinka misionieriams, kuriuos Mokytojas pavadino „žmonių žvejais“. Tą pačią akimirą, kai misionierius išeina iš namų, jo valas turi panirti į vandenį“ (Dallin H. Oaks, seminar for new mission presidents, June 20, 2000).

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Perskaitykite misionieriams vieną iš šių situacijų. Tegul misionieriai mažomis grupėmis aptaria tikslus ir planus, kurie padėtų žmonėms iš šių pavyzdžių artėti prie krikšto ir patvirtinimo. Tegul kiekviena grupė pasidalina savo idėjomis.

Užrašai

Pirma situacija. Larį ir Betę sutikote patarnaujančius valgykloje. Jūs mokėte juos vienos pamokos, o dabar jie nori sužinoti daugiau. Jie nepažįsta nė vieno Bažnyčios nario. Betė yra krikščionė, o Laris neišpažįsta jokios konkrečios religijos. Jie nesusituokę, tačiau gyvena kartu. Laris dirba nuo 16:00 val. iki pusiaunakčio. Betė dirba dieninėje pamainoje.

Antra situacija. Styvas išklaušė visas pamokas ir lankosi bažnyčioje mažiausiai du kartus per mėnesį. Jis tiki, kad Džozefas Smitas yra pranašas ir kad Mormono Knyga yra tikra. Jo šeimos nariai yra pasišventę katalikai ir nepritaria jo susitikimams su misionieriais.

Trečia situacija. Džilė yra koledžo studentė. Ji turi draugą, kuris yra Bažnyčios narys. Šis pakvietė ją susitikti su jumis. Jūs pravedėte jai dvi pamokas. Abiejose dalyvavo jos draugas narys. Ji dar neapsilankė bažnyčioje ir tiek apsikrovusi namų darbais, kad jai sunku skaityti Mormono Knygą.

- Pakvieskite misionierius papasakoti, kaip užsibrėžę tikslus ir sudarę planus jie galėjo padėti žmonėms:
 - ugdyti didesnę tikėjimą Gelbėtoju;
 - atgailauti ir keistis, taip artėjant prie Dievo;
 - priimti krikšto sandorą ir patvirtinimą;
 - sugrįžti į Bažnyčią ir atnaujinti tą krikšto sandorą.
- Suskirstykite misionierius į tris grupes. Paaiškinkite, kad kiekviena grupė gaus svarbią užduotį. Tada skirkite kiekvienai grupei vieną iš šių užduočių.
 - Pradėti skleisti Evangeliją naujame rajone.
 - Paruošti zonos konferencijos pamoką apie Mormono Knygos pristatymą besidomintiems.
 - Padėti besidominčiojo šeimą įsilieti į apylinkę. Šeimoje yra trys vaikai: 8 metų mergaitė, 12 metų mergaitė ir 16 metų berniukas.

Pasakykite misionieriams, kad plano paruošimui jie turi aštuonias minutes. Vienas iš misionierių turi užrašyti planą, įtraukdamas dienos darbus.

Tegul kiekviena grupė pristato savo planą. Po kiekvieno pristatymo paklauskite:

- Ką misionieriams reikėjo žinoti kiekvienoje situacijoje?
- Koks gali būti rezultatas, jeigu nesuplanuosite prasmingo darbo arba visai neplanuosite?

Po visų pristatymų paklauskite:

- Kaip planavimas ir tikslų užsibrėžimas išreiškia meilę ir tikėjimą?

Misijos prezidente,

- Paprašykite misionierių į zonos konferenciją ar asmeninius pokalbius atsinešti Rajonų knygas. Knygas ne tik peržiūrėkite pats, bet pagalvokite, gal jas turėtų peržiūrėti misijos vadovai arba jūsų žmona.
- Kartais stebėkite misionierių savaitės ar dienos planavimo sesijas.
- Kartais praveskite asmeninius pokalbius misionierių butuose. Kai tai darysite, tegul jūsų žmona arba prezidento padėjėjai peržiūri misionierių Rajonų knygas bei dienos tvarkaraščius.
- Dažnai peržiūrėkite misionierių dienos tvarkaraščius.
- Kartais apsilankykite apylinkės tarybos susirinkime.

Kaip rasti žmones, kuriuos mokysiu?

Apsvarstykite

- Ką reiškia „rasite tuos, kurie jus priims“ (DS 42:8)?
- Kaip man stiprinti tikėjimą, kad rasčiau žmones, kuriuos mokysiu?
- Kodėl į savo paieškos darbą turėčiau įtraukti narius?
- Koks žiniasklaidos priemonių ir Bažnyčios valdybos rekomendacijų vaidmuo?
- Kaip ieškojimas susijęs su mokymu?
- Koks tarnavimo vaidmuo ieškant žmonių, kuriuos mokysiu?
- Kokių idėjų besidomintiesiems ieškoti ir mokyti dar neišbandžiau?

Kaip ugdyti tikėjimą ieškoti

Šiame skyriuje išdėstytos doktrinos ir principai sustiprins jūsų tikėjimą, kad Viešpats ruošia žmones priimti jus ir sugražintąją Evangeliją. Jis ves jus pas juos arba juos pas jus. Skirtingose pasaulio šalyse ieškoma skirtingai. Misionieriams ir misijos prezidentams reikia taikytis prie vietos sąlygų. Nepaisant skirtumų, ieškojimo principai yra universalūs.

Dievo šeima. Ikimirtingajame gyvenime visi žemės žmonės buvo Dievo šeimos nariai (žr. Apaštalu darbų 17:26–29; Hebrajams 12:9). Šiame gyvenime mes esame Dievo šeimos dalis ir galime mėgautis dar didesniais palaiminimais kaip Jo šeimos nariai ateinančiame gyvenime. Dievo šeimoje mes visi esame broliai ir seserys. Šis žinojimas suteikia mums vienybės ir bendrumo jausmą. Dėl jo mes viliamės amžinojo gyvenimo Dievo akivaizdoje. Šias pagrindines tiesas mes suvokiame dėl Sugražinimo. Mokyti savo brolius ir seseris sugražintųjų tiesų yra jūsų pareiga ir palaiminimas. Kaip Alma, norėdamas padėti atkritusiems zoraminiams, galite melstis: „O Viešpatie, ar nesuteiktum mums sėkmės atvedant juos vėl pas tave Kristuje. Štai, o Viešpatie, jų sielos yra brangios [...] ; todėl duok mums, o Viešpatie, galios ir išminties, kad galėtume vėl atvesti šiuos savo brolius pas tave“ (Almos 31:34–35).

Užrašai

„**Rasite tuos, kurie jus priims**“. Jūs statote Bažnyčią, rasdami „tuos, kurie jus priims“ (žr. DS 42:8). Tokie žmonės atpažins jus kaip Viešpaties tarnus. Jie norės veikti pagal jūsų žinią. Daugelis iš šių žmonių „nepažįsta tiesos tik todėl, kad nežino, kur ją rasti“ (DS 123:12).

Paprastai jūs nežinote, kas šie žmonės. Jie gali ne iš karto atpažinti, kad jūs esate Viešpaties tarnai. Jie gali nesuvokti, kad būtent per Evangeliją, o ne per ką kita, jų gyvenimuose atsiras didesnė ramybė, kryptingumas ir prasmė. Dažnai jie nesupranta, kad ieško sugrąžintosios Evangelijos, kol jos nesuranda. Pavyzdžiui, vienas atsivertusysis pasakė: „Kai išgirdau Evangeliją, ji užpildė tuštumą mano širdyje, nors aš nežinojau, kad ji ten buvo.“ Kitas pasakė: „Aš lioviausi ieškoti, nors nežinojau, kad kažko ieškojau.“

Kur bebūtumėte paskirti tarnauti, prisiminkite, kad tai Viešpats leido jums atvykti į šią vietą, nes tai Jam buvo reikalinga sielų išgelbėjimui. Dirbkite veiksmingai, pakeldami savo balsus į šiuos žmones, kalbėdami mintis, kurias Viešpats įdės į jūsų širdis. Jeigu taip darysite, jums išsipildys pažadas, kad „jūs nebūsite sugėdinti prieš žmones“ ir „tą pat aki-mirką jums bus duota, ką sakyti“ (žr. DS 100:4–6). Ieškoti su Dvasia yra taip pat svarbu, kaip mokyti su Dvasia. Kaip ir mokant, jūsų pastangos ieškant bus sėkmingos tik tada, jeigu jums vadovaus Dvasia. Tikėkite, kad žinosite, ko mokyti ir ką daryti, kad rastumėte tuos, kurie jus priims.

Pratimas. Studijos su porininku

Daugelis jūsų lankomų narių Bažnyčioje gali būti atsivertusieji. Suplanuokite laiką, kad jų paklaustumėte, kaip jie atrado Bažnyčią ir kaip jie suprato, kad misionieriai mokė juos tiesos. Jų patyrimus apibendrinkite savo studijų žurnale.

Raštų studijos

Kaip Dievo vaikai ruošiami ir vedami į sugrąžintąją Evangeliją?

Almos 13:24

DS 29:7

DS 84:45–47, 88

Almos 16:16–17

DS 33:6

DS 136:32–33

Kalbėkite su visais

Kai pranašas Džozefas Smitas keliavo su misionierių grupele Misūrijo upe, Viešpats apreiškė: „nereikia, kad [...] mano vyresniųjų grupė greitai keliautų [...], kai tuo tarpu gyventojai abiejose pusėse žūsta netikėjime“ (DS 61:3). Greitai keliaudami į suplanuotas veiklas, melskite sugebėjimo pamatyti neplanuotas progas tarnauti ir mokyti tuos, kurie „žūsta netikėjime“. Melskite dvasinio jautrumo atpažinti tokias progas. Jūs pamatysite, kad Dievas atves į jūsų kelią Savo vaikus, kurie yra pasirošę priimti sugrąžintąją Evangeliją.

Jūsų misionieriškame darbe niekas nevyksta, kol nesurandate, ką mokyti. Kiekvieną dieną kalbėkite su kuo daugiau žmonių. Natūralu, kad kalbėti su žmonėmis gali būti šiek tiek nejauku, tačiau galite melsti stiprybės ir tikėjimo, kad drąsiau atvertumėte burną ir skelbtumėte sugrąžintąją Evangeliją. Siekdami užkalbinti visus sutinkamus žmones, pabandykite pritaikyti šias idėjas:

- Kalbėkite apie jų šeimas. Padėkite jiems pamatyti, kad sugrąžintoji Evangelija gali būti palaiminimas jų šeimoms.
- Ieškokite užuominų – daiktų namuose ar kiemuose, raidžių ant drabužių ar priminimų apie vaikus – tai padės jums suprasti, kaip pradėti pokalbį.
- Nuoširdžiai išklausykite, ką žmonės jums sako.
- Būkite malonūs, draugiški ir linksmi. Pasiūlykite pagalbą.
- Pasitikėkite Dvasia, kuri įdės į jūsų širdį ir protą, ko mokyti.
- Kvieskite visus sužinoti sugrąžintąją Evangeliją.
- Pasiūlykite dalijamąsias korteles.
- Paklauskite pažįstamų, kuriuos galbūt sudomintų jūsų žinia, vardų.

Skaitydami šį tikrą pasakojimą, atkreipkite dėmesį į tai, kaip šis žmogus buvo paruoštas priimti misionierius ir kaip misionieriai pasinaudojo neplanuota proga pamokyti jį Evangelijos.

Vaikystėje manęs niekas nemokė skaityti Biblijos. Aš vaikščiojau į bažnyčią sekmadieniais, tačiau nieko neaukojau ir nieko nejaučiau. Buvau nusivylęs savo religija. [...] Aš ieškojau ... Dievo – norėdamas sužinoti, ar Jis iš viso egzistuoja. Aš troškau pažinti Jį ir Jo žodžius. Tačiau vis nerasdavau to, ko ieškojau.

Buvo akimirka, kai jaučiau beveik patenkinęs savo troškulį. Kai pirmą kartą paėmiau į rankas savo pirmąjį vaiką, dukrelę, pajutau, kad Dievas iš tikrųjų egzistuoja. Kai po daugelio metų gimė jos sesutė – patyriau tą patį jausmą. [...] Tačiau dažniausiai mano sieloje vyravo nepaaiškinamas nuovargis. Buvau dvasiškai ištroškęs ir neradau šaltinio, iš kurio galėčiau atsigeriti.

1994-ųjų balandžio mėnesį gyvenau Monterėjaus mieste, Meksikoje, ir dirbau taksi vairuotoju. Vieną dieną lijo net keletą valandų, ir vanduo kaskadomis liejosi nuo kalnų. Keletą valandų pavažinėjęs per lietu, atsідūriau mažame miestelyje maždaug už aštuonių kilometrų nuo Monterėjaus. Buvo... beveik metas grįžti namo. Staiga pamačiau einančius du jaunuolius. Jie vilkėjo juodas kelnes ir baltus marškinius ir buvo permirkę nuo galvos iki kojų.

Prisiartinęs prie jų, aš atidariau taksi dureles ir sušukau: „Lipkite vidun! Važiuoju į Monterėjų.“

Aukštesnis tvirto sudėjimo jaunuolis atsakė: „Mes neturim pinigų.“

„Nemokamai“, – pasakiau aš.

Jie greitai sulipo į taksi.

Važiuodami mes kalbėjomės. Jie paklausė, ar gali su manimi pasidalinti žinia apie Jėzų Kristų. Aš sutikau ir daviau jiems savo adresą.

Grįžęs namo pažadinau žmoną ir papasakojau apie du jaunuolius. „Koks sutapimas, – pasakiau. – Vienas meksikietis, o kitas amerikietis, bet jie abu vardu Vyresnysis.“

„Vyresnysis, reiškia misionierius“, – pasakė žmona, šiek tiek žinojusi apie Bažnyčią.

Kažkur sielos gilumoje pajutau sąmyšį. Šie jaunuoliai mano širdyje paliko nepaprastą jausmą. Pajutau, kad tuoj galiu rasti vandens, kuris galėtų numalšinti mano troškulį.

Misionieriai atėjo į mūsų namus birželio 5 dieną, ir aš su džiaugsmu jų klausiausi. Po dviejų savaitių, birželio 19-tą, buvau pakrikštytas. Mano žmona buvo pakrikštyta po keturių mėnesių, spalį. Mūsų vyriausioji duktė mokykloje mokėsi tikybos. Kai ji pirmą kartą atėjo į bažnyčią, sušuko: „Tėti, čia daug

Užrašai

geriau, negu tai, ko aš mokausi mokykloje!“ Ji taip pat buvo pakrikštyta spalio mėnesį.

1995 m. gruodžio mėnesį mes buvome užantspauduoti kaip šeima Meksiko šventykloje šiam ir amžinajam gyvenimui. Dabar mes esame šeima, kuri mėgaujasi darna, ramybe ir laime. Mes žinome, ką garbiname. Mes žinome, iš kur atėjome ir kur keliaujame. Mums patinka Dievo žodis, ypač Mormono Knyga, ir mes mylime Jo Bažnyčią, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Per šias dovanas mes radome gyvojo vandens šaltinį, apie

kurį Gelbėtojas pasakojo samarietei: O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas netrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą“ (Jono 4:14). [Victor Manuel Cabrera, „Thirsting for the Living Water,“ Ensign, Aug. 2001, 60–61]

© 2001 Sulmonas Džavis. Netekojai.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Kaip šis vyriškis buvo paruoštas sugrąžintajai Evangelijai?
- Kas būtų atsitikę, jeigu vyresnieji niekada nebūtų atvėrę savo burnų ir nepasidalinę Evangelijos žinia?
- Apžvelkite, ką nuveikėte vakar. Ar kalbėjote su kiek įmanoma daugiau žmonių? Jeigu ne, suplanuokite ir užsibrėžkite tikslą tai padaryti šiandien.

Raštų studijos

Ką apie burnos atvėrimą sako Viešpats? Ko turite melsti? Kas jums pažadėta?

DS 24:12

DS 33:7–15

DS 60:2–3, 7–8

DS 28:16

Ieškodami mokykite, mokydami ieškokite

Ieškojimas ir mokymas yra susiję. Kai susitinkate su žmonėmis, būkite pasiruošę trumpai pamokyti apie sugrąžintąją tiesą, kad Šventoji Dvasia galėtų liudyti, jog jūs esate Viešpaties tarnai. Daugelyje situacijų turėsite sugebėti pasakyti žinią per minutę ar mažiau. Žmonės pripratę prie trumpų, galingų teiginių. Pavyzdžiui, galite paliudyti apie Sugrąžinimą vos dviem ar trim sakiniais:

Pirminės Dievo tiesos (Jėzaus Kristaus Evangelija) daug amžių buvo prarastos, tačiau mylintis Dievas jas sugrąžino per gyvąjį pranašą. Mes turime įrodymą, kurį galite laikyti rankose, skaityti, apmąstyti širdyje ir melstis, kad sužinotumėte apie jos tiesą patys. Ar galėtume ...

Jeigu turite daugiau laiko, galite pasakyti daugiau:

Mūsų žinia paprasta. Dievas yra mūsų Tėvas. Mes esame Jo vaikai. Esame Jo šeimos dalis. Jis myli mus. Nuo pasaulio pradžių Jis mus mylėjo ir mumis rūpinosi. Daug kartų Jis su meile kreipdavosi į mus, kad atskleistų Jėzaus Kristaus Evangeliją ir Jo vaikai sužinotų, kaip grįžti pas Jį. Jis apreiškė ją tokiems pranašams kaip Adomas, Nojus, Abraomas ir Mozė. Tačiau kai kurie žmonės daug kartų pasirinko atmesti Evangeliją. Prieš du tūkstančius metų Jėzus Kristus pats mokė Savo Evangelijos. Sunku patikėti, tačiau žmonės atstūmė ir Jėzų. Kai žmonės negerbia ar iškraipo tikrąsias doktrinas ir apeigas, Dievas atsiima Savo įgaliojimą vadovauti Bažnyčiai.

Kviečiame jus priimti daugiau tiesų šalia tų, kurias jau branginate. Pamąstykite apie įrodymą, kad mūsų Dangiškasis Tėvas vėl atsigrėžė į Savo vaikus su meile ir pranašui atskleidė tikrąsias doktrinas ir apeigas. To pranašo vardas yra Džozefas Smitas. Šios šlovingos tiesos įrodymas yra Mormono Knygoje. Ją galite laikyti rankose, skaityti ir apmąstyti jos tiesas savo prote ir širdyje.

Venkite tokių pasakymų: „Ar turėtumėte keletą minučių išklausti mūsų žinios apie ...“ Geriau išsiugdykite įprotį iš karto pradėti mokyti ir liudyti, kai susitinkate su žmonėmis. Liudydami ir leisdami pajusti Šventosios Dvasios galią, rasite daugiau žmonių, kuriuos galėsite mokyti.

Kad ir koks būtų jūsų pradinis kreipimasis, greitai ir paprastai pereikite prie Evangelijos sugrąžinimo, nes tai yra mūsų unikali žinia pasauliui. Tie, kuriuos mokote, dažnai turi draugų ar giminaičių, kurie yra pasiruošę priimti sugrąžintąją Evangeliją. Visose mokymo situacijose – ieškodami, mokydami besidominčiuosius, dirbdami su nariais – klauskite: „Ar pažįstate ką nors, kam ši žinia būtų įdomi ir naudinga?“ Gavę rekomendaciją, paklauskite: „Kam dar būtų naudinga mūsų žinia?“ Nesivaržykite klausti to dar ir dar kartą vėlesniuose susitikimuose. Jeigu visi, kuriuos mokote, patirs Evangelijos palaiminimus, jų noras jais pasidalinti išaugs (žr. 1 Nefio 8:12). Mokydamiesi apie Evangeliją jie dažnai susiras naujų draugų. Misionieriai, kurie pritaiko šį principą, paprastai turi daug žmonių, kuriuos gali mokyti.

Pratimas. Studijos su porininku

- Paruoškite vienos minutės pasisakymą iš vienos pamokos. Pamąstykite, kaip mokyti šios pamokos ieškant.
 - Pagalvokite, kaip greitai susieti šią žinią su Sugrąžinimu.
 - Pasidalinkite šia žinia su savo porininku.
 - Užsibrėžkite tikslą mokyti šios žinios tinkamu laiku šiandien ir sudominti naują besidomintįjį.
-
- Peržiūrėkite sąrašą žmonių, kuriuos mokote šiuo metu. Sudarykite sąrašą tų, kurių klausėte rekomendacijų, ir tų, kurių dar neklusėte. Pasipraktikuokite, kaip pakviesite rekomenduoti kiekvienoje grupėje. Savo tvarkaraštyje parašykite, kada ketinate pasakyti šį kvietimą kitų susitikimų metu.

Kalbėkite apie šeimos svarbą

Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas yra palaiminimas šeimoms. Gyvendamos pagal sugrąžintosios Evangelijos principus, šeimos sustiprėja ir gali patirti ramybę, džiaugsmą ir bendrumo bei tapatybės jausmus.

Kalbėkite apie šeimos svarbą kiekvieną dieną su sutiktais žmonėmis – tai padės jums rasti žmonių, kuriuos galėsite mokyti. Dauguma žmonių natūraliai domisi šeimomis. Daugelyje ieškojimo situacijų jūs galite tai, ką dauguma žmonių žino apie šeimą, greitai susieti su Sugrąžinimo žinia. Ieškodami galite pasakyti kažką panašaus:

Užrašai

Mums nėra nieko svarbiau už mūsų šeimas. Mūsų šeima sieja mus vienu su kitu, suteikia mums vardą ir pavardę ir padeda jaustis reikalingiems ir mylimiems. Iš savo šeimų mes paveldėjome asmenines charakterio ir fizines savybes, kurios mus daro truputį unikalius.

Daugelis žmonių visame pasaulyje labai nori turėti stiprią ir laimingą šeimą. Pasiiekti šį tikslą dažnai būna sunku. Auginti vaikus ir turėti stiprią santuoką šiuolaikiniame pasaulyje kartais gali atrodyti beveik neįmanoma, nes aplinkui labai daug blogio.

Tada galite pereiti prie žinios apie Sugražinimą:

Meilės ir rūpinimosi savo šeimomis jausmai yra amžini ir išsiskynę giliai mūsų sielose. Jų centre yra mūsų ryšys su Dievu. Prieš gimdami jūs buvote Dievo šeimos nariai. Jis yra mūsų Tėvas. Kadangi Jis yra mūsų Tėvas, mes esame broliai ir seserys. Dangiškasis Tėvas nori, kad mes grįžtume gyventi su Juo kaip Jo šeimos nariai. Šeimos žemėje yra susijusios su Dievo šeima. Šeimos gali gyventi kartu po šio gyvenimo. Mes žinome tai, nes po daugybės šimtmečių mūsų mylimas Dangiškasis Tėvas per gyvoji pranašą žemėn sugražino tokias tikras doktrinas ir apeigas, kaip krikštas panardinimu. Šios sugražintosios tiesos ne tik padeda mums suprasti savo vietą Dievo šeimoje, bet taip pat suteikia vilties turėti stiprią, laimingą šeimą šiame gyvenime. Ar galėtume jus mokyti daugiau apie ...

Tą patį galima daryti kalbant kitomis temomis, pavyzdžiui, apie laimę, nelaimes, gyvenimo prasmę ar mirtį. Kad ir koks būtų jūsų paieškų metodas, nepamirškite greitai pereiti prie unikalios žinios, kurią mes turime pasauliui.

Narių svarba

Dirbkite su Bažnyčios nariais, kad rastumėte žmonių mokyti. Ideali situacija, kai nariai pakviečia mokyti kitus ir dalyvauja patys. Kai nariai tai daro, pasikrikštija daugiau žmonių, kurie lieka aktyvūs Bažnyčioje. Bendravimas su nariais yra svarbus, nes tai minkština žmonių širdis ir skatina juos domėtis sugražintąja Evangelija. Dažnai tai reiškia, kad jie susikuria Bažnyčioje draugų ratą, tarp kurių yra tiek aktyvių, tiek mažiau aktyvių Bažnyčios narių, atsivertusių ir šeimų, kuriose ne visi yra nariai.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis mokė: „Daugelis iš mūsų į misionierišką darbą žiūri kaip į vaikščiojimą iš namų į namus. Visi, kas yra susipažinę su šiuo darbu, žino, kad yra geresnis būdas. Tas būdas – pasitelkti Bažnyčios narius. Jeigu narys pristato besidomintįjį, iš karto susikuria pagalbos sistema. Narys liudija apie darbo tikrumą. Jis nerimauja dėl savo besidominčiojo draugo laimės. Jam malonu, jeigu jo draugas daro pažangą mokymasis Evangelijos.

Nuolatiniai misionieriai gali vesti patį mokymą, tačiau narys, jei tik įmanoma, parems šį mokymą siūlydamas savo namus misionieriškai tarnystei. Jis nuoširdžiai liudys apie darbo dieviškumą. Jis bus pasiruošęs atsakyti į klausimus tuomet, kai misionierių nebus šalia. Jis bus draugas atsivertusiajam, kuriam teks stipriai ir sunkiai keistis. [...] Naujų žmonių atvedimas į Bažnyčią nėra vien tik misionierių atsakomybė. Jiems seksis geriau, jeigu nariai taps besidominčiųjų radimo šaltiniu“ (*Ensign*, May 1999, 105–6).

Pradinis taškas kuriant stiprius ryšius su nariais yra vyskupas. Pasisiūlykite padėti ir tarnauti bet koku teisiu būdu, koku tik jis paprašys. Reguliariai klauskite savęs: „Ar vyskupui esu palaiminimas, ar našta?“ Išsiugdykite nuostatą „Kuo galiu padėti?“ Jeigu ieškosite progų mylėti, tarnauti ir mokyti, vyskupas ir apylinkės nariai neabejotinai patikės jums savo šeimos narius ir draugus.

„Po visko, kas pasakyta, didžiausia ir svarbiausia pareiga yra skelbti Evangeliją.“

PRANAŠAS DŽOZEFAS SMITAS
TEACHINGS OF THE PROPHET
JOSEPH SMITH, 113

Pamąstykite apie šią ištrauką iš laiško, kurį misionierius parašė savo misijos prezidentui:

*Brangus prezidente,
šią dieną man paskambino padėjėjai ir pasakė, kad esu perkeliamas. Panorau jums parašyti ir padėkoti už tai, kad atsiuntėte į šį rajoną. Atrodo, tik vakar man pasakojote, kokie iššūkiai laukia.
Pirmasis sekmadienis patvirtino tai, ką pasakojote. Mes buvome abejingai pasveikinti apylinkėje. Vienintelis šviesos spindulėlis tą sekmadienį buvo Skotas, naujasis apylinkės misijos vadovas. Jis tik prieš mėnesį buvo perkeltas į oro pajėgų bazę ir jau dvi savaites tarnavo apylinkės misijos vadovu. Tą pirmąjį sekmadienį Skotas pakvietė mus į savo namus vakarienės ir aptarti, ką galima padaryti, kad darbas pradėtų judėti. Po vakarienės mes suklaupėme maldai ir paprašėme Dangiškojo Tėvo pagalbos ir vadovavimo. Melsdamiesi jautėme ramybės ir pasiryžimo jausmą. Mes nusprendėme, kad geriausias būdas išjudinti darbą – tai įgauti narių pasitikėjimą. Mes nutarėme sekti Amono pavyzdžiu ir tarnauti jiems.
Pradėjome nuo vyskupo. Kadangi tame rajone krikštų buvo nedaug, o ankstesni misionieriai stengėsi mažiau, suprantama, kad jis nebuvo patenkintas, kai pasiūlėme susitikti. Galiausiai jis pakvietė mus į savo namus vakarienės. Mes sužinojome, kad vyskupas ruošėsi nuimti kilimą savo svetainėje ir atnaujinti medines grindis, kurios buvo po juo. Mes pasiūlėme padėti, ir jis sutiko. Baigiant darbą, vyskupas paprašė mūsų kalbėti sakramento susirinkime. Mums tai buvo įrodymas, kad jis pradėjo mumis pasitikėti.
To paties tarnavimo metodo mes laikėmės susitikdami su kitais nariais. Mes radome daug galimybių jiems padėti įvairiais būdais. Kai nebuvome su nariais, mes beldėmės į duris ir kalbėjome apie sugrąžintąją Evangeliją su kiek įmanoma daugiau žmonių. Mes buvome palaiminti, nes radome žmonių, kuriuos galėjome mokyti, o nariai matė, kaip mes vedame į bažnyčių žmones, kuriuos patys suradome. Visos apylinkės požūris ėmė keistis. Domėjimasis misionierišku darbu augo. Kai nariai pradėjo mumis pasitikėti, darbas spartėjo. Vyko daug krikšto apeigų.*

Daug Bažnyčios narių bijo misionieriško darbo. Daugelis nežino, nuo ko pradėti ir ką sakyti. Daugelis bijo, kad praras artimus draugus, jeigu bandys su jais pasidalinti Evangelija. Yra daug būdų, kaip padėti nariams. Pavyzdžiui, padėkite jiems stiprinti tikėjimą mokydami apie Sugrąžinimą ir kitas doktrinas. Padėkite jiems pajusti mūsų žinios Dvasią ir galią. Stiprindami jų supratimą apie Kristaus doktriną padėsite sustiprinti jų pasitikėjimą jumis ir troškimą dirbti misionierišką darbą labiau negu bet kuriais kitais būdais. Padėkite jiems suprasti, kad siūlymas priimti sugrąžintąją Evangeliją daug natūraliau skambės tada, kai jis bus paremtas meile ir tarnavimu savo šeimos nariams ir draugams. Mokykite juos principų iš šio skyriaus dalies „Eikite darydami gera“. Raginkite narius jungtis „pasninke ir karštoje maldoje dėl tų, kurie [nepažįsta] Dievo, sielų gerovės“ (Almos 6:6). Kad ir ką darytumėte su nariais, stenkitės pakelti ir ugdyti jų tikėjimą, kad padėtumėte jiems dirbti misionierišką darbą.

Dirbkite ne tik su aktyviais nariais, bet pabandykite rasti mokomų žmonių per būsimus vyresnius, mažiau aktyvius narius ir naujus narius. Šie nariai tikriausiai turi daug kito tikėjimo draugų ir gali būti palaiminti, pasidalindami Evangelija su savo šeimos nariais ir draugais.

Kiekvieną kartą lankydamiesi pas narius, darykite viską, ką galite, kad paskatintumėte juos:

- Melstis ir sekti Dvasia.
- Tarnauti.
- Susidraugauti.
- Atverti burnas ir kalbėti apie sugrąžintą Evangeliją.
- Kviesti kitus daryti tai, kas sustiprintų jų tikėjimą Kristumi.

Kiekviena kurio nors nario rekomendacija turėtų būti vertinama kaip kažkas labai brangaus. Kai narys duoda draugo, kurį galima aplankyti arba jam paskambinti, vardą, veikite greitai ir praneškite nariui rezultatus.

Idėjos, kaip padėti nariams

Yra daug būdų, kaip paskatinti narius skirti daugiau dėmesio misionieriškam darbui. Apmąstykite šias idėjas:

- Sekite vyskupo ar kitų apylinkės vadovų nurodymais. Daugiau informacijos šia tema žr. 13 skyriuje.
- Mokykite Bažnyčios vadovus ir narius Sugrąžinimo žinios ir kitų pamokų.
- Mokykite juos mylėti ir tarnauti savo artimiesiems bei draugams.
- Raginkite juos pasninkauti ir melstis dėl misionieriško darbo progų.
- Raginkite juos aplankyti pažįstamus, kurių gyvenime neseniai įvyko didelių permainų (gimimas, mirtis šeimoje, santuoka ar persikraustymas).
- Pakvieskite juos padėti jums mokytis. Ideali situacija yra tada, kai su jumis yra Bažnyčios narys, kuris anksčiau priklausė tai pačiai bažnyčiai, kaip ir besidomintysis.
- Padėkite jiems nustatyti datą, kada jie pakvies savo draugus išklausti Sugrąžinimo žinią.
- Parodykite jiems, ką jie gali duoti kitiems, pavyzdžiui, Mormono Knygą, vaizdajuostes ir dalijamąsias korteles.
- Raginkite juos pakviesti draugus apsilankyti bažnyčioje ar šeimos vakare, peržiūrėti Bažnyčios vaizdajuostę ar dalyvauti pokalbyje Evangelijos tema.
- Padėkite jiems pasipraktikuoti, ką jie galėtų pasakyti savo draugams.
- Mokykite juos apie tai, kodėl verta pasidalinti Evangelija su kitais, nepaisant rezultatų.

Yra daug kitų būdų, kaip labiau įtraukti narius. Visą misijos laiką stenkitės pildyti šį sąrašą. Pasidalinkite savo idėjomis su kitais misionieriais.

Pratimas. Studijos su porininku

Kartu su porininku apžvelkite, ką per paskutinį mėnesį nuveikėte tarnaudami ir padėdami vyskupui bei kitiems vadovams ir nariams. Aptarkite ir suplanuokite, ką galite padaryti ateinantį mėnesį, kad sustiprintumėte ryšius su jais.

Apžvelkite idėjas, išvardintas lange „Idėjos, kaip padėti nariams“. Išsiaiškinkite, kokių idėjų dar nebandėte. Naudodamiesi dienos tvarkaraščiu, suplanuokite, kaip panaudosite kai kurias idėjas kitą savaitę.

Žiniasklaidos ir Bažnyčios valdybos rekomendacijos

Rekomendacijos yra dar vienas šaltinis, ieškant sugrąžintajai Evangelijai ruošiamų žmonių. Be narių rekomendacijų, Bažnyčia daugeliu kitų būdų aktyviai kreipiasi į Dievo vaikus. Bažnyčia skatina susidomėjimą tokiomis priemonėmis kaip reklama žiniasklaidoje, lankytojų centrai, istorinės vietos, gerovės ir humanitarinė pagalba bei interneto svetainės (www.mormon.org, www.lds.org, www.familysearch.org). Rekomendacijos, gaunamos iš žiniasklaidos ir Bažnyčios valdybos, nurodo žmones, kurie sutiko, kad juos aplankytų Bažnyčios atstovai, ką nors atneštų (pvz., Bibliją ar Mormono Knygą) ir papasakotų daugiau apie Bažnyčią. Į šias mokymo galimybes misionieriai turėtų žiūrėti kaip į šventą pareigą.

Prieš apsilankydami pas rekomenduotą asmenį, susipažinkite su medžiaga, kurios jis prašo. Suplanuokite, kaip pereisite nuo tos medžiagos prie Sugrąžinimo žinios. Kai kuriais atvejais rekomendacijos nuves jus pas kitus žmones, kuriuos Dievas ruošia. Jeigu žmonės, su kuriais susisiekiate, tuo nesidomi, paklauskite, ar jie ką nors pažįsta, kam tai gali būti įdomu. Taip pat pakalbėkite su kitais šeimos nariais ir jų kaimynais. Paklauskite kiekvieno, kam dar gali būti įdomi jūsų žinia. Galbūt jus atvedė pas šį asmenį todėl, kad kažkas namuose arba kaimynystėje yra pasiruošęs Evangelijai.

Dirbdami su rekomendacijomis, atminkite:

- Susisiekite su jais per 24 valandas.
- Jeigu įmanoma, paskambinkite iš anksto ir susitarkite dėl susitikimo. Jeigu jų nėra namie, pabandykite kitu dienos metu.
- Nuneškite pageidaujama medžiagą ir priminkite, kad jie pakvietė apsilankyti. Pakvieskite pasiklaudyti visus, kurie yra namuose.
- Mokykite Sugrąžinimo žinios.
- Išsakykite tokius kvietimus, kurie gali padėti ugdyti jų tikėjimą Kristumi.
- Paprašykite rekomenduoti kitus.
- Susitarkite dėl kito susitikimo.
- Planuokite po susitikimo padirbėti kaimynystėje.
- Jeigu žmogaus nėra namie, pakalbėkite su kaimynais.

Pratimas. Studijos su porininku

Suraskite visas rekomendacijas, gautas jūsų rajone per paskutinį mėnesį. Raskite žmones, su kuriais nebuvo susisiekti, ir aplankykite juos. Nuspręskite, kuriuos anksčiau aplankytus žmones reikėtų aplankyti dar kartą.

Šeimos istorija

Šeimos istorijos ar genealogijos programa yra dar vienas būdas rasti žmones mokytį. Šeimos istorija šiuo metu yra vienas iš labiausiai paplitusių pomėgių pasaulyje. Elijo Dvasia skatina milijonus žmonių visame pasaulyje ieškoti savo protėvių. Daugelis nori stipresnių ryšių su savo giminėmis. Tai gali sukelti troškimą surasti sąsajų ir susivienyti su Dievo šeima.

Užrašai

Sužinokite, kokią šeimos istorijos informaciją galima gauti jūsų krašte. Pavyzdžiui, galite pakviesti žmones į vietinį šeimos istorijos centrą arba supažindinti su nariais, kurie galėtų padėti jiems pradėti savo protėvių giminės medžio tyrinėjimą. Jums nereikia daug žinoti apie šeimos istoriją, jeigu galite sulaukti Bažnyčios narių pagalbos. Daugelyje pasaulio kraštų yra narių, kurie gali padėti kitiems surasti savo šeimos šaknis. Įtraukite narius taip, kad potencialūs besidomintieji susitiktų su žmonėmis, su kuriais galėtų susidraugauti. Paaiškinkite, kad naudojimas šeimos istorijos centrais yra nemokamas.

Vaikščiodami nuo namo prie namo, galite dalinti šeimos istorijos dalijamąsias korteles su vietinio šeimos istorijos centro telefono numeriu ir kvietimu atlikti pradinę šeimos šaknų paiešką. Po dienos ar dviejų dar kartą apsilankykite namuose, kur palikote šias korteles. Palikite šias korteles besidomintiems, kurie gali jas perduoti savo draugams ar giminaičiams. Taip pat gera idėja nešiotis savo keturių kartų genealoginį medį kaip pavyzdį ir parodyti jį visiems, kurie gali turėti tą pačią pavardę kaip jūs.

Norėdami pradėti, apmąstykite šias idėjas:

- Aplankykite šeimos istorijos centrą, jeigu jūsų krašte toks yra.
- Su vyskupu ir apylinkės taryba aptarkite savo troškimą padėti dirbti šeimos istorijos darbą tiems, kuriuos sutinkate kiekvieną dieną.
- Su apylinkės vadovais aptarkite, kaip geriausiai koordinuoti šį darbą:
 - Ar vyskupui patinka jūsų pasiūlymas įtraukti apylinkės narius?
 - Kurie apylinkės nariai tarnauja šeimos istorijos centre arba turi patirties šeimos istorijos darbe?
 - Kaip tinkamiausiai paprašyti šių narių pagalbos?
 - Kas gali eiti kartu, kai jūs nunešite genealogijos lenteles arba šeimos aprašus?

„Tikiuosi, kad mes pamatysime, kaip nyksta dirbtinė riba, dažnai skirianti misionierišką darbą nuo šventyklos ir genealogijos darbo, nes tai tas pats didysis Atpirkimo darbas!“

PREZIDENTAS SPENSERIS V. KIMBOLAS

„THE THINGS OF ETERNITY—STAND WE IN JEOPARDY?“ *ENSIGN*, JAN. 1977, 3

Perskaitykite šį vyresnio misionieriaus pasakojimą. Atkreipkite dėmesį į tai, kokių vaidmenų šios poros atsivertimui suvaidino šeimos istorija.

Mildred Šulc buvo atsidavusi savo bažnyčios narė. Todėl nenuostabu, kad misionieriams pasibeldus į jos duris, negaišdama laiko pasikvietė juos vidun, kad galėtų pamokyti „tiesos“. Kai mokė misionieriai, ją sujaudino sugrąžintosios Evangelijos tiesos ir ji pasikrikštijo. Kol ji mokėsi, jos vyras Frankas nusprendė neklausyti.

Štai tada pradėjau reikštis aš. Vyresnieji supažindino mus su seserimi Šulc. Mes padėjome jai pradėti šeimos medį ir pakvietėme ją susitikti su mumis šeimos istorijos centre. Atėjo mūsų susitikimo diena, ir Frankas paklausė, ar jis negalėtų eiti kartu ir paieškoti savo protėvių. Žinoma, ji sutiko, ir jie išsiruošė į centrą.

Vyresnieji suplanavo tą dieną su mumis susitikti vėliau. Prieš jiems atvykstant, mes parodėme Frankui ir Mildred biblioteką ir supažindinome su seserimi Rait. Sesuo Rait buvo šeimos istorijos specialistė, tad ji pasiūlė savo pagalbą ieškant informacijos apie Franko tėvą. Ji rado jo pavardę vienoje knygoje ir parodė Frankui Vokietijos žemėlapij su pažymėta vieta, kur gimė jo tėvas. Jis taip apsidžiaugė tai sužinojęs, kad tuomet, kai atėjo vyresnieji, pakvietė juos vakarienės, norėdamas parodyti nuotraukas ir papasakoti apie savo šeimos istoriją. Elijo dvasia palietė ir suminkštino jo širdį ir atvėrė Evangelijai duris į jo gyvenimą.

Tą vakarą Mildred mąstė, ką ji galėtų pasakyti Frankui, kad šis labiau susidomėtų Evangelija. Jos mintyse iškilo klausimas. „Frankai, – pradėjo ji, – ar norėtum būti su manim amžinai, net kai šis gyvenimas baigsis? Ar nori turėti amžiną šeimą?“ Jis greitai atsakė: „O, Mildred, žinoma, taip. Kaip galiu tai padaryti?“ Tai buvo klausimas, kurio ji meldė. „Klausyk to, ką turi pasakyti misionieriai“, – atsakė ji. Jis sutiko. Misionieriams mokant, Sugražinimo žinios šiluma išstipdė jo abejones ir baimes. Jis greitai priėmė misionierių mokomas tiesas. Jis priėmė kvietimą krikščytis. Frankas ir Mildred iki šiol tebėra stiprūs ir aktyvūs Bažnyčioje.

Frankas ir Mildred sunkiai dirbo, kad užbaigtų darbą ir jų šeimai galėtų būti atliktos išgelbėjimo apeigos. Tai buvo jaudinanti diena, kai jie krikštijosi už savo šeimos narius. Stengdamasis atlikti šventyklos darbą, brolis Šulcas susapnavo savo tėvą. Jis pamatė tėvą sodyboje, kurioje jie gyveno, kai jis buvo mažas. Jo tėvas stovėjo verandoje šalia savo krėslu, apsirengęs baltai ir ištiesęs rankas į savo sūnų. Frankas pabudo apsiverkęs. Jis suprato, kad jo tėvas priėmė jų atliktą darbą.

Pratimas. Studijos su porininku

- Kas nulėmė, kad Frankas nusprendė leisti misionieriams jį mokyti?
- Kaip galite geriau susieti šeimos istorijos darbą su Dievo planu šeimoms?
- Kaip jūs panaudojate šeimos istoriją kaip ieškojimo įrankį? Kaip galite pasiūlyti informaciją apie šeimos istoriją žmonėms, kuriuos sutinkate kiekvieną dieną? Planuokite pradėti dažniau naudoti šeimos istoriją kaip svarbų ieškojimo įrankį.

Ieškant tų, kuriuos Viešpats ruošia priimti sugražintąją Evangeliją, šeimos istorija yra galingas galimybių šaltinis. Melskitės progų savo ieškojimo darbe pasinaudoti šeimos istorija. Kalbėdami apie savo šeimas, žmonės dažniausiai jaučia dvasinius jausmus. Žmonės taip pat jaučia Dvasią, kai yra mokomi doktrinos, kodėl mes dirbame šeimos istorijos darbą. Be to, atsivertusiuosius lengviau išsaugoti, jeigu naujieji nariai gali ieškoti savo šeimos šaknų ir atlikti šventas apeigas už savo protėvius.

Raštų studijos

Ką Viešpats atkūrė žemėje per Eliją?

DS 110:14–16
DS 128:16–18

DS 138:32–34
Malachijo 4:5–6

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Surenkite apsilankymą vietiniame šeimos istorijos centre kartu su nariu, kuris turi patirties, kaip dirbti šeimos istorijos darbą. Apsilankę šeimos istorijos centre susipažinkite su ten teikiamomis paslaugomis. Sužinokite ir kitą informaciją: kada centras dirba, kas tarnauja centre ir ką galima pasiūlyti tiems, su kuriais jūs susitinkate kiekvieną dieną.

Pasipraktikuokite, kaip pasiūlyti pagalbą kuriant šeimos istoriją jūsų sutiktiems žmonėms. Suplanuokite, kaip panaudoti šeimos istoriją savo ieškojimo darbe.

Aptarkite knygelės *Ištikimi tikėjimui* skyrių „Šeimos istorijos darbas ir genealogija“, kad geriau suprastumėte šeimos istorijos darbą. Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.

Buvę besidomintieji

Buvę besidomintieji yra vertingas šaltinis ieškant tų, kuriuos galima mokyti. Yra daug priežasčių, kodėl žmonės nustoja domėtis Bažnyčia. Kartais tai įvyksta dėl to, kad misionieriai perkeliami, besidomintieji išvyksta atostogų, misionieriai neaplanke besidominčiųjų, nors pastarieji vis dar laukia misionierių, arba besidomintieji mano, kad misionieriai nežino nieko naujo, ko juos galėtų išmokyti. Daug buvusių besidominčiųjų norėtų vėl susitikti su misionieriais.

Dažnai peržiūrėkite savo Rajono knygą, ieškodami buvusių besidominčiųjų. Su malda apmąstykite Rajono knygos informaciją apie tai, kaip besidomintieji pirmą kartą atrado Bažnyčia, ko jie buvo mokomi, kaip jie reagavo į mokymą ir kodėl jie nebesidomi Evangelija. Jeigu nariai mokė ir bičiuliškai globojo buvusius besidominčiuosius, paklauskite narių, ką jie prisimena. Remdamiesi šia informacija, suplanuokite vėl susisiekti su besidominčiais.

Jeigu kas nors iš jūsų mokomų žmonių nusprendžia nebesidomėti Evangelija, Rajono knygoje užrašykite informaciją, kuri bus naudinga ateityje su jais bandantiems susisiekti misionieriams.

Skaitydami šį nutikimą, apmąstykite, kodėl gali būti naudinga susisiekti su buvusiais besidominčiais.

Mano nuostabai, buvau pašauktas tarnauti toje pačioje misijoje, kurioje prieš metus tarnavo mano vyresnioji sesuo. Misijoje po keleto mėnesių buvau perkeltas į vieną iš rajonų, kuriame ji tarnavo. Sužinojusi apie mano perkėlimą, sesuo parašė man laišką ir paprašė aplankyti šeimą, kurią ji su savo porininke mokė. Ji išreiškė meilę ir artumą, jaustą Normanų šeimai, ir tai, kaip ji nusiminė, kai jie liovėsi domėtis Bažnyčia.

Mudu su porininku suradome Normanus ir buvome jų šiltai sutikti. Jie priėmė mūsų kvietimą dar kartą pasiklausti apie sugrąžintąją Evangeliją. Nežinau, kuo šis kartas buvo kitoks, tačiau jie buvo visiškai pasiruošę priimti mūsų žinią. Visa šeima buvo pakrikštyta ir patvirtinta.

Po šio nutikimo pagalvojau apie kitus buvusius besidominčiuosius, su kuriais dirbo mano sesuo. Aš mažčiau: „Jeigu tai paveikė Normanus, galbūt paveiks ir kitus žmones, kuriuos ji mokė.“ Aš nusprendžiau parašyti sesei apie sumanymą aplankyti kitus jos mokytus žmones. Ji peržiūrėjo savo dienoraštį ir atsiuntė kitų jos rajono buvusių besidominčiųjų vardus.

Kitą savaitę mudu su porininku praleidome lankydami šiuos žmones. Mūsų džiaugsmui, beveik pusė iš jų priėmė kvietimą dar kartą pasiklausti apie sugrąžintąją Evangeliją. Kai kurie žmonės iš šios grupės buvo pakrikštyti ir patvirtinti. Susitikdami su šiais buvusiais besidominčiais, mes taip pat prašėme jų rekomenduoti savo draugus ir pažįstamus, kuriems būtų įdomi mūsų žinia. Taip mes radome dar keletą žmonių, kuriuos galėjome mokyti. Tai buvo darbingiausias mano misijos laikotarpis.

Pratimas. Studijos su porininku

- Savo Rajono knygoje raskite visus buvusius besidominčiuosius.
- Suplanuokite per ateinančias 24 valandas susisiekti su kiek įmanoma daugiau žmonių.

leškojimas savarankiškai

Siekite stiprinti savo tikėjimą, kad Dievas ruošia Savo vaikus priimti Sugražinimo žinią. Jeigu lydimi Šventosios Dvasios darysite viską, ką galite, kad rastumėte žmones, kuriuos galėtumėte mokyti, Viešpats atves šiuos žmones į jūsų kelią.

Yra daug garbingų būdų, kaip ieškoti tų, kurie yra ruošiami sugražintajai Evangelijai. Jūs turite padaryti viską, ką galite, kad atsidurtumėte tokių žmonių kelyje. Misionieriai pastebėjo, kad šios idėjos padėjo jiems savarankiškai surasti žmones, kuriuos galėjo mokyti. Peržiūrėdami sąrašą, suplanuokite išbandyti kai kurias idėjas, kurios jums yra naujos. Šis sąrašas gali būti pradžios taškas mąstant apie kitus garbingus būdus, kaip rasti žmones, kuriuos galima mokyti.

- Dirbkite su vyskupu ir apylinkės taryba, išsiaiškindami žmones, kurie neseniai susilaukė kūdikio, atsikraustė į jūsų rajoną ar šeimoje patyrė netektį, ir susisiekite su jais.
- Ieškokite progų pasisiūlyti atlikti nesudėtingą tarnystę.
- Mokykite narius – tiek aktyvius, tiek mažiau aktyvius, naujus atsivertusiuosius ir šeimas, kurių ne visi nariai priklauso Bažnyčiai – apie Sugražinimą. Prašykite juos supažindinti jus su žmonėmis, kuriuos galite mokyti.
- Surenkite narių vakarones, į kurias jie galėtų atsisvesti savo draugus arba kuriose jūs galėtumėte mokyti Evangelijos ir prašyti rekomendacijų.
- Pasiūlykite pamokyti žmones, kaip rengti šeimos namų vakarus.
- Pasiūlykite jūsų sutiktiems žmonėms parodyti vietos maldos namus.
- Pasiūlykite suorganizuoti susitikimą su vyskupu.
- Pakvieskite žmones apsilankyti tinklalapyje www.mormon.org.
- Parenkite Raštų studijavimo pamoką.
- Mokykite anglų kalbos kaip užsienio kalbos.
- Pakvieskite atitinkamo amžiaus žmones lankyti seminariją ar institutą.
- Vaikščiokite nuo namų prie namų ir kalbinkite žmones gatvėje.
- Naudokite dalijamąsias korteles, DVD, vaizdajuostes ir brošiūras.
- Gaukite rekomendacijas iš dabartinių besidominčiųjų, buvusių besidominčiųjų, mažiau aktyvių narių, būsimų vyresniųjų ir visų, kuriuos sutinkate.
- Artimai bendradarbiaukite su vietiniais Bažnyčios viešųjų ryšių atstovais, kad vietiniuose laikraščiuose būtų spausdinami straipsniai apie jūsų misionierišką tarnystę.
- Kvieskite žmones į Bažnyčios susirinkimus, renginius ir atvirų durų dienas.
- Kvieskite žmones į krikšto apeigas. Tai gali būti puikus Bažnyčios pristatymas ir gera proga besidomintiesiems pajusti Dvasios įtaką.

Užrašai

Vaikščiokite darydami gera

Jūsų tikėjimą ieškant žmonių, kuriuos galima mokyti, parodo jūsų elgesys. Savo mirtingojo gyvenimo metu Gelbėtojas priėmė tarno pavidalą (žr. Filipiečiams 2:7). Jis vaikščiojo „darydamas gera“ (Apaštalų darbų 10:38) ir skelbdamas Evangeliją (žr. Mato 4:23). Sekdami šiuo pavyzdžiu, jūs rasite tuos, kurie jus priims.

Tarnaudami jūs ir tie, kurie yra paruošti priimti sugrąžintąją Evangeliją, susitiksime galingu, įkvepiančiu būdu. Jūsų geri darbai padės žmonėms atpažinti jus kaip Dievo tarną ir suteiks progų mokyti sugrąžintosios Evangelijos.

Daugelio misionierių tarnavimo patirtis prieš misiją buvo susijusi su „tarnystės projektais“, pavyzdžiui, pagalba kam nors persikraustant, tarnavimu Bažnyčios ūkyje ar kiemo tvarkymu. Kaip misionierius, tokius suplanuotus tarnavimus jūs siūlysite atlikti kiekvieną savaitę (dėl papildomos informacijos žr. *Misionieriaus vadovėlį*).

Šioje dalyje norima atkreipti dėmesį į neplanuotas tarnavimo galimybes. Tokio tipo tarnavimui būtina klausytis Dvasios, kad pastebėtumėte progas pasisiūlyti atlikti mažus, paprastus gerumo darbus Dievo vaikams. Melskitės ir pastebėkite tokias gerumo darbų progas kiekvieną dieną. Ieškodami progų daryti gera, jūs būsite atvesti pas žmones, kurie ruošiami sugrąžintajai Evangelijai.

Skaitydami šį pasakojimą, atkreipkite dėmesį, kaip misionieriai „darė gera“ ir skelbė Evangeliją.

Pablo reguliariai ateidavo į mūsų kassavaitinę anglų kalbos pamoką. Jis buvo pensininkas ir mokėsi anglų kalbos tam, kad nors trumpam išsivaduotų nuo minčių apie sergančią žmoną. Vieną savaitę jis liovėsi lankęsis. Niekas nežinojo kodėl. Maždaug po mėnesio jis vėl atėjo į pamoką. Jis atrodė kitoks. Jis buvo sulysęs, atrodė susikrėtęs. Jis nedalyvaudavo pamokoje taip, kaip anksčiau, ir išeidavo iš klasės anksčiau, negu mes galėjome jį užkalbinti.

Kitą savaitę mudu su porininku meldėmės, kad Pablas sugrįžtų į pamoką ir mes galėtume su juo pasikalbėti. Į mūsų maldas buvo atsakyta, nes jis atėjo į kitą pamoką. Kai kalbėjomės su juo po pamokos, jis pasakė, kad jo žmona mirė. Jis mums šiek tiek apie tai papasakojo ir mes pareiškėme užuojautą. Mes pasakėme, kad norime padėti jam suprasti, kaip jis vėl gali būti su savo žmona. Jis pakėlė galvą, pažvelgė man į akis ir su pykčio bei liūdesio ašaromis pasakė: „Jeigu iš tikrųjų norite man padėti, turite ateiti į mano namus ir padėti man susitvarkyti savo gyvenimą. Argi ne tai daro misionieriai? Man reikia pagalbos, kad sutvarkyčiau namus ir kitus reikalus.“

„Ar norite būti laimingi? Pamirškite save ir pasinerkite į šį didį reikalą. Skirkite savo jėgas, kad padėtumėte žmonėms. [...] Stovėkite aukščiau, pakylėkite tuos, kurių keliai silpni, pakelkite rankas tų, kuriems jos nusvoiro. Gyvenkite pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.“

PREZIDENTAS GORDONAS B. HINKLIS
TEACHINGS OF GORDON B. HINCKLEY, 597

Buvome nuolankiai nustebinti tokių Pablo žodžių. Mes pasisiūlėme padėti atlikti viską, ko jam reikėjo. Manau, tai buvo ta akimirka, kai jis pradėjo pasitikėti mūsų ketinimais. Jis paprašė mūsų ateiti prie jo namų kitą dieną ir padėti nugenėti medžius. Mes atėjome prie jo namų sutartu laiku ir pradėjome dirbti kartu su juo. Keletą mėnesių, kol prižiūrėjo žmoną, jis nedirbo jokių namų ir kiemo tvarkymo darbų. Mums trims buvo daugybė darbo. Tai tapo kassavaitiniu tarnavimu jo namuose. Mes genėjome medžius, rovėme piktžoles ir skynėme vaisius. Mes nepradėjome mokyti – kai mes norėdavome pradėti, jis greitai baigdavo pokalbį. Jis buvo geras pašnekovas, kai mes kalbėjome apie jo gyvenimą ir šeimą. Dažniausiai mes tik klausydavome.

Maždaug po pusantro mėnesio Pablas nustebino mus klausimu: „Ar aš tikrai vėl matysiu savo žmoną?“ Mes su džiaugsmu atsakėme, kad taip. Mes paliudijome apie amžinąsias šeimas ir kiek įmanydami stengėmės atsakyti į jo klausimus.

Mes mokėme Pablą išgelbėjimo plano. Jį sujaudino doktrina. Prieš mums išeinant jis turėjo sąrašą klausimų, į kuriuos ieškojo atsakymų, pavyzdžiui: „Ar mano žmona turės kūną, kai vėl ją pamatysiu?“ ir „Ar mes būsime laisvi nuo ligų ir skausmo?“ Mes atsakėme į jo klausimus ir paskyrėme naują apsilankymą, kad galėtume kalbėti apie sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos principus.

Netrukus Pablo veidas pasikeitė. Jis dažniau šypsojosi ir atrodė ramesnis. Jis igijo geresnio pasaulio viltį (žr. Eterio 12:4). Mūsų tarnystė padėjo jam pasitikėti tuo, ko mes mokėme.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Kokiais būdais misionieriai šiame pasakojime „darė gera“?
- Kodėl misionierių tarnavimas padėjo Pablui apsispręsti mokytis Evangelijos?
- Ar jūs ieškote progų daryti gera kiekvieną dieną? Ar galite šioje srityje patobulėti?

Parašykite savo studijų žurnale arba aptarkite su savo porininku, kaip jūs per dieną galėtumėte padaryti daugiau gero, kad surastumėte žmonių, kuriuos galima mokyti?

Tikėkite, kad žmonės, kurie yra ruošiami priimti Sugrąžinimo žinią, bus atvesti į jūsų kelią. Dievas taip pat atves jus ten, kur jūsų geri darbai ir žodžiai paruos žmones priimti misionierius ir Bažnyčios narius. Visame ieškojimo darbe melskitės progų tarnauti, padėti ir pakylėti kitus. Tarnaudami kalbinkite visus sutiktus žmones. Tikėkite, kad jūs galite dalintis sugrąžintąja Evangelija.

Kad ir kaip tarnautumėte, jūs turite tai daryti dėl to, kad mylite savo brolius ir seseris ir todėl tikėtės, meldžiatės ir nuoširdžiai trokštate mokyti juos sugrąžintosios Evangelijos.

Gairės

Norėdami daryti gera, atminti šias gaires:

- Būkite su savo porininku.
- Išlaikykite savo pašaukimo šventumą.
- Laikykites misionieriškų taisyklių ir neaukokite ar neiekvokite savo pinigų.
- Dėl kassavaitinių tarnavimo bendruomenėje projektų žr. *Misionierių vadovėlį*.

Raštų studijos**Koks buvo tarnavimo vaidmuo Gelbėtojo gyvenime?**

3 Nefio 17:7, 21

Mato 9:1–8

Jono 4:46–54

Mato 8:1–4

Morkaus 1:21–28

Koks buvo tarnavimo vaidmuo Amono ir Aarono misijose?

Almos 17:19–25

Almos 18:8–10

Almos 22:3

Ką daryti jus prašo Viešpats?

3 Nefio 27:21

Jokios pastangos nenuveina veltui

Kai žmonės nusprendžia nesidomėti sugrąžintąja Evangelija, jūsų darbas nenuveina veltui. Jūsų nuoseklios pastangos tarnauti ir mokyti kuo daugiau žmonių yra vienas iš būdų, kaip Dievas ruošia Savo vaikus galiausiai priimti Jo tarnus. Jis dažnai padeda savo vaikams per jus. Net kai žmonės nenori pasinaudoti proga mokytis Evangelijos, jūsų tarnavimas ir žodžiai yra Dievo meilės jiems įrodymas ir gali pasėti jų širdyse sėklas, kurių derlių pjaus būsimi misionieriai ir Bažnyčios nariai.

Kai žmonės nepriima Evangelijos, nenusivilkite. Jūs juos išpėjote. Jūs suteikėte jiems aiškią galimybę pasirinkti. Kristaus mokiniai jaučia širdgėlą, kai žmonės nusprendžia neatgailauti, tačiau jie išsaugo viziją, kas jie yra ir ką jie daro. Jie toliau uoliai žengia pirmyn.

Atminkite

- Statykite Bažnyčią, ieškodami tų, kurie jus priims (žr. DS 42:8).
- Ieškodami siekite Dvasios ir Ja vadovaukitės.
- Žmonės jūsų rajone yra ruošiami priimti sugrąžintąją Evangeliją.
- Bažnyčios nariai – įskaitant aktyvius, mažiau aktyvius, būsimus vyresnius ir naujus atsivertusiuosius – yra jūsų geriausias šaltinis ieškant žmonių, kuriuos galėsite mokyti, krikštyti ir patvirtinti.
- Sukurkite stiprų ryšį su vyskupu ir nariais.
- Ieškodami mokykite, mokydami ieškokite.
- Nepamirškite neplanuotų ieškojimo progų.
- Melskite progų daryti gera ir skelbti Jėzaus Kristaus Evangelijos Sugrąžinimo žinią.
- Yra daug būdų, kaip rasti žmones, kuriuos galima mokyti. Venkite naudoti tik vieną ar du būdus.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Užrašai

Asmeninės studijos

- Perskaitykite šį misionierės laišką savo tėvams: „Autobuse mokiau nuostabią moterį. Mes važiuojame iš apygardos susirinkimo, ir tai buvo vienintelė tuščia vieta, tad aš atsėdau ir pradėjau žiūrėti savo laiškus. Žinoma, pirmasis buvo jūsų su mažojo Evano nuotraukomis. Pastebėjau, kad mano kaimynės akys taip pat nukrypo į nuotraukas, tad pakėliau akis, kad mūsų žvilgsniai susitiktų. Ji man truputį nusišypsojo ir nusigrėžė į langą. Tada ji užmerkė akis, lyg ruošūsi miegoti. Aš meldžiausi: „Dangiškasis Tėve, aš noriu su ja pakalbėti. Prašau, padėk man.“ Po minutės ji atsimerkė ir atsėdėjo tiesiai, o aš greitai paklausiau: „Koks jis mielas, ar ne?“ Aš parodžiau kūdikėlio Evano nuotraukas ir pradėjau su ja kalbėtis apie šeimas. Aš paklausiau apie jos vaikus, ir ji su ašaromis akyse papasakojo, kad jos duktė jos nekencia ir nenori matyti. Ji verkė, o aš verkiau su ja. Aš papasakojau apie išgelbėjimo planą ir kad Dangiškasis Tėvas ją pažįsta ir žino jos sunkumus. Aš verkiau ir pasakiau jai, jog žinau, kad jos duktė ją myli, nes pati esu duktė motinos, kuri mane myli, o aš myliu ją. Aš paaiškinau, kad kartais žmonės priima neteisingus sprendimus ir kad jos duktė turi valios laisvę. Ji pasakė man šypsodamasi: „Lažinuosi, tavo mama tavęs ilgisi ir nepaleis tavęs, kai vėl tave pamatys.“ Ji padėjo man už pokalbį ir davė savo adresą, kad mes galėtume pasidalinti Evangelija su ja. Lipdama iš autobuso ji pasakė: „Aš įlipau ne į tą autobusą, bet neišlipau. Niekas neprisėdo prie manęs, kol tu neatėjai... ir štai kas įvyko.“ Dievo planas yra tobulas!“

Kokius šio skyriaus principus randate šiame pasakojime? Peržiūrėkite skyrių ir sudarykite jų sąrašą savo studijų žurnale. Kuriuos iš šių principų stengsitės pritaikyti šiandien?

- Perskaitykite Jono 15:12–13; 21:15–17; 1 Tesalonikiečiams 2 ir Mozijo 18:8–10. Kaip gerai jūs vykdote savo pareigą mylėti ir tarnauti kitiems? Ką galite patobulinti? Savo atsakymą užrašykite studijų žurnale.
- Iš kur žmonės žinos, kad esate Dievo tarnas? Apmąstydami klausimą, studijuokite Moronio 7:3–5; Mato 7:20; Jono 13:34–35. Savo mintis užrašykite studijų žurnale.
- Perskaitykite 3 Nefio 18:31–32; Almos 8:16; Almos 24:7–8 ir Almos 32:41. Apmąstykite, ko šios eilutės moko apie darbą su buvusiais besidominčiais. Ką išmokote, užrašykite studijų žurnale ir mokykite savo porininką.

Studijos su porininku

- Dienos tvarkaraštyje suplanuokite susitikimus su naujais atsivertusiais. Paprašykite jų papasakoti, kaip jie buvo ruošiami Evangelijai. Užduokite tokius klausimus: kada jūs pirmą kartą atradote Bažnyčią? Kas galiausiai įtikino jus susitikti su misionieriais? Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.
- Peržiūrėkite visas toliau pateikiamas temas. Naudodamiesi pamokomis, paruoškite paprastą ieškojimo būdą. Pasipraktikuokite, kaip mokyti, kai ieškote naujų besidominčiųjų, ir kaip nuo kiekvienos iš šių temų greitai pereiti prie Sugrąžinimo.
 - Poreikis žinoti gyvenimo prasmę ir būti kryptingam.
 - Noras artėti prie Dievo.
 - Pagalbos poreikis, kai priimami svarbūs sprendimai.
- Perskaitykite knygos *Our Search for Happiness* 66–68 p. ir knygelės *Ištikimi tikėjimui* 160–163 p., kad geriau suprastumėte doktrininį šeimos istorijos darbo pagrindą. Paruoškite kalbą apie šeimos istorijos darbą ir pasakykite ją porininkui.

Užrašai

- Įsivaizduokite, kad jūs ir jūsų porininkas perkeliami į naują rajoną. Jūs randate gerai vestą Rajono knygą, tačiau neturite besidominčiųjų. Ką galite padaryti, kad kuo greičiau rastumėte žmonių, kuriuos galėtumėte mokyti? Suplanuokite, kaip pritaikysite kai kurias iš šių idėjų jau šiandien.
- Ši idėja padėjo daugeliui misionierių ir narių. Perskaitykite ir aptarkite šią idėją su porininku.
 - Padėkite nariams sudaryti sąrašą draugų, giminaičių ir pažįstamų, su kuriais jie galėtų pasidalinti Evangelija. Peržiūrėkite šį sąrašą su nariais ir padėkite jiems su malda pasirinkti ką nors, ką jie norėtų paruošti išgirsti Evangeliją.
 - Padėkite jiems paskirti dieną, iki kurios jie *a)* paruoš asmenį ar šeimą, kad būtų mokomi jų namuose, arba *b)* dirbs kokį nors kitokį bičiuliškos globos darbą, kad juos paruoštų. Datos nustatymas suteikia nariui tikslą ir padeda pasinaudoti tikėjimu.
 - Padėkite suplanuoti, ką jie darys nuo dabar iki nustatytos datos.
 - Reguliariai domėkitės, kaip jiems sekasi, paremdami ir padrąsindami. Pakvieskite juos pasidalinti savo sėkmėmis ir nuostatavimais.

Aptarkite, kaip galite pritaikyti šią idėją rajone, kuriame tarnaujate.

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Perskaitykite ir aptarkite skyrelį „Ieškojimas savarankiškai“.
 - Aptarkite, kaip šios idėjos padėjo misionieriams surasti žmones, kuriuos galima mokyti.
 - Lentoje išvardinkite kitas idėjas, kaip ieškoti žmonių. Pakvieskite misionierius išsakyti savo idėjas.
 - Pakvieskite misionierius užsibrėžti asmeninius tikslus tobulinti savo ieškojimo darbą.
- Sudarykite ieškojimo situacijų sąrašą.
 - Paskirkite kiekvienam misionieriui po vieną situaciją. Duokite kiekvienam misionieriui 5 minutes pasiruošti, kaip jis ar ji mokys Sugrąžinimo žinios. Jeigu reikia, leiskite jiems naudotis pamoka „Jėzaus Kristaus Evangelijos Sugrąžinimo žinia“.
 - Pabrėžkite, kaip svarbu žinios ilgumą pritaikyti prie aplinkybių. Pavyzdžiui, mokydami nario namuose misionieriai gali skirti daugiau laiko nei mokydami ką nors parduotuvėje.
 - Jei turite laiko, leiskite, kad kuo daugiau misionierių mokytų Sugrąžinimo žinios pagal jiems paskirtą situaciją.
- Mokykite principų iš skyrelio „Ieškodami mokykite, mokydami ieškokite.“
 - Paprašykite, kad kiekvienas misionierius paruoštų vienos minutės kalbą, kurią, jis ar ji galėtų pasakyti ieškodamas besidominčiųjų. Kalbos turi būti paruoštos pagal doktriną, išdėstytą misionierių pamokose.
 - Paprašykite, kad misionieriai pasipraktikuotų vienas kitam pasakydami vienos minutės žinią. Galite naudoti įvairias ieškojimo situacijas, pavyzdžiui, mokymą nario namuose, prie durų, ant šaligatvio ar susisiekus su rekomenduotu asmeniu. Tegul misionieriai pabando mokyti kiekvienoje iš šių situacijų.

Misijos prezidente,

- Rodykite narių misionieriško darbo pavyzdį savo šeimoje. Savo patirtimi dalinkitės su misionieriais ir nariais.
- Pasitarkite su kunigijos vadovais, kaip jūsų misijoje misionieriams geriausia ieškoti žmonių.
- Suorganizuokite misionierių vakarones, kuriose galėtumėte kreiptis į jūsų misijos besidominčiuosius. Koordinuodami su kunigijos vadovais, suorganizuokite vakaronę nariams, kurie galėtų atsivesti savo draugus. Tegul nauji atsivertusieji šiose vakaronėse paliudija ir papasakoja savo atsivertimo istorijas prieš jūsų kalbą. Savo kalboje apsiribokite Sugrąžinimo žinia.
- Parodykite misionieriams savo keturių kartų genealoginį medį ir paaiškinkite, kaip jūs naudojate jį ieškojimo darbe.
- Kartais eikite su misionieriais, kad padėtumėte jiems surasti žmones, kuriuos galima mokyti.

Užrašai

Kaip galiu patobulinti savo mokymo įgūdžius?

Apsvarstykite

- Kaip turėčiau mokyti iš Raštų?
- Kodėl mokydamas turiu užduoti klausimus?
- Kokio pobūdžio klausimus turiu užduoti?
- Kaip galėčiau geriau klausytis savo mokomų žmonių ir Šventosios Dvasios?
- Kaip galiu padėti žmonėms išsklaidyti jų nuogąstavimus?
- Kaip galiu padėti kitiems įveikti blogus įpročius ir priklausomybes?

Jūs esate pašaukti mokyti sugrąžintosios Evangelijos kiek įmanoma daugiau žmonių, jei tik jie jus priims. Mokymas yra viso jūsų darbo esmė. Jūs ugdote Kristaus savybes, studijuojate misionierių pamokas, tobulinate sugebėjimą kalbėti misijos kalba ir pasikliaujate Dvasia, kad jūsų mokymas turėtų įtikinimo galią. Viešpats pareiškė tai labai paprastai, duodamas įsakymą su pažadu:

„Siek ne skelbti mano žodį, bet pirma siek gauti mano žodį, ir tada tavo liežuvis bus atrištas; tada, jei nori, turėsi mano Dvasią ir mano žodį, taip, Dievo galią įtikinti žmones“ (DS 11:21).

„Ir nesirūpinkite iš anksto, ką sakysite; bet nuolat kraukitės savo protuose gyvenimo žodžius, ir reikiamą valandą jums bus duota ta dalis, kuri bus skirta kiekvienam žmogui“ (DS 84:85).

Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumas pareiškė: „Mūsų paskirtis yra mokyti sugrąžintosios Evangelijos žinios taip, kad leistume Dvasiai vesti tiek misionierius, tiek ir mokomus asmenis. Svarbu išmokti [misionierių pamokas], bet jų negalima dėstyti mechaniškai. Misionierius neturėtų varžytis mokyti savais žodžiais, pagal tai, kaip jį skatina Dvasia. Užtuot išbėręs viską mintinai, jis turėtų kalbėti iš širdies ir savais žodžiais. Jis gali nukrypti nuo pamokų eilės tvarkos ir pateikti tai, kam jaučia įkvėpimą, priklausomai nuo besidominčiojo interesų ir poreikių. Kalbėdamas pagal savo įsitikinimus ir savais žodžiais, jis turi liudyti apie savo mokymų teisingumą“ („Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002).

Išmokite pasikliauti Dvasia prieš ką nors sakydami ar darydami. Išstudijavę, išsąmoninę ir panaudoję šiame skyriuje aprašytus mokymo įgūdžius, jūs tapsite pajėgesniu įrankiu Viešpaties rankose. Žinodama jūsų įgytas žinias bei įgūdžius, Dvasia padės jums mokytis dar galingiau. Jūsų mokymo kokybė ir galia padės kitiems suprasti ir pajusti, kuo jiems svarbi sugrąžintoji Evangelija. Jų supratimą nulems jūsų asmeninis vertumas. Jų suvokimas priklausys ir nuo to, kiek dėmesio sutelksite į juos, kaip gerai aiškinsite Evangeliją, naudositės Raštais, liudysite, klausinėsite ir raginsite juos priimti bei vykdyti išpareigojimus.

Sekite Dvasia

„Dvasia yra svarbiausias elementas šiame darbe. Su Dvasia išaukštindami savo pašaukimą, misijoje Viešpačiui galėsite daryti stebuklus. Be Dvasios jums niekad nepasiseks, *nepaisant* visų jūsų talentų ir sugebėjimų“ (Ezra Taftas Bensonas, seminaras naujiems misijų prezidentams, 1986 birželio 25 d.).

Kvieskite Dvasią

Mokymo metu Dvasią pakviesti padės:

- malda;
- Raštų naudojimas;
- liudijimas;
- dalijimasis patirtimi;
- meilės Viešpačiui ir artimui išsakymas.

Kaip pradėti mokytis

Pirmosios kelios akimirkos su besidominčiais yra labai svarbios. Besidomintieji turi išmokti pasitikėti jums. Pirmąjį apsilankymą pradėkite šiltai, pagarbiai ir nuoširdžiai. Užduokite kelis paprastus klausimus, kad suprastumėte jų religinę praktiką ir tai, ko jie tikisi iš jūsų apsilankymų. Pavyzdžiui, paklauskite: „Kokį vaidmenį religija atlieka jūsų gyvenime?“ Tačiau neužduokite asmeninių, jiems galbūt nepatogių klausimų.

Prieš pradėdami paprašykite prie pamokos prisijungti visus, kurie yra namuose. Paskatinkite juos išjungti televizorių ir pašalinti kitus dirgiklius, kad Viešpaties Dvasiai nebūtų trikdoma.

Paaiškinkite, jog norėtumėte kiekvieną pamoką pradėti ir baigti malda. Pasiūlykite sukalbėti pradžios maldą. Paprastai, bet karštai pasimelskite, kad Viešpats palaimintų žmones, kuriuos mokote, visose gyvenimo srityse, o ypač, kad jie pajustų, jog tai, ko mokote, yra tiesa.

Parodykite nuoširdų susidomėjimą ir meilę besidomintiesiems bei tikėjimą atverčiančia Evangelijos galia (žr. Moronio 7:43–48). Vadovaujami Dvasios savo besidomintiesiems galite išsakyti tokias mintis:

- Mes visi esame broliai ir seserys, nes Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas. Mes norėtume kreiptis į jus kaip į brolius ir seseris.
- Kiekvienas žmogus, kurį mokome, turi asmeninių problemų ir nuogastavimų. Kad ir kokie būtų jūsų poreikiai ir nuogastavimai, Gelbėtojas ir Jo mokymai – Evangelija – jums padės.
- Mūsų žinia praturtins jūsų gyvenimą. Ji padės jums spręsti problemas ir iššūkius, su kuriais mes visi susiduriame savo gyvenime.
- Žinia, kurios centre Jėzus Kristus, yra nepaprastai vertinga ir svarbi.

- Mes visi klystame, o tos klaidos sukelia kaltės ir gėdos jausmus. Nuo tų jausmų negalima išsivaduoti be atgailos ir atleidimo. Per Kristaus Apmokėjimą visa tai gali būti panaikinta.
- Visai mūsų žiniai paskelbti vieno karto neužtenka. Supratimas ilgainiui ateis per maldą, studijavimą, patirtį ir Dievo įsakymų laikymąsi.
- Mes, kaip ir kiekvienas, turime silpnybių. Galbūt mes labai gerai nekalbame šia kalba ir negalime atsakyti į visus jūsų klausimus, bet Dievo pranašas pašaukė mus pasidalinti su jumis tuo, ką žinome. Mes žinome, jog mūsų žinia yra tikra.
- Mes būsime vedliais, kad jūs patys įsitikintumėte mūsų žinios tikrumu. Jūs pasirinksite, ar priimti ir gyventi pagal šią žinią, todėl nesivaržykite ir klauskite.
- Nuoširdžiai siekdami suprasti mūsų žinią galite susidurti su iššūkiais, bet Dievas jums padės.
- Kai priimsite mūsų žinią, jūs išmoksite sudaryti sandoras, arba pažadus, su Dievu. Jūs išmoksite, kaip pasikeisti, kad jūsų gyvenimas vis harmoningiau sietųsi su Jo mokymais. Jūs panorėsite sekti Jėzaus Kristaus mokymais ir būti pakrikštyti tikrų Jo įgaliotų asmenų (žr. Jono 3:5).

Prieš pradėdami mokyti pamokos doktrinų, trumpai paaiškinkite apie ką mokysite. Padėkite žmonėms suprasti, jog tai bus jiems asmeniškai svarbu. Daugumą besidominčiųjų, kuriuos mokote, paruošė Viešpats (žr. Almos 16:16–17). Kai per pirmąjį susitikimą pasidalsite dvasine patirtimi, jie atpažins jus kaip Viešpaties tarnus.

Pratimas. Studijos su porininku

Su savo porininku išmėginkite keletą būdų, kaip pradėti pamoką naudojantis šiais pasiūlymais.

Mokymą derinkite prie poreikių

Kiekvienas asmuo ir šeima, kurią mokote, yra unikalūs. Net ir nesuprasdami visų jų interesų, pasiekimų, reikmių ir nuogaštavimų, turite stengtis atsižvelgti į jų padėtį. Nepaisant poreikių ir problemų, geriausiai žmonėms padėsite įtikindami juos priimti Evangeliją ir pagal ją gyventi. Jūs sugebėsite priderinti savo pamokas, jeigu klausysite Dvasios raginimų.

Galite keisti pamokų seką, su Dvasia atsižvelgdami į besidominčiojo poreikius ir interesus. Galite vienos pamokos principus išdėstyti per kelis susitikimus arba kartais dviejų pamokų turinį išdėstyti per vieną. Dangišskasis Tėvas pažįsta savo vaikus, todėl mokydami pasikliaukite įkvėpimu. Melskite įžvalgumo dovanos ir atsižvelkite į mintis bei jausmus, kurie kyla mokant.

Jūs turėsite derinti mokymą taip, kad daugiau dėmesio skirtumėte tiems įsipareigojimiems, kurių laikytis besidominčiajam yra sunkiau. Pavyzdžiui, vienas asmuo gali nesunkiai priimti Mormono Knygą kaip Dievo žodį, o kitas pripažins tik Bibliją. Vienam gali būti sunku atsisakyti tabako, tačiau dešimtinės įstatymą priims be problemų.

Užrašai

Planuodami dėstyti tam tikras doktrinas atkreipkite dėmesį, kiek naujos informacijos pateikiate. Mokykite tokiu tempu, koks yra priimtinas besidomintiesiems. Dalis eis į priekį greičiau, dalis lėčiau nei kiti. Įsitinkinkite, kad užduodate pakankamai klausimų ir atidžiai išklausote atsakymus, kad gerai suprastumėte, kaip greitai ir gerai besidomintysis mokosi ir taiko doktrinas, kurias dėstote.

Sekite laiką. Dauguma mokymo vizitų neturėtų trukti ilgiau nei 45 minutes. Tačiau, reikalui esant, pamoka gali trukti 15 ar 20 minučių. Jeigu žmogus turi tik ketvirtį valandos susitikimui su jumis, mokymą pakeiskite taip, kad neperžengtumėte šio apribojimo.

Pasikliaukite pažadu, kad Dvasia duos tą pat valandą, taip, tą pat akimirką, ką jums sakyti (žr. DS 100:6).

Pratimas. Asmeninės studijos

Įsivaizduokite, kad einate gatve ir pastebite senyvą vyrą, bandantį įkelti sunkius maišus į šiukšlių konteinerį. Jūs su porininku padedate jam, jis savo ruožtu pasiteirauja, kas jūs tokie. Po trumpo pokalbio jis pasikviečia jus į namus ir sutinka išklausti žinių. Per pirmą pokalbį jis pasako, kad:

- jo žmona mirė prieš metus, ir jis labai jos ilgisi;
- jis greitai pavargsta, nes silpna širdis;
- daugiau nei kada nors anksčiau mąsto, ar Dievas yra.

Ko galite jį pamokyti? Kaip galite pakreipti savo mokymą, kad geriausiai atitiktų jo poreikius ir nuogąstavimus?

Raštų studijos

Ką reiškia „bus duota ta dalis, kuri bus skirta kiekvienam žmogui“?

Almos 29:8

DS 84:85

Ką Viešpats pažadėjo ištikimiems misionieriams?

DS 68:2–4

DS 100:5–8

Mato 10:19–20

Mokykite su porininku vieningai

Viešpats įsakė: „Ir jūs eisite su mano Dvasios galia, skelbdami mano evangeliją, po du“ (DS 42:6). Jūsų mokymas bus veiksmingesnis ir įdomesnis, jeigu su porininku dirbsite išvien. Ruošdamiesi ir planuodami kiekvieną dieną aptarkite, kaip mokykite, kad būtumėte vieningi ir mokytumėte vienu balsu.

Mokymas bus veiksmingesnis, jeigu jūs ir jūsų porininkas paeiliui dėstysite pamokos medžiagą.

Skelbdami žinią venkite rutinos. Paremkite savo porininką dar kartą paliudydami apie tas tiesas, apie kurias ji ar jis paliudijo. Kalbėkite tai, ką Dvasia ragina jus kalbėti. Kaip porininkai, būkite pasirengę nusileisti vienas kitam, kad nekliudytumėte Dvasios vadovavimui. Kalbėdami išlaikykite akių kontaktą su besidominčiuoju. Kai nekalbate, melskitės už savo porininką ir atidžiai stebėkite besidominčiojo reakciją.

Raštų studijos

Kaip porininkai paremia vienas kitą?

Almos 12:1

DS 42:6

DS 52:9–10

Užrašai

Kvieskite narius padėti jums mokytis

Jei tik įmanoma, pasikvieskite į pagalbą narius, geriau neseniai atsivertusiuosius. Tinkamiausi būtų tie nariai, kurie anksčiau priklausė tai pačiai bažnyčiai, kaip besidomintieji. Parodykite nariams pamokos kopiją ir aptarkite, ko norite, kad jie pamokytų. Aptarkite, kaip galėtumėte dirbti išvien. Pavyzdžiui, tegul nariai papasakoja, kaip jiems pavyko išmokyti, priimti ir įgyvendinti konkretų pamokoje aptariamą principą. Tegul jie paaiškina, kaip priėmė sprendimą prisijungti prie Bažnyčios. Įsijungę į mokymo procesą nariai turės progą patirti misionieriško darbo džiaugsmą. Be to, užmezgama draugystė su besidomintuoju. Prezidentas Tomas S. Monsonas mokė:

Mokymo procese besidomintieji gali gauti naudos iš liudijimo narių poros, kuri pastaraisiais metais žengė žingsnį į krikštą bei narys. Kanados misijoje Ontarijuje ir Kvebeke, kur vadovaudamas misijai gyvenau su savo šeima, mes sužinojome, kad didžioji gyventojų dalis priklausė trimis pagrindinėms konfesijoms: Romos katalikų bažnyčiai, anglikonų bažnyčiai ir Jungtinei Kanados bažnyčiai. Mes pasirūpinome, kad kiekviename misijos mieste misionieriams padėtų neseniai pakrikštyta šeima, anksčiau priklausiusi kuriam nors iš šių tikėjimų, ir lydėtų misionierius per antrą ar trečią vizitą.

Galite įvertinti brolio ir sesers Viljamų Stounmenų, kurie patys atėjo iš Jungtinės Kanados bažnyčios, liudijimo stiprumą, kai, pavyzdžiui, misionieriai dirba su Jungtinės Kanados bažnyčios nariais. Brolis Stounmenas, spaustuvininkas, sako: „Kai aš prisijungiau prie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios, buvau pagrindinis Jungtinės bažnyčios spaustuvininkas. Aš netekau darbo. Bet radau geresnį. Dar daugiau, radau tiesos pilnatvę. Jūs taip pat galite pasikeisti. Jūs irgi galite priimti tokį patį sprendimą. Iš tiesų mes galėtume pavėžėti jus sekmadienio rytą ir kartu pabūti bažnyčioje. Tada jūs patys pajusite ir išgirsite. Mes būsimė šalia jūsų.“

Antonis ir Edita Belfilijo tapo bičiuliškos globos pora tiems, kurių šaknys Romos katalikų bažnyčioje. Rezultatas buvo toks pats. Jį galima pasiekti. Ir tokie atsivertusieji lieka atsivertę. Be to, poros, parinktos atlikti šią užduotį, pačios dar giliau išsiskaija derlingoje Evangelijos dirvoje. Tiek brolis Stounmenas, tiek brolis Belfilijo buvo išventinti į patriarchus. Bendros narių ir misionierių pastangos šiame konkrečiame bendradarbiavime surenka daug brangių sielų (missionary training satellite broadcast, 25 Apr. 2003).

Pratimas. Asmeninės studijos

Įsivaizduokite, kad jūs pirmą kartą paskiriami pravesti pamoką šeimai nario namuose. Nutarkite, kaip paruošite kiekvieną iš šių narių, kad padėtų jums mokytis:

- apylinkės misionierių, kuris ką tik grįžo iš nuolatinės misijos
- kunigą
- neseniai atsivertusįjį
- vyskupą

Remkitės Raštais

Patvirtinti Bažnyčios Raštai yra pagrindinė priemonė mokyti sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos. Jūs taip pat galite pasitelkti gyvųjų pranašų žodžius. Yra daug priežasčių, kodėl svarbu mokant remtis Raštais. Pavyzdžiui:

- Taip daryti mums nurodė Viešpats ir Jo pranašai (žr. DS 42:12, 56–58; 71:1). Pastarųjų dienų pranašas patarė: „Mokydami Evangelijos principų, mes turime vartoti žodžius, kaip Viešpats juos vartoja Mormono Knygoje“ (Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants,“ *Ensign*, May 1987, 84).
- Raštai į mokymo procesą pakviečia Šventąją Dvasią. Jie galingai moko Dievo žodžio (žr. Almos 31:5).
- Raštai atsako į sielai svarbius klausimus (žr. 2 Nefio 32:3; Jokūbo knygos 2:8).
- Raštai suteikia jūsų mokymui autoritetą ir svarumą net tose vietovėse, kur nėra krikščionybės.

Kuo daugiau laiko praleidžiate studijuodami Raštus, tuo labiau stiprėja Jūsų gebėjimas mokyti Raštų galia. Kasdien mėgaujantis žodžiu augs jūsų sugebėjimas mokyti iš Raštų. Be to, kvietimas studijuoti ir apmąstyti Raštus skambės galingiau, nes jūs patys tai darote savo gyvenime. Padėkite žmonėms tikėti Raštais – ypač Mormono Knyga – kaip apreikštosios tiesos šaltiniu. Kai žmonės ims tikėti Raštais, jums bus lengviau jiems padėti teisingai suvokti doktrinas. Jums gali padėti šie pasiūlymai.

Pristatykite Raštus. Trumpai papasakokite citatos, kurią naudosite, kontekstą. Pakvieskite besidomintįjį atkreipti dėmesį į konkrečias ištraukos vietas. Mokydami žmones, kurie nėra susipažinę su Raštais, iš pradžių galite papasakoti ištraukos turinį jiems suprantama kalba. Toliau pateikiami pavyzdžiai, kaip pristatyti Raštų ištrauką:

- „Džozefo Smito istorijoje Džozefas savais žodžiais pasakoja, kas jam nutiko, kai nuėjo į giraitę pasimelsti. Jis pasakoja: „Aš išvydau šviesos stulpą ...“
- „Šioje ištraukoje pranašas Alma moko vargšus tikėti Dievo žodžiu. Jis lygina Dievo žodį su sėkla, kurią galima pasėti mūsų širdyje. Ar galėtumėte pradėti skaityti nuo eilutės ...“

Perskaitykite ištrauką. Garsiai perskaitykite Raštų ištrauką arba paprašykite tai padaryti besidomintįjį. Atsižvelkite į tuos, kam skaityti sunku. Jeigu jiems sunku suprasti, skaitykite su jais kartu ir paaiškinkite sudėtingesnes vietas. Arba duokite skaityti lengvesnę ištrauką. Taip pat galite pasakyti sudėtingų žodžių ar frazių reikšmes.

- „Teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištuoja [„nepriekaištuoja“ reiškia nepyksta, nekaltina], ir jam bus suteikta“ (Jokūbo laiško 1:5).

© Gregas K. Olemas. Nėkopiūoti.

Kai kurios Raštų ištraukos yra aiškios ir jų nereikia paaiškinti. Skaitant kitas ištraukas, gali tekti paaiškinti tai, kas perskaityta.

Pritaikykite Raštus. Pritaikykite Raštus sau ar besidomintiesiems, paaiškindami, kuo tenykščiai principai yra aktualūs šiandien (žr. 1 Nefio 19:23). Paaiškinkite besidomintiesiems, kaip jie gali pritaikyti tuos principus savo gyvenime. Taip darydami jie supras, jog doktrina yra tikra. Paliudykite apie tą principą ir pažadėkite jiems palaiminimų. Pavyzdžiui:

- „Almos žmonės, kaip ir jūs, buvo prislėgti vargų naštos, kurią vos pakėlė. Bet kai jie parodė tikėjimą ir „šaukėsi Dievo“, Jis sustiprino juos, kad išvertų sunkumus, ir išvadavo juos iš išbandymų. Aš žinau, jog Dievas padės jums jūsų išbandymuose, kaip padėjo tiems žmonėms, jeigu jūs ...“
- „Almos pamokymai žmonėms prie Mormono vandenių svarbūs mums ir šiandien. Jonai, ar esate pasiryžęs ...“

Žmonės, kuriuos mokysite, labai skirsis tuo, kaip suvokia šventuosius tekstus, kiek yra susipažinę su Biblija, kaip gerai supranta Raštų kalbą ir giliai tiki, kad Biblija yra Dievo žodis. Padėkite visiems besidomintiesiems pradėti labiau vertinti Raštus. Veiksmingas Raštų naudojimas mokymo metu gali paskatinti pačius besidominčiuosius imtis savarankiškų Raštų studijų. Per kiekvieną apsilankymą pasiūlykite jiems perskaityti konkrečius skyrius ar eilutes. Galite užduoti jiems klausimų, kad skaitydami pagalvotų, o vėliau, per kitą susitikimą, galėtumėte aptarti. Tai paskatins juos kasdien studijuoti Raštus namuose ir dalyvauti Bažnyčios susirinkimuose bei pamokose, kuriose studijuojami Raštai.

Kultūrinis požiūris į Raštus

Dauguma religijų turi šventus tekstus ar Raštus, tačiau jie gali būti vertinami ir suvokiami kitaip, negu Raštus suvokia mūsų Bažnyčios nariai. Pavyzdžiui, jums gali tekti paaiškinti, kad Raštų žymėjimas reiškia jūsų troškimą suprasti ir pritaikyti Raštų mokymus ir nėra nepagarbos ženklas. Padėkite tiems, kuriuos mokote, suprasti, jog patvirtinti Raštai yra svarbūs, nes juose yra Dievo pranašų užrašytas Viešpaties žodis, kurį mes vertiname kaip tiesą.

Pratimas. Studijos su porininku

Perskaitykite vieną iš toliau pateiktų ištraukų. Nuspręskite, kaip jūs:

- supažindinsite su ištrauka;
- papasakosite jos aplinkybes ir kontekstą;
- perskaitysite ištrauką ir paaiškinsite jos prasmę;
- paaiškinsite sudėtingus žodžius;
- padėsite besidomintiesiems pritaikyti ją savo gyvenime.

Antraštinis Mormono Knygos puslapis; 3 Nefio 11; Moronio 10:3–8; Jono 17:3; Romiečiams 8:16–17; 1 Korintiečiams 15:29; Jokūbo laiško 1:5; 1 Petro 3:19–20; Amoso 3:7

Raštų studijos

Kodėl svarbu mokytis iš Raštų?

1 Nefio 19:23

DS 20:7–12

2 Nefio 4:15–16

2 Timotiejui 3:15–17

Mokykite, kad suprastų

Žmonės geriau priima Evangelijos žinią apie Sugražinimą, kai ją supranta. Prezidentas Džeimsas E. Faustas pasakė: „Studijuokite, apmąstykite ir mokykite iš Raštų, ypač Mormono Knygos ir Naujojo Testamento. Žinokite tiesą taip gerai, kad galėtumėte aiškiai ją išdėstyti. B. H. Robertsas rašė: „Kad būtų žinoma, tiesa turi būti paaiškinta, ir kuo aiškesnis bei konkretesnis yra teiginys, tuo daugiau galimybių Šventajai Dvasiai paliudyti žmonių sieloms, jog tas darbas yra tikras.“ [New Witnesses for God, 3 vols. (1909), 2:vii]. Negalite atversti žmonių neatsivertę patys“ („What I Want My Son to Know before He Leaves on His Mission,“ *Ensign*, May 1996, 41).

Jums įsakyta mokant samprotauti ir detalai išaiškinti Raštus (žr. DS 68:1). Detalai aiškinti Evangeliją – tai paaiškinti doktrinų bei Raštų ištraukų reikšmę paprastai ir aiškiai, pasitikint, kad Dvasia nurodys, ką kalbėti. Jūs kalbate oriai, bet kasdieniškai, kad žmonės suprastų doktrinos principą. Jūs užduodate klausimus, kad jie apmąstytų principus, o jūs įsitikintumėte, kad jie supranta ir priima tai, ko mokote.

Pirmų trijų 3 skyriaus pamokų pabaigoje yra sąrašas žodžių, kurie jūsų mokomiems žmonėms gali būti negirdėti. Mokydami, kad suprastų, turite nepamiršti išaiškinti žodžius, frazes bei idėjas, kad kiti žmonės geriau jus suprastų. Geriau paaiškinti Evangeliją sugėbėsite, jeigu:

- suprasite žodžius, kuriuos vartojate;
- paaiškinsite žodžius, kurių kiti gali nesuprasti; daug žodžių, kurie Bažnyčios nariams turi ypatingą prasmę, yra aiškiai apibrėžti Raštų rodyklėje ir knygelėje *Ištikimi tikėjimui*.
- užduosite žmonėms tokius klausimus: „Ar suprantate, ką turime omenyje sakydami ...?“ arba „Ar galite savais žodžiais perpasakoti tai, ką mes ką tik kalbėjome?“

Studijuodami doktriną iš 3 skyriaus išrinkite žodžius, kurie, jūsų manymu, gali būti sunkiai suprantami besidominčiamam. Mokydami doktrinos, išdėstytos 3 skyriuje, pasižymėkite žodžius, frazes ir idėjas, kurias besidomintiesiems yra sunku suprasti. Apibrėžkite tuos žodžius remdamiesi anksčiau minėtais šaltiniais. Patikrinkite savo apibrėžimus paklausdami besidominčiųjų ir neseniai atsivertusiųjų.

„Tikroji žmogaus išmintis yra paimti paslaptinę ar didingą dalyką ir atskleisti bei supaprastinti jį taip, kad galėtų suprasti net vaikas.“

PREZIDENTAS DŽONAS TEILORAS

THE GOSPEL KINGDOM, SEL. G. HOMER
DURHAM (1943), 270

Raštų studijos

Kodėl turime kruopščiai aiškinti doktrinas?

Mozijo 8:3	Almos 12:1	DS 68:1–5
Mozijo 27:35	3 Nefio 26:1	DS 71:1

Kaip mes mokomės? Kodėl svarbu atskleisti ir palaipsniui paskelbti informaciją?

2 Nefio 28:30	Mozijo 2:9	DS 98:11–12
Jokūbo knygos 4:13		

Kodėl svarbus aiškumas?

2 Nefio 25:4, 7, 28	Almos 13:23	Nehemijo 8:8
2 Nefio 32:7		

Kaip Viešpats bendrauja su Savo vaikais?

2 Nefio 31:3	DS 1:24
--------------	---------

Užduokite klausimus

Jėzus Kristus dažnai užduodavo klausimus, kad padėtų žmonėms apmąstyti ir pritaikyti principus. Jo klausimai skatino mąstyti, tirti savo sielą ir išsipareigoti.

Gerai klausimai padės jums suprasti kitų interesus, nuogąstavimus ir juos dominančius dalykus. Jie gali praturtinti jūsų mokymą, pakviesti Dvasią ir padėti besidomintiesiems mokytis.

Netinkami klausimai gali įbauginti, suerzinti ir įžeisti besidominčiuosius. Dėl jų galite prarasti mokymo situacijos kontrolę. Stenkitės užduoti klausimus, kurie:

- būtų paprasti ir nesunkiai suprantami;
- padėtų žmonėms mąstyti apie tai, ko mokote;
- padėtų jums išsiaiškinti, ar besidomintysis gerai supranta tai, ko mokote;
- padėtų žmonėms pritaikyti tai, ką sužino.

Kai tie, kuriuos mokote, atsakinės į tokius klausimus, jie jausis galintys kalbėti atvirai. Geri klausimai skatins besidominčiuosius klausti jūsų, kai jie ko nors nesupranta, kai kas nors rūpi arba kai jie nori sužinoti, kaip elgtis. Geri klausimai gali padėti tiems, kuriuos mokote, išsakyti savo jausmus ir per tai pajusti augantį liudijimą. Veiksmingi klausimai gali būti tokie:

- Kokių klausimų jums kilo dėl to, ko mokėme?
- Ar tikite, kad Dangiškasis Tėvas jus myli? Kodėl?
- Kaip mes, kaip ir šio pasakojimo žmonės, kartais darome tą pačią klaidą?

Užrašai

Kad padėtumėte savo mokomiems žmonėms pasiruošti atsakyti į klausimus, galite pasakyti: „Kai aiškinsiu, kad reikia švęsti Šabo dieną, paklauskite savęs: „Ką man reiškia šis įsakymas?“ Venkite klausimų, kurie:

- apima daugiau nei vieną idėją;
- siejasi su doktrinomis, kurių dar nemokėte;
- neturi aiškios paskirties;
- suprantami kaip nereikalingas kamantinėjimas.

Kai užduodate pernelyg daug klausimų, ypač per pirmą apsilankymą, susidaro „apklausos“ įspūdis. Neprašykite besidominčiųjų tiksliai atsakyti apie nesvarbias arba akivaizdžias detales. Tai gerą mokymosi aplinką pavers klausimų–atsakymų viktorina. Jeigu reikia konkretaus atsakymo, geriausia užduoti faktinį klausimą arba pateikti informaciją kitaip. Venkite užduoti tokius klausimus, dėl kurių nežinantis atsakymo žmogus atsidurtų keblioje padėtyje. Klausimai yra naudingiausi, kai juos užduodate išdėstę ir paliudiję apie pagrindinį principą. Toliau pateikiami ne tokių veiksmingų klausimų pavyzdžiai:

- Kas buvo pirmasis pranašas? (Kai klausiama prieš mokant apie Evangelijos laikotarpius.)
- Kaip kūno tyrumas padeda mums turėti Dvasią ir parodyti, jog norime sekti Dievo pranašu? (Apima daugiau nei vieną idėją.)
- Ar svarbu žinoti Dievo įsakymus? (*Taip – ne* tipo klausimas ir akivaizdus atsakymas.)
- Ką manote apie Mormono Knygą? (Kai žmogus jos dar neskaitė.)
- Ką galime daryti kiekvieną dieną, kas padėtų mums jaustis arčiau Dievo? (Miglotas klausimas, laukiant konkretaus atsakymo: melstis.)
- Koks pranašas buvo po Nojaus? (Skatina spėlioti.)

Išmokite užduoti klausimus paskatinti Dvasios. Tinkamas klausimas tinkamu metu gali labai padėti jūsų mokomiems žmonėms mokytis Evangelijos ir pajusti Dvasią. Priešingai, netinkamas klausimas arba klausimas ne laiku gali trukdyti jų mokymuisi. Kad užduotumėte tinkamus klausimus tinkamu metu, reikia būti daroje su Dvasia, klausytis tų, kuriuos mokote, ir būti dėmesingam per visą mokymo laiką. Efektyvus mokymas gali būti sunkus darbas, reikalaujantis susikaupimo ir pastangų iš jūsų bei jūsų porininko.

© 1985 Robert T. Barrett. Niekopijuoti.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Kaip gali keistis besidominčiojo pažanga, jeigu jis atsidūrė toliau išvardintose situacijose, o jūs apie jas nenučiuokiate?

- Bendradarbiai nuolat šaiposi iš dvasinių dalykų.
- Šeimos nariai yra stiprūs kitos bažnyčios nariai.
- Draugai tiki, kad mormonai yra nekrikščioniškas kultas.
- Patyrė dvasinį išgyvenimą, skaitydamas Mormono Knygą.

Sugalvokite klausimų, kaip galėtumėte daugiau sužinoti apie aukščiau minimas situacijas. Užsirašykite klausimus į savo studijų žurnalą. Su porininku aptarkite, ką kiekvienas iš jūsų gali patobulinti tais užrašytais klausimais.

Klausykite

Atidžiai klausydami kitų geriau juos suprantate. Kai jie žino, kad jų mintys ir jausmai jums svarbūs, jie geriau priima jūsų mokymus, dalijasi asmenine patirtimi ir priima išipareigojimus. Jeigu klausysite, galėsite geriau pritaikyti savo mokymą prie jų poreikių ir interesų.

Ypač klausykite Dvasios kuždesių. Kai kiti dalijasi su jumis savo jausmais, jums gali kilti Dvasios pasiūstų minčių. Tad sykiu galėsite suprasti tai, ką kiti nori išsakyti.

Kol kiti kalba su jumis, venkite galvoti, ką kalbėsite. Stenkitės iš tikro sutelkti dėmesį į kalbantį asmenį, o ne planuoti, ką atsakysite. Vyresnysis Džefris R. Holandas mokė: „Daug svarbiau klausytis, nei kalbėti. Šie žmonės nėra daiktai, paslėpti po krikšto statistika. Jie yra Dievo vaikai, mūsų broliai ir seserys, ir jiems reikia to, ką mes turime. Būkite nuoširdūs. Padėkite nuoširdžiai. Klauskite šių draugų, kas *jiems* svarbiausia. Ką *jie* myli, ką *jie* brangina? Ir klausykitės. Jeigu aplinkybės tinkamos, galite paklausti, ko jie bijo, ko ilgisi arba ko, jų nuomone, jiems trūksta gyvenime. Aš pažadu, jog *kas nors* iš to, ką jie sako, *visuomet* išryškins Evangelijos tiesą, apie kurią jūs galite paliudyti ir apie kurią galite papasakoti daugiau. [...] Jeigu klausome su meile, mums nereikia svarstyti, ką sakyti. Tai mums bus duota – Dvasios ir mūsų draugų“ („Witnesses Unto Me,“ *Ensign*, May 2001, 15; kursyvas autorias).

Apie žmones daug ką pasako tai, kaip jie sėdi, kokia jų veido išraiška, rankų judesiai, balso tonas ir žvilgsnis. Stebėkite šias nebylias žinutes; jos padės jums suprasti tų, kuriuos mokote, jausmus. Taip pat kontroliuokite savo kūno kalbą. Pasiūskite susidomėjimo ir entuziazmo žinutę nuoširdžiai klausydamiesi.

Nebijokite tylos. Žmonėms dažnai reikia laiko pagalvoti prieš atsakant į klausimus arba išsakant tai, ką jie jaučia. Luktelėkite po to, kai uždavėte klausimą, pasidalijote dvasine patirtimi arba tuomet, kai žmonėms sunku išsireikšti. Pasistenkite prieš atsakydami skirti laiko, kad žmonės baigtų savo mintį, ir nepertraukite, kai jie kalba.

Kai pajuntate, kad suprantate, kas pasakyta, pakomentuokite tai išsakydami savo supratimą, pavyzdžiui: „Vadinasi, jūs sakote, kad _____... Teisingai?“ arba „Jeigu supratau, jums atrodo, kad _____...“ Jeigu nesate tikri, kad supratote, paprašykite žmogų patikslinti.

Kai kurie žmonės linkę dominuoti pokalbyje ir atitraukia nuo mokymo apie sugrąžintąją Evangeliją. Jums teks išmokti taktiškai kontroliuoti tokias situacijas. Pavyzdžiui: „Mums malonu girdėti, bet tai norėtume aptarti vėliau. Aš paprašysiu savo porininko

Užrašai

užsirašyti tai, kad nepamirštume pakalbėti per kitą apsilankymą.“ Atminkite, kad labiau siai padėsite žmonėms, mokydami juos Jėzaus Kristaus Evangelijos.

Jeigu atidžiai klausysite, Dvasia padės žinoti, ką sakyti. Klausymas reikalauja pastangų ir susikaupimo. Vienas misionierius papasakojo tokį tikrą atsitikimą (vardai pakeisti).

Mes su porininku mokėme Sančesų šeimą. Buvo karšta, ir vaikai labai triukšmavo. Aš paklausiau sesers Sančes, ar ji skaitė Mormono Knygą. Kai ji pradėjo aiškinti, pastebėjau, kaip jos sūnus čiupo mano porininko užrašus ir mojuodamas jais pasileido bėgioti po kambarį. Nors žiūrėjau į seserį Sančes, mano mintys buvo kitur. Galvojau: „Kaip karšta, ir būtų gerai, kad jos berniukas nurimtų. Šitai nieko nebus.“ Kol mano mintys klaidžiojo, pastebėjau, kad sesuo Sančes varžosi kalbėti. Man toptelėjo mintis paklaustyti. Aš prisiverčiau pamiršti karštį ir triukšmą. Ir atidžiai stebėjau jos veidą, kai ji kalbėjo. Moteris pažvelgė žemyn, tada į mane ir mano porininką. Jos vyras nesėkmingai bandė nuraminti vaikus. Stoję pauzė, po to ji drebančiu balsu tarė: „Padariau, ko prašėte. Aš perskaičiau tuos skyrius ir pasimeldžiau.“ Ji vėl nutilo ir nuleido akis. Vėliau dirstelėjo į vaikus ir pažvelgė į mane. „Aš gavau atsakymą, – tarė ji su šypsena ir sudrėkusiomis akimis. – Ji tikra, aš žinau, kad ji tikra.“ Dvasia pripildė kambarį. Su dėkin-gumo, kad klausiau, sklidina širdimi aš nusišypsojau ir tariu: „Taip, ji tikra.“

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Peržvelgę anksčiau pateiktą istoriją, savo studijų žurnale užrašykite atsakymus į toliau pateikiamus klausimus arba aptarkite juos su porininku.

- Kas būtų nutikę, jeigu misionieriui labiau rūpėtų jo asmeninis patogumas ar porininko užrašai?
- Kaip ši besidominčioji buvo palaiminta per misionieriaus klausymąsi?

Atsakykite į toliau pateiktus klausimus:

A = Man visiškai nebūdinga

C = Man paprastai būdinga

B = Kartais man būdinga

D = Man visuomet būdinga

- Kai kalbu su kitais, užuot įdėmiai klausęsis, mažiau apie panašius atsitikimus, kuriuos galiu papasakoti.
- Kai kiti pasakoja man savo jausmus, aš stengiuosi įsivaizduoti save jų vietoje ir suprasti, kaip jausčiausi.
- Kai mokau besidominčiuosius, aš nerimauju, ką pasakysiu arba ko mokysiu toliau.
- Aš susierzinu, kai besidomintieji nori daug kalbėti.
- Man nesiseka klausytis ar suprasti, ką kiti man bando pasakyti.
- Mano mintys neretai klaidžioja, kai moko mano porininkas.
- Aš nusiviliu, jei mane kas nors pertraukia ar blaško mano dėmesį, kai su kuo nors kalbu.
- Aš gaunu dvasinių raginimų, ką nors pasakyti ar padaryti, tačiau juos ignoruoju.

Nuspręskite, ką galite padaryti, kad patobulintumėte savo sugebėjimą klausytis.

Užmegzkite gerą ryšį su besidominčiais

Kad išvengtų nepatogumų, užuot pasidaliję tikrais savo jausmais, kai kurie žmonės atsakinės į klausimus taip, kaip jūs norėtumėte girdėti. Siekite užmegzti tokį ryšį, kuris leistų jiems nesivaržyti ir išsakyti savo tikruosius jausmus.

Padėkite žmonėms išsklaidyti nuogąstavimus

Daliai žmonių, kuriuos mokote, truks tikėjimo laikytis įsipareigojimų, kiti susidurs su pasipriešinimu, o dar kiti ne visuomet priims viską, kuo dalijatės. Jie turi patys rinktis, bet jūs turite padaryti viską, ką galite, kad atsakytumėte į jų klausimus, padėtumėte jiems išsklaidyti jų nuogąstavimus ir įveikti pasipriešinimą.

Kartais žmonių nuogąstavimai yra kaip ledkalnis. Paviršiuje matosi tik menka dalelė. Šie nuogąstavimai gali būti sudėtingi ir sunkiai išsprendžiami. Dėl šios priežasties jums reikia sekti Dvasia ir veikti taip, kaip geriausia toje situacijoje. Melskite išvalgumo dovanos ir veikite pagal gautas išvalgas. Dangiškasis Tėvas pažįsta visų žmonių širdis ir žino jų patirtį (visą ledkalnį), todėl padės jums suprasti, kas geriausia kiekvienam asmeniui.

Kai padedate kitiems išsklaidyti nuogąstavimus, pirmiausia siekite juos suprasti, klausinėdami ir atidžiai išklaudydami. Pasikliaukite Dvasia, kad Ji padėtų suprasti, kaip išsklaidyti nuogąstavimus. Pavyzdžiui, galite pasitelkti Raštų ištrauką, kad išsklaidytumėte nuogąstavimą dėl krikšto reikalingumo, arba galite paliudyti apie pranašą Džozefą Smitą.

Neretai nuogąstavimai būna daugiau socialiniai nei doktrininiai. Pavyzdžiui, besidomintieji gali bijoti šeimos narių pasipriešinimo, jeigu prisijungs prie Bažnyčios. Arba bijo būti atstumti bendradarbių. Kad ir koks būtų nuogąstavimas, yra ankstesnė besidomintųjų patirtis ar kitos nuogąstavimą sukeliančios aplinkybės, kurių jūs nesuprantate. Daugeliu atvejų nariai gali padėti jums suprasti ir išsklaidyti jų nuogąstavimus.

Kaip išsklaidyti besidominčiojo nuogąstavimą, priklauso nuo to, kokio jis pobūdžio. Nustatykite, ar nuogąstavama dėl to, jog asmuo negavo dvasinio patvirtinimo apie Sugražinimo tiesą, ar dėl to, kad jis nenori pasiryžti gyventi pagal teisingus principus. Žinant tokios problemos priežastį lengviau suprasti, ar daugiau dėmesio skirti liudijimui ar įsipareigojimui.

Pratimas. Studijos su porininku

Pasirinkite kurį nors vieną kvietimą įsipareigoti, kurį išsakote vesdami pamokas. Tuomet įvertinkite nuogąstavimus, dėl kurių asmuo gali nepriimti ar nesilaikyti to įsipareigojimo. Aptarkite ir pasipraktikuokite, kaip galėtumėte geriausiai padėti žmonėms, bandantiems išsklaidyti savo nuogąstavimus.

Atgaila ir išgijimas nuo priklausomybių

Atgaila yra dvasinis procesas, į kurį įeina nuolankumas, prisipažinimas, žalos atlyginimas ir nusigręžimas nuo nuodėmės. Tai ilgalaikė minčių ir veiksmų permaina. Tobula, jei už konkrečią nuodėmę atgailaujama vieną kartą. Jeigu nuodėmė kartojama, atgaila tampa gydymo priemone (žr. Mozijo 26:30; Moronio 6:8; DS 1:31–32).

Atgaila gali būti emocinis ir fizinis procesas. Žmonės turi liautis eję įsisenėjusiais netinkamo elgesio keliais. Nederami veiksmai turi būti pakeisti sveikais ir deramais poelgiais.

Užrašai

Todėl atgaila ir išgyjimas gali užtrukti. Kartais atsivertusieji, net kupini geriausių ketinimų, eidami didesnės savidrausmės link, pasiduoda pagundai. Tokiais atvejais neseniai atsivertusieji dirba ne su misionieriais, o su savo kunigijos vadovais, siekdami įveikti pagundą ir visiškai atgailauti.

Per krikštą ir patvirtinimą žmonės gauna Šventosios Dvasios dovaną, kuri stiprina jų gebėjimą įveikti šias kliūtis. Bet krikštas ir patvirtinimas nepanaikina emocinių ir fizinių poreikių, susijusių su nederamu elgesiu. Nors žmogui iš pradžių gali sektis, kartais, kad atliktų visišką atgailą ir reabilituotųsi, jam gali tekti toliau emociškai gydytis.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Prisiminkite besidomintįjį, neseniai atsivertusįjį ar mažiau aktyvų narį, kuris stengiasi įveikti priklausomybę.
- Peržiūrėkite 3 skyriuje esančios pamokos „Jėzaus Kristaus Evangelija“ skyrelius „Tikėjimas Jėzumi Kristumi“ ir „Atgaila“.
- Ko iš šio skyriaus ir pamokos galite pamokyti asmenį apie tai, kas gali padėti jam įveikti priklausomybę?
- Sukurkite pamokos planą, kaip padėti šiam asmeniui.

Padėkite besidomintiesiems ir neseniai atsivertusiesiems suprasti atgailą ir kaip išgyjama nuo priklausomybių

Jūsų gali paprašyti atsakyti į klausimus ir paaiškinti problemas, susijusias su priklausomybėmis. Jūs taip pat norėsite padėti žmonėms rasti atsakymus į sunkius klausimus, susijusius su šiomis problemomis. Jums gali padėti šios idėjos:

- Paliudykite apie gydančią Evangelijos, konkrečiai Apmokėjimo esmę (žr. Almos 7:11–13).
- Paliudykite, kad tik Dievas gali įvykdyti dvasinio išgydymo stebuklą (žr. Psalmių 147:3).
- Paaiškinkite, jog sveikimo dovana apima tiek kūną, tiek dvasią.

Pagrindiniai žingsniai, padedantys emocinio sveikimo procese, yra:

- Problemos nustatymas ir pripažinimas. Tam reikia atidžiai ir sąžiningai save ištyrinėti.
- Pripažinimas, kad toks elgesys yra žalingas. Tai veikia aplinkinius ir reikalauja permainų.
- Nuolankumas ir apgailestavimas.
- Siekis gauti atleidimą tų, kuriems pakenkta, ir mokymasis atleisti sau pačiam.
- Žalingų veiksmų atsisakymas ir sveikų puoselėjimas.
- Ištikimybė – krikšto sandorų laikymasis, tarnystė, meldimas Šventosios Dvasios pagalbos ir troškimo laikytis Dievo įsakymų demonstravimas.
- Supratimas, kad Viešpats visuomet mylės Savo vaikus, net jei jie suklys ir pasiduos seniems įpročiams. Atgaila ir kelias į reabilitaciją yra visuomet prieinami.

Planas, kaip įveikti žalingą įprotį

Besidomintieji ir nauji bei mažiau aktyvūs nariai gali teirautis, kaip jiems įveikti žalingą įprotį. Jie pasikliauna jūsų sugebėjimu patarti ir paremti. Jums gali padėti šie pasiūlymai:

- Tegul jie surašo laiką, vietą ir žmones, kurie sąlygoja tą elgesį. Tada tegul aptaria tą sąrašą su sutuoktiniu, vyskupu, apylinkės misionieriumi ar kitu patikimu draugu. Aptarkite, ką jie turi padaryti, kad pakeistų ar išvengtų sąrašė išvardintų dalykų.
- Tegul jie surašo, ko dėl tokio elgesio netenka dabar ir ko neteks ateityje, jeigu jo nepakeis.
- Tegul jie surašo keletą dalykų, kaip gali išvengti ar atsisakyti nederamo elgesio. Tai gali būti: pasikalbėti su sutuoktiniu; kai reikia paramos, paskambinti vyskupui ar draugui; mankštintis ar imtis kitokios veiklos, kuri padeda išvengti pagundos.
- Paskatinkite juos reguliariai melstis, studijuoti Raštus, klausytis pakylėjančios muzikos ir skaityti vertingas knygas.
- Raginkite juos siekti kunigystės palaiminimo.
- Padrąsinkite juos likti aktyvius Bažnyčioje, kuri skirta padėti jiems įveikti problemas ir priartėti prie Viešpaties.
- Paraginkite juos lankyti atitinkamą paramos grupę arba kreiptis profesionalios pagalbos. Kai kur galima kreiptis į PDŠ Šeimos tarnybą.
- Padrąsinkite juos niekada nepasiduoti! Viešpats padės jiems, net jeigu tai užsitęs.

Aktyvūs pastarųjų dienų šventieji geriausiai padės naujiems nariams likti aktyviems, tapdami jų draugais. Nariai turi priimti besidominčiuosius bei naujus narius šiltais ir pozityviai. Besidomintieji ir naujai atsivertusieji nusiteiks palankiau, jeigu bus sutikti su šypsena, sulauks nuoširdaus klausimo, kaip jiems sekasi, kiti atsisisės šalia jų per susirinkimus ar bus pakviesti šeimos pietų arba į šeimos vakarą.

Kadangi sugrįžimas prie senų įpročių yra labai tikėtinas, kunigijos vadovai ir nariai neturėtų būti šokiruoti ar nusivilti sužinoję, kad besidomintysis ar naujas narys kovoja su tokiomis problemomis. Jie turėtų parodyti pasitikėjimą tuo asmeniu ir neteisti, jeigu asmuo grįžta prie senų nederamų įpročių. Jie turėtų vertinti tai kaip laikiną ir suprantamą regresą. Besidominčiojo ar naujo atsivertusiojo pasmerkimas niekada nėra naudingas ir veikiau atima drąsą, veda į nusivylimą ir neaktyvumą. Naujai atsivertusysis, kuris netikėtai nustoja lankyti Bažnyčią, galėjo vėl pasiduoti senai priklausomybei ir jaučiasi nevertas bei nusivylęs. Skubus apsilankymas ir padrąšinimas bei parama gali ištaisyti padėtį. Nariai žodžiais ir veiksmais turėtų parodyti, kad jie priima atsivertusiuosius (žr. 3 Nefio 18:32).

Likti aktyviu Bažnyčios nariu ir siekti gyventi ištikimai – tai daugiausia, ką asmuo gali padaryti, siekdamas įveikti priklausomybę.

Pratimas. Asmeninės studijos

Prisiminkite kokį nors įprotį, tai, ką darote nuolat, nesusimąstydami, tarkim, traškinate krumplius, taisotės akinius, per daug valgote ar einate vėlai miegoti. Dabar pabandykite vieną dieną be to apsieiti. Jeigu pavyko, stenkitės to nedaryti visą savaitę. Aptarkite savo patirtį su porininku. Dabar pabandykite įsivaizduoti, kaip sunku turėtų būti besidominčiam įveikti tokius įpročius kaip rūkymas ar alkoholio vartojimas.

Palikite ką nors

Po kiekvienos pamokos užduokite besidomintiems ką nors perskaityti ir apmąstyti, kad pasiruoštų kitam susitikimui. Galite skirti skaityti Mormono Knygos skyrius. Galite duoti jiems brošiūrą apie tai, ko mokėte arba mokysite per kitą apsilankymą, arba galite duoti kitokios literatūros, arba garso ar vaizdo medžiagos. Jeigu jie turi galimybę naudotis internetu, paskatinkite juos apsilankyti tinklalapyje www.mormon.org. Visada paruoškite jiems kokį nors klausimą, kurį jie galėtų apmąstyti, apsvarstyti ir melstis dėl jo. Kai susitiksime kitą kartą, tai gali būti gera diskusijos pradžia.

Pratimas. Studijos su porininku

Patikrinkite priemones, kurias galite palikti besidomintiems: brošiūras ir garso bei vaizdo medžiagą. Gal reikia įsigyti priemonių, kurias galėtumėte duoti besidominčiam? Savo tvarkaraštyje sudarykite sąrašą dalykų, kuriuos reikia užsakyti.

Pagalvokite apie visus besidominčiuosius, kuriuos planuojate mokyti šią savaitę. Kokie Mormono Knygos skyriai bus jiems naudingiausi? Kokios dar priemonės būtų jiems naudingos? Įsirašykite į tvarkaraščio grafą „Pastabos/Darbų sąrašas“, ką skirsite kiekvienam besidominčiam ir apie ką vėl kalbėsite per kitą apsilankymą.

Kaip mokyti sugrąžintosios Evangelijos žmones, neturinčius krikščioniškos sampratos

Kai kurie žmonės, kuriuos mokysite, gali netikėti Dangiškojo Tėvo, Jėzaus Kristaus ir nežinoti krikščioniškų tradicijų. Tačiau dauguma jų tiki, išpažįsta tikėjimą ir turi vietas, kurias laiko šventomis. Svarbu, kad jūs, kaip Dievo tarnas, parodytumėte deramą pagarbą jų religiniams įsitikinimams ir tradicijoms. Nedarykite nieko, kas parodytų nepagarbą tam, kas jiems atrodo svarbu.

Jums gali kilti klausimų, kaip prisiderinti mokant tokius žmones. Būtų naudinga prisiminti, kad visi norintys atsiversti Dievo vaikais, nepaisant jų aplinkos, turi išsiugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailauti, dalyvauti krikšto ir patvirtinimo apeigose bei ištvirti iki galo laikydamiesi įsakymų ir tarnaudami. Principai, padedantys ugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi, yra tokie patys visose kultūrose.

Jūs galite padėti žmonėms teisingai suprasti Dievą kaip mūsų Dangiškąjį Tėvą ir išugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi suteikdami jiems galimybę įgyti asmeninę dvasinę patirtį, o ne paprasčiausiai pasakodami jiems apie Dievo esmę. Pavyzdžiui, žmonės supras, kai jie:

- Pajus dvasinį įsitikinimą, jog Dievas Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus pasirodė pranašui Džozefui Smitui.
- Išgirs nuoširdų jūsų mokymą ir Evangelijos liudijimą, ypač priežastis, kodėl pasirinkote sekti Jėzumi Kristumi.
- Dažnai girdės jus ir kitus narius kalbantis su Dangiškuoju Tėvu paprastoje, nuoširdžioje maldoje.
- Girdės jus karštai liudijant.
- Melsis su jumis ir vieni.
- Sužinos, kaip vertinate Raštus, kai juos skaitysite ir aptarinėsite;
- Kasdien skaitys Dievo žodį iš Raštų (ypač Mormono Knygos).
- Lankys bažnyčią, kad matytų, kaip garbiname Viešpatį.
- Susipažins su Bažnyčios nariais, kurie galės paaiškinti, kaip pradėjo tikėti Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų.
- Laikysis įsakymų.

Šie dalykai yra naudingi visiems žmonėms, kuriuos mokote, tačiau jie būtini, kai mokote žmones, neturinčius krikščioniškos sampratos, nes praeityje jie vargu ar turėjo panašios patirties.

Daug atsivertusiųjų iš nekrikščioniškos aplinkos pasakoja, kad jie nesuprato daug ko, ką kalbėjo misionieriai, tačiau jautė Dvasią ir norėjo daryti tai, ko prašė misionieriai. Turite padaryti viską, kas jūsų galioje, kad padėtumėte besidomintiems suprasti Evangelijos doktrinas. Būkite kantrūs ir pasiruošę padėti, nes kol žmonės išmoksta suprasti ir išsakyti savo jausmus, praeina šiek tiek laiko. Jums gali tekti derinti savo mokymo tempą ir apimtis, kad padėtumėte jiems suprasti. Ruošiantis mokyti žmones, neturinčius krikščioniškos sampratos gali padėti šie pasiūlymai:

- Pateikite kiekvienos pamokos apibendrinimą ir trumpai ją pakartokite.
- Paprašykite juos papasakoti, ką jie suprato ir ką patyrė.
- Skirkite pakankamai laiko pagrindiniams žodžiams ir principams apibrėžti. Žmonės, kuriuos mokote, gali nežinoti daugelio per pamoką vartojamų žodžių.
- Grįžkite prie praėjusios pamokos, kad aiškiau išdėstytumėte doktriną. To gali tekti imtis bet kuriuo mokymo proceso metu.

Užrašai

Pavyzdžiai iš Raštų

Raštuose yra daug pavyzdžių apie misionierius, kurie mokė netikinčius Dievo arba klaidingai suvokiančius tikrąją Jo esmę žmones. Išstudijuokite toliau pateiktas Raštų ištraukas ir paaiškinkite savo porininkui arba užrašykite studijų žurnale, kaip tie misionieriai padėjo žmonėms gauti liudijimą, kad Dievas yra.

- Alma ir Amulekas (Almos 9–12; 15)
- Amonas ir Aaronas (Almos 17–22)
- Alma (Almos 30)
- Alma ir kiti (Almos 31–35)
- Paulius (Apaštalų darbų 17:16–34)

Pratimas. Studijos su porininku

Jeigu įmanoma, raskite atsivertusįjį, kuris prieš susitikimą su misionieriais nebuvo krikščionis. Suplanuokite su juo susitikti ir paprašyti jo papasakoti apie savo atsivertimą. Pavyzdžiui, galite paklausti, kas paskatino jį patikėti Dievu, kaip jis pirmą kartą meldėsi, kada pirmą kartą pajuto gavęs atsakymą į savo maldą, kaip atsivertimą lėmė Raštai ir kaip jautėsi lankydamasis sekmadienio susirinkimuose. Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.

Atminkite

- Kai žmonės mokomi sugrąžintosios Evangelijos ir gyvena pagal ją, jų poreikiai patenkinami.
- Kasdien melskitės ir studijuokite su savo porininku, kad susivienytumėte ir kalbėtumėte vienu balsu.
- Dažnai dalinkitės savo liudijimu.
- Raštai, ypač Mormono Knyga, yra pagrindinis jūsų pamokų mokymo šaltinis.
- Melskite įžvalgumo dovanos, kad žinotumėte, kada panaudoti šiame skyriuje aprašytus įgūdžius.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Įsivaizduokite, kad atsidūrėte toliau pateiktose situacijose. Kaip, pasitelkę šio skyriaus principus ir įgūdžius, padėsite šiems žmonėms daryti pažangą? Suplanuokite, kaip taikysite juos kiekvienoje situacijoje.
 - Eidami per parką pamatote ant suoliuko sėdinčią moterį su berniuku. Moteris verkia.
 - Jūs atvykstate į besidominčiųjų, kurie ruošėsi krikštui, namus, o jie pasako, kad nebenori daugiau su jumis susitikti.
 - Jūs septintą kartą susitinkate su besidominčiuoju, kurį per dvejus metus jau mokė keletas misionierių. Nesimato beveik jokių pažangos ženklų.
 - Jūs pradėdate mokyti Evangelijos žinios nario šeimą, o jie sako: „Mes jau kvietėme visus savo pažįstamus susitikti su misionieriais, bet visi atsisakė.“
- Pasirinkite vieną iš misionierių pamokų. Raskite vieną ar dvi Raštų ištraukas, susijusias su kiekvienu pagrindiniu principu. Pasipraktikuokite mokyti iš tų ištraukų, kaip nurodyta šio skyriaus „Raštų studijų“ skyrelyje.
- Per kelių savačių kursą apžvelkite Gelbėtojo mokymus evangelijose (Mato, Morkaus, Luko, Jono) ir 3 Nefio. Savo studijų žurnale surašykite klausimus, kuriuos Jis uždavė. Palyginkite šiuos klausimus su tais, kuriuos paprastai užduodate jūs.
- Perskaitykite pasakojimą apie Amoną ir karalių Lamonį iš Almos 18 ir pasakojimą apie Aaroną iš Almos 22:4–18. Skaitydami išsiaiškinkite ir papasakokite, kaip Amonas ir Aaronas:
 - sekė Dvasia ir mokė su meile;
 - pradėjo mokymą;
 - pritaikė savo mokymą pagal poreikius;
 - paliudijo;
 - naudojo Raštus;
 - uždavė klausimus, klausėsi ir išskleidė nuogąstavimus;
 - drąsino tuos, kuriuos mokė įsipareigoti.
- Apsvarstykite šiuos prezidento Haroldo B. Ly teiginius apie suprantamą mokymą. Įvertinkite, ar aiškiai mokote Evangelijos doktrinų. Tai, ką sužinote, užrašykite savo studijų žurnale.

„Nenukrypkite nuo Raštų konteksto ir supaprastinkite jį iki suprantamų teiginių“ (*The Teachings of Harold B. Lee*, sel. Clyde J. Williams [1996], 444).

„Jūs, kaip mokytojai, nebuvote siūsti mokyti naujos doktrinos. Jūs turite mokyti senų doktrinų ne taip, kad kiti galėtų tiesiog suprasti; bet turite mokyti Bažnyčios doktrinų taip aiškiai, kad nė vienas negalėtų nesuprasti“ (*The Teachings of Harold B. Lee*, 458).

Užrašai

Užrašai

Studijos su porininku

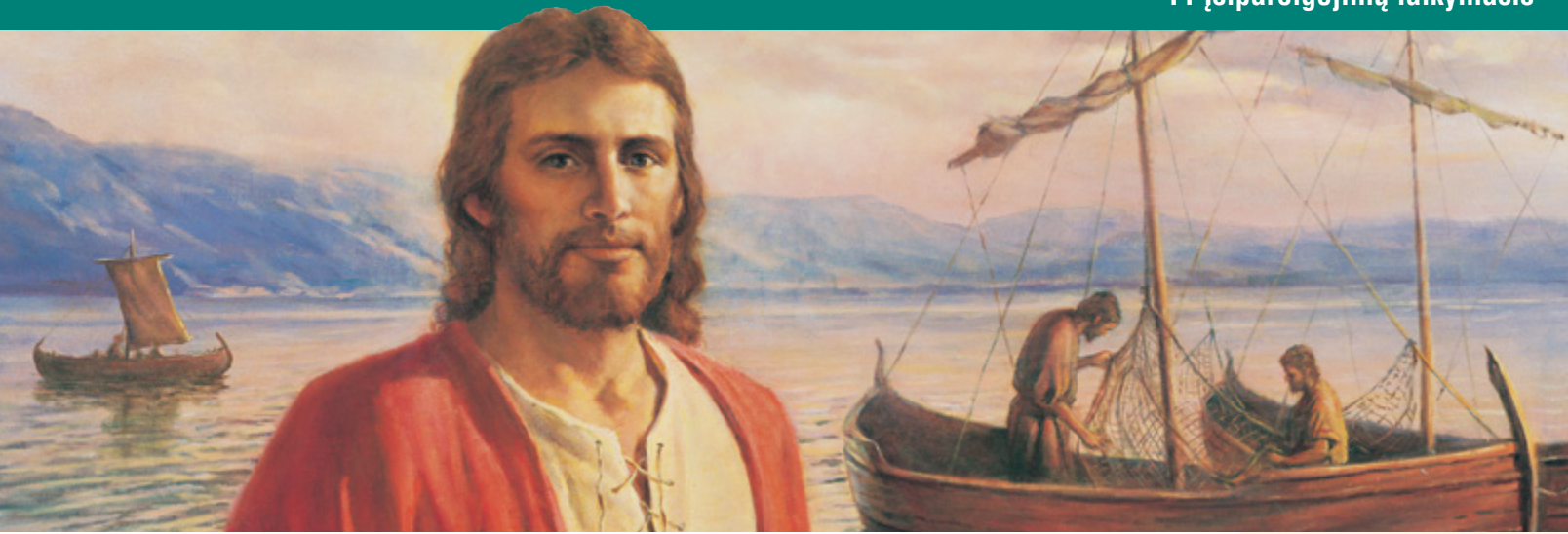
- Peržvelkite savo paskutinės dėstyto pamokos planą. Užrašykite po vieną klausimą kiekvienam pagrindiniam savo plano principui. Po to peržvelkite savo klausimus, ar jie dera su tuo, ko buvo mokyta šiame skyriuje. Tuomet atsakykite į kiekvieną klausimą lyg būtumėte besidomintysis. Jeigu reikia, pataisykite klausimus. Pasakykite savo klausimus porininkui. Kartu įvertinkite jūsų klausimus. Aptarkite besidominčiojo, kurį mokote, poreikius. Pakalbėkite, kaip jis galėtų atsakyti į jūsų klausimus. Taip pat aptarkite, kaip šie klausimai gali pakviesti Dvasią ir padėti besidominčiajam mokytis Evangelijos.
- Pamažtykite apie kiekvieną naują besidomintįjį. Aptarkite, ką galite padaryti, kad jie nestovėtų vietoje. Surašykite idėjas savo studijų žurnale, o planus dienos tvarkaraštyje.

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Pakvieskite narius ar dabartinius besidominčiuosius į savo susirinkimą. Paašškinkite grupei, kad norite, jog misionieriai išmoktų geriau pasidalinti savo svarbia žinia. Pasirinkite pamoką ir įgūdį. Tegul misionieriai 20 minučių moko narius ar besidominčiuosius parinktos pamokos, akcentuodami įgūdį, kurį nurodėte. Po 20 minučių pakeiskite juos. Kai misionieriai baigs mokytis, sukviestkite grupę ir tegul nariai ir besidomintieji papasakoja misionieriams, kas buvo veiksmingiausia ir ką reikia tobulinti.
- Parodykite vaidajuostę su pavyzdžiais, kaip misionieriai užmezga ryšius ar moko žmones. Parinkite kurį nors įgūdį ir grupėje aptarkite, kaip misionieriai vaido medžiagoje pritaikė to įgūdžio principus.
- Parinkite įgūdį ar svarbų įgūdžio aspektą ir suraskite jį paremiančias doktrinas ar Raštų ištraukas. Mokykite misionierius to įgūdžio doktrininio pagrindo.

Misijos prezidente,

- Kartkartėmis dalyvaukite misionierių mokymuose. Suplanuokite su jais, kaip galėtumėte dalyvauti mokyme.
- Paskatinkite kunigijos vadovus eiti su misionieriais į mokymus, o po jų pakomentuoti, kaip sekėsi.
- Mokydami misionierius zonos konferencijose ir per asmeninius pokalbius parodykite, kaip veiksmingai naudotis Raštais, klausinėti ir klausytis.

Kaip padėti žmonėms priimti įsipareigojimus ir jų laikytis?

Apsvarstykite

- Kodėl turite atkreipti dėmesį į kvietimą įsipareigoti?
- Kaip įsipareigojimai susiję su atsivertimu?
- Kaip galiu pasakyti nuolankų liudijimą?
- Kokius palaiminimus galiu pažadėti?
- Kodėl man svarbu nepalikti žmonių, kai jie įsipareigoja?

Kvieskite įsipareigoti

Kaip misionierius, jūs trokštate sielų išgelbėjimo (žr. Mozijo 28:3). Jūs žinote, kad žmonės gali ateiti pas Kristų ir būti išgelbėti tik su atgailos sąlyga (žr. DS 18:10–16). Vienas iš būdų išpildyti jūsų troškimus yra šaukti atgailą (žr. Almos 5:49; DS 15:6; 16:6) ir drąsiai kviesti žmones naudoti tikėjimą atgailai, priimti krikštą vandeniui ir Dvasiai bei ištikimai ištverti iki galo (žr. 3 Nefio 27:16–20; Mormono 7:10).

Įsipareigojimas yra esminė atgailos dalis. Tai žmogaus įsipareigojimas imtis konkrečių veiksmų ir uolus to sprendimo įgyvendinimas. Kai žmonės nuoširdžiai įsipareigoja, jie turi tikrą ketinimą, kitaip sakant, jie pasiryžę iki galo atlikti tai, ką įsipareigojo atlikti. Jie priima nesvyruojantį ir tvirtą sprendimą pasikeisti. Jie tampa atsidavę Kristui ir pasišvenčia Jo Evangelijai. Vykdydami savo įsipareigojimus jie „savo darbais tikrai parodo, kad gavo Kristaus Dvasios jų nuodėmėms atleisti“ (DS 20:37). Kai mokydami prašote įsipareigoti, jūs kviečiate besidomintį atgailauti.

Užrašai

Vienas iš geriausių būdų padėti žmonėms priimti įsipareigojimus ir jų laikytis yra kviesti juos įsipareigoti. Kviesti įsipareigoti ir domėtis, kaip sekasi vykdyti įsipareigojimą, yra labai svarbu, nes:

- Žmonės atsiverčia, kai gyvena pagal principus, kurių išmoksta (žr. Jono 7:17), ir jaučia Dvasią, patvirtinančią, jog tai, ką jie daro, patinka Dangiškajam Tėvui.
- Atgaila ir permaina padeda žmonėms įveikti sunkumus, atsikratyti gėdos ir kaltės bei pajusti Dievo atleidimo džiaugsmą bei ramybę.
- Įsipareigojimų vykdymas paruošia žmones sudaryti šventas sandoras ir jų laikytis.

© 2001 Šeimoms Dujos. Nėkspjuoti.

Jūs galite išreikšti savo meilę žmonėms ir tikėjimą Dievo pažadais toliau padėdami jiems atgailauti ir laikytis savo įsipareigojimų.

Krikštui gauti reikalingi įsipareigojimai išvardinti pirmose keturiose pamokose. Įsipareigojimai, susiję su dvasiniu tobulėjimu po krikšto ir patvirtinimo, išvardinti 5 pamokoje. Atsiminkite, jog turite nuolat kviesti žmones daryti tai, kas sustiprins jų tikėjimą Kristumi. Atminkite šiuos principus:

- Pasitaikius bet kokiai progai – bendraujant su nariais, rekomenduotais asmenimis ar asmeniškai – turite kviesti veikti; paprastai tai būtų kvietimas daugiau sužinoti apie Sugražinimo žinią.;
- Ko gero, apskritai neturėtume kalbėti ir mokyti žmonių, nepakvietę jų daryti tai, kas sustiprina tikėjimą Kristumi.
- Mokydami sutelkite dėmesį į vieną ar kelis įsipareigojimus. Jeigu nekviečiate žmonių įsipareigoti, jūs neprašote jų atgailauti ir eiti pas Kristų.
- Kai kartu su porininku ruošiate pamoką, aptarkite kiekvieno besidominčiojo poreikius bei padėti ir į savo pamoką įtraukite vieną ar daugiau įsipareigojimų.
- Per pamoką jūs galite būti įkvėpti pakviesti priimti kitus įsipareigojimus, negu buvote suplanavę. Visuomet kvieskite žmones atgailauti.
- Kviesdami žmones įsipareigoti, būkite drąsūs ir pasitikintys (žr. Almos 38:12). Drąsa parodo jūsų tikėjimą, kad paklusnumas Viešpaties įsakymams atneša palaiminimus.
- Žmonės nelinkę keistis, jeigu nėra kviečiami tai padaryti.

Raštų studijos

Kodėl taip svarbu kviesti įsipareigoti?

Almos 5:62

Moronio 7:13

Kodėl įsipareigojimai yra tokie svarbūs?

2 Nefio 31

Almos 32:27

DS 20:37

Mozijo 2:41

DS 14:7

Jono 7:17

Almos 7:14–16

Užduokite tiesius klausimus

Kvietimas įsipareigoti dažnai turi „Ar jūs“ klausimo, į kurį atsakoma *taip* arba *ne*, formą. Kvietimai turi būti konkretūs, tiesūs ir aiškūs. Jie ragina arba skatina žmones pasirinkti veiksmų kryptį. Jie reikalauja įsipareigoti ir parodyti aktyvų tikėjimą principais, kurių juos mokėte.

Štai keli gero kvietimo pavyzdžiai su pažadu ir liudijimu:

- Ar iki mūsų apsilankymo rytoj 19 val. perskaitysite [3 Nefio 11, Moronio 10:3–5, šį lankstinuką]? Aš žinau, kad tai padarė jūs... Aš liudiju, kad Mormono Knyga yra ...
- Ar melsitės, kad sužinotumėte ar Džozefas Smitas buvo pranašas? Aš žinau, kai pasimelsite Dievui, jūs... Aš žinau, kad Džozefas Smitas buvo pranašas ...
- Ar šį sekmadienį apsilankysite su mumis bažnyčioje 9 valandą ryto? Jeigu apsilankysite, jūs... Aš žinau, kad Kristaus Bažnyčia buvo atkurta ...
- Ar nuo šiol gyvensite pagal skaistybės įstatymą, kaip jį paaiškinome? Šio įstatymo laikymasis... Kaip Viešpaties tarnas, aš liudiju, kad gyvendami skaisčiai ...
- Ar iki penktadienio pakviesite [vardas] susitikti su mumis ir pradėti mokytis apie Evangeliją? Dvasia padės jums... Dalijimasis Evangelija jūsų gyvenimą palaimins ...
- Ar galime apsilankyti jūsų namuose ir papasakoti jums daugiau apie tai, kad Dievas pašaukė pranašą mūsų laikais taip pat, kaip tai darė senovėje? Jūsų gyvenimas įgaus daugiau prasmės, krypties ir ramybės, kai suprasite... Aš liudiju, kad Dievas vėl pašaukė ...

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Savo studijų žurnale įrašykite paprastą, tiesų ir aiškų kvietimą kiekvienam pamokos įsipareigojimui. Jeigu esate tai darę anksčiau, pakartokite ir palyginkite naujus savo kvietimus su ankstesnėmis versijomis. Paklauskite savęs, ar jūsų sugebėjimas kviesti įsipareigoti patobulėjo.

Su savo porininku peržvelkite užsirašytus kvietimus. Kiekvieną kvietimą įvertinkite užduodami šiuos klausimus:

- Ar kviesdamas paaiškinu Viešpaties pažadėtus palaiminimus? Jeigu ne, kodėl?
- Ar aš vengiu šio kvietimo? Jeigu taip, kodėl?
- Ar aš jaučiuosi nejaukiai išsakydamas šį kvietimą? Kaip galiu pasitaisyti?
- Kiek šis kvietimas svarbus man asmeniškai?
- Ar dažnai teiraujuosi, kaip vykdomas jau išsakytas kvietimas? Kaip galiu pasitaisyti?

Prisiminkite besidominčiuosius ar mažiau aktyvius narius ir pasipraktikuokite, kaip kviesite juos įsipareigoti.

Jeigu reikia, pakoreguokite kvietimus savo pamokos plane. Nustatykite konkrečius tikslus, kurie padės kviesti per visą dieną ir per savaitę.

Žadėkite žmonėms palaiminimus

Žmonėms reikia priežasties keisti savo mintis ir veiksmus. Žadami palaiminimai dažnai suteikia stiprią motyvaciją paklusti Dievui. Kai Viešpats duoda įsakymą, Jis dažnai už jo laikymąsi pažada palaiminimus (žr. DS 130:20–21). Ruošdami žmones paklusti konkrečiam įsakymui, mokykite, kad:

- Įsakymų vykdymas parodo meilę Dievui ir Jo Sūnui.
- Pakludami Jo įsakymams, jie parodo pasitikėjimą Dievu.
- Savo ruožtu jie gaus Jo pažadėtus palaiminimus.

Liudydami apie įsakymą, pakalbėkite apie palaiminimus, kuriuos gavote laikydami to įsakymo. Pažadėkite tiems, kuriuos mokote, kad jie irgi galės džiaugtis panašiais palaiminimais.

Kai žmonės stengiasi laikytis įsipareigojimo, paprašykite jų pakalbėti apie tai, kokių palaiminimų jiems suteikė Dangiškasis Tėvas. Patikinkite juos, kad nors jų gyvenime pasitaikys sunkumų, paklusnumas Dievo valiai atneš jiems palaiminimus.

Raštų studijos

Ką Viešpats sako apie Savo troškimą mus palaiminti?

Almos 37:17

DS 1:37

DS 76:5–10

Pratimas. Asmeninės studijos

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 82:10 ir 130:20–21. Tada studijuokite toliau išvardintas Raštų ištraukas. Savo studijų žurnale padarykite dvi grafas. Vienoje pusėje užrašykite įsakymą, kurį randate kiekvienoje Raštų ištraukoje. Kitoje pusėje įrašykite pažadą už to įsakymo laikymąsi.

DS 11:21

DS 89:18–21

DS 100:5–8

DS 84:85

DS 95:8–9

Malachijo 3:10–12

Peržvelkite įsipareigojimus, išvardintus vienoje iš misionierių pamokų. Prie kiekvieno įsipareigojimo atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokius palaiminimus pažadėjo Viešpats tiems, kurie laikysis šio įsipareigojimo?
- Kaip pakludami šiam principui žmonės įgis tikėjimą ir liudijimą?
- Kaip šis įsipareigojimas padės žmonėms atgailauti ir būti jautresniems Dvasiai?

Dažnai liudykite

Liudijimas yra Šventosios Dvasios duotas dvasinis patikinimas. Liudyti – tai paprastai ir tiesiai išsakyti savo tikėjimą – jausmą, įsitikinimą apie Evangelijos tiesą. Liudijimas dažnai būna vienas iš veiksmingiausių būdų pakviesti Dvasią ir padėti kitiems Ją pajusti. Tai papildo esamą asmeninį liudijimą, kad tiesos, kurių mokote iš Raštų, yra tikros. Tikras misionierius moko, liudija ir kviečia kitus daryti tai, kas ugdo tikėjimą Jėzumi Kristumi. Tai apima ir pažadų, kurie taikomi gyvenantiems pagal teisingus principus, išsakymą.

„Dėl liudijimo: atminkite, jog tas, kuris noriai juo dalijasi, jį išsaugo, o tas, kuris savanau-diškai sulaiko – jį praranda. [...] Mokykite ir liudykite. Nėra geresnio derinio.“

VYRESNYSIS TOMAS S. MONSONAS
PATHWAYS TO PERFECTION [1973], 100–101

Pavyzdžiui, misionierius gali sakyti: „Aš žinau, kad švęsdami Šabo dieną atrasite savo širdyje daugiau ramybės.“

Kad jūsų liudijimas turėtų įtikinimo galią, turite būti nuoširdūs. Stiprus liudijimas priklauso ne nuo iškalbos ar balso stiprumo, o nuo širdingo įsitikinimo. Siekite kasdien stiprinti savo supratimą ir įsitikinimą doktrinomis ir principais, kurių mokote. Dažnai liudykite, kad patvirtintumėte principų ar doktrinos, kurią mokote, tikrumą. Kuo dažniau mokykite ir po to liudykite, taip pat liudykite mokydami.

Jūsų liudijimas gali būti paprastas, pavyzdžiui, „Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus“ arba „Aš pats sužinojau, kad Mormono Knyga yra tikra.“ Jūs taip pat galite trumpai papasakoti apie tai, kaip tai sužinojote. Liudykite per pamoką keletą kartų, ne tik pamokos pabaigoje. Paliudykite, jog tai, ko mokė jūsų porininkas, yra iš Dievo. Paliudykite, kad principas, kurio mokysite, palaimins besidominčiojo gyvenimą, jeigu jis jo laikysis. Papasakokite, kaip gyvenimas pagal tą principą palaimino jus.

Žmonės kartais gali ginčyti tai, ko mokote, bet labai sunku ginčyti nuoširdų, širdingą liudijimą. Liudydami melskitės, kad tie, kuriuos mokote, pajustų patvirtinantį Šventosios Dvasios liudijimą. Kai liudijate, jūs padedate sukurti aplinką, kurioje besidomintieji gali pajusti Šventosios Dvasios patvirtinimą, jog liudijate tiesą. Tai leidžia jiems pasiruošti įsipareigoti, kai pakviesite.

Brigamas Jangas nebuvo pakrikštytas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje pirmaisiais metais, kai sužinojo apie sugrąžintąją Evangeliją. Bet apie savo atsivertimą jis kalbėjo: „Jeigu visi pasaulio talentai, taktas, išmintis ir rafinuotumas būtų atsiųsti man su Mormono Knyga, o tiesa apie ją būtų paskelbta su prakilniausia žemiška iškalba, siekiant įrodyti ją mokytumu ir pasaulietine išmintimi, man tai atrodytų kaip dūmas, kuris tepakyla tam, kad išsisklaidytų. Bet kai aš pamačiau žmogų, neturintį iškalbos ir gebėjimo viešai kalbėti, kuris tesugebėjo ištarti: „Šventosios Dvasios galia aš žinau, kad Mormono Knyga yra tikra, kad Džozefas Smitas yra Viešpaties pranašas“, iš to asmens sklindanti Šventoji Dvasia apšvietė mano suvokimą, ir prieš mane stėjo šviesa, šlovė ir nemirtingumas. Mane jie apgaubė, pripildė, ir aš pats įsitikinau, kad to žmogaus liudijimas yra tikras“ (iš *Journal of Discourses*, 1:90).

Pratimas. Asmeninės studijos

Toliau pateikiami liudijimų pavyzdžiai iš Raštų. Perskaitykite kiekvieną klausimą bei Raštų ištraukas. Atsakymus užrašykite savo studijų žurnale.

- Ką šiose eilutėse liudija apaštalai ir pranašai?
- Ar jie tvirtai tiki tuo, ką sako? Iš kur žinote, kad jie yra įsitikinę ta tiesa?
- Ką turite galvoje, kai sakote „Aš žinau, kad _____ tai yra tiesa“? Kokiais kitais žodžiais galite išreikšti savo įsitikinimus?

Jokūbo knygos 7:7–12

DS 76:22–24

Apaštalų darbų 2:14–38

Almos 5:45–48

Jono 3:3–11

Apaštalų darbų 10:34–44

Almos 34:1, 8

Raštų studijos

Kokie yra liudijimo principai ir pažadai?

2 Nefio 33:1
DS 62:3DS 84:61
DS 100:5–8

Jono 15:26

Domėkitės

Jei mes kažką pakviečiame įsipareigoti, o paskui nesidomime, kaip sekasi vykdyti, tai yra tas pats, kaip pradėti kelionę ir jos nebaigti arba nusipirkti bilietą į koncertą, bet nenu-eiti. Be išbaigto veiksmo įsipareigojimas yra tuščias.

Pasikeisti gali būti sunku. Jūsų vaidmuo – padėti sustiprinti žmones, pasirengusius keistis. Jūs turite padaryti viską, kad padėtumėte žmonėms įvykdyti savo įsipareigojimus.

Tikrą atgailą kurį laiką geriausiai rodo teisus elgesys, ypač laikantis skaistybės, Išmin-ties Žodžio ir dešimtinės įsakymų. Kai jūs ir apylinkės vadovai dirbate su žmonėmis padėdami jiems laikytis įsipareigojimų, parodykite savo supratimą. Būkite kantrūs, bet atkaklūs. Jūs nebaigėte savo tarnystės, kol žmonės nevykdo įsipareigojimų, kitaip sakant, kol jie neatgailauja (žr. 3 Nefio 18:32). Kartais prireikia keleto apsilankymų, kad padėtu-mėte žmonėms tvirtai įtikėti principu, vedančiu į atgailą.

Domėjimasis prasideda nuo pirmo apsilankymo ir pokalbio.

- Paprašykite jų užsirašyti savo įsipareigojimą ant to, ką jiems paliekate, pavyzdžiui, ant brošiūros ar kortelės su jūsų vardais ir telefono numeriu.
- Įsitikinkite, jog žmonės žino, kad tarp mokymo vizitų kasdien juos lankysite. Paaiškin-kite, kad jūsų paskirtis yra paremti juos ir jiems padėti. Paaiškinkite, ką veiksate apsi-lankę pas juos.
- Savo dienos tvarkaraščio „Pastabų/Darbų sąrašo“ grafoje pasižymėkite, kad rytoj turite pasidomėti dėl kiekvieno įsipareigojimo, kurį šiandien kvietėte priimti.

Dažnai, jeigu įmanoma – kasdien, susisieki-te, kad sužinotumėte, kaip žmonėms sekasi vykdyti įsipareigojimus, atsakytumėte į klausimus, padėtumėte įveikti iššūkius, pravestu-mėte papildomas pamokas, kartu paskaitytumėte iš Mormono Knygos, pasidalintumėte Raštų ištrauka ar panaudotumėte garso ir vaizdo medžiagą. Dažnai lankydami žmones jūs sustiprinsite dvasinius pojūčius, kuriuos jie jautė, kai skelbėte jiems žinią apie Jėzaus Kristaus Evangelijos Sugrąžinimą. Ši palaikanti Dvasios įtaka yra gyvybiškai svarbi. Kar-tas nuo karto galite paskambinti besidomintiesiems, kad primintumėte jiems apie įsiparei-gojimus ir paragintumėte jų laikytis.

Padėkite besidomintiesiems atpažinti palaiminimus, kuriuos jie gavo laikydamiesi savo įsipareigojimų. Ypač padėkite jiems apibūdinti savo jausmus, kai Dvasia paliudijo jiems apie žinios tikrumą.

Pagirkite ir padėsinkite žmones, kuriems sekasi laikytis įsipareigojimų. Besidomintieji keičia savo gyvenimą. Jiems daug ko reikia išmokti ir daug nuveikti. Nuoširdžiai ir daž-nai girkite juos. Išsakykite savo dėkingumą už jų pažangą ir savo įsitikinimą, kad jiems pavyks. Skatinkite juos, kai tik būsite kartu.

Išsakykite susirūpinimą ir nusivylimą, kai žmonės vengia vykdyti savo įsipareigojimus ir taip nepatiria palaiminimų.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Dienos tvarkaraštyje suplanuokite kasdien susisiekti su kiekvienu besidominčiuoju. Prieš kelias dienas suplanuokite, kaip domėsitės besidominčiųjų įsipareigojimais.

Pasirinkite kokį nors vieną kvietimą įsipareigoti, kurį išsakysite vesdami pamokas. Tuomet įvertinkite galimus nuogąstavimus, dėl kurių asmuo gali nepriimti ar nesilaikyti to įsipareigojimo. Aptarkite ir pasipraktikuokite, kaip galėtumėte geriausiai padėti žmonėms, bandantiems išsklaidyti savo nuogąstavimus.

Atminkite

- Ieškodami ir mokydami nuolat kvieskite įsipareigoti tiek priklausančius Bažnyčiai, tiek nesančius Bažnyčios nariais žmones.
- Kvieskite įsipareigoti, kad padėtumėte žmonėms patirti atsivertimą.
- Pažadėkite palaiminimus.
- Liudykite.
- Domėkitės, kad padėtumėte žmonėms laikytis savo įsipareigojimų.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Parinkite įsakymą iš 4 ar 5 pamokos. Pagalvokite, kokius palaiminimus gavote dėl to, kad laikėtės šio įsakymo, ir užrašykite juos savo dienoraštyje.
- Laišku paklauskite savo šeimos narių, kaip jie buvo palaiminti už konkretaus įsakymo laikymąsi (pvz., dešimtinės).
- Užsirašykite, kaip jaučiatės kviesdami įsipareigoti. Jaučiatės drąsus ar drovus? Ar esate įsitikinęs, kad žmonės bus palaiminti, ar turite abejonių? Ar esate nuoseklus, kantrus ir naudingas bendraudamas kasdien? Ar žmonės žino, kad juos mylite? Kaip galėtumėte ištaisyti silpnąsias savo kvietimų puses?
- Peržiūrėkite visus savo pamokų planus. Ar juose yra konkrečių įpareigojimų? Ar jūsų pamokos planas kryptingai veda į įsipareigojimą?

Studijos su porininku

- Iš dienos tvarkaraščio sudarykite sąrašą žmonių, su kuriais susitikote per paskutines dvi dienas, įskaitant besidominčiuosius ir narius. Prie kiekvieno žmogaus užrašykite įpareigojimą, kurį jis priėmė, ir kitus kvietimus, kuriuos galėjote ar turėjote išsakyti. Aptarkite, kodėl sugebėjote gauti pasižadėjimą iš vieno žmonių, ir kodėl nepavyko jo gauti iš kitų. Kaip domėsitės šių įsipareigojimų laikymusi?
- Peržiūrėkite savo dienos tvarkaraštį ir užsirašykite konkrečių besidominčiųjų, kuriuos mokysite po vienos ar dviejų dienų, vardus. Nutarkite, kokio 4 ir 5 pamokos įsakymo (ar kelių) kviesite juos laikytis. Aptarkite, kaip kviesite įsipareigoti ir kokius konkrečius pažadus išsakysite už paklusnumą.
- Pagalvokite, ar nevertėtų besidomintiesiems parodyti mokymo aprašą, kad jie žinotų, ko iš jų bus tikimasi. Jeigu reikia, palikite jiems kopiją.
- Peržiūrėkite paskutinių trijų dienų „Pastabų/Darbų sąrašo“ grafą savo dienos tvarkaraštyje ir įsitinkite, kad numatyta pasidomėti, kaip vykdomas kiekvienas jūsų išsakytas kvietimas.

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Aptarkite veiksmingas ir kūrybiškas kasdieninio bendravimo su besidominčiais idėjas. Koks misionierių darbas su nariais buvo veiksmingas? Kokia spausdinta ar garso ir vaizdo medžiaga yra naudinga? Ką daryti, kai žmonių nėra namuose arba jie per daug užimti, kad su jumis susitiktų?
- Aptarkite būdus, kuriais misionieriai veiksmingai mokė 4 ir 5 pamokos įsakymų.
- Aptarkite konkrečius nuogąstavimus, su kuriais susiduria kai kurie besidominantieji. Kokia nuogąstavimų esmė? Ką misionieriai gali padaryti, kad išsklaidytų šiuos nuogąstavimus?

Misijos prezidente,

- Kartkartėmis pabūkite su misionieriais, kai jie moko. Padėkite jiems sutelkti dėmesį į tai, kaip padėti žmonėms priimti įsipareigojimus ir jų laikytis.
- Paraginkite kunigijos vadovus ir narius kasdien aktyviai bendrauti su besidominčiais.
- Tapkite pavyzdžiu, kaip reikia išsakyti kvietimus tiek jūsų misionieriškame darbe, tiek tarp misionierių, su kuriais tarnaujate.

Kaip ruošti žmones krikštui ir patvirtinimui?

Apsvarstykite

- Ką turite padaryti, kad paruoščiau žmones krikštui ir patvirtinimui?
- Kaip pravesti veiksmingą krikšto pokalbį?
- Kaip planuoti ir pravesti dvasingą krikšto apeigą?
- Kaip glaudžiai bendradarbiauti su vyskupu, kad atsivertusieji būtų patvirtinti?
- Kodėl svarbu užpildyti krikšto ir patvirtinimo aprašus?

Ruoškite žmones krikštui ir patvirtinimui

Jūsų mokymo paskirtis yra padėti kitiems ugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailauti už savo nuodėmes. Kaip mokė Mormonas: „Ir pirmieji atgailos vaisiai yra krikštas“ (Moronio 8:25). Krikšto pokalbis yra Bažnyčios nustatytas būdas užtikrinti, jog kiekvienas kandidatas atitinka Viešpaties nustatytus standartus dėl krikšto ir būtų pasirengęs priimti Šventosios Dvasios dovaną. Per šitą pokalbį kandidatai krikštytis vykdo Raštų reikalavimą paliudyti prieš įgaliotąjį Bažnyčios atstovą, kad jie „tikrai atgailavo dėl visų savo nuodėmių“ (DS 20:37). Įsipareigojimai, kuriuos prisiima besidomintieji, padeda jiems pasiruošti sudaryti krikšto sandorą ir laikytis jos. Žmonės, vykdantys įsipareigojimus, kuriuos pakvietėte priimti, bus gerai pasiruošę pokalbiui bei narystei ir veiklai Bažnyčioje.

Kai mokote besidominčiuosius ir ruošiate juos krikštui bei patvirtinimui, užtikrinkite, kad jie atitinka reikalavimus, keliamus tiems, kurie ruošiasi krikštui.

Užrašai

Krikšto reikalavimai**Doktrinos ir Sandorų 20:37:**

- nuolankumas Dievui;
- troškimas krikštytis;
- sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia;
- atgaila už visas savo nuodėmes;
- ketinimas priimti Jėzaus Kristaus vardą;
- pasiryžimas tarnauti Kristui iki galo;
- darbai, parodantys, kad jie priėmė Kristaus Dvasią savo nuodėmių atleidimui.

Pirmoji prezidentūra ir Dvylikos Kvorumas:

- pakankamas gyvenimo pakeitimas, kad atitiktų reikalavimus, kaip įsakyta Doktrinos ir Sandorų 20:37;
- tikėjimo Kristumi ugdymas;
- atgaila už prasižengimus;
- gyvenimas pagal moralinio vertumo principus;
- gyvenimas pagal Išminties Žodį;
- įsipareigojimas mokėti dešimtinę;
- visų misionierių pamokų iš klausymas [1–4 pamokos iš Mokymo aprašo ir atitinkami įsipareigojimai];
- susipažinimas su vyskupu ar skyriaus prezidentu;
- apsilankymas keliuose sakramento susirinkimuose.

(„Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002)

Kai besidomintysis pasirenka tikslią krikšto datą, sudarykite visų veiksmų, reikalingų krikštui ir patvirtinimui, sąrašą, kaip išvardintą jūsų dienos tvarkaraštyje. Atidžiai peržiūrėkite Mokymo aprašą, ar tikrai išdėstėte pagrindines doktrinas ir kandidatai per krikšto pokalbį yra pasiruošę atsakyti į kiekvieną klausimą. Peržvelkite šį tvarkaraštį su kandidatu per kitą susitikimą. Jeigu įmanoma, asmuo turėtų apsilankyti krikšto apeigose prieš savo paties krikštą.

Jeigu jaučiate, kad žmogui, kurį mokote, reikia papildomo pasiruošimo, neskirkite krikšto pokalbio datos, kol besidomintysis neatitiks reikalavimų. Jeigu kandidatas yra nepilnametis, gaukite tėvų ar globėjų leidimą jį krikštyti, geriausiai raštu.

Kai ruošite žmones krikšto pokalbiui, kalbėkite su jais apie pokalbio paskirtį. Mokykite juos ir liudykite apie krikšto bei Šventosios Dvasios dovanos priėmimo šventumą. Paaiškinkite, kad norite būti tikri, jog jie supranta jūsų mokytus principus ir sandorą, kurią sudarys. Dar paaiškinkite, kad pokalbis suteikia galimybę jiems paliudyti prieš Viešpaties atstovą, kad jie yra pasiruošę toms šventoms apeigoms. Jeigu jie laikysis krikšto ir patvirtinimo metu sudarytos sandoros, gaus nuodėmių atleidimą. Supažindinkite su klausimais, kurių klaus per pokalbį, pvz., ar jie tiki svarbiomis doktrinomis, ar atgailavo dėl praeities nuodėmių, ar nori sudaryti sandorą paklusti Jėzui Kristui visą savo gyvenimą. Pabrėžkite, jog krikštas nebus užbaigtas be patvirtinimo ir Šventosios Dvasios dovanos.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

- Perskaitykite kiekvieną Raštų ištrauką ir sudarykite ten pateiktų sąlygų, kurios reikalingos krikštui ir patvirtinimui, sąrašą.

2 Nefio 9:23; 31:4–13

3 Nefio 27:13–21

DS 20:37

Mozijo 18:8–10

Moronio 6:1–4

DS 22

Almos 7:14–15

Moronio 8:25–26

Apaštalų darbų 2:37–39

- Per krikšto pokalbį kandidatų klausiama, ar jie pasiryžę priimti Kristaus vardą. Ką galite padaryti, kad padėtumėte jiems suprasti šį klausimą? Apmąstydami šį klausimą išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

Mozijo 4–5

3 Nefio 27:1–10

suprasti šį principą.

Mozijo 18:1–11

Galite paieškoti ir kitų

Mozijo 26:18, 21–27

ištraukų, kurios padėtų

Kaip pravesti krikšto pokalbį

Pokalbį vedantis asmuo Dvasios padedamas turi užduoti krikšto pokalbio klausimus ir nuspręsti, ar kandidatas priimti krikštą atitinka Doktrinos ir Sandorų 20:37 eilutėje aprašytus reikalavimus. Jis turi pritaikyti klausimus pagal kandidato amžių ir brandą.

Jeigu kandidatas neatitinka reikalavimų pagal krikšto pokalbio klausimus, krikštas ir patvirtinimas turi būti atidėti. Besidomintysis turi būti papildomai mokomas nuolatinių misionierių ir bičiuliškai globojamas apylinkės narių.

Pokalbį vedantis apygardos ar zonos vadovas turi:

- Kalbėtis jaukioje ir nuošalioje aplinkoje, padedančioje pajusti Viešpaties Dvasią. Besikalbančio misionieriaus porininkas turi būti šalia.
- Pokalbį pradėti malda.
- Padėti kandidatui pasijusti jaukiai.
- Pasistengti, kad pokalbis būtų dvasiškai pakylėjantis.
- Įsitikinti, kad kandidatas suvokia pokalbio paskirtį.
- Užduoti krikšto pokalbio klausimus. Užduoti papildomų klausimų, kad pajautų asmens liudijimo stiprumą ir atgailos nuoširdumą.
- Atsakyti į kandidato klausimus.
- Pakviesti asmenį paliudyti ir išsakyti savo jausmus.
- Jeigu asmuo turi problemų dėl liudijimo ar vertumo, paaiškinti, jog yra geriausia atidėti krikštą, kad jis pasiruoštų geriau.

Krikšto pokalbio klausimai

1. Ar tikite, kad Dievas yra mūsų Amžinasis Tėvas? Ar tikite, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, pasaulio Gelbėtojas ir Išpirkėjas?
2. Ar tikite, kad Bažnyčia ir Jėzaus Kristaus Evangelija buvo atkurtos per pranašą Džozefą Smitą? Ar tikite, kad [dabartinis Bažnyčios prezidentas] yra Dievo pranašas? Ką jums tai reiškia?
3. Ką jums reiškia atgailauti? Ar jaučiate, kad esate atgailavęs (-usi) už savo praeities nusižengimus?
4. Ar esate kada padaręs (-iusi) rimtą nusikaltimą? Jei taip, ar šiuo metu esate lygtinai nuteistas (-a) arba lygtinai atleistas (-a) nuo bausmės? Ar esate prisidėjęs (-usi) prie aborto? prie homoseksualių santykių?
5. Jus mokė, kad būti Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu reiškia, jog reikės gyventi pagal Evangelijos standartus. Kaip suprantate standartus, kurie bus vardinami toliau? Ar esate pasiryžęs jiems paklusti?
 - a. Skaistybės įstatymas, draudžiantis bet kokius lytinius santykius už teisėtos santuokos tarp vyro ir moters ribų.
 - b. Dešimtinės įstatymas.
 - c. Išminties Žodis.;
 - d. Šabo diena, įskaitant kas savaitinį sakramento priėmimą ir tarnavimą kitiems nariams.
6. Kai krikštijatės, jūs sudarote sandorą su Dievu, kad esate pasiryžęs (-usi) priimti Kristaus vardą ir laikytis Jo įsakymų visą savo gyvenimą. Ar esate pasiruošęs (-usi) sudaryti šią sandorą ir stengtis ištikimai jos laikytis?

Sėkmingo pokalbio pabaigoje pasveikinkite kandidatą. Prisijunkite prie kitų misionierių ir paaiškinkite, kas vyks krikšto apeigų metu.

Paaiškinkite, kad patvirtinimas bus atliekamas vadovaujant vyskupui per sakramento susirinkimą apylinkėje, kurioje jie gyvena.

Jei krikštą reikia atidėti, apygardos ar zonos vadovas bei kiti misionieriai turi sutvarkyti situaciją subtiliai ir konfidencialiai. Patikinkite kandidatą, kad jam pavyks, ir paaiškinkite, jog dėl kai kurių nusižengimų reikia daugiau laiko atgailauti. Paaiškinkite, kad apeigos šventumas reikalauja itin didelių vertumo standartų. Patikinkite kandidatą, kad jūs ir kiti padarys viską, ką gali, kad jį paremtų. Nuoširdžiai laikykitės savo pažado.

Krikštas ir patvirtinimas. Klausimai ir atsakymai**Kas veda krikšto pokalbį?**

Paprastai su kandidatais krikštytis, kuriuos mokė apygardos misionieriai ar zonų vadovai, kalbasi tos apygardos vadovas. Su kandidatais, kuriuos mokė apygardos vadovas, kalbasi zonos vadovas. Su kandidatais, padariusiais rimtų nuodėmių, turi kalbėtis misijos prezidentas arba jo paskirtas asmuo. Apygardos ir zonos vadovai neveda krikšto pokalbio su kandidatais iš kitų apygardų ar zonų, nebent to paprašo misijos prezidentas.

Kas yra atsivertusiojo krikštas?

Atsivertusiųjų krikštas yra krikštas:

- asmenų, kuriems devyneri ar daugiau metų, kurie niekada anksčiau nėra krikštyti ir patvirtinti Bažnyčios nariais;
- aštuonerių metų vaikų, kurių tėvai nepriklauso Bažnyčiai arba yra krikštijami ir patvirtinami kartu su vaiku.

Ar reikia leidimo krikštijant nepilnametį vaiką?

Prieš mokydami ir krikštydami besidomintįjį, kuris nėra sulaukęs pilnametystės, privalote gauti tėvų ar globėjų sutikimą, pageidautina raštu. Be to, turite būti įsitikinę, kad vaikas supranta krikšto sandorą ir labai stengsis laikytis jos, pakludamas Evangelijai bei ištikimai lankydamas Bažnyčios susirinkimus.

Ar reikia gauti sutuoktinio leidimą norint krikštyti vyrą ar žmoną?

Taip. Nekrikštykite susituokusio žmogaus be jo sutuoktinio sutikimo.

Jeigu šeimos tėvas nėra pasirengęs krikštui, ar galiu krikštyti šeimą, ar turiu laukti, kol bus pasiruošęs tėvas?

Jeigu šeimos tėvas nėra pasiruošęs krikštui ir patvirtinimui, o kiti šeimos nariai pasiruošę, galite pasakyti jam, kad esate linkę nekrikštyti šeimos be jo, nes Bažnyčia gerbia šeimos galvą ir tiki, jog šeimos nariai geriausiai tobulėja Evangelijoje kaip šeimos vienetas. Jeigu tėvas ir toliau atsisako, galite krikštyti ir patvirtinti kitus šeimos narius, jam leidus.

Ar gerai tuoj po krikšto įšventinti tėvą į Aarono kunigystę, kad jis pats galėtų pakrikštyti kitus savo šeimos narius?

Ne. Tėvas turi būti patvirtintas sakramento susirinkime ir po pokalbio su vyskupu turi būti palaikytas įšventinimui į Aarono kunigystę. Šeimos krikštas neturėtų būti atidedamas tam, kad galėtų krikštyti pats tėvas.

Ar galiu mokyti ir krikštyti asmenį, kuris buvo pašalintas iš Bažnyčios?

Iš Bažnyčios pašalintų asmenų krikštas nėra atsivertusiųjų krikštas ir misionieriai nepraveda tokių asmenų krikšto pokalbių. Su tokiais asmenimis galite dirbti tik atidžiai prižiūrimi misijos prezidento ir vyskupo.

Kas, jeigu asmuo paskyrė krikšto datą, tačiau nesilaiko visų įsipareigojimų?

Jeigu jaučiate, kad žmogui, kurį mokote, reikia papildomo pasiruošimo, neskirkite krikšto pokalbio datos tol, kol besidomintysis nepradės laikytis įsipareigojimų ir neatitiks standartų.

Ką man daryti, jeigu žmonės nori pasikrikštyti, bet gyvena kartu nesusituokę?

Kandidatai krikštytis, kurie gyvena su kitos lyties asmeniu nesusituokę, prieš krikštą turi susituokti arba nustoti gyventi kartu.

Ketvirtas krikšto pokalbio klausimas yra apie tai, ar žmogus yra prisidėjęs prie sunkios nuodėmės, tokios kaip abortas, homoseksualūs santykiai ar sunkus nusikaltimas. Ką man daryti, jeigu kas nors prisipažįsta padaręs tokią nuodėmę?

1. *Nurodymai mokantiems misionieriams.* Kartais besidomintieji savanoriškai pasisako apie tokias nuodėmes jums mokant įsakymų ir kviečiant įsipareigoti. Jeigu jie nieko apie tai nesako, o jūs įtariate, kad jie gali turėti tokių problemų, paruoškite juos krikšto pokalbiui paklausdami, ar jie nėra padarę tų nuodėmių. Jeigu sužinote apie rimtą nuodėmę, neklausinėkite apie ją jokių detalių. Neskirkite krikšto datos ir nežadėkite, kad jie gaus leidimą krikštui ir patvirtinimui. Išsakykite savo meilę ir pakartokite atgailos principą. Maloniai paaiškinkite, kad tos nuodėmės yra rimtos ir kad labiau subrendęs bei patyręs asmuo (jūsų misijos prezidentas ar jo paskirtas asmuo) pasikalbės su jais ir padės išspręsti tuos reikalus. Vėliau nusiųskite krikšto pokalbio užklausimą tiesiai misijos prezidentui.

2. *Nurodymai asmeniui, vedančiam krikšto pokalbį.* Jeigu misionieriai tinkamai mokė kandidatą prieš krikšto pokalbį, tai iškilusios problemos jau turėjo būti adresuotos misijos prezidentui. Jeigu vis tik jų kyla, išsakykite savo meilę ir pakartokite įsakymus bei atgailos principą. Maloniai paaiškinkite, kad tos nuodėmės yra rimtos ir kad labiau subrendęs bei patyręs asmuo (jūsų misijos prezidentas ar jo paskirtas asmuo) pasikalbės su jais ir padės išspręsti tuos reikalus. Tada nusiųskite krikšto pokalbio užklausimą tiesiai misijos prezidentui.

Pratimas. Asmeninės studijos

Pagalvokite, kaip jūs jaustumėtės per pokalbį. Apsvarstykite šiuos klausimus:

- Kokie pokalbio aspektai gali jums pasirodyti keisti? Ką pokalbį vedantis asmuo gali pasakyti ar padaryti, kad jus nuramintų?
- Kaip norėtumėte, kad su jumis bendrautų pokalbį vedantis asmuo?
- Kokios reakcijos tikėtumėtės iš pokalbį vedančio asmens, jeigu išsakytumėte savo abejones, nesusipratimus arba išpažintumėte rimtas nuodėmes?

Savo atsakymus užsirašykite studijų žurnale.

Užpildykite krikšto aprašą

Pokalbį pravedantis misionierius turi užpildyti naują Krikšto aprašo formą, laikydamasis joje pateiktų nurodymų. Jis turi paaiškinti, kad nario kortelė užvedama pagal Krikšto aprašo informaciją ir kad joje bus svarbi informacija apie naująjį narį bei apeigas, kurias jis gavo. Nariams persikėlus į kitą vietą, nario kortelė persiunčiama į naują padalinį, kad naujasis vyskupas suteiktų jiems bičiulišką globą ir paramą. Misionierius per pokalbį turi paprašyti kandidato patikrinti informaciją formoje. Pokalbį pravedantis misionierius krikšto aprašą turi atsinešti į krikšto apeigas ir įteikti jį pirmininkaujantiems asmeniui.

Vyskupas pasirūpina, kad kiekvienam kandidatui būtų užpildytas Patvirtinimo aprašas/Krikšto ir patvirtinimo pažymėjimas, laikantis jame pateiktų nurodymų.

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Išstudijuokite Mozijo 6:1–3 ir Moronio 6:1–4. Kaip šios ištraukos siejasi su jūsų atsakomybe tiksliai užpildyti krikšto ir patvirtinimo aprašus?

Krikšto apeigos

Atliekant šventas krikšto ir patvirtinimo apeigas, stipriai pasireiškia Dvasia. Krikšto apeigos ir vėlesnis patvirtinimas atsivertusiesiems turi tapti ryškiausiais dvasiniais momentais. Jūs ir apylinkės misijos vadovas turite padaryti viską, ką galite, kad užtikrintumėte, jog krikšto apeigos būtų organizuotos, įkvepiančios ir įsimintinos. Šios apeigos turi sustiprinti naujai atsivertusiųjų pasiryžimą išlikti aktyviems.

Į krikšto apeigas pakvieskite vyskupijos, kvorumo ir pagalbinių organizacijų vadovus, namų mokytojus ir lankančiąsias seseris (jeigu paskirti). Į krikšto apeigas ir sakramento susirinkimą, kuriame vyksta patvirtinimas, turi būti pakviesti visi atsivertusiųjų draugai bei giminės, taip pat visi jūsų dabartiniai besidomintieji. Šis patyrimas padės jiems pajusti Dvasią ir paruoš juos priimti kvietimą sužinoti daugiau apie Evangeliją. Kartu su kandidatu krikštytis ir apylinkės misijos vadovu pakvieskite dalyvauti kandidato draugus ir gimines. Vėliau po apeigos pakvieskite juos pasidalinti išpūdžiais ir sužinoti, kodėl jų draugas nutarė pasikrikštyti.

Bendromis jėgomis su apylinkės misijos vadovu apeigas rengia kandidatą krikštui paruošę misionieriai. Paaiškinkite kandidatui, kas yra planuojama ir kodėl. Aptarkite, kokia turėtų būti derama apranga, ir tai, kad kandidatui bus duotas baltas drabužis vilkėti krikšto metu. Sutarkite dėl krikšto vietos ir laiko. Paprastai šias apeigas praveda vyskupijos narys arba apylinkės misijos vadovas. Štai svarbiausi planuoti ir rengtini momentai.

Į krikšto apeigas galite įtraukti:

1. Preliudo muziką.
2. Trumpą apeigoms vadovaujančio kunigijos vadovo pasveikinimą (pirmininkauti turi vyskupijos narys).
3. Pradžios giesmę ir malda.
4. Vieną ar dvi neilgas kalbas Evangelijos temomis, pvz., apie krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną.
5. Muzikinį numerį.
6. Krikšto veiksmą.
7. Pagarbų laukimą, kol krikšte dalyvavę asmenys persirengs sausais drabužiais. Kol laukiama, galima groti interliudo muziką, giedoti gerai žinomas giesmes ir pradinukų dainas, rodyti Bažnyčios vaizdo ir garso medžiagą, liudyti.
8. Galimybę paliudyti naujai atsivertusiesiems, jeigu jie nori.
9. Pabaigos giesmę ir malda.
10. Postliudo muziką.

Patvirtinimas

Po krikšto asmuo gauna patvirtinimo apeigas (žr. DS 20:41). Naujai atsivertusysis laikomas Bažnyčios nariu, kai yra atliktos jo krikšto ir patvirtinimo apeigos (žr. Jono 3:5; DS 33:11). Nauji atsivertusieji patvirtinami apylinkės, kurioje gyvena, sakramento susirinkime, o ne per krikšto apeigas. Vyskupas yra atsakingas, kad patvirtinimas deramai įvyktų kuo greičiau po krikšto. Patvirtinime dalyvauja vyskupas ar vienas iš jo patarėjų. Vyskupas dalyvauti patvirtinime gali pakviesti misijos vyresniusius, kurie padėjo mokyti atsivertusįjį. Artimai bendradarbiaukite su vyskupu ir apylinkės misijos vadovu, kad šios būtinos apeigos būtų atliktos.

Po krikšto ir patvirtinimo

Vadovaujami vyskupo, misionieriai gali toliau bičiuliškai globoti naujuosius narius. Toliau mokykite juos ir pakartokite, ko jie buvo mokyti. Drąsinkite ir remkite juos, skaitykite kartu Mormono Knygą, padėkite jiems dalintis Evangelija su šeimos nariais ir draugais. Jeigu įmanoma, ir toliau visą gyvenimą bendraukite su tais, kuriuos mokėte, juos drąsinkite ir remkite.

Po patvirtinimo toliau naudokitės Mokymo aprašu ir užsirašinėkite, kaip sekasi dar kartą dėstyti 1–4 pamokas bei naują 5 pamoką. Glaudžiai bendradarbiaukite su apylinkės misijos vadovu ir apylinkės vadovais, kad padėtumėte naujai atsivertusiesiems likti aktyviems ir gauti visus Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaiminimus.

Atminkite

- Tinkamai paruoškite krikšto kandidatus krikšto ir patvirtinimo pokalbiui.
- Užtikrinkite, kad kandidatai atitiktų krikšto ir patvirtinimo reikalavimus.
- Padėkite užtikrinti, kad krikšto apeigos būtų dvasiškai pakylėjančios.
- Išnaudokite krikšto ir patvirtinimo apeigas kaip ieškojimo galimybes.
- Tiksliai užpildykite krikšto ir patvirtinimo formas.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Sudarykite sąrašą iššūkių, su kuriais gali susidurti kandidatas krikštytis. Kodėl svarbu, kad kandidatai jaustų Bažnyčios narių meilę ir draugiškumą?
- Studijuokite Moronio 6 ir Doktrinos ir Sandorų 20:68–69. Ką sužinojote iš šių eilučių apie žmonių ruošimą krikštui ir patvirtinimui? Užrašykite, ką sužinojote ir pasidalinkite savo mintimis su porininku per studijas su porininku.

Studijos su porininku

- Vyresnysis Henris B. Airingas paaiškino, kodėl svarbūs aukšti reikalavimai. Aptarkite šį mokymą su savo porininku ir įvertinkite, ką manote apie drąsias pastangas padėti žmonėms atitikti tuos reikalavimus. „Viešpats nustato Savo reikalavimus tam, kad galėtų palaiminti mus. Pamaštykite apie tuos palaiminimus. Tiems, kurie atitinka reikalavimus, Jis žada Šventosios Dvasios pagalbą. Jis pažada asmeninę ramybę. Jis žada galimybę gauti šventas apeigas Jo namuose. Ir tiems, kurie laikydami Jo standartų išters iki galo, Jis žada amžinąjį gyvenimą. [...] Mylėdami žmones, kuriems tarnaujame, mes visi norime padaryti viską, kad pakylėtume mūsų Dangiškojo Tėvo vaikus į ištikimybę ir skaitumą, kurių jiems reikia, kad gautų Viešpaties palaiminimus. [...] Iš pradžių jūs aiškiai ir neatsiprašinėdami parodote Viešpaties standartus. Ir kuo labiau pasaulis tolsta nuo jų ir juokiasi iš jų, tuo drąsesni turime būti tai darydami“ („Standards of Worthiness,“ *First Worldwide Leadership Training Meeting*, Jan. 2003, 10–11).
- Pasidalinkite su savo porininku tuo, ką sužinojote iš šio skyriaus apie žmonių parengimą krikštui ir patvirtinimui.
- Prisiminkite paskutines krikšto apeigas, kuriose dalyvavote. Palyginkite jas su nurodymais iš skyrelio „Krikšto apeigos“. Kas vyko sklandžiai? Kas galėjo vykti sklandžiau? Aptarkite, ko imsitės, kad jūsų planuojamos apeigos būtų dvasingos ir pakylėjančios.
- Pasipraktikuokite, kaip ruošite konkretų besidomintįjį krikšto pokalbį.
- Peržiūrėkite krikšto pokalbio klausimus. Apgalvokite, kaip elgtumėtės tokiose situacijose:
 - kandidatas jums nesakė, kad jis yra lygtinai paleistas už anksčiau padarytą nusikaltimą;
 - asmuo negavo stipraus atsakymo į maldą, ar Džozefas Smitas yra pranašas;
 - prieš dvi dienas kandidatas surūkė cigaretę;
 - kandidatė nėra įsitikinusi, kad buvo atsakyta į jos maldas;
 - šeima jaučia draugų spaudimą ir nėra tikra, kad pasiruošusi krikštui.
- Peržiūrėkite Krikšto ir patvirtinimo aprašo bei Krikšto ir patvirtinimo pažymėjimo formas. Kaip galite užtikrinti, kad informacija, kurią pateikiate, yra teisinga ir išsami?

Užrašai

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Apžvelkite krikšto pokalbio svarbą. Pakalbėkite, kaip misionieriai turi paruošti besidominčiuosius šiam pokalbiui.
- Aptarkite, kaip krikšto ir patvirtinimo apeigas panaudoti kaip ieškojimo galimybes.

Misijos prezidente,

- Dirbkite su vietos kunigijos vadovais, kad būtų veiksmingai naudojamasi Nario pažangos aprašu.
- Retkarčiais praveskite pirmą krikšto pokalbį.
- Mokykite apygardos ir zonos vadovus vesti krikšto pokalbius.
- Duokite misijos prezidentūros ir kunigijos vadovams nurodymus, kaip vesti krikšto pokalbius su kandidatais, kurie yra padarę rimtų nuodėmių.

Kaip dirbti su kuolo ir apylinkės vadovais?

Apsvarstykite

- Ko reikia naujiems atsivertusiesiems ir mažiau aktyviems nariams, kad taptų aktyviais Bažnyčios nariais?
- Kokios yra kuolo ir apylinkės vadovų pareigos misionieriškame išlaikymo (aktyviais nariais) ir aktyvinimo darbe?
- Kaip galiu padėti apylinkės vadovams kurti Bažnyčią?
- Kas turėtų vykti kassavaitiniuose koordinavimo susitikimuose su apylinkės misijos vadovu?

Misijos metu turite puikią galimybę dirbti su daugybe vadovų ir narių. Kartu jūs stiprinsite ir kursite Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Ryšiai, kuriuos suformuosite su Bažnyčios vadovais, bus jums palaiminimas visą likusį gyvenimą. Šie ryšiai itin svarbūs, kai jūs ir Bažnyčios nariai siekiate skleisti sugrąžintąją Evangeliją Dangiškojo Tėvo vaikams. Suprasdami pagrindinius principus apie darbą apylinkės organizacijoje, jūs galėsite judėti pirmyn labiau susitelkę ir su didesne galia.

Naujų ir mažiau aktyvių narių stiprinimas

Kai atsivertusieji pakrikštijami ir patvirtinami, jie šventai pasižada paklusti Dievui, tarnauti Jam ir kitiems žmonėms visą likusį gyvenimą. Jie tampa išgelbėjimo celestialinėje karalystėje kandidatais. Kad gautų pažadėtus palaiminimus, jie turi ištvirti iki galo tikėdami Jėzų Kristų. Bažnyčios nariai labai svarbūs padedant naujiems atsivertusiesiems išlikti aktyviems ir ištikimiems.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pasakė: „Nėra jokio tikslo dirbti misionierišką darbą, jeigu neišsaugosite šio darbo vaisių. Abi šio darbo dalys turi būti neatskiriamos. [...] Kiekvienas atsivertusysis yra didi ir rimta atsakomybė“ („Find the Lambs, Feed the Sheep,“ *Ensign*, May 1999, 108).

Užrašai

Užrašai

Pirmutinė apylinkės tarybos pareiga – vadovaujant vyskupui stiprinti naujus ir mažiau aktyvius narius. Jie pasirūpina, kad nauji atsivertusieji ir mažiau aktyvūs nariai turėtų draugų, būtų maitinami Dievo žodžiu ir gautų pašaukimus bei pareigas. Jie gali prašyti, kad nuolatiniai misionieriai padėtų namų mokyme (arba seserys misionierės lankomajame mokyme), o taip pat lankant naujus, mažiau aktyvius narius bei būsimus vyresnius. Būtų geriausia, jei į tokius lankymus eitumėte drauge su nariu.

Jūs taip pat atsakingi už šiuos žmones. Prezidentas Hinklis pasakė: „Jums, misionieriai, [...] tenka dalis atsakomybės pritvirtinti savo atsivertusiuosius prie Bažnyčios. Galbūt jūs negalėsite jų lankyti. Tačiau kartais galite jiems rašyti laiškus ir juos paskatinti. [...] Išvykę namo, nepamirškite jų. Visada gyvenkite vertai jų pasitikėjimo. Kartais parašykite jiems, patikindami, kad juos mylite“ (*Ensign*, May 1999, 109).

Bažnyčios susirinkimuose jūs ir jūsų porininkas turėtumėte sėdėti kartu su savo besidominčiais arba nariais, kuriuos bičiuliškai globojate, kad juos paremtumėte ar pastiprintumėte. Neturėtumėte sėdėti drauge su kitais misionieriais.

Svarbi jūsų misijos dalis yra kurti Bažnyčią ir stiprinti padalinį, kuriame tarnaujate. Iš dalies tai darote padėdami naujiems atsivertusiesiems išlikti aktyviems, o mažiau aktyviems nariams vėl tapti aktyviems. Viena iš jūsų pareigų yra kartu su apylinkės misionieriais

dar kartą išdėstyti pirmas keturias pamokas ir mokyti 5 pamoką. Apylinkės misionieriai, namų mokytojai ir lankančiosios mokytojos taip pat gali padėti mokyti šių principų.

Štai ką prezidentas Gordonas B. Hinklis papasakojo apie iššūkius, su kuriais susiduria daug naujų atsivertusiųjų:

Vieną dieną gavau labai įdomų laišką. Jį parašė moteris, kuri prisijungė prie Bažnyčios prieš metus. Ji rašo:

„Mano kelionė į Bažnyčią buvo unikali ir pakankamai sudėtinga. Šie praėję metai buvo sunkiausi mano gyvenimo metai. Tačiau jie buvo ir labiausiai praturtinantys. Kaip nauja narė, susiduriu su iššūkiiais kiekvieną dieną.“

Toliau ji tęsia, kad prisijungusi prie Bažnyčios neįjutė savo apylinkės vadovų paramos. Jos vyskupas buvo jai, kaip naujai narei, abejingas. Atsimušusi kaip į sieną, anot jos, ji kreipėsi į savo misijos prezidentą, kuris atvėrė jai naujas galimybes.

Ji rašo, kad „Bažnyčios nariai nežino, ką reiškia būti nauju nariu. [...] Todėl jiems beveik neįmanoma žinoti, kaip mus remti“.

*Aš raginu jus, mano broliai ir seserys, jeigu nežinote, kaip tai yra, pabandykite įsivaizduoti. Galite pajusti siaubingą vienatvę. Gali apimti nusivylimas. Gali būti baisu. Mes šioje Bažnyčioje skiriamės nuo pasaulio labiau, negu manome. Ši moteris tęsia: „Kai mes, kaip atsivertusieji, tampame Bažnyčios nariais, nustembame supratę, kad įžengėme į visiškai kitokį pasaulį, pasaulį su savo tradicijomis, kultūra ir kalba. Mes suprantame, kad nėra tokio asmens ar tokios vietos, į kuriuos galėtume atsigręžti patarimo savo kelionėje į šį naują pasaulį. Iš pradžių ši kelionė būna įdomi, mūsų klaidos netgi juokingos, tačiau vėliau pasidaro sunku, kol galiausiai sunkumai virsta pykčiu. Ir šiose sunkumų ir pykčio stadijose mes išeiname. Mes sugrįžtame į pasaulį, iš kurio atėjome, kuriame mes žinojome, kas buvome, kuriame kažkaip dalyvavome ir kuriame galėjome kalbėti savo kalba“ [*Ensign*, May 1999, 108].*

Pratimas. Asmeninės studijos arba studijos su porininku

Perskaitykite anksčiau pateiktą pasakojimą. Atsakymus į toliau pateiktus klausimus užrašykite savo studijų žurnale arba aptarkite su savo porininku. Užsibrėžkite atitinkamus tikslus ir planus.

- Dėl kokių veiksnių, pagal šį pasakojimą, naujiems nariams yra sunku likti aktyviems?
- Kaip narių įjungimas į mokymo procesą nuo pat pradžių padeda įveikti šiuos sunkumus?
- Pamažtykite apie savo mokomus žmones. Kaip galite geriau įtraukti narius, kad padėtų besidomintiems pradėti socialinį perėjimą į Bažnyčią?

Namų ir lankomasis mokymai

Kuolų prezidentai ir vyskupai, suderinę su misijos prezidentu, mažiau aktyvių narių bei šeimų, kuriose ne visi yra nariai, lankymui gali panaudoti misionierius. Jei reikalauja aplinkybės, jie gali prašyti, kad nuolatiniai misionieriai dalyvautų namų mokyme ir lankomajame mokyme. Šios mokymo galimybės turėtų stiprinti narius, didinti misionierių sugebėjimus mokyti ir padėti jiems gauti rekomendacijų (žr. „Statement on Missionary Work,“ First Presidency letter, 11 Dec. 2002).

Dirbkite su apylinkės taryba, stiprindami naujus ir mažiau aktyvius narius

Besidominčiųjų mokymui bei krikštui vadovauja jūsų misijos prezidentas. Tačiau Evangelijos skelbimo darbas judės pirmyn galingiau, jeigu nuolatiniai misionieriai ir nariai vieningai derins savo pastangas ir darbuosis išvien. Jūs galite būti dažnai kviečiami dalyvauti apylinkės tarybos ir kunigijos vykdomojo komiteto susirinkimuose. Jūsų pagrindinis prioritetas yra užtikrinti, kad besidomintieji būtų bažnyčioje. Dažnai tai reikš, kad jūs turite juos atlydėti. Jeigu reikia rinktis, ar dalyvauti apylinkės tarybos susirinkime, ar atvesti ką nors į bažnyčią, imkitės pastarosios užduoties. Tuo atveju Pažangos aprašo kopiją įteikite apylinkės misijos vadovui ir pasirūpinkite, kad jis turėtų visą informaciją, kuri reikalinga apylinkės tarybai arba kunigijos vykdomajam komitetui.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pasakė:

„Kiekvienam naujam atsivertusiajam reikia trijų dalykų:

1. Draugo Bažnyčioje, į kurį jis nuolat galėtų kreiptis, kuris vaikščiotų su juo šalia, atsakytų į klausimus, suprastų jo problemas.

2. Užduoties. Veikla yra šios Bažnyčios genialumas. Tai procesas, dėl kurio mes augame. Tikėjimas Viešpačiu ir meilė Jam yra tarsi mano rankos raumuo. Jeigu jį naudoju, jis stiprėja. Jeigu jį atpalaiduoju, jis silpnėja. Kiekvienas atsivertusysis nusipelną pareigos. [...]

3. Kiekvienas atsivertusysis turi būti „maitinamas geruoju Dievo žodžiu“ (Moronio 6:4). Būtina, kad jis ar ji įsijungtų į Kunigijos kvorumą ar Paramos bendriją, Merginų ar Vaikinų organizaciją, Sekmadieninę mokyklą arba Pradinukų organizaciją. Juos reikia

skatinti ateiti į sakramento susirinkimą, kad priimtų sakramentą, atnaujintų sandoras, sudarytas krikšto metu“ (*Ensign*, May 1999, 106).

Apylinkės taryba vadovauja rūpinantis, kad nauji atsivertusieji turėtų draugą, pareigą ir dvasinį peną. Jei reikės, jiems padėsite ir jūs. Jūsų padedami, tą bičiulišką globą vykdys kunigijos vadovai ir nariai.

Draugystė

- Prieš krikštą ir patvirtinimą užtikrinkite, jeigu įmanoma, kad kiekvienoje pamokoje dalyvautų nariai. Šie nariai turėtų dažnai būti su besidominčiais, kad atsakytų į jų klausimus, suprastų jų sunkumus ir juos skatintų.
- Kvieskite narius apsilankyti krikšto apeigose ir naujai atsivertusiuosius šiltai priimti į apylinkę. Nariai padeda naujiems atsivertusiesiems jaustis patogiai įvairiuose Bažnyčios susirinkimuose. Jie taip pat pristato juos kitiems nariams.
- Kiek įmanoma greičiau supažindinkite besidominčiuosius su vyskupu, jo patarėjais, Vyresniųjų kvorumo bei Paramos bendrijos prezidentais ir kitais apylinkės vadovais. Paaiškinkite vyskupo bei kitų apylinkės vadovų vaidmenį.

Progos tarnauti

- Padėkite atsivertusiems vyrams suprasti ir pasiruošti gauti Aarono ir Melchizedeko kunigystes. Paaiškinkite, kad kunigijos kvorumai suteikia progų kartu mokytis, garbinti ir tarnauti.
- Įtraukite naujus atsivertusiuosius bei mažiau aktyvius narius į tarnavimą, pavyzdžiui, pagalbą našlėms, sergantiems arba į gerovės projektus.
- Nukreipkite atsivertusiuosius pas šeimos istorijos konsultantus, kad galėtų užpildyti Šeimos aprašą bei Genealogijos lentelę. Jeigu leidžia aplinkybės, padėkite jiems pasiruošti krikštytis šventykloje už savo mirusius protėvius.
- Pakvieskite atsivertusiuosius ruošti šeimos narius bei draugus, kad juos galėtų mokyti misionieriai. Misionieriai turėtų prašyti naujų atsivertusiųjų bei mažiau aktyvių narių rekomenduoti kitus.

Maitinimas Dievo žodžiu

- Baikite dėstyti principus iš 5 pamokos „Įstatymai ir apeigos“.
- Priminkite naujiems atsivertusiesiems bei mažiau aktyviems nariams apie jų prieš krikštą priimtus įsipareigojimus ir krikšto bei patvirtinimo metu sudarytas sandoras.
- Raginkite juos kasdien melstis asmeniškai ir su savo šeimomis.
- Raginkite juos kasdien studijuoti Raštus, ypač Mormono Knygą.
- Stiprinkite naujų atsivertusiųjų liudijimą apie Jėzaus Kristaus Evangelijos Sugrąžinimą per pranašą Džozefą Smitą. Apžvelkite pamokas, kurias vedėte prieš krikštą ir patvirtinimą, pritaikydami įsipareigojimus prie jų dabartinių poreikių.

- Ir toliau mokykite, kaip svarbu kiekvieną sekmadienį lankyti bažnyčią ir vertai priimti sakramentą. Lankykitės patys ir sėdėkite su naujais atsivertusiais ir mažiau aktyviais nariais.
- Pakvieskite juos lankyti Sekmadieninės mokyklos Evangelijos principų klasę.
- Mokykite, kaip rengti šeimos namų vakarus pirmadienio vakarais, naudojantis *Family Home Evening Resource Book*.
- Raginkite juos dalintis sugrąžintą Evangelija su kitais.
- Padėkite jiems užsiregistruoti ir mokytis seminarijoje arba institute.
- Supažindinkite juos su tokiais Bažnyčios tinklalapiais, kaip www.mormon.org, www.lds.org ir www.familysearch.org.

Raštų studijos

Maitinkite Dievo žodžiu

Mozijo 18:18–20

Almos 31:5

Moronio 6:4

Tarnavimas

Mozijo 2:17

Mato 25:40

Raštų rodyklė, „Tarnystė“

Koks nuolatinio misijos prezidento vaidmuo?

Nuolatinis misijos prezidentas turi atsivertusiųjų krikšto raktus. Jo vadovaujami, nuolatiniai misionieriai turi pagrindinę pareigą mokyti besidominčiuosius. Tačiau besidominčiųjų pažangą ir draugystę su jais mokymo metu prižiūri vyskupas. Apylinkės misijos planas vykdomas pirmininkaujant vyskupui. Misijos prezidentas reguliariai susitinka su kuolų prezidentais ir pasirūpina, kad nuolatiniai misionieriai bendradarbiautų su vietiniais kunigijos vadovais. Jis koordinuoja Evangelijos skleidimą ir siūlo pagalbą kuolo prezidentui mokyti misionieriško darbo principų ir praktikos.

Kokios kuolo ir apylinkės vadovų pareigos?

Vietiniai Bažnyčios vadovai ir nariai yra geriausi jūsų sąjungininkai. Gerbkite juos ir stenkitės puoselėti gerus santykius su jais. Dirbdami su šiais vadovais, prisiminkite, kad jie turi ir kitų pareigų, susijusių su jų pašaukimais. Savo kuolo ir apylinkės vadovams stenkitės būti palaiminimu, o ne našta. Jūsų nuostata turi būti tokia: „Kuo galiu padėti?“ Tarkitės su vyskupu bei apylinkės misijos vadovu dėl savo planų ir darbų. Užtikrinkite, kad jūsų veikla palaikytų apylinkės misijos planą.

Vietinių kunigijos vadovų vaidmenys aprašyti toliau. Suprasdami jų vaidmenis, galėsite geriau su jais dirbti.

Kuolo prezidentas

Kuolo prezidentas prižiūri vyskopus jų misionieriškame, išlaikymo bei aktyvinimo darbe. Savo kasmėnesiniuose pasitarimuose su vyskupais jis aptaria planus bei konkrečių besidominčiųjų ir narių pažangą. Jis užtikrina, kad su misionierišku darbu susijusių doktrinų būtų reguliariai mokoma kuolo bei apylinkės susirinkimuose ir kad kunigijos vadovai bei kiti būtų mokomi savo misionieriškų pareigų.

Kuolo prezidentas taip pat reguliariai susitinka su misijos prezidentu, kad koordinuotų misionierišką darbą, taip pat ir vadovų bei narių mokymą, nuolatinį misionierių panaudojimą ir paskyrimą bei pagalbą aktyvinimo darbe.

Aukštasis tarėjas

Kuolo prezidentūra paskiria aukštąjį tarėją plėtoti misionierišką, išlaikymo bei aktyvinimo darbą kuole. Jis reguliariai praneša apie šio darbo pažangą kuolo prezidentūrai. Jis taip pat užtikrina, kad apylinkės misijos vadovai būtų tinkamai apmokyti vykdyti savo pareigas, taip pat ruošti apylinkės misijos planą.

Vyskupas

Vyskupas yra atsakingas už misionierišką, išlaikymo bei aktyvinimo darbą apylinkėje. Jo asmeninis dalyvavimas ir vadovavimas yra būtini. Kad padėtų vykdyti šį darbą, vyskupas pašaukia vertą Melchizedeko kunigystę turintį asmenį tarnauti apylinkės misijos vadovu. Jis taip pat pagal apylinkės poreikius pašaukia pakankamą skaičių apylinkės misionierių.

Koordinuodamas misionierišką, išlaikymo ir aktyvinimo darbą vyskupas pasitelkia kunigijos vykdomąjį komitetą bei apylinkės tarybą. Jis vadovauja apylinkės misijos plano plėtojimui bei vykdymui.

Pratimas. Studijos su porininku

Suplanuokite laiką susitikti su vyskupu. Pasiteiraukite, kaip geriausiai galite tarnauti apylinkėje.

Kunigijos ir pagalbinių organizacijų vadovai

Kunigijos ir pagalbinių organizacijų vadovai turėtų reguliariai peržiūrėti naujų narių ir mažiau aktyvių narių padėtį ir suplanuoti, kaip geriausiai juos bičiuliškai globoti ir stiprinti. Jie taip pat turėtų glaudžiai dirbti su apylinkės misijos vadovu, koordinuodami misionierišką, išlaikymo ir aktyvinimo darbą su apylinkės bei nuolatiniais misionieriais.

Apylinkės misijos vadovas

Vadovaujamas vyskupo, apylinkės misijos vadovas:

- Rodo pavyzdį dalindamasis Evangelija su kitais ir bičiuliškai globodamas besidominčiuosius, naujai atsivertusiuosius bei mažiau aktyvius narius.
- Koordinuoja apylinkės ir nuolatinį misionierių darbą su kunigijos vadovais, pagalbinių organizacijų vadovais ir nariais.
- Naudodamasis Pažangos aprašu, atsivertusiųjų veiksmų sąrašu bei vyskupijos veiksmų ir asmeninių pokalbių sąrašu peržiūri besidominčiųjų, naujų atsivertusiųjų bei mažiau aktyvių narių pažangą kunigijos vykdomojo komiteto ir apylinkės tarybos susirinkimuose. Atsivertusiojo veiksmų sąrašas bei vyskupijos veiksmų ir asmeninių pokalbių sąrašas yra ataskaitos, kuriamos naudojantis apylinkės susirinkimo namų kompiuteriu. Jos naudojamos atsivertusiųjų ir kitų narių pažangai sekti.
- Veda kassavaitinius misionierių koordinavimo susirinkimus.
- Bendradarbiaudamas su nuolatiniais misionieriais apylinkėje organizuoja atsivertusiųjų krikšto apeigas. Paprastai šias apeigas veda vyskupijos narys arba apylinkės misijos vadovas.

Apylinkės misijos vadovas taip pat tarnauja kunigijos vykdomajame komitete, apylinkės taryboje ir apylinkės gerovės komitete bei lankosi kuolo kunigijos vadovų susirinkimuose.

Apylinkės misionieriai

Tinkami broliai ir seserys pašaukiami tarnauti apylinkės misionieriais. Juos prižiūri apylinkės misijos vadovas.

Apylinkės misionieriai ieško, bičiuliškai globoja bei moko besidominčiuosius. Jie taip pat moko bei bičiuliškai globoja naujus atsivertusiuosius ir mažiau aktyvius narius.

Apylinkės misionierius, turintis Melchizedeko kunigystę, gali būti pašauktas tarnauti apylinkės misijos vadovo padėjėju.

Misionierių koordinavimas

Apylinkės misionieriškas darbas paprastai koordinuojamas kunigijos vykdomojo komiteto ir apylinkės tarybos susirinkimuose naudojantis Pažangos aprašu, kurį pateikia nuolatiniai misionieriai. Šių susirinkimų tikslas yra atsiskaityti, planuoti ir koordinuoti ieškojimo, mokymo, bičiuliško globojimo bei aktyvinimo užduotis, kaip apibrėžta tolesnėse pastraipose.

Žmonių, kuriuos galima mokyti, radimas. Kunigijos vykdomasis komitetas bei apylinkės taryba aptaria planus, kaip paruošti konkrečius žmones, kuriuos galėtų mokyti nuolatiniai misionieriai. Jie aptaria konkrečių apylinkės narių pažangą ruošiant asmenis bei šeimas misionieriškoms pamokoms.

Mokymas ir krikštas. Kunigijos vykdomasis komitetas bei apylinkės taryba kiekvieną savaitę peržiūri Pažangos aprašą, kuriame parodyta kiekvieno nuolatinį misionierių mokomo žmogaus pažanga. Jie taip pat koordinuoja mokymo narių namuose, bičiuliškos globos besidominčiams planus ir užtikrina narių dalyvavimą krikšto apeigose.

Bičiuliška naujų narių globa ir mokymas. Kunigijos vykdomasis komitetas bei apylinkės taryba peržiūri atsivertusiųjų veiksmų sąrašą, aptardami kiekvieno naujo nario pažangą. Jie taip pat aptaria, kaip bičiuliškai globoti naujus narius. Paprašyti vyskupo, jie rekomenduoja pašaukimus naujiems nariams.

Bičiuliška mažiau aktyvių narių globa ir mokymas. Kunigijos vykdomasis komitetas bei apylinkės taryba koordinuoja kunigijos kvorumų bei nuolatinį misionierių aktyvinimo darbus. Jie taip pat planuoja, kaip bičiuliškai globoti mažiau aktyvius narius, ypač kviečiant juos į Bažnyčios susirinkimus bei renginius.

Papildomas koordinavimas su apylinkės misijos vadovu

Apylinkės misionieriškas darbas paprastai koordinuojamas kunigijos vykdomojo komiteto ir apylinkės tarybos susirinkimuose. Jeigu reikia papildomo koordinavimo, apylinkės misijos vadovas gali rengti misionierių koordinavimo susirinkimus su nuolatiniais misionieriais. Į šį susirinkimą gali būti kviečiami apylinkės misionieriai, vyriausiųjų kunigų grupės vadovo padėjėjas, Vyresniųjų kvorumo prezidento patarėjas ir Paramos bendrijos prezidentės patarėja.

Visi, dalyvaujantys šiame susirinkime, gali apžvelgti ir atsiskaityti už užduotis bei tikslus, suformuluotus ankstesniame susirinkime, ir apžvelgti kitos savaitės planus. Jeigu reikia, jie taip pat gali koordinuoti apylinkės misionierių paskyrimus dirbti su nuolatiniais misionieriais ir aptarti, kaip veiksmingiau suderinti apylinkės misionierių ir nuolatinį misionierių darbą.

Apylinkės misijos planas

Daugelyje apylinkių pastebėta, kad apylinkės misijos plano plėtojimas pagerina apylinkės misionierišką darbą. Tokiame plane gali būti nurodyti tikslai, iniciatyvos ir renginiai, kurie gali padėti apylinkės nariams kviešti žmones išgirsti Evangeliją. Asmenims ir šeimoms taip pat naudingas tokio plano plėtojimas, apibrėžiantis jų misionierišką darbą.

Ieškodami žmonių, kurie norėtų išgirsti Sugražinimo žinią, nariai turi naudotis visomis garbingomis priemonėmis. Jie turi sutelkti pastangas ieškodami tėvų, motinų ir vaikų, kurie ateitų į Bažnyčią šeimomis. Toliau pateikiami pasiūlymai, kuriuos reikėtų apsvarstyti plėtojant misijos planą.

Užrašai

- Melskitės, kad Viešpats paruoštų konkrečių žmonių širdis išgirsti Evangeliją. Taip pat melskitės, kad būtumėte jautrūs tiems, kuriuos Jis ruošia (žr. Almos 6:6). „Tai bus didinga diena, – mokė prezidentas Gordonas B. Hinklis, – kai mūsų žmonės ne tik melsis už misionierius visame pasaulyje, tačiau ir prašys Viešpaties, kad padėtų jiems pagelbėti misionieriams, dirbantiems jų apylinkėse“ („Missionary Service,“ *First Worldwide Leadership Training Meeting*, Jan. 2003, 19).
- Ieškokite progų tarnauti kitiems. Būkite kaimyniški ir meiliai elkitės su visais žmonėmis.
- Prašykite draugų ir narių kartu atlikti tokius darbus: dalyvauti miesto talkose, maitinti vargstančius, vesti Paramos bendrijos gerovės susirinkimų pamokas, padėti ruošiant apylinkės renginius, padėti persikraustant, dirbti Skautų organizacijoje ir padėti šeimos istorijos arba gerovės projektuose.
- Kvieskite nenarius giminaičius, draugus ir kaimynus į krikšto, patvirtinimo bei įšventinimo į kunigystę apeigas.
- Kvieskite nenarius padėti ruošti ypatingus renginius, pavyzdžiui, pusryčius per tautines šventes.
- Renkite apylinkės susirinkimus, renginius, vakarones ir atvirų durų dienas taip, kad nariai norėtų pakviesti dalyvauti pažįstamus.
- Kvieskite žmones į šeimos vakarus.
- Lankykite žmones, išgyvenančius savo gyvenimo pasikeitimus: santuoką, gimimą ar mirtį.
- Lankykite ir padėkite žmonėms, atsikėlusiems į jūsų kaimynystę. Pasidalinkite informacija apie bendruomenę, kaimynystę ir Bažnyčią.
- Naudokitės kiekviena proga kalbėti apie Evangeliją. Aptarkite tokias temas: Gelbėtojas, Mormono Knyga, Biblija, gyvenimo prasmė, šeima ir šeimos istorija.
- Raginkite jaunimą draugauti su kitais jaunuoliais ir kvieskite juos į Bažnyčios susirinkimus bei renginius.
- Dirbkite su šeimomis, kuriose ne visi yra nariai.
- Planuokite dvasiškai pakylėjančius sakramento susirinkimus.

Pratimas. Studijos su porininku

- Su savo porininku perskaitykite ir aptarkite knygelės *Ištikimi tikėjimui* 27–31 p., skyrių „Bažnyčios administravimas“.
- Su porininku aptarkite ir parašykite studijų žurnale, ką sužinojote.
- Aptarkite, kaip jūsų įžvalgos nulems tai, kaip jūs dirbsite su Bažnyčios vadovais.

Įsipareigojimas likti aktyviam Bažnyčioje

Misionieriškas darbas yra veiksmingiausias, kai žmonės įsipareigoja išlikti aktyvūs Bažnyčioje visą savo gyvenimą ir to laikosi. Neužtenka tik paprasčiausiai ateiti į Bažnyčią. Jie turi ateiti ir pasilikti. Visi jūsų mokymai ir kvietimai turi būti nukreipti į šį tikslą. Kad gautų visus palaiminimus, kuriuos jiems paruošė Dangiškasis Tėvas, nariai turi ir toliau gyventi pagal Evangeliją ir būti aktyvūs Bažnyčioje.

Nefis mokė: „Ir dabar, mano mylimi broliai, po to, kai įžengėte į šį ankštą ir siaurą kelią, norėčiau paklausti, ar viskas padaryta? Štai, sakau jums: ne; [...] turite veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus [...] ; jei [...] ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą“ (2 Nefio 31:19–20).

Iš visų jėgų stenkitės padėti žmonėms būti vertiems gauti „amžinąjį gyvenimą, kuris yra didžiausia iš visų Dievo dovanų“ (DS 14:7).

Atminkite

- Puoselėkite stiprius ryšius su vyskupu ir apylinkės tarybos nariais.
- Deramai dalyvaukite kunigijos vykdomojo komiteto bei apylinkės tarybos susirinkimuose.
- Tarnaukite apylinkės tarybai. Kai tarybos nariai prašo jūsų pagalbos:
 - noriai bičiuliškai globokite atsivertusiuosius ir mažiau aktyvius narius, padėkite jiems jų pašaukimuose ir nepraleiskite progos tarnauti bei pakartotinai vesti misionieriškas pamokas;
 - su nariais naujus atsivertusiuosius mokykite pamokos „Įstatymai ir apeigos“.

Studijų ir pritaikymo idėjos

Asmeninės studijos

- Naudodamiesi dienos tvarkaraščiu, suplanuokite pokalbius su naujais atsivertusiais ir neseniai suaktyvintais nariais apie jų gyvenimo pasikeitimą ir bažnyčios lankymą. Kas jiems labiausiai padėjo? Savo studijų žurnale užrašykite savo mintis apie jų patyrimus. Ką sužinojote apie tai, kas padėtų jums dirbti su dabartiniais besidominčiais?
- Studijuokite 2 Nefio 31:18–20; Almos 26:1–7 ir 32:32–43 bei Moronio 6. Parašykite, ko iš šių ištraukų išmokote apie naujai atsivertusiųjų stiprinimą.

Studijos su porininku

- Per apylinkės tarybos susirinkimą paklauskite vyskupo, ar jūsų rajone yra mažiau aktyvių narių, kuriuos jo pageidavimu turėtumėte aplankyti šią savaitę. Lankydami šiuos mažiau aktyvius narius, stenkitės ugdyti jų tikėjimą Jėzumi Kristumi. Parašykite jų rekomenduoti kitus.
- Studijuokite 1 Korintiečiams 3:2; Hebrajams 5:12 ir DS 19:22. Ką simbolizuoja pienas? Kas yra mėsa? Palyginkite savo atsakymus su doktrinomis skyriuje „Ką man studijuoti ir ko mokyti?“ Kodėl jūs pieną ir mėsą turite pateikti tinkamu eiliškumu ir tinkamomis porcijomis? Kaip jūs tai darote?
- Perskaitykite šią citatą, kurioje prezidentas Džozefas F. Smitas pasakoja, kaip jautėsi per savo krikštą:

„Mane apėmė tyros ramybės, meilės ir šviesos jausmas. Savo sieloje jaučiau, kad, jeigu buvau nusidėjęs – o aš tikrai buvau nusidėjęs, – man buvo atleista; jaučiau, kad aš tikrai buvau apvalytas nuo nuodėmės; mano širdis buvo paliesta, ir jaučiau, kad negalėčiau sužeisti nė mažiausio vabalėlio po savo kojomis. Jaučiausi, lyg norėčiau daryti gera visur ir visiems. Jaučiau gyvenimo naujumą, naujumą troškimo daryti tai, kas teisu. Mano sieloje neliko nė žmės troškimo daryti pikta. [...] Tokia buvo mane apėmusi įtaka, ir aš žinojau, kad ji atėjo iš Dievo, ir buvo man gyvas liudijimas, kad Viešpats mane priėmė“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 96).

Dabar perskaitykite, ką prezidentas Smitas pasakė apie savo jausmus, praėjus daug laiko po jo krikšto:

„Ach! Kad būčiau galėjęs išlaikyti tą pačią dvasią ir tą patį nuoširdų troškimą savo širdyje kiekvieną gyvenimo akimirką nuo pat [mano krikšto dienos] iki dabar. Daugelis iš mūsų gavo šį liudijimą, patyrė šį naują gimimą, širdies pasikeitimą, tačiau dažnai nusprendavo ir pasielgdavo neteisingai ir galbūt dažnai nesilaikydavo tikrojo gyvenimo standartų, po to atgailaudavo už blogį ir vis prašydavo Viešpatį atleidimo, kad iki pat šios dienos tas pats troškimas ir paskirtis, kurie persmelkė mūsų sielas, kai buvome pakrikštyti ir gavome nuodėmių atleidimą, vis dar laikytų mūsų širdis ir vis dar būtų pagrindiniu mūsų sielų jausmu ir aistra“ (*Gospel Doctrine*, 96).

- Ko jūs asmeniškai išmokote iš prezidento Smito apie savo pačių liudijimą bei ryžtą gyventi pagal Evangeliją?
- Ką jūs sužinojote apie sunkumus, su kuriais po krikšto susiduria nauji atsivertusieji, netgi būsimeji pranašai?
- Mąstykite, ką jūs galite padaryti dėl naujų atsivertusiųjų ir mažiau aktyvių narių, kad padėtumėte jiems atgauti tą „troškimą ir paskirtį“, kuriuos jie kadaise jautė?

Apygardos susirinkimai ir zonos konferencijos

- Pakvieskite vyskupą pakalbėti apie sunkumus dirbant su mažiau aktyviais nariais ir naujais atsivertusiais. Paprašykite jo pabrėžti, kaip misionieriai gali padėti jiems šiuose sunkumuose.
- Aptarkite palyginimus apie paklydusią avelę, pamestą drachmą ir sūnų palaidūną (žr. Luko 15).

Misijos prezidente,

- Dirbkite su vietiniais kunigijos vadovais, kad paskatintumėte juos padėti naujiems atsivertusiesiems:
 - būti įšventintiems į kunigystę;
 - gauti namų mokytojus;
 - paruošti protėvių vardus, kad šventykloje būtų atliktos krikšto apeigos už mirusiuosius;
 - kartu su namų mokytojais išklaudyti pamoką „Įstatymai ir apeigos“.
- Mokykite vietinius vadovus, kaip panaudoti misionierius apylinkės tarybose.
- Mokykite vietinius vadovus, kokia yra Pažangos aprašo paskirtis ir kaip juo naudotis.
- Kartais paprašykite misionierių parodyti Pažangos aprašo kopiją.
- Kartais pasidomėkite naujais atsivertusiais, kaip jiems sekasi ir kaip jiems gali padėti misionieriai bei nariai.
- Kvieskite kuolo ir apylinkės vadovus kalbėtis su jūsų misionieriais ir paaiškinti, kaip misionieriai gali geriausiai pasitarnauti.
- Pakvieskite naujus atsivertusiuosius kalbėtis su misionieriais ir papasakoti, ką jie patiria būdami naujais Bažnyčios nariais.
- Kartais prašykite atsivertusių narių apie savo atsivertimą papasakoti zonos konferencijoje.

Užrašai

A

Aarono kunigystė, sugrąžinta, 49
 Abortas, ir vertumas krikštytis, 219
 Amžinasis gyvenimas, apibrėžimas, 82
 Amžinoji santuoka, 97
 Anglų kalba, poreikis mokytis, 140
 Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas, 49
 Apeigos, apibrėžimas, 79
 Apibrėžimai, nežinomų žodžių, 33
 Apmokėjimas, 44, 45, 60, 64, 70
 apibrėžimas, 44
 Aprašai, krikšto ir patvirtinimo, 220
 Apreiškimas, asmeninis, 101–102
 Apvalytas nuo nuodėmės, 14, 18, 72–73
 Apygardos susirinkimas, ir studijavimas, VIII
 paskirtis, IX
 Apylinkės misijos planas, 231
 Apylinkės misijos vadovas, jo pareigos, 230
 Apylinkės misionieriai, jų pareigos, 231
 kaip naudoti „Skelbti mano evangeliją“, VII
 Apylinkės taryba, 161–162, 227–229
 atsakinga už bičiulišką globą, 226
 ir draugystė su naujais nariais, 228
 ir naujų atsivertusiųjų maitinimas, 229–230
 ir pagalba naujiems atsivertusiesiems tarnauti
 pašaukimuose, 229
 Asmeninės studijos, jų paskirtis, VIII–IX
 dienotvarkė, VIII
 Asmeninis apreiškimas, 101–102
 Ataskaita telefonu, formos aprašymas, 155
 Atgaila, 74–75, 199–200
 ir įpareigojimas, 207–208
 Atsargumas, gaunant apreiškimą, 110
 Atsimetimas, apibrėžimas, 45
 didysis, 47–48
 Atsivertimas, misionieriaus vaidmuo, 104
 Dvasios vaidmuo, 104
 Atsivertusiųjų krikštas, apibrėžimas, 218–219
 Atskaitomybė, 162–163

B

Balardas, M. Raselas, apie tikslus, 158
 apie Dvasios galią, 105
 Bažnyčios įkūrimas, 34
 Bažnyčios prezidentai, apie misionierišką darbą,
 24–25
 Bažnyčios statymas, 168
 Bažnyčios valdybos rekomendacijos, 175
 Bensonas, Ezra Taftas, atsakymai į klausimus naudo-
 jantis Mormono Knyga, 120
 atsako į didžiuosius sielos klausimus, 119
 darbas, 133
 Dvasios svarba, 187
 Evangelijos skleidimas po pasaulį, 14
 Mormono Knyga kaip sąvaros akmuo, 115
 Besidominčiųjų paieška, pasiūlymai, 179
 Besidomintieji, misionieriai turi paruošti krikšto
 pokalbiui, 216
 reikia užsibrėžti tikslus dėl jų, 158
 turi skaityti Mormono Knygą, 122–123
 Biblija, paremia Mormono Knygą, 118
 Bičiuliška globa, naujų narių, 222
 Buda (Gotama), 58
 Būsimi vyresnieji, šaltinis ieškant besidominčiųjų, 162
 Buvę besidomintieji, vertingas šaltinis ieškant žmo-
 nių, kuriuos būtų galima mokytis, 178

C

Celestialinė karalystė, 65
 Civilinis įstatymas, paklusimas ir gerbimas, 93

D

Dangiškasis Tėvas, 43–45
 Daryti gera, 180–181
 Dešimtinė, kaip įstatymas, 91
 Dešimtinės ir atnašos, kaip aukoti, 92
 Dešimt Įsakymų, paklusnumas jiems, 88–89
 Dienos planavimo sesija, 162
 Dienotvarkė, Žr., Misionieriaus dienotvarkė
 Dievas, kaip apie Jį mokytis nekrikščionis, 45
 Dievas, mūsų Dangiškasis Tėvas, 45, 60
 Dievas Tėvas, pasirodė Džozefui Smitui, 49
 Dievo šeima, 43–45, 167
 Dievybė, deramas garbinimas, 88
 Domėjimasis, ir įsipareigojimas, 212
 Dorybė, 130–131
 Dvasia, Jos galia, atsivertime, 102, 104
 Jos raginimai, 108–109
 mokymas su Ja, 15–16
 turėtų vadovauti mokymui, 188
 Dvasinė mirtis, apibrėžimas, 71
 Dvasios dovanos, 103
 Dvasių pasaulis, 64, 65

E

Edeno sodas, 61
 Elijos Dvasia, 175–177
 Evangelija, 72–82
 apibrėžimas, 17, 82
 jos paskirtis, 18
 jos Sugrąžinimas, 48–49
 laimina šeimas, 15, 44
 tenkina žmonių poreikius, 13–14
 Evangelijos laikotarpiai, 44–46
 Evangelijos laikotarpis, apibrėžimas, 45

F

Faustas, Džeimsas E., apie viltį, 129
 apie aiškų mokymą, 194
 Fizinė mirtis, apibrėžimas, 70

G

Genealogija, kaip šaltinis ieškant besidominčiųjų,
 175–177
 Gyvenimas žemėje, 62
 Gyvybės medis, pratimas, 14

H

Hanteris, Hovardas V., apie Dvasios atpažinimą, 110
 Hinklis, Gordonas B., misionieriai turi pritvirtinti
 besidominčiuosius prie Bažnyčios, 226
 apie atsivertusiųjų išlaikymą, 225
 apie Dvasios atpažinimą, 105
 apie misionierių maldas, 106
 apie Mormono Knygos skaitymą su malda, 120
 apie narių pagalbą misionieriams, 172–173
 apie naujų atsivertusiųjų poreikius, 227–228
 apie tarnavimą, 180
 apie tikėjimą ir maldą, 105–107
 Holandas, Džefris R., apie kalbos mokymąsi, 140
 apie klausymą, 197
 apie mokymą su galia, 20
 Homoseksualūs santykiai, ir vertumas krikštui, 219

I

- Idėjos studijoms ir pritaikymui, kaip naudotis, XI
ieškojimas, ir mokymas, 170–171
su Dvasia, 168
su nariais, 172–174
- Igaliojimas, misionieriaus, 16
kunigystės, prarastas, 47
sugražintas, 48
- Ikimirtingasis gyvenimas, apibrėžimas, 71
- Ikižemiškasis gyvenimas, 60
apibrėžimas, 70
- Informacijos langeliai vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją*, X–XI
- Informacijos piramidė, 152
- Įsakymai, 83–93
kaip mokyti, 83–84
kaip studijuoti, 85–86
- Išaukštinimas, 65
apibrėžimas, 70
- Iš Bažnyčios pašalinti nariai, ar galima krikštyti, 219
- Išgelbėjimas, prieinamas visiems, 98
apibrėžimas, 71
planas, 59–66
- Išgelbėjimo planas, 59–66
schema, 66
- Išgijimas nuo priklausomybių, 199–202
- Įsipareigojimai, jų paskirtis, 20
- Įsipareigojimas, ir palaiminimai, 210
būtina atgailos dalis, 207
domėjimasis, 212–213
ir betarpiški klausimai, 209
stiprina tikėjimą, 208
- Įsipareigojimas, kvietimas, 207–208
- Išminties Žodis, 90
- Išpirkimas, apibrėžimas, 71
- Įstatymai ir apeigos, po krikšto, 95–100
kaip mokyti, 95
kaip studijuoti, 96
- Įstatymas, paklusimas ir gerbimas, 93
- Ištikimi tikėjimui, 33
- Ištvirti iki galo, 78, 100
apibrėžimas, 82

J

- Jangas, Brigamas, apie liudijimo įgijimą, 211
- Jėzaus Kristaus Evangelija, *Žr.*, Evangelija
- Jėzus Kristus, pasirodė Džozefui Smitui, 49
Išpirkėjas, 63–64, 72–73
Jo Apmokėjimas *Žr.*, Apmokėjimas
Jo žemiškoji tarnystė, 46
padėti žmonėms pažinti Jį, 59–60

K

- Kabrera, Viktoras Manuelis, atsivertimo istorija, 169–170
- Kalbėjimas, idėjos, su kitais, 168
ieškojimo priemonė, 167–169
- Kalbos, jų dovana, 145
- Kalbos mokymasis, ir gramatikos, 142
ir mokymasis atmintinai, 141–142
mokymosi priemonės, 141
mokymosi principai, 140–141
studijų planas, 141–143
su porininku, 142–144
tikslai, 141
- Kalbų dovana, 145
- Kalvinas, Žanas, 56

- Kantrybė, 132
- Kimobolas, Spenseris V., apie misionierišką ir šventyklos darbą, 176
apie paskyrimą, 16
- Klausimai, ir įpareigojimas, 207
kaip atsakyti, naudojantis Mormono Knyga, 120–121
panaudojimas, mokyme, 195–196
- Klausymas, gerinant kalbos įgūdžius, 142
panaudojimas, mokyme, 197–198
- Konfucijus, 58
- Krikštas, kvietimas, 52, 78
būtinai narystei Bažnyčioje, 76
nebūtinai mažiems vaikams, 76
netinkamų kandidatų, 219
pasiruošimas, 215–216
pirmoji mūsų sandora, 75–76
reikalavimai, 217
ugnimi, 77
- Krikštas ir patvirtinimas, 21, 87
aprašai, 220
klausimai ir atsakymai, 218–220
- Krikštas už mirusiuosius, 98
- Krikšto apeigos, kaip vesti, 220–221
- Krikšto pokalbis, kaip vesti, 217–220
besidominčiųjų ruošimas, 216
kas veda, 218
klausimai, 218
- Kristaus savybės, Dievo dovanos, 127
kaip ugdyti, 134–135
poreikis ugdyti, 127
- Kristaus šviesa, 102
Kristus, Jo Šviesa, *Žr.*, Kristaus šviesa
- Kristus. *Žr.*, Jėzus Kristus
- Kultūra, poreikis suprasti, 144
- Kunigija ir pagalbinės organizacijos, 95–96
- Kunigijos vadovai, jų pareigos, 230
- Kunigystė, Aarono, 95
jos sugražinimas, 49, 95
Melchizedeko, 95
- Kuolo aukštasis tarėjas, jo pareigos, 229
- Kuolo prezidentas, jo pareigos, 229
- Kuolo vadovai, ir misionieriškas darbas, 230–231
jų pareigos, 229

L

- Laiko išnaudojimas, veiksmingas, 149
- Lankomasis mokymas, 227
- Lankstumas, studijuojant, VII
mokant, VII
- Ledkalis, nuogaštavimai panašūs į jį, 199
- Liudijimas, dažnas jo išsakymas, 210–212
- Liuteris, Martynas, 56
- Ly, Haroldas B., apie šeimų svarbą, 15
apie suprantamą mokymą, 205

M

- Mahometas, 58
- Maksvelas, Nylas A., apie viltį, 129
- Malda, įsakymas, 85
ir malda, atsivertime, 105–107
kaip priemonė sužinoti tiesą, 51
kaip sakyti, 51
patarimai, 106–107
vaidmuo, 51
vertinimo skalė, 107
- Malonė, apibrėžimas, 82

Mažiau aktyvūs nariai, šaltinis ieškant
besidominčiųjų, 174
stiprinimas, 225–226

Meilė, 130

Melchizedeko kunigystė, sugrąžinta, 49

Merginos, organizacija, 96

Mirtingumas, mirtingasis gyvenimas, 62
apibrėžimas, 70
paskirtis, 43

Misijos kalba, ir gimtoji kalba, 139
reikalauja pasišventimo, 140
ruošimasis mokytis, 139

Misijos prezidentas, jo pareigos, 229

Misionieriaus biblioteka, VII

Misionieriaus dienos tvarkaraštis, 156–157

Misionieriaus dienotvarkė, VII

Misionieriaus pašaukimas, ir pareigos, 16
galia ir įgaliojimas, 16–17
mokyti sugrąžintosios Evangelijos, 187

Misionieriaus paskirtis, atstovauti Jėzų Kristų, 13

Misionieriaus savaitės ataskaita, apibrėžimas, 157

Misionieriaus sėkmė, 22

Misionieriaus vaidmuo atsivertime, 105

Misionieriškas darbas, narių dalyvavimas, 96

Misionierių koordinavimas, 231

Mokymas, jo derinimas prie poreikių, 189–190
Bažnyčios pašaukime, 100
Evangelijos, būnant misionieriumi, 187
ir ieškojimas, 170–171
ir klausymas, 197–198
ir mokymasis atmintinai, VII
kaip pradėti, 188–189
klausiant, 195–196
pamokų trukmė, VII
Pirmosios Prezidentūros patarimai, 187–188
su Dvasia, 15–16
su nariais, 191
su porininku, 190–191
su Raštais, 192–193
vizitų trukmė, 190
žmonių, nežinančių krikščioniškos sampratos,
202–203

Mokymasis, apreiškimo gavimo procesas, 30
Bažnyčios nario, 100
Šventąja Dvasia, 30

Mokymasis mintinai, ir mokymas, VII

Mokymo aprašas, formos aprašymas, 153–154

Monsonas, Tomas S., apie liudijimo sakymą, 210
apie darbo pamatavimą, 162
apie Dvasios kalbą, 145
apie kantrybę, 132
apie mokymą su nariais, 191

Mormono Knyga, atsako į sielos klausimus, 119–120
Jėzaus Kristaus dieviškumo įrodymas, 115
kaip naudoti, 122–123
kaip skaityti, su besidominčiais, 122–123
liudija apie Jėzų Kristų, 117
paremia Bibliją, 118
paskirtis, 50
priartina žmones prie Dievo, 120
sąvaros akmuo, 115–116
skaitymas, mokantis misijos kalbos, 142
Sugrąžinimo įrodymas, 20, 51, 115

Motina, jos pareigos, 97

N

Namų mokymas, 227

Nariai, baimė dalyvauti misionieriškame darbe, 173
kaip padėti, dalyvauti misionieriškame darbe,
174
pagalba ieškant besidominčiųjų, 172–174

Nauji nariai, kaip besidominčiųjų ieškojimo šaltinis,
174
misionieriai bičiuliškai globoja, 222
pakartotinis pamokų vedimas, 222
stiprinimas, 225–226
yra mokomi per pamokas, 41

Nekrikščioniška kultūra, Evangelijos mokymas,
202–203

Nemirtingumas, apibrėžimas, 70
paaiškinimas, 65

Nepilnamečiai vaikai, ir krikštas, 219

Nuodėmė, požiūris įvairiose kultūrose, 73

Nuogastavimai, poreikis išsklaidyti besidominčiųjų,
199

Nuolankumas, 132–133

Nuopuolis, Adomo ir Ievos, 61–62
apibrėžimas, 70

Nusivylimas, 22–23

O

Ouksas, Dalinas H., apie kitų kvietimą ateiti pas
Kristų, 21

P

Pablo, pasakojimas apie atsivertimą per tarnystę,
180–181

Pagalbinių organizacijų vadovai, jų pareigos, 230

Pagrindiniai rodikliai, apibrėžimas, 150–151
atsivertimo, 150–151
tikslų užsibrėžimas dėl jų, 158

Pakeris, Boidas K., apie krikštą vandeniui ir ugnimi, 21
apie Dvasią atsivertime, 104–105
apie dvasinius patyrimus, 102
apie Dvasios atpažinimą, 108, 111
apie Kristaus šviesą, 102
apie maitinančią Mormono Knygos galią, 120
apie prievartą dvasiniuose dalykuose, 114
apie tai, kaip studijavimas keičia elgesį, 31

Paklusnumas, 134
įsakymas, 84

Palaiminimai, ir įsipareigojimai, 210

Pamokos, naujiems nariams, 41
mokyti besidominčiuosius, 41
naudojimas studijų ir apmokymų metu, 41–42

Paramos bendrija, 96

Pašaukimas, Bažnyčioje, 99
Taip pat žr., Misionieriaus pašaukimas

Paskirtis, misionieriaus, 13

Pasninkas, kaip įstatymas, 92

Patvirtinimas, 77
apibrėžimas, 82
kaip atlikti, 222
pasiruošimas, 215–216
Taip pat žr., Krikštas ir patvirtinimas

Pavedimas, mokyti sugrąžintosios Evangelijos, 13

Pažangos aprašas, formos aprašymas, 154

Peris, L. Tomas, apie paklusnumą, 134

Pirmoji Prezidentūra, apie misionierišką darbą, 41–42

Pirmosios Prezidentūros žinia, V
 Porininkystės inventORIZACIJA, 162
 Potencialūs besidomintieji, formos apibrėžimas, 155
 Pradinukai, organizacija, 96
 Pranašai, paaiškinimas, 46
 jų vaidmuo, 44–45
 Pranašų pareiškimai apie misionierišką darbą, 24–25
 Prieštaravimai, kaip atsakyti, naudojantis Mormono
 Knyga, 120–121
 Prisiikėlimas, 65
 apibrėžimas, 63, 71

R

Rajono knyga, aprašymas, 151–152
 naudojimas ieškant buvusių besidominčiųjų, 178
 Raštai, žymėjimas, 36
 panaudojimas, mokyme, 192–193
 Raštų studijavimas, įsakymas, 85–86
 Reformacija, 47
 Reformatoriai, 57
 Reinkarnacija, ir prisikėlimas, 65
 Rekomendacijos, nurodymai, kaip dirbti su, 175
 Rimtas nusikaltimas, ir vertumas krikštytis, 219–220

Š S

Šabo diena, laikymasis, šventa, 86
 Sakramentas, 76
 Sandora, apibrėžimas, 82
 paaiškinimas, 75
 Savaitės planavimo sesija, kaip praveisti, 159–162
 Savybės, kaip studijuoti, 128
 Kristaus, 127
 Savybių lavinimas, savęs įvertinimas, 138
 Šeima, jos paskirtis, 85
 „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, 15, 97
 Šeimos, laiminamos per Evangeliją, 44
 jas laimina Evangelijos Sugražinimas, 15
 mokymas apie jų svarbą, 171–172
 Šeimos istorija, kaip besidominčiųjų radimo šaltinis,
 175–177
 Šeimos istorijos centrai, kaip besidominčiųjų radimo
 šaltinis, 176
 Šeimos istorijos darbas, 98
 Šeimos namų vakaras, 97
 Sekimas pranašu, 87–88
 Sėkmė, apibrėžimas, 22–23
 Sielos klausimai, ir Mormono Knyga, 119–120
 Skaistybė, įstatymas, 89
Skelbti mano evangeliją, naudojama apylinkės misio-
 nierių ir vadovų, XI
 kaip naudoti, VII
 Šlovės karalystės, 65
 Smitas, Džozefas, ir Pirmasis Regėjimas, 49
 apie apreiškimo poreikį, 101
 apie Evangelijos skelbimą, 172
 apie krikštą vandeniui ir Šventąja Dvasia, 21
 apie Mormono Knygą kaip sąvaros akmenį, 115
 apie pasiklovimą Dvasia, 109
 apie Šventosios Dvasios dovaną, 103
 apie visų mokymą, 168
 ir Sugražinimas, 48–49
 Smitas, Džozefas F., apie jausmus, kai buvo pakrikš-
 tytas, 234
 Smitas, Hairumas, apie pirmųjų principų mokymą, 18
 Snaideriai, pasakojimas apie juos, 125
 Stabai, 88
 Studijos, leidžiama naudoti medžiaga, 35

gairės, 32–33
 kaip pasirošimas mokyti, 31–34
 patarimai, veiksmingų studijų, 34–36
 pradėjimas malda, 29, 34
 veiksmingos, 29
 Studijos su porininku, paskirtis, IX
 dienotvarkė, VIII
 Studijų žurnalas, paaiškinimas, X
 Sugražinimas, žinia apie jį, paaiškinimas, 18–19
 Evangelijos, 48–49
 Sugražinimo žinia, 43
 ir šeimos, 171–172
 paaiškinimas, 18–20
 Šulc, Frankas ir Mildred, atsivertimo istorija, 176–177
 Susirinkimai, misionierių koordinavimo, 231
 Sutvėrimas, Žemės, 61
 Šventoji Dvasia, Jos dovana, 103
 asmuo, 102
 jos galia, 102
 mokymasis su, 30
 Šventoji Pažado Dvasia, 103
 Šventosios Dvasios dovana, 77, 103
 Šventyklos, garbinimas jose, 98
 Šventyklos apdovanojimas, 98

T

Tarnavimas, Bažnyčios nario, 99
 kaip besidominčiųjų radimo šaltinis, 180–181
 Teiloras, Džonas, apie mokymo paprastumą, 194
 Teismas, apibrėžimas, 70
 paskutinysis, 65
 Telesialinė karalystė, 65
 Terestrialinė karalystė, 65
 Tėvas, jo pareigos, 97
 Tėvas Danguje, 60
 Tikėjimas, ir žmonių, kuriuos galima mokyti, ieško-
 jimas, 167
 ir malda, 105–107
 Jėzumi Kristumi, 73–74, 128–129
 Tikroji meilė, 130
 Tikslai, ir savaitės planavimo sesija, 158–162
 kaip užsibrėžti, 158
 Tikslų užsibrėžimas, 149
 Tindeilas, Viljamas, 57

U

Uolumas, 133

V

Vaikinai, organizacija, 96
 Valios laisvė, 60, 61
 Viklifas, Džonas, 57
 Viltis, 129
 Virtlinas, Džozefas B., apie Mormono Knygos nau-
 dojimą, 122
 Vyskupas, 161–162
 ir misionieriškas darbas, 172
 misionieriškos pareigos, 230
 vadovauja apylinkės misionieriškam darbui, 226

Ž Z

Žalos padengimas, apibrėžimas, 82
 Žiniasklaidos rekomendacijos, 175
 Žinios, 131
 Žmonių, kuriuos būtų galima mokyti, ieškojimas, 167
 Zonos konferencija, ir studijavimas, VII

Atminkite ...

- Jūsų paskirtis – atvesti sielas pas Kristų.
- Ruoškite žmones įvykdyti krikšto reikalavimus, nurodytus Doktrinos ir Sandorų 20:37 bei krikšto pokalbio klausimuose.

- Dažnai melskitės už save ir už kitus.
- Pasikliaukite Dvasia, kuri parodo, kur eiti, ką daryti ir ką sakyti.
- Būkite tiksliai paklusnūs.
- Kasdien studijuokite savo misijos kalbą.

- Planuokite kiekvieną dieną ir sutelkite dėmesį į pagrindinius rodiklius.
- Efektyviai dirbkite visą dieną, kiekvieną dieną.

- Prašykite rekomendacijų iš **visų!**
- Mokykite ieškodami, ieškokite mokydami.

- Skaitykite Mormono Knygą kartu su tais, kuriuos mokote.
- Mokykite žmones, kad svarbus būdas sužinoti, kad Džozefas Smitas yra Dievo pranašas, yra skaityti Mormono Knygą ir melstis dėl jos.
- Kasdien susisiekite su kiekvienu besidominčiuoju.
- Dažnai liudykite.
- Jeigu įmanoma, tegul kiekvienoje pamokoje dalyvauja narys.
- Visada nustatykite konkretų kitos pamokos laiką ir datą.
- Kvieskite visus besidominčiuosius į krikšto apeigas.
- Po kiekvienos pamokos paskirkite besidomintiesiems ką nors perskaityti ir apmąstyti, kad pasiruoštų kitam susitikimui.

- Kurkite ryšius su nariais, tarnaudami jiems ir dirbdami su apylinkės vadovais.
- Padėkite vadovams išlaikymo ir aktyvinimo darbe.

- Padėkite visiems, kuriuos mokote, priimti įsipareigojimus, kurie paskatins juos pradėti atgailauti ir stiprinti savo tikėjimą Gelbėtoju.
- Mylėkite Viešpatį ir kaip įmanydami geriau Jam tarnaukite.

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

